

கண்பதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவசமயநெறி,

மூலமுமுரையும்.

இ ல் து

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறு முகநாவலா வர் க ள்

செய்த புத்துரையுடன்

மேற்படியூர்

ச தா சி வ ப் பி ள் னை யா ல்

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிப்பதிப்பிச்சுப்பட்டம்

விளம்பரவழி கார்த்திகையி.

இதன்விலை ரூபா-கவ.

(Copyright Registered.)

கண்பதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவசமயநெறி, மூலமுமுரையும்.

காப்பு

லலார் தொழும்வெண்ணெய் நல்லூர்ச்சிவாலயத்துட
பல்லார்தாள் யாஞ்சுமே போது.

இதனபொருள். நல்லார் தொழும் வெண்ணெய் நல்லூர்ச்
சைவசமயத்துட் பல்லார்தாள் - எண்வகைப் பத்திகளை
புடைய நல்லோர்கள் வணங்காநின்ற திருவெண்ணெய்நல்லு
ன்கூறுள்ள சிவாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பொல்
லார்பின்னையாரை யாஞ்சுமே போது - யாம் சூமே போது
புரி சினமேற்குமே மலர்களாம். என்றவாறு.

எண்வகைப்பத்திகளாவன “தொண்டி தெழல்புசைத்
தொழிநாமெத லுதகா நுனயெயவர்த் சனைபுரித நெருதிரிய
மங்கள், கொண்டபணி திருவடிக்கே கொடுத்த விசன் குண
மருவு மருங்கையெக் குவிக் கேட்டு, மண்டிவிழி துளும்
பன்மயிர் சிலும்ப லுண்ண மருவதருப் பணிகாட்டி வருவ
நாங்கி, யுண்டுகொளா தொழிதலென விவையோ ரெட்டு
முடையரவா பத்தரென வுரைத்து ளாரே.” என்னுந் திருந்
தொண்டர் புராணசாரத் திருவிருத்தத்திற் கூறப்பட்டன

வாம். பொள்ளாரென்பது லளவொற்றுமைபற்றிப் பொல்ல
ரென்றாயிற்று; சுயம்புரூர்த்ததியெனறதாம்.

பாயிரம்.

சிவவணக்கம்.

உலகமும் பலலுயிரு மொன்றிநிறைந் தொங்கி
யிலகுஞ் சிவனெம் மிறை

இ - ள். உலகமும் பலலுயிரும் ஒன்றி நிறைநது - எ
லாபபுலனங்களிலும் பலவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களிலும் டெ
ருந்தி இரண்டற வியாபித்தநின்றும் - ஒங்கி இலகும் சிவனை
(அவற்றிற்கு) அப்பாற்பட்டு விளங்காநிறை சிவபெருப
னே--எம்மிறை - நம்முடைய கருத்தா. எ - று.

பல்லுயிரென்றா, ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞானாகலா பிரளய
கலர் சகலரென மூவகைப்படுதலினெனக.

சத்திவணக்கம்.

ஒன்றாகி யைந்தொழிற்கு பைந்துவித முற்றியி
ணின்றாள்பொற் பாதநீள வாம்.

இ - ள். ஒன்று ஆகி - சிவபெருமானேடுமே வேற்றமை
ன்றி ஒருமுதலாகி--ஐந்தொழிற்கும் ஐந்துவிதம் உற்று - ப
சகிருத்தியத்தின்பொருட்டிப் பஞ்சசத்திபேதங்களைப் பொ
ந்தி--உயிருள் நின்றாள் பொற்பாதம் நீனைவாம் - சருவா
மாக்களிடத்தும் வியாபித்து நின்ற சிவசத்தியினுடைய பொ
வாகிய திருவடிகளைத் தியானிப்பாம். எ - று.

பஞ்சகிருத்தியங்களாவன சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திதே
பவம், அதுக்கிரகமென்பனவாம். பஞ்சசத்திகளாவன ப.

சத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி என்பனவாம். அக்கினிசத்தி ஒன்றையாயினும் சூடு விளக்கம் அநெலாகிய தொழில்வேறுபாட்டினாலே பலவாகத் தோன்றுமாறு போலச் சிவசத்தி ஒன்றையாயினும் படைத்தல் காத்தல் முதலிய தொழில்வேறுபாட்டினாலே பலவாகத் தோன்றுமென்பது சிவாட்சமநூற்றுணிவு. (௨)

விநாயகர் வணக்கம்

அடியரிடா தீர்த்தருளு மாணைமுகன் பாதங்
கடிமலா நூய்க் கைத்தொழுவாங் மண்டு.

இ - ள். அடியர் இடா தீர்த்தருளும் மாணைமுகன்பாதம் தமமை வழிபடாநின்ற தொண்டர்களுடைய துன்பத்தை நீக்கி அநுக்கிரகமசெய்யும் மாணைமுகததையுடைய விநாயகக் டேவுளினது திருவடிகளை—கண்டு கடி மலர் நூய்க் கைத்தொழுவாம் - தரிசித்து மணம்பொருந்திய பூக்களைத் தூவிக் கைகுழித்து வணங்குவாம். எ - று. (௩)

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்

அமரரிடர் தீர்த்தே யவர்க்கருளும் வென்றிக்
குமரனடி சிந்திப்பாங் கூர்ந்து

இ - ள். அமரர் இடர் தீர்த்தே அவர்க்கு அருளும் வென்றிக் குமரன் அடி - தேவர்களுக்குச் சூரன் முதலிய அசுரர்களால் நிகழ்ந்த துன்பத்தை நீக்கி அவர்களுக்குக் கிருபை செய்த வெற்றியையுடைய சுப்பிரமண்ணியசுவாமியினது திருவடிகளை—கூர்ந்து சிந்திப்பாம் - மனமொன்றித் தியானிப்பாம். எ - று.

திருநந்திதேவர் வணக்கம்.

நம்பன் கணத்துக்கு நாதனரு ணந்திபதம்
வம்பலர்கைக் கொண்டபணி வாம்.

இ - ள். நம்பன் கணத்துக்கு நாதன் அருள் நந்தி பதம் - சிவபெருமானைச் சேவிக்குங் கணங்களுக்குத் தலைவராகிய சிரு ஸைபபுடைய திருநந்திதேவரது திருவடிகளை—வம்பு அலர் கைக்கொண்டு பணியாம் - மணம் பொருந்திய பூக்களைக் கையிலெடுத்து அவற்றாலருசுகிதது வணங்குவாம். எ - று

சனற்குமார வணக்கம்.

சதுர்முகன் மைந்தன் சனற்குமரன் பாத
பதுமமலா சென்னியில்வைப் பாம.

இ - ள். சதுர்முகன் மைந்தன் சனற்குமரன் பாதபதும மலா - பிரமதேவருடைய புத்திரராகிய சனற்குமாரமகாமு னீவருடைய திருவடிகளாகிய செந்தாமரைமலர்களை—சென் னியில் வைப் பாம் - மெது சிரசின்மேற் குடுவாம். எ - று.

மற்றைமுனிவர்வணக்கம்.

மற்றை முனிவர் மலர்த்தா டலைமேல்வைத்
தெற்றுமே பாசமெலாம் யாம.

இ - ள். யாம் - நாம்—மற்றைமுனிவர் மலர்த்தாள் தலை மேல் வைத்து - (ஞானசாதகிபுகளைப் போதிக்கும் அகஸ்திய மகாமுனிவர் முதலிய) மற்றைமுனிவர்களுடைய செந்தாமரை மலர் போலுதிருவடிகளையும் நமது சிரசின்மேலிருத்தி—பா சமெலாம் ஏற்றுவம் - பஞ்சபாசங்களையும் நீக்குவாம். எ - று.

ஏகாரம் அசை. பஞ்சபாசங்களாவன ஆணவம், மாயேயம், காமியம், வைந்தவம், திரோதாயி என்பனவாம். (எ)

காஸரக்காலம்மையார்வணக்கம்.

நம்மடிக ண்டகத்தை ஞானவிழி யாற்றினைக்கு
மம்மைதிருப் பாதநினைப் பாம்.

இ - ள். நம்மடிகள் நாடகத்தை ஞானவிழியால் தினைக்
ம் அம்மை - திருவாலங்காட்டின் கண்ணே நமமுடைய கட
ராகிய சிவபெருமானது தாண்டவத்தை ஞானக்கண்ணி
லே தரிசித்து அதுபவித்த காரைக்காலமையாருடைய—
ருப்பாதம் நீனைப்பாம் - திருவடிகளைச் சிற்திப்பாம். எ - று.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்வணக்கம்.

வெப்பொழிய மீனவற்கு நீறளித்த வேதியன்றா
னெப்பொழுதும் சிந்திப்பாம் யாம்.

இ - ள். மீனவற்கு வெப்பு ஒழிய கீறு அளித்த வேதியன்
ள் - பாண்டியராஜனுக்குச் சுந்நருமபடி விபூதியைக் கொ
தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருடைய திருவ
களை—யாம் எப்பொழுதும் சிந்திப்பாம் - யாமெக்காலத்தி
ந் தியானிப்பாம். எ - று. (க)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்வணக்கம்.

பரித்தரிப்பாம் பாசம் பரமசிவன் பாதந்
தரித்துயர்ந்த வாசீசர் தாள்.

இ - ள். பரமசிவன் பாதம் தரித்து உயர்ந்த வாசீசர் தாள்—
வபெருமானுடைய, திருவடிகளைச் சிரசின்மேலே தரித்து
தனது உயர்ந்த திருநாவுக்கரசுநாயனாருடைய பாதங்களை—
ரித்துப் பாசம் அரிப்பாம் - யாம் எமது தலையின்மேலிருந்
தப் பாசத்தை நீக்குவாம். எ - று. (கௌ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணக்கம்.

பிழைப்பித்தே கூற்றான் முதலேவாய்ப் பிள்ளை
யழைப்பித்தார் பாதவினைப் பாம்.

இ - ள் முதலை வாய்ப் பிள்ளை கூற்றூற் பிழைப்பித்
அழைப்பித்தார் - முதலைவாயினிடத்தே நாசமடைந்த பிர -
ணப்பிள்ளையை இயமஞலே பிழைப்பித்து அழைப்பித்த சுந
ரமூத்திநாயனருடைய - பாதம் நீணைப்பாம் - திருவடிகளை
தியானிப்பாம். எ - று. (கக்)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் வணக்கம்.

பரிமேல் வரவமலன் பாடியமெய்ப் பத்த
னிருபதமுஞ் சென்னியில்வைப் பெம

இ - ள். அமலன் பரிமேல் வாய் பாடிய மெய்ப்பத்தம்
இருபதமும் - சிவபெருமான் குதிரையின்மே லேறிவருமபு
பாடியருளிய மெய்யன்பராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகு
டைய இரண்டு திருவடிகளையும் - சென்னியில் வைப்பேம்
சிரசின்மேலிருத்தி வணங்குவாம். எ - று. (கக்)

மாளிகைத்தேவர்முதலியோர் வணக்கம்.

மாளிகைத் தேவன் முதன் மதுர வாக்கினாத
தாளினை வைப் பாமெந் தலை.

இ - ள். மாளிகைத்தேவன் முதல் மதுரவாக்கினர் த
னை - திருமாளிகைத்தேவர் முதலாகிய மதுரவாக்காயுள்ள த
விசைப்பாச் செய்தருளிய அடியார்களுடைய பாதங்களை
எந்தலை வைப்பாம் - நமது சிரசின்மேலிருத்தி வணங்குவா
எ - று.

திருவிசைப்பாச் செய்தார்கள் பெயர் “சீரார்மா ளிகை
தேவர் கருணூர்த தேவர் திகழ்நம்பி கண்டரா தித்த தேவர்
பாராள்வே ணுட்டடிக டிருவாலி யமுதர் பரவுபுரு டோத்
மர்பண் புளசேதி ராய - ரேராரு மிளம்பெருமானடிகள்
ந்த ரெண்ணிலதி ராவடிக ளிவர்க ளோடும் - பாராளுங் க

லாடர் பட்டணத்துப் பிள்ளை பரவுதிரு விசைப்பாவைப் பாடினாரே.” என்னுஞ்செய்யுளாலறிக. (கங்)

அடியாவணக்கம்.

பொய்யுலக மென்றமலன பொற்பாதஞ் சாரந்தார்தாள்
கைதொழுவா முள்ளங் களித்து.

இ - ள். உலகம் பொய் என்று - பிரபஞ்சவாழ்க்கை பொய்யெனத் துணிந்து—அமலன் பொற்பாதம் சாரந்தார் தாள் - சிவபெருமானுடைய பொலிவாகிய திருவடிகளையடைந்த திருத்தொண்டார்களுடைய பாதங்களை—உள்ளம் களித்துக் கைதொழுவாம் - மனமகிழ்ந்து கைகுவித்து வணங்குவாம். எ - று.

மெய்கண்டதேவா வணக்கம்.

சிந்திப்பாம் வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்ட தேவனடி
வந்திப்பாம் வாழ்த்திமகிழ் வாம்.

இ - ள். வெண்ணெய்நகர் மெய்கண்டதேவன் அடி சிந்திப்பாம் - திருவெண்ணெய்நல்லூரின் கணெழுந்தருளியிருந்த மெய்கண்டதேவருடைய திருவடிகளை மனசினாலே தியானிப்பாம்,—வந்திப்பாம்—காயத்தினாலே வணங்குவாம்,—வாழ்த்திமகிழ்வாம் - வாக்கினாலே துதித்து அதனாற்களிப்பாம். எ - று.

பதியுண்மையுணர்ந்தார் வணக்கம்.

உண்டுசிவ னென்று முயிருள்ளு மென்றுணர்ந்த
பண்டிதர்பொற் பாதநினைப் பாம்.

இ - ள். உயிர் உள்ளும் - ஆன்மாக்களுக்கு அகத்தும் புறத்தும்—என்றும் சிவன் உண்டு என்று உணர்ந்த - சதாகாலமும் சிவனொருவருண்டென்றறிந்த—பண்டிதர் பொற்பாதம்

நினைப்பாம் - ஞானிகளுடைய பொலிவாகிய திருவழிகளைச்
சிந்திப்பாம். ஏ - று.

உள்ளும் என்ற எச்சவும்மையாற் புறமுங்கொள்ளப்
பட்டது. (க௯)

இது முதலாறுபாட்டுக்களால் வாழ்த்து.

ஆனினமு மந்தனரு மனபருமா னூதிக்கு
வானவரும் வாழ்க மகிழ்ந்து.

இ - ள். ஆன் இனமும் - பசுக்கூட்டங்களும்—அந்தண
ரும் - பிராமணாகளும்—ஆன் னூதிக்கு அனபரும் - இடபவா
கனத்தையுடைய சிவபெருமானிடத்தே அன்புடையவர்க
ளும்—வானவரும்—தேவர்களும்—மகிழ்ந்து வாழ்க - களித்து
வாழ்க. ஏ - று. (க௯)

வாழ்க தரணிதனைத் தாங்குமனு நீதிமன்னர்
வீழ்க்புனன் மண்மகிழ மிக்கு.

இ - ள். தரணிதனைத் தாங்கும் மனுநீதி மன்னர் வாழ்க -
பூமியைப் பரிபாலனஞ்செய்கின்ற மனுநீதியையுடைய அமசா
கள் வாழக்கடவா;—மண் மகிழப் புனல் மிக்கு வீழ்க - பூமி
யின்கண்ணுள்ள ஆன்மாக்கள் மகிழும்படி மாசந்தோறும் மும்
மழை மிகுந்து பொழிக. ஏ - று. (க௮)

உதவியதே தும்பெரியோர்க் கூட்டிப்பி னுண்ணும்
விதிவினையார் வாழ்கநில மீது.

இ - ள். உதவியது ஏதும் பெரியோர்க்கு ஊட்டி - தம்மா
வியன்றதெவவளவிலேனும் பெரியோர்களுக்கு அன்னமருத்து
வித்து—பின் உண்ணும் விதி வினையார் - பின் சேடம் புசித்
தும் விதிக்கிசைந்த தொண்டையுடைய அடியார்கள்—நிலமீது
வாழ்க - பூமியின்மேல் வாழக்கடவர். ஏ - று.

சேடம் பரிகலசேடமெனவும் பாத்திரசேடமெனவும் இரு வகைப்படும். (கக)

வரையாதே யுச்சிதனில வந்தவரை யூட்டும்
புரையோ தழைகபுகழ் புகரு.

இ-ள். உச்சிதனில் வந்தவரை வரையாதே ஊட்டும் புரையோ - உச்சிக்காலத்தில் வந்தவர்கள் யாவராயினும் அவர்களை நீக்காமல் அடிகளுக்கு அன்னமருத்துவிகின்ற உயர்ச்சியையுடையோர்கள்—புகழ் புகருத தழைக - கீர்த்திபெற்றுச் செழிக்கக்கடவார்கள். எ - று. (உ௦)

திருப்பணிசெய்வார்க்குஞ்சிவனையுன்னிச்செம்பொன் விருப்புடன் வார்பெறுக வீடு.

இ - ள். சிவனை உன்னித் திருப்பணி செய்வார்க்கும் செம்பொன் விருப்புடன் சுவார் - சிவபெருமனைக் குறித்துத்திருப்பணிசெய்யும் பத்தர்களுக்கும் செம்பொனனைச் சிரத்தையுடன் கொடுப்போர்கள்—வீடு பெறுக - மோகஷமடையக்கடவார்கள். எ - று.

எச்சவும்மையால் குருசங்கமங்களைக் குறித்துத் திருப்பணி செய்யும் பத்தர்களுக்குமென்பது கொள்ளப்படும். (உக)

உய்வா ருதவுரிதி வாங்கித் திருப்பணியைச்
செய்வார் பெறுகீ சிவம்.

இ - ள். உய்வார் உதவும் நிதி வாங்கித் திருப்பணியைச் செய்வார் - உய்யுக்கருதும் பத்தர்கள் கொடுக்குந்திரவியங்களைவாங்கித் திருப்பணியைச் செய்பவர்கள்—சிவம் பெறுக - சிவத்தையடையக்கடவார்கள். எ - று:

சிவபத்தர்களாயினோர் தம்மிடத்துள்ள தனத்தை. மூன்று கூறுபண்ணி ஒருகூற்றைத் தமது சிவனத்தின்பொருட்டு வை

த்துக்கொண்டு மற்றையிரண்டு கூறறையும் திருப்பணிக்குக் கொடுத்தல்வேண்டுமென்று சிவாகமங்கூறுமெனவறிக. (உஉ)

நூற்பெயரும் வழியும் நுதலிய பொருளும்.

சைவ சமயநெறி சைவா கமத்தாய்ந்து

கொய்துரைப்பாம் வாஞ்சையுளங் கொண்டு.

இ - ள். சைவசமயநெறி - சைவசமயநெறியை—வாஞ்சை உளம் கொண்டு - உலகத்தவர்கள் அறிந்து ஈடேறல்வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தை மனசிலே பொருந்தி—சைவாகமத்து ஆய்ந்து கொய்து உரைப்பாம் - காமிக்கமுதலிய சைவாகமங்களிலாராய்ந்து எடுத்துச் சொலவாம். எ - று.

சைவசமயநெறியெனவே நூனுதலியபொருளும், நூற்பெயரும் பெறப்பட்டன. ஆகமமென்னுமொழியில் ஆவென்பது ஞானமும், கவவென்பது மோகமும, மவவென்பது மலநாசமுமாம்; ஆகவே, ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசம்பண்ணி ஞானத்தையுதிப்பித்தது மோகத்ததைக் கொடுக்கையால் ஆகமமெனப் பெயராயிற்றென்றுணாக. (உ௩)

அவையடக்கம்.

தேசிகனோக் காற்றிமிரந் தீருமுயிர்க் கிந்நூலி
சைவஞ்சொல் லாய்ந்தவர்நோக் கால்.

இ - ள். உயிர்க்குத் திமிரம் தேசிகன நோக்கால் தீரும் - ஆன்மாக்களிடத்துள்ள மலவிருளானது ஆசாரியனுடைய பார்வையினாலே நீங்கும்—(அதுபோல)—இந்நூலின் ஆசை சொல் ஆய்ந்தவர் நோக்கால் அறும் - இந்நூலினிடத்துள்ள குற்றமானது பஞ்சலக்கணத்தை ஆராய்ந்த புலவர்களுடைய பார்வையினாலே நீங்கும். எ - று.

அறநூல் பொருணூல் இன்பநூல் வீட்டுநூல் என்னும் நான்கு நூற்கும் கருவி எழுததுச் சொற் பொருள் யாப்பு அணி என்னும் ஐந்திலக்கணங்களே, அவற்றுள்ளும் நான்கிற்குங் கருவி சொல்லே, அச்சொல்லிற்குக் கருவி அதுவேயாகையால், எல்லாவற்றினுஞ் சொல்லே சிறப்பென்பது நோக்கித் தலைமைபற்றிய வழக்கால் இங்கே அவவைந்தினையுஞ் சொல்லென்றார். இக்கருத்துப்பற்றியன்றே வடநூலாரும் சத்தமென வழங்குவர். (உச)

நூல்வழங்குநிலனும் நூற்பயனும்.

இரவியென விந்நூ லிலங்குகவெங் கெங்கு
மிருண்மலந்தீர்த் தாக்குமுயிர்க் கின்பு

இ - ள். இரவி என இந்நூல் எங்கெங்கும் இலங்குக - ருரியன் உலகமெங்கும் பிரகாசித்தலபோல இந்நூல் தமிழ்வழங்கும் நிலமெங்கும் பிரகாசிக்கக்கடவது;—உயிர்க்கு இருண்மலம் தீர்த்து இன்பு ஆக்கும் - இது ஆன்மாக்களுக்கு மலவிருளைக் கெடுத்துப் பேரின்பத்தை விளைவிக்கும். எ - று. (உரு)

பாயிரமுற்றிற்று.

இந்நூலாசிரியர் இதனை ஆசாரியரிலக்கணம் மாணக்கரிலக்கணம் பொதுவிலக்கணமென மூன்றதிகாரத்தாற் கூறத் தொடங்கினார். அவற்றுள், தீகைப் பிரதிட்டை முதலிய கருமங்களைச் செய்து முடித்தற்கு அதிகாரிகள் ஆசாரியராதலால் ஆசாரியரிலக்கணம் முதற்கண்ணும், அவ்வாசாரியர்க ளிவரென்றறிந்து அவரையடைந்து வழிபட்டுத் தங்கள் தங்கள் பக்குவத்திற்கேற்ற தீகைப் பெறவேண்டுமெனார் மாணக்கராகையால் மாணக்கரிலக்கணம் இடைக்கண்ணும், அவ்விருவருஞ்சரியை கிரியை முதலியவற்றையறிந்து அவ்வாறதுட்டித்து

அபரமுத்தி பரமுத்திகளைப் பெறவேண்டுகையாற் பொதுவி
லக்கணம் இறுதிக்கணனும், வைக்கப்பட்டன.

மு நலாவது

ஆசாரியரிலக்கணம்.

யாம் இது கூறுவமென நுதலிப் புகுகின்றார்.

தேசிக ராதி திறநதொகுத்துச் செப்புவா
மாசறுவார் தேறுகவா ராய்ந்து.

இ - ள். தேசிகா ஆதி திறம் தொகுத்துச் செப்புவாம் -
ஆசாரியர் சாதகர் புத்திரர் சமயிகள் எனனும் இந்நால்வாகளு
டைய முறைமைகளையும் யாந்தொகுத்துக் கூறுவாம்;—ஆசு
அறுவார் ஆராய்ந்து தேறுக - ஆணவமுதலிய குற்றந்தீரும்படி
விரும்புவோர் அவைகளை ஆராய்ந்தறியக்கடவர். எ - று. (க)

மேனி றுத்தமுறையானே ஆசாரியரிலக்கண முணர்த்தத்

தொடங்கி ஆசாரியராதற்குரிய சென்மதேசமும்

வருணமும் இரண்டு திருக்குறளால்

உணர்த்துகின்றார்.

கங்கைநதி யாதிநவ தீர்த்தக் கரைநாட்டுட்

டங்குமவ ருற்பவித்துத் தாம்.

இ - ள். கங்கை நதி ஆதி நவதீர்த்தக் கரை நாட்டுள் - கங்
காநதி முதலாகிய ஒன்பது தீர்த்தக்கரைகளினுமுள்ள புண்ணி
யதேசங்களில்—உற்பவித்துத் தங்குமவர் - பிறந்து வசிக்கின்
றவர்கள். எ - று.

தாம் அசை. நவதீர்த்தங்களாவன கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, நருமதை, சிந்து, காவேரி, கோதாவரி, சோணநதி, துங்கபத்திரை என்பனவாம். சிறப்புடைப்பொருளைத் தானெடுத்த மொழிதலென்னுந் தந்திரவுத்தியால சிந்தனவாகிய ஒன்பது நதிதீரங்களை எடுத்துரைத்தார், ஆகலாற் பிற புண்ணிய நதி தீரத்தள்ள தேசங்களும், சுயம்புலிங்க முதலியசிவலிங்கங்கள் உள்ள தலங்களும், கிருஷ்ணசாரமென்னும் மான் சஞ்சரிக்குமிடங்களும் புண்ணியதேசங்களாகுமெனக் கொள்க. தவிரவிரெனனும் எழுவாய்க்குப் பயனிலை வருந்திருக்குமனின் உத்தமராவாறென்பதாம். (2)

**உத்தமரா வரவர்த முள்ளுஞ் சிறப்புடைய
வந்தமரே நாகுலத்துள் ளோர்.**

இ - ள். உத்தமர் ஆவார - ஆசாரியராதற்கு உத்தமர்களாவார்கள்; அவாதமுள்ளும் நாகுலத்தள்ளோரே சிறப்புடைய உத்தமா - அப்புண்ணியதேசத்திலே பிறந்தவர்களுள்ளும் பிராமணக் கூத்திரியர் வைசியா குத்திரென்னு நான்கு வருணத்தோர்களே சிறப்புடைய உத்தமர்கள். ஏ - று.

நான்குவருணத்தாருங் குரவராவார் என்பதற்குப் பிரமாணம்:—சுப்பிபேதத்தில் ஐராவணாஷ்டகிரியாவெஸ்யாஃ ஸுருஷ்யாஸூகா கௌஷ்வாஃ சூவாயுபாவெஸ்யாஃ வீஜயா நாவெஸ்யாஃ ஸூகாஃ || பிராமணரும் கூத்திரியரும் வைசியரும் சுத்தகுலத்திற் பிறந்த குத்திரரும் ஆகிய நால்வருமே ஆசாரியராவார்; மற்றையோர்க்கு ஒருக்காலும் ஆசாரியத்துவம் இல்லையாமென்றறிக. கந்தகாலோத்திரத்தில் பாஷாணம் ஸ்வஸூராக ஸூகிரிபுஷ்பாஃ வெசி பாஷாணஸ்வதாயாதிஸூருஷ்யாஃ ||

ஹவெசு || கல்லானது சிவசம் ஸ்காரத்தினாலன்றோ போக
மோகஷங்களைத் தருவதாம். கல்லானது சிவத்தன்மையடை
யுமாகிற் சூத்திரன் அங்ஙனமாகா னென்பது எங்ஙனம். சை
வபுராணத்தில் ஸ்வஸாஸுவஸோயுக்தாஃ பஸுஸாஸு
வராஜைவாஃ | ஸுராஹணாஜி உதாவணைவா சுவா
யாவஸுபுக்ரீதி-க்தாஃ || பசுசாத்திரம் பற்றாதுவிட்டுச்
சிவசாத்திரம் பற்றிப் பயிலும்பிராமணா முதலிய நான்கு
வருணத்தாருமே ஆசாரியராவாரென்று புகழப்பெயர் என்
பன முதலிய வசனங்களாம். (௩)

மனக்குற்றமு உடற்குற்றமுமில்லாதோரே ஆசாரிய
ராதற்குரியரென்பதுணர்த்துகின்றார்.

அவருள்ளு முள்ளு மவலத்தை யற்றா
ரவரருநர் தேசிகரா தற்கு.

இ - ள். அவருள்ளும்-அந்நான்குவருணத்தாருள்ளும்—உள்
ளும் அவலத்தை அற்றாரவர் தேசிகர் ஆதற்கு அருகா - காம
முதலிய மனக்குற்றங்களும் அங்ககீனத்துவமுதலிய உடற்குற்
றங்களு மில்லாதவர்களே ஆசாரியராதற்குரியவர்கள். எ - று.

உள்ளுமென்றவெச்சவும்மையால் உடற்குற்றங்களுமென்
பது கொள்ளப்பட்டது. (சு)

இருவகைக்குற்றங்கட்குங் காரணமுணர்த்துகின்றார்.

காலப் பழுதாலுங் கற்பிற் பழுதாலுங்
காயத்தி னும்பழுதாங் காண்.

இ - ள். காலப் பழுதாலும் - விலக்கப்பட்ட நாட்களிலே
புணர்ந்த காலப்பழுதினாலும்—கற்பிற் பழுதாலும் - நான்கா

நாள் ஸ்ரீனஞ்செய்தவுடனே தன்புருடன் முகத்திலே விழி யாமல மற்றைப்புருடர்முகத்திலே விழித்த கற்பிறபழுதின லும்—காயத்தினும் பழுது ஆம காண் - பிறந்த பிள்ளைகளு டைய உடலிலும் மனசிலுங் குற்றங்களுண்டாமென்றறிக. எ - று.

மறறைப்புருடாமுகத்திலே விழித்தால் தான் பெறும் பிள் னை அவாகளைப்போலப் பிறக்குமாதலால், ஸ்ரீனஞ்செய்தவு டனே வெகுரியனைத் தரிசித்திற் குற்றமில்லையென றுணர்க (1)

நலலவுருவுண்டாதற்குக் கா ணமுண்டாதுகின்றார்.

ஆகார தோடமற வன்னைபுசித தானலல

வாகாரம புத்திரர்பா லாம.

இ - ள். அன்னை ஆகாரதோடம அறப் புசித்தால் - ஷாநா வானவள் நான்குநாளிலே கடினபாதாத்தங்களைக் கட்டித் த மல் பாயசம பால் தயிர் முதலாகிய சாததுவிக பதார்த்தங் களைப் புசிக்கில்,—புத்திரர்பால நலல ஆகாரம ஆம் - அவள் பெறும் புத்திரரிடத்திலே நலலுருவமுண்டாகும். எ - று.(சு)

நல்லுருவத்திற்கும் நற்குணத்திற்குங் காரண

முணர்த்துகின்றார்.

முற்றினர்க்கு நல்வினைமுன் முற்றுங் குணமெல்லா மற்றையருக் குண்டோ வரம்.

இ - ள். முன் நல்வினை முற்றினர்க்கு - பூர்வசன்மத்திலே புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களுக்கு—குணமெல்லாம் முற் றும் - நன்மையாகிய குணங்களெல்லாம் பலிக்கும்;—மற்றற யருக்கு வரம் உண்டோ-அவ்வாறு புண்ணியஞ்செய்யாத மற்ற வர்களுக்கு அக்குணங்களுண்டாமோ, உண்டாகாது.

அககுறறங்க ளியைகளைன அது அனைதனி பலதாரே
ஆசாரம் நகு டெய்தமெ டாது, ளிணை
திருக்குறள் ஆன நகு டு.

அருவு செடியை அது நகுறிய
நெய்யும பரிமலவ ளன.

இ - ள். அருவு செடியை அது - மிகமுடியுமன குற
றமுடையன, - அருவு தரியன் அவலன் - மிகக்குறியனனுங்
குறமுடையன, அருவு பரிமலவ ளன - மிகமுததவ
லவது முடையன ள - ம. (அ)

அருவம் பரிமலவ ளனவருங்கு
நெய்யுந் தய பதவ்யவ ளன

இ - ள். அருவு செடியை அவலன் - செவ்வீனையனுங்
குறமுடையன, - அருவு தரியன் அவலன் - மிகக்குறியன
அருவு குறமுடையன, - அருவு செய்யுந் அவலன் - மிக
பரிவந்தவது குறமுடையன ள - ம. (ஆ)

கஞ்சன குணிகளென தானினி நு ளனநுமி
நெஞ்சின நுகையாந் தபரிபரி

இ - ள். கஞ்சன குணிகளென - முடையனுங் குறமுடையன, -
குணிகளென அவலன் - செவ்வீனையனுங் குறமுடையன, -
கூனன அவலன் கூனந் குறமுடையன, - கஞ்சன அ
லன் - நகண்குற - நு குறமுடையன, - இருசுணிகளென
இருள் அவலன் இருள் நகுடனுங் குறமுடையன,
கை ஆதி உறுப்பி - கை என அவலன் கைமுததவ
அவயவங்களிலே குறைகடவது குறமுடையன. ள - ம

மேற்போந்த அலகென்பது பதினெட்டாந்திருக்குறளி
றுதியாக எல்லாவற்றோடுங்கூடப் பெருகுரைக்கப்படும்.()

காக்கைக் கணன் குழிந்த கண்ணனிழி கண்ணனி டா
நோக்கியுயிர்க் காக்குமவ னும்

இ - ள். காக்கைக் கணன் அவலன் - காகத்தைப்போலுப
ஒருகட்பாவையுடையோனுங்குற்றமுடையன்,--குழிந்த கண்
ணன் அவலன் - ஆழிய கண்ணையுடையோனுங் குற்றமுடைய
யன்,--இழி கண்ணன் அவலன் - எப்பொழுதும் பீனையோ
முக்குகண்ணையுடையோனும் குற்றமுடையன்,--நோக்கி உயி
ராக்கு இடர் ஆக்குமவனும் அவலன் - சமயம் பார்த்து ஆன்
மாக்களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்வோனும் குற்றமுடையன். எ - று. (௧௧)

பரியவுத டன்பரிய பல்லன பாந்து
முருவழிந்த மூக்குடையா னும்.

இ - ள். பரிய உதடன் அவலன் - பரியவுதட்டையுடையோ
னுங் குற்றமுடையன்,--பரிய பல்லன் அவலன் - பரிய
பல்லையுடையோனுங் குற்றமுடையன்,--பாந்து உருவு
அழிந்த மூக்கு உடையானும் அவலன் - சபையாகிய வடிவு
குன்றிய மூக்கையுடையோனும் குற்றமுடையன். எ - று. (1)

முழந்தாள் குறியனெடுத் தாளினான் மோட
னமுந்தியற நீண்டவடி யான.

இ - ள். முழந்தாள் குறியன் அவலன் - முழந்தாள் மிகக்குறி
யவனுக்குற்றமுடையன்,--நெடுந்தாளினான் அவலன் - முழந்
தாள் மிகநெடியவனுக்குற்றமுடையன்,--மோடன் அவலன் -
புருடாகிருதிக்குச் சொல்லப்பட்ட அளவுகளினுயர்ந்தவனுங்
குற்றமுடையன்,--அழுந்தி அறநீண்ட அடியான் அவலன் -
பாதம் பஞ்சபோலாகாது கடினமாய் நீண்டு முறம்போற்
படம் விரியப்பெற்றவனுங் குற்றமுடையன். எ - று. (௧௨)

பெரிய வயிறன் பிணிகொள் வயிற
னெரிஞரலன் விக்கலன்சொ னீத்து

இ - ள். பெரிய வயிறன் அவலன் - பெரிய வயிற்றையுடையோனும் குற்றமுடையன், —பிணி கொள் வயிறன் அவலன் மகோதரவியாதியையுடையோனும் குற்றமுடையன், —நெரிஞரலன் அவலன் - நெரி குரலோடு பேசுவோனும் குற்றமுடையன், —சொல் நீதலு விக்கலன் அவலன் - சொற்களைச் செப்பமாகச் சொல்லாது திங்கிச் சொல்லுகின்றவனும் குற்றமுடையன். எ - று. (கச)

நீங்காத வாதநோய் பித்தநோய் நெஞ்சத்தி
னங்காச நோயுமுடையான்.

இ - ள். நீங்காத வாதநோய் - ஒழியாத வாதநோயையேனும், —நீங்காத பித்தநோய் - ஒழியாத பித்தநோயையேனும், —நெஞ்சத்தின் ஆம் காசநோய் - நெஞ்சிலேயுண்டாகின்ற காசநோயையேனும் —உடையானும் அவலன் உடையவனும் குற்றமுடையன். எ - று. (கரு)

அறவுத் தருண னறவும விருத்த
னறவுமழ கற்றா னவன்.

இ - ள். அறவும் தருணன் அவலன் - பதினாறுவயசுக்குட்பட்டவனாகிய தருணனும் குற்றமுடையன், —அறவும் விருத்தன் அவலன் - எழுபதுவயசுக்கு மேற்பட்ட வனாகிய விருத்தனும் குற்றமுடையன், —அறவும் அழகு அற்றானவன் அவலன் - மிகவழகில்லாதவனும் குற்றமுடையன். எ - று. (கசு)

கோவி யவாவ னிரங்காக் குணக்கேடன்
பாவியமல் லாததுரைப் பான்.

இ - ள். கோவி அவலன் - மிகுந்த கோபத்தையுடையோனுங் குற்றமுடையன், —அவாவன் அவலன் - மிகுந்த ஆசையையுடையோனுங் குற்றமுடையன், —இரங்காக் குணக்கேடன் அவலன் - ஆன்மாக்களிடத் திரங்காத தூர்க்குணனும் குற்றமுடையன், —பாவியம் அல்லாதது உரைப்பான் அவலன் - சொல்லுதற்கு அருகமலலாத வார்த்தையைச் சொல்வோனுங் குற்றமுடையன். எ - று. (௧௭)

மடிவஞ் சனையன் மறவி பசுநூற்
படிநனுரைக் கும்பயன்பற் றான்.

இ - ள். மடியன் அவலன் - மிகச்சோம்பலுடையோனுங் குற்றமுடையன், —வஞ்சனையன் அவலன் - கபடத்தையுடையோனுங்குற்றமுடையன், —மறவி அவலன் - ஆசாரியனிடத்திலே தான் கேட்ட நூற்பொருளைச் சித்தித்துத் தரியாமல் அதனை உடனே மறந்துவிடுவோனுங் குற்றமுடையன், —பசுநூற்படிநன் அவலன் - எப்பொழுதும் பதிநூல்களையே படியாமற் பசுநூல்களைப் படிக்கும் பொய்யனுங் குற்றமுடையன், —உரைக்கும் பயன் பற்றான் அவலன் - தனக்குத் தன்னுசிரியன் போதித்தபடி தான தன் மாணுக்கர்களுக்குப் போதிக்குஞ் சத்தி பொருந்தாதவனுங் குற்றமுடையன். எ - று. (1)

என்றே யிசைத்த விவைமுதலா கும்பமுது
ளொன்றுமிலா ருத்தமரென் றோர்.

இ - ள். என்றே இசைத்த இவை முதல ஆகும் பமுதுள் - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய குற்றங்களுள், — ஒன்றும் இலார் உத்தமர் என்று ஓர் - ஒரு குற்றமுமில்லாதவர்களே ஆசாரியராதற்கு உத்தமர்களுென்றறிக. எ - று.

இக்குற்றமுடையோர்கள் தீனை பீர்திட்டைகள் செய்யிற் சிவசாந்திர்த்தியமாகாதென்று சிவாக்ஷிகள் செப்புக்கையால்,

ஆசாரியராகார்களென்று விடுக்க. இவ்விலக்கணங்கள் மூர்த்தி பாக்குமொக்கும். மூர்த்திபராவார் பிரதிட்டாதிகளிலே ஆசாரியரோடு கூடியிருந்து ஓம் சாந்தி முதலிய காமங்களை அவரேவலாற்செய்வோர். (௧௬)

ஆசாரியாகட்குரிய விசேடவிலக்கணம் ஆறுதிருக்குறளாற் குளகமாகவுண்டததுகின்றரா.

சமயமுத னான்குந் தரித்தா ரியனாற்
சமயநெறி தன்னையுமுன் சாரது

இ - ள். ஆரியனாற் சமயம் முதல் நான்கு தரித்து - தன ஹுடைய சந்தானத்துக்கேற்ற ஆசாரியனால் சமயநிகைவிசேடங்களைநிர்வாணநிகை ஆசாரியாபிஷேகமென்கின்ற நான்கையும் பெற்று, — முன் சமயநெறி தன்னையும் சாரது - முன் நார அதற்கதற்கேற்ற ஆசாரங்களையும் அதுட்டானங்களையும் அதுட்டித்து. எ - று. (20)

ஆரியன்பா லன்பாகி யாய்ந்தா கமமனைத்து
நெரியவெ தாந்த நிலையும்.

இ - ள். ஆரியன்பால் அன்ப ஆகி - தன்னுடைய ஆசாரிய னிடத்திலே பத்தியுடையவனாகி, — ஆகமம் அனைத்தும் நெரிய வேதாந்த நிலையும் ஆய்ந்து - சமஸ்தாகரங்களையும் குக்குமமரீகிய வேதாந்தநிலையையுமாராய்ந்துணர்ந்து. எ - று.

வேதாந்தமென்றது வேதத்தின ஞானகாண்டமாகிய உபநிடதங்களை, வேதாந்தமெனினும், வேதசிவசெனினும், உபநிடதமெனினும், பிரபலசுருதியெனினும் ஒக்கும். உபநிடதங்களை, உற்று நோக்கி வியாசமுணர்விரியற்சரிய சூத்திரரூபமாகிய ஸ்ரீ மமீமாஞ்சையும் வேதாந்தமெனப்படும். அதன் மெய்ப்பொருள் வேதசிவாகமவிரண்மையும் நன்குணர்ந்த நிலகண்டசிவாசாரியர் உரைத்த ஸாழியத்தால் இனிது விளங்கும். மற்

றுள்ளோர் உரைத்த பாடியங்களும் அவர் வேதாந்தமெனப் பெயரிட்டியற்றிய பிரகாசங்களும் சிவாகமத்துக்கு மறுதலைப்பட்ட புறச்சமயநூற்பொருளையுடையனவாதலின், அவற்றை மெய்யெனக் கொண்டு மயங்காதொழிக. வேதம் பொருள் பலபடத்தோன்றுஞ்ஞ்சுத்திரமும், சிவாகமம் அதனை அங்ஙனமாகவொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும்போலச் சிவபெருமானால் அருளிச்செய்யப்பட்டன. வேதசிவாகமங்கட்குப் பேதமின்மை “வேதமொ டாகம மெய்யா மிறைவ னூ—லோதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுன்னு—நாத னுரையி வைநாடி லிரண்டந்தம்—பேதம தென்னிற் பெரியோர்க்கபேதமே.” என்னுந் திருமந்திரத்தானும், வயனுவெடிசிவா மரீயொலெடிடிஹபஸ்யாஸிவெடிஜாவிசிவா மரீஃ “வேதசிவாகமங்கட்குப் பேதங்காண்கின்றிலம் வேதமே சிவாகமம்” என நிலகண்டபாடியத்தில் நிலகண்டசிவாசாரியர் கூறியவாற்றானுமுணர்க. சமயங்கள் புறப்புறச்சமயமும், புறச்சமயமும், அகப்புறச்சமயமும், அகச்சமயமுமென நான்குவகைப்படும். இந்நான்கும் தனித்தனி அறுவகைப்படும். இவற்றையெல்லாங்கடந்து நின்றது சித்தாந்தசைவம். இங்ஙனமேயாகவும், தற்காலத்துச் சைவசமயிகள் பலர் புறச்சமயங்களாறனுள் ஒன்றாயுள்ள ஏகான்மவாதவகைநான்கனுள் ஒன்றாகிய மாயாவாதத்துக்குரிய ஆசாரியரை வேடவொற்றுமைபற்றித் தம்மாசாரியரெனக் கொண்டு வழிபட்டொழுகியும், அம்மாயாவாதநூல்களைத் தஞ்சமயநூல்களெனக் கொண்டு பாராட்டியும், தஞ்சமயநிலையின் வழுவித் தாம் முன்னர்ப்பெற்ற சிவதீக்ஷையின்பயனையும் அதுட்டித்த சமயாசாரங்களின் பயனையும் இழந்து, எரிவாய் நிரயத்துக்கு இரையாகுகின்றனர். (உக)

தாசனாய்ப் பூசை சமைக்கும் பொழுதமலற்
கேசறவுற் றற்றெனதி யான்.

இ - ள். பூசை சமைக்கும் பொழுது - சிவார்ச்சனை முதலாகிய கிரியைகளைச் செய்யும்போது, —தாசனாய் - சிவபெருமானை ஆண்டவனாகவுந் தன்னை அடிமையாகவும் பாவித்து, — அமலற்கு ஏசறவு உற்று - அநாதிமலமுத்தராகிய அந்தச்சிவபெருமானிடத்தே அன்புடைவத்து, —எனது யான் அற்று - தளதல்லாத புவனபோகங்களை எனதென்னும் மமகாரமும் தானல்லாத தனுசரணங்களை யானென்னும் அகங்காரமுமாகிய இவவிரண்டையும நீங்கி. எ - று. (௨௨)

அமலனைத்த னுட்கண டகம்பிரம மென்றே
சமலர்க்குப் பாசந் தடுத்து.

இ - ள். அமலனைத் தன் உள் கண்டு - தீகைத செய்யும் போது மலசகிதராகிய சிவபெருமானைத் தன்னுள்ளே தரிசித்து, —பிரமம் அகம் என்றே-சிவோகமபாவனை பண்ணி, — சமலர்க்குப் பாசம் தடுத்து - மலசகிதராகிய ஆன்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கி. எ - று. (௨௩)

சாம்பவியாற் சத்தியான் மாந்திரியாற் சத்திபதிந்
தாம்பயத்தின் பேதமா ராய்ந்து.

இ - ள். சத்தி பதிந்து ஆம் பயத்தின் பேதம் ஆராய்ந்து - பாசநீக்குமிடத்து அவவவவான்மாக்களது சத்திரிபாதககளால் வினையுங் குறிகளின் பேதங்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவவவற்றிற்கேற்ப, —சாம்பவியால் - சாம்பலிதீகையாலேனும், — சத்தியால் - சத்திதீகையாலேனும், —மாந்திரியால் - மாந்திரிதீகையாலேனும். எ - று.

இருவினையொப்பும் ஆணவமலபரிபாகமும் உற்றவிடத்தே சத்திரிபாதம் உண்டாகும். சத்திரிபாதமாவது ஆன்மாவினது ஞானத்தைத் தடுக்கும் ஆணவமலசத்தி நழுவும் அவசரத்திலே முற்பிற்பாடறச் சிவத்தினது சிற்சத்தி பதிந்து அவவா

ன்மாவினது நித்தியஞானக்கிரியையை விளக்குவதாம். நிபாதம் - பதிதல். சத்திநிபாதங்கள் நான்கு. அவையாவன மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என்பனவாம். நன்றாக முற்றிய காய்சேர்த்த ஒளஷதமேயன்றிப் பிஞ்சு கூட்டிய ஒளஷதம் பலியாதவாறுபோலச் சத்திநிபாதமுள்ளார்க்குச் செய்த திஷையேயன்றி அல்தில்லார்க்குச் செய்த திஷை பலங்கொடாதெனவுணாக. (௨௪)

வீட்டிமல மூன்றுமுயி ருள்விமலன் பொற்பாதங்
காட்டுமவன் நேசிகனே காண.

இ - ள். மலமூன்றும் வீட்டி - மும்மலங்களையும் போக்கி, — உயிருள் விமலன் பொற்பாதம் காட்டுமவனே - அவ்வான் மாக்களுள்ளே சிவபெருமானுடைய பொலிவாகிய திருவடிகளைத் தரிசுத்திப்பவனே, — தேசிகன் காண் - ஆசாரியனென்றறி. எ - று. (௨௫)

மேற்கூறப்பட்ட திஷைகளுள்ளே சத்திதிஷையுஞ்
சாம்பவிதிஷையுமாமாறுணர்ததுகின்றார்.

சத்திமனத் தாற்புரிகை சாம்பவிஞா னக்கணிஞற்
சுத்திசெய லென்றே துணி.

இ - ள். சத்தி மனத்தாற் புரிகை - மேற்கூறிப்போந்த மூவகைத்திஷைகளுள்ளும் சத்திதிஷையாவது குண்டம் மண்டலம் அக்கினி நெய் சுருக்குச் சுருவமுதலியனவெல்லாம் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விகிப்படி அகத்தே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்து மாணுக்கனது பாசத்தைக் கெடுத்தலாம். — சாம்பவி ஞானக்கணிஞற் சுத்தி செயல் என்றே துணி - சாம்பவிதிஷையாவது திருநோக்கு முதலியவற்றால் மாணுக்கனது பாசத்தைச் சேதிக்கையாம். எ - று.

சத்தியெனினும் ஞானவதியெனினுமொக்கும். சாம்பவிதி
கையெனினும் விஞ்ஞானதீகையெனினுமொக்கும். (௨௬)

மாந்திரிதீகையாமாறுணர்த்துகின்றார்.

மாந்திரிதான்குண்டத்தான்மண்டலத்தினுன்மலத்தை
தெய்ந்திடவே செய்யுஞ் செயல். [த்

இ - ன். மாந்திரிதான் - மாந்திரிதீகையாவது—குண்டத்
தான் மண்டலத்தினுன் மலத்தைத் தெய்ந்திடவே செய்யு
செயல் - குண்டமண்டலங்களைப் புறத்தேயிட்டு விதிப்படி புற
மபே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்து மாணுக்கனது மலத்
தைக் குன்றுப்படி செய்யுந்தீகையாம். ஏ - று.

மாந்திரியெனினுங் கிரியாவதியெனினுமொக்கும். ஞான
வதி கிரியாவதியென்னுபிரண்மே ஓளத்திரிதீகையெனப்ப
மே. ஓளத்திரியாவது ஓமத்தோடு கூடச்செய்வது. (௨௭)

ஆசாரியர்வகையும் பெயருமுணர்த்துகின்றார்.

முந்திப் பிரேரிப்பான் போதிப்பான் முத்திதனென்
றிந்தவிதத் தார்தே சிகர்.

இ - ன். தேசிகர் - ஆசாரியர்—முந்திப் பிரேரிப்பான் - பிரே
ரகாசாரியனும்,—போதிப்பான் - போதகாசாரியனும்,—முத்தி
தன் என்று - முத்திதாசாரியனுமென—இந்தவிதத்தார் - இம்
மூவகையினர். ஏ - று.

முந்திப் பிரேரிப்பான் முற்பட்டுச் செலுத்துவான். பிரேரக
னெனினுஞ் சோதகனெனினும் இழுக்காதென்க. (௨௮)

மேனி றுத்தமுறையானே பிரேரகாசாரியனிவ
னென்பதுணர்த்துகின்றார்.

சைவரைச் சாரவருட் டக்கா னிவனென்றே
யுய்விப்பான் முத்தினென்றே.

இ - ள். முந்தினன் - அம்முவகையாசாரியருள்ளும் முற்பட்ட பிரேரகாசாரியனாவான்—சைவரை அருள் தக்கான் இவன் என்று சார உய்விப்பான் - சைவத்துக்கு யோக்கியர்களாகிய மாணுக்கர்களை உமக்கு அருள்செய்தற்கு யோக்கியராகிப் ஆசாரியரிவரென்று கட்டி அவரை அடையும்படி செலுத்தி உய்விப்பவனே—என்று ஓர் - எனறறி. எ - று.

யோக்கியனல்லாத ஆசாரியனை வாரத்தால் யோக்கியனென்றுசாட்டினேன் நரகமடைவனென்றாகமமோதுமெனவறிக.

போதகாசாரியனினென்பதுணர்த்துகின்றார்.

பரிந்தடைந்தா னைத்திக்கை பண்ணி நியதி

புரிந்தருளு வானபோ தகன்.

இ - ள். போதகன்—போதகாசாரியனாவான்—பரிந்து அடைந்தானைத் திக்கை பண்ணி நியதி புரிந்தருளுவான் - தன்மேலன்புகொண்டு தன்னையடைந்த மாணுக்கனுக்குச் சமயதீகை விசேஷதீகைகளைச் செய்து ஆசாரங்களைக் கற்பித்தருளுவான். எ - று.

(௩௦)

முத்திதாசாரியனினென்பதுணர்த்துகின்றார்.

அடைந்தவனைப் பக்குவம்பார்த்த தாண்டா றிரண்டுட்டழந்தவனை பாசமுத்தி தன்.

இ - ள். பாசமுத்திதன் - முத்திதாசாரியனாவான்—அடைந்தவனை ஆறிரண்டு ஆண்டிள் பக்குவம்பார்த்துத் தமிழந்தவனை - முந்திய சமயதீகை விசேஷதீகைகளைப் பெற்ற மாணுக்கனைப் பண்ணிரண்டுவருஷத்துக்குள்ளே பக்குவம் பரீக்ஷித்து நிர்வாணதீகை செய்து அவனுடைய பாசத்தைச் சேதிப்பவன். எ - று.

பாசமுத்திதன் பாசநீக்கத்தைக் கொடுப்பவன். முத்தி - விடுதல். தன்-கொடுப்பவன்.

(௩௧)

இன்னவருணத்தார்க்கு இன்னவருணத்தாரே

ஆசாரியராகலாமென்பது இரண்டுதிருக்

குறளா லுணர்த்துகின்றார்.

அந்தணரே யந்தணர்க்குத் தேசிகரா வாரொழிந்தார்
தந்தொகைக்கு மந்தணரே தாம்.

இ - ள். அந்தணர்க்கு அந்தணரே தேசிகர் ஆவார் - பிராம
ணருக்குப் பிராமணரே ஆசாரியராவார்;—அந்தணர் ஒழிந்
தார் தந்தொகைக்கும் தேசிகர் ஆவார் - அந்தப்பிராமணர் மற்
றே அரசர் வைசியர் சூததிரருக்குமாசாரியராவார். எ - று.

தேசிகராவாரென்பது பின்னுகூட்டப்பட்டது. (௩௨)

மன்னரொரு மூவர்க் கிருவர்க்கே வாழ்வசியா

பின்னவராற் பிந்தினர்க்கே பேறு.

இ - ள். மன்னர் ஒரு மூவர்க்குத் தேசிகர் ஆவார் - அரசர்
தஞ்சாதியினருந் தமயினிழிந்த வைசியர் சூததிரரிருவருமா
கிய மூவர்க்கே ஆசாரியராவார்,—வாழ் வசியர் இருவர்க்கே
தேசிகர் ஆவார் - வாழாநின்ற வைசியர் தஞ்சாதியினருந் தம்
யினிழிந்த சூத்திரரொருவருமாகிய இருவர்க்கே ஆசாரியரா
வார்,—பின்னவராற் பிந்தினர்க்கே பேறு - சூததிரராற் சூத
திரர்க்கே தீக்ஷாபலமுண்டாம். எ - று.

மேலைத்திருக்குறளில் வந்த தேசிகராவாரென்பது இங்குமி
ரண்டிடத்திற்கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. (௩௩)

ஞானகாண்டத்திற்கு மேலெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி

யுணர்த்துகின்றார்.

அற்றிடினே யந்தணருண் ஞானி யடுத்தவன்பாற்
பெற்றிடுக வந்தணன்மெய்ப் பேறு.

இ - ள். அந்தணன் - பிராமணனுனவன்—அந்தணருள் ஞானி அற்றிழன் - தன்சாதியாராகிய பிராமணருள் ஞான காண்டம் போதிக்க வல்ல ஆசாரியனில்லையாயின்,—அடுத்த வன் பால் மெய்ப் பேறு பெற்றிகெ - தனக்கடுத்த அரசனிடத்திலே ஞானோபதேசம் பெறக்கடவன். எ - று. (௩௪)

இவ்விதி கருமகாண்டத்திற் கெய்தாதென்டதை
மேலும் வற்புறுத்துகின்றார்.

பிரமோப தேசம் பெறுதலே பாங்கு
கருமோப தேசங் கழி.

இ - ள். பிரமோபதேசம் பெறுதலே பாங்கு - முற்கூறியபடி ஞானோபதேசமாதிரம் பெறுதலே முறைமை,—கருமோபதேசம் கழி - கருமோபதேசம் ஒருக்காலும் பெறா தொழி. எ - று. (௩௫)

இவ்விதி மற்றைவருணத்தார்க்குமொக்குமென்ப
துணர்த்துகின்றார்.

இந்தமுறை மற்றையர்க்கு மேற்கு மிதுதன்னை
நிந்தையல வென்றே நினை.

இ - ள். இந்தமுறை மற்றையர்க்கும் ஏற்கும் - இப்படித் தன் வருணத்தின் ஞானாசாரியனில்லையாயில் தனக்கடுத்த வருணத்தானிடத்திலே ஞானோபதேசம் பெறலாமென விதித்தவிதி பிராமணருக்கேயன்றி மற்றை வருணத்தார்க்கும் பொருந்தும்;—இது தன்னை நிந்தை அல என்றே நினை - இவ் விதியை இகழ்ச்சியன்றென்று நினைத்துக்கொள். எ - று.

பிராமணர் முதலிய மூன்றுவருணத்தாருள்ளும் ஞானாசாரியனில்லாது நான்காம் வருணத்தாராகிய சூத்திரருள் ஞான

சாரியனுண்டாயின், அவவாசாரியனிடத்தே பிராமணர் முதலாயினோர் ஞானோபதேசம் பெறலாம், வைதிகத்திலே பிரமவிருடிகளாகிய துருவாசர் முதலாயினோர் பிராமணர் முதலிய முதன் மூன்றுவருணத்தாருள்ளும் ஞானசாரியரில்லாமை யால் நான்காம் வருணத்தானாகிய விதூரனிடத்திலே ஞானோபதேசம் பெற்றார்களென்று பாரத பாகவதங்களிற் கூறப்படுகையாலும், சைவத்திலே திருத்துறையூரிலிருந்தருளிய ஆதிசைவராகிய சகலாகமபண்டிதரென்னும் ஏதுப்பெயரையுடைய அருணர்திசுவாசாரியர் திருவெண்ணெய்நல்லூரிலிருந்தருளிய நான்காம்வருணத்தாராகிய மெய்கண்டதேவரிடத்திலே ஞானோபதேசம் பெறக்காண்கையாலுமென்றறிக. (௩௯)

௧. சூத்திராசாரியனுக்குச் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

சூத்திரனுந் தேசிகனா வான்மரணந் தந்துறவி
சாத்திரத்தின் மூன்றுமுணர்ந் தால்.

இ - ன். சூத்திரனும - சூத்திரனும, —மரண அந்தம் துறவி - ணைட்டிகப்பிரமசாரியாகி—சாத்திரத்தின் மூன்றும் உணர்ந் தால் - சைவாகமங்களிற்சொல்லப்பட்ட பதி பசு பாசமென்கின்ற திரிபதார்த்தலக்ஷணங்களையும் உள்ளபடியறிந்தானாகில்,—தேசிகன் ஆவான் - ஆசாரியனாவான். ஏ - று.

சூத்திரனுமென்றவும்மை இறந்தது தழீஇநின்றது. சூத்திரருள் ணைட்டிகப்பிரமசாரிகட்கே குருத்துவம் கிருகத்தர்களுக் குச் சமயிபுத்திரசாதகததுவமாத்திரங் குருத்துவமில்லையென்று காபிகாகமத்திற் கூறப்படுதல்பற்றி இவவாறுரைத்தார். சூத்திரருட்கிருகத்தருக்குங் குருத்துவமுண்டென்று வேறுசிலவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டது. முன்னேவிதி ணைட்டிகப் பிரமசரியம் வருவாது அதுட்டிப்போர் பலருளராகப் பெற்ற முன்னே யுகங்களிலும், பின்னேவிதி ணைட்டிகப்பிரமசரியம் வரு

அது அருட்டிப்போ மிக அரியராகப்பெற்ற இக்கலியுகத்தி
 லுள்ள கொள்ளற்பாலனவாதலின, விவோதம்னமை தெளிக.
 னவையு கப்பிரமசரியததிற் சிறிதாயினும் வருவிய ஆசாரியரை
 க்கொணடு தீண்டை பூசை முதலியவை செயதுகொண்டவா
 நரகத்தின மூழ்குதல் தப்பாதெற்பது சிவாகமதூற்றுணிவு.
 “எந்திழையரா தனசயனத தெய்திததன் மெய்தொடினுங்—
 சாய்துவாதத லேதுறவு காடா.” எனனுந் திருக்குறளை நோக்
 க் காணு பாவததுககஞ்சீது பழிக்கு நாணது துறவுவேடமாத்தி
 ரந்தரித்துக் கூடாவொழுக்கம் பூண்டு வேண்டியவாறொழுகும
 அநர்சாரியரை ஆசாரியரெனக் கொள்ளலும், பிறர்மனேவிய
 னையும் வரைவினமகளிரையும் விருப்பாது பழிபாவங்களைப்
 பயவந்த இவ்வாழ்க்கையிலொழுகு ஆசாரியரை அநர்சாரிய
 ரெனத் தள்ளலும் உய்தியில் குறறமாமென்க. (௩௭)

முதனமூன்று வருணத்தாராகளுமோதற்குரிய நூல்கள்
 இவைகளென்பதுணர்த்துகின்றார்.

அநதணர்முன் மூவர்க்கு மாமறையு மாகமமுஞ்
 சநதையுற வோதுமது சால்பு.

இ - ள். அநதணர்முன் மூவர்க்கும் - பிராமணர் முதலிய
 மூன்றுவருணத்தாராக்கும்—மா மறையும் ஆகமமும் சந்தை
 உற ஒதுமது சால்பு - பெருமையாகிய வேதங்களையுஞ் சிவாக
 மங்களையும் சந்தை இரட்டை முதலாகிய இலக்கணங்கள்
 பொருந்த ஒதுதல் தகுதியாய். ஏ - று. (௩௮)

நான்காம் வருணத்தாரோதுதற்குரிய நூல்களிவைக
 ளென்பதுணர்த்துகின்றார்.

மற்றையவர் சைவாக மத்தை மதித்துணர்வா
 ருந்நபுரா ணுதிவித மும்.

இ - ள். மற்றையவர் - நான்காம் வருணத்தாராகிய சூத்திரர்—சைவாகமத்தை - சிவாகமங்களையும்—உற்ற புராணவிதமும் - பொருந்திய பதினெண்புராணமுதலிய நூல்களையும்—மதித்து உணாவார் - ஒதி அவற்றின்பொருளைச் சித்தித்தறிதற்குரியவாகள். எ - று.

எனவே, சூத்திரர் வேதமோதுதற்கதிகாரிகள் ல்லரென்பது பெறப்பட்டது. வேதவாக்கியங்களின் அருத்தங்களைக்கேட்க அவர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. சிவாகமங்களை ஒதல்வேண்டின், நான்கு வருணத்தாருஞ்சிவதீக்ஷை பெற்றே ஒதல்வேண்டும். பெற்றோதனை அரசருக்கும் உலகத்திற்குத் தீங்கு வருமென்று சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன, சிவதீக்ஷை பெற்றே சிவாகமங்களையோதல்வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்:—
 சுப்பிரபேதம் ஸூகஸெஸுவதீக்ஷந்தும் நஷெயம்^௧ ஸு
 காஸயெக^௨ தீக்ஷிதவ்யுத^௩ ஸு^௪ரவ்யு^௫ர்வஹதி^௬ ஸு^௭ரவ்யு^௮ ||
 இத்தச் சுத்தசைவாகமம் எல்லார்க்குங் மிகாடுகத்தக்கதுமன்று விளக்கத்தக்கதுமன்று; தீக்ஷை பெற்றவனாய் நிலையுடையோனாய்ச் சிவபத்திமானாயிருப்பவனுக்கே விளக்கத்தக்கது. ஏனையோர்க்கு விளக்கல் குற்றமெனப்படும் எனபதாம். (௩௬)

வேதாகமங்களின் கருத்திள்ளதெனபதணாததுகின்றார்.

வேதமுத நூல்கள் பதிபசுபா சமவிளங்க

வோதியுணாத் துஞ்சிற் றுயிர்க்கு.

இ - ள். வேதமுத நூல்கள் - வேதசிவாகமங்களானவை—சுற்றுயிர்க்குப் பதி பசு பாசம் விளங்க ஒதி உணர்த்தும் - சில வாழ்நாளையுடைய ஆன்மாக்களுக்குப் பதி பசு பாசங்களை விளங்கும்படி சொல்லியறிவிக்கும். எ - று.

12846194

வேதத்தின் ஞானகாண்டம் சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டம் என்னுமிரண்டும் திரிபதார்த்தலக்ஷணங்களையே கூறுவனவாயினும், வேதத்தின் ஞானகாண்டம் மாயாவாதிகள் முதலிய பலர்க்கும் அவரவாகன்மாதருணமாகப் பல பொருள்படக் கிடத்தலானும், சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டம் அவவாறாகது சத்திரிபாதமுடையார்க்கு உண்மைப்பொருளைத் தெளித்துணர்த்தலானும், நிருவாணநிலை கூற செயப்பெற்றுச் சிவாகமத்தை ஓதியுணர்ந்தார்க்குள் நிவேதாந்தத்துண்மைப்பொருள் ஒருவாற்றானும் விளங்குதல்கூடாமையானும், சிவாகமயிருபத்தெட்டும் சிவபெருமானுடைய ஊர்த்துவமுகத்திற்கேற்ற வேதநான்கும் மற்றை முகங்களிற்கேற்றினமையானும், சிவாகமமே சிறப்புடைத்தென்றறிதல் சனகர் முதலிய முநிரதிரர் நால்வரும் வேதங்களையும் உபநிடதங்களையும் நெடுநாளவரையும் ஓதியும் ஞானம் நிலைபெறாதவராயினர் என்றும் பின்பு ஆகமாந்தமென்னும் பெயரையுடைய சித்தாந்தத்தை ஒதி ஞானம் பெற்றனர் என்றும் காந்தத்திலே சங்கரசங்கிதையிற் கூறிய வாற்றானும், இவ்வுண்மை தெனிக. (சு)

திரிபதாததஞானமுடையோரே ஆசாரியரென்ப
துணர்த்துகின்றார்.

ஐயந் திரிபுமற வாய்ந்தார் பொருண்மூன்றுஞ்
சைவரம் லன்சொற்றரித்து.

இ - ள். அமலன் சொல் தரித்து - அநாதிமலமுத்தராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய வாக்காகிய வேதாகமங்களைக் குருமுகமுறக் கேட்டு மனசிலே தரித்து—பொருள் மூன்றும் ஐயம் திரியும் அற ஆய்ந்தார் - அவைகளிலே சொல்லப்பட்ட திரிபதார்த்தங்களையும் சாதேகவிபரீதமறும்படி ஆராய்ந்தறிந்தவரானே—சைவர் - சைவாசாரியர்கள். எ - று.

சுதேகமாவது ஒருபொருளை இதுவோ அதவோ ~~இவ்வோ~~
இரட்டறக் கருதல. விபரிதாவது ஒன்றை மறஞ்ஞாந்த
திரிததுணாதல

மேற்கூறிப்பேர்த அவயவதோஷமுடையராய்நும

திரிபதார்த்தஞானமுடையோடே ஆசாரியரென

வற்புறுத்திக கூறுகிறது

அம்மனு மாகக்கூச குறிகள் பொருணமுன மங்

காறுணாததான் நேசிகளே காண

இ ள ஆக்கைக் குறிகள் அந்நிமினும் முற்கூர்ய அவ
யவலக்ஷணங்களிலையாய்நும—பொருள மூன்றும் கற்று
உணர்தானே - திரிபதார்த்தங்களைப் படித்து உள்ளபடியறி
ந்தவனே—தேசிகள காண - ஆசாரியனெனறறி என்று (சுரு)

எவாவிலக்கணமும் அடைந்தோனாயினும் சிவஞான

அல்ல தோன ஆசாரியனாகும் என

வற்புறுத்துகிறது

குறியுங் குணமு முறினு மாபல

வறிவிலனஞ்ஞா நேசிகளென வன்று

இ - ள குறியுங் குணமும் உறிநும நற்குறிக்கூட நபு
ணங்களுட அமைந்திடுபயினும்—அல்ல அறிவிலனஞ்ஞான தேசிக
களே சிவஞானமில்லாதவர ஆசாரியனாகுமென—அன்று
ஆகான என்று (சுரு)

நான்குபடி தீதாரல்பாதாங்கு மேலேத்திருக்குமளி

லெய்தியது விலககுவினஞ்ஞா.

ஆசுறினு மாகத்தது மந்தால வரையலலரா

தேசிகரோ வல்லரெனத் தேறு.

இ - ள். அந்நால்வரை அல்லார் - அந்நான்குவருணத்தார்
ல்லாதார்—ஆகத்தும் ஆக அறினும் - சரீரத்தினும் மனத்தி
னுங் குற்றமற்றிருப்பினும்—தேசிகரோ அல்லர் எனத் தேறு-
ஆசாரியராவரோ ஆகாரென்றறி. எ - று.

ஆகத்தும் என்றவும்மையால் மனத்துமென்பது கொள்ளப்
பட்டது. மோகத்தால் இழிந்த சாதியாருக்கு நீருவாணதீகை
சாதகாபிஷேகம் ஆசாரியாபிஷேகம் என்னுமிவைகள் செய்தா
னும், செய்யப்பெற்றானும், அவனிடத்தே தீகைபெற்றானும்
அரசனுக்கும் உலகுக்குந் தீகை விளைத்து நரகத்திலாழ்வரெ
ன்று சிவாகமஞ்செப்புமென்றறிக. (சச)

ஆசாரியர்களுக்குரிய முத்திரைகள் இத்துணையவென்பதும்
அவையிவையென்பதும் இரண்டுதிருக்குறளா

ஊணர்த்துகின்றார்.

தேசிகர்க்குச் சின்னமுமைந் துண்டு திருநீரென்
ருசரிக்குங் கண்டியுமொன்றாம்.

இ - ள். தேசிகர்க்குச் சின்னமும் ஐந்து உண்டு - ஆசாரியர்
களுக்குப் பஞ்சமுத்திரைகளுண்டு;—திருநீறு ஒன்று - விபூதி
ஒருமுத்திரை,—ஆசரிக்கும் கண்டியும் ஒன்றாம் - ஆசரிக்கப்
படுகின்ற உருத்திராஷ்டமாலையும் ஒருமுத்திரையாம். எ - று.

கண்டிகையென்பது கண்டியெனக் கடைக்குறைந்து
நின்றது. (சசு)

உரித்துப் ஷீதமு முததரியந் தானு
முரிந்துட்டி ணீடநதா னும்

இ - ள். உபஷீதமும் உரித்து - பூணூலும் ஒருமுத்திரை
யாதற்குரியது,—உத்தரியந்தானும் உரித்து - உத்தரீயமும் ஒரு

முத்திரையாதற்குரியது,—உட்டிணீடந்தானும் உரித்த - உட்டிணீடமும் ஒருமுத்திரையாதற்குரியது. எ - று.

உரித்தென்பது பின்னிரண்டிடத்துங்கூட்டப்பட்டது. உத்தரியமென்பது உத்தரியமெனக் குறுக்கல்விசாரம டெற்று நின்றது. உஷ்ணீஷமென்னும் வடமொழி தமிழிலே உட்டிணீடமெனத் தற்பவமாயிற்று. உஷ்ணீஷமாவது விதிப்படி செய்யப்பட்ட தலைச்சீலை. (சக)

சூத்திராசாரியருக்கு உரியனவல்லாத முத்திரையுணாததுகின்றார்.

உரித்தல்ல சூத்திரருக் குத்தரிய மென்று முரித்துட்டி ணீடந்தா னும்.

இ - ள். உத்தரியம் சூத்திரருக்கு என்றும் உரித்து அல்ல - மேற்கூறப்பட்ட பஞ்சமுத்திரைகளுள் உத்தரியஞ்சூத்திராசாரியருக்கு ஏக்காலத்துமுரியதன்று,—உட்டிணீடந்தானும் உரித்து அல்ல - உஷ்ணீஷமும் அவர்களுக்குரியதன்று. எ - று.

அல்லவென்பது பின்னுகூட்டப்பட்டது. (சஎ)

உபவீதவிலக்கணம் மூன்று திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

அந்தண ராசிகுலக் கன்னிகைநூற் குடபருத்தித் தந்துமும். மூன்றுகச் சமை.

இ - ள். அந்தணர் ஆதி குலக்கன்னிகை நூற்கும் பருத்தித் தந்து - பிராமணர் முதலிய சாதியிற்றோன்றிய கன்னியரால் நூற்கப்பட்ட பருத்திநூலினால்—மும்மூன்று ஆகச் சமை - ஒன்பதிழைகொண்டதாக ஒன்று முறுக்கு. எ - று.

முறுக்கும்வீதியெப்படியென்னில், கிழக்குமுகமாகவிருந்து, வலக்கையிலே நாலங்குலப்பிரமாணத்திலே தொண்ணூற்றாறாழை சுற்றி, இன்னும் அப்படி இரண்டேராஞ்சுற்றி, அந்தமூ

மகாமகேசரி நாயாடா, டாக்டர்
 ௨. விசுவநாதர், டாக்டர்

ன் நிழையயுஞ்சேர்த்து மேன்முறுக்காக முறுக்கி, ஒன்றாக்கி,
 அதனை மூன்றாக மடித்துக் கீழ்முறுக்காக முறுக்கி, ஒருபுரி
 யாக்குதலாம். (சஅ)

அந்த நூல் மூன்றினையொன் றாக்கிடுக வந்தணர்தா
 மிந்த நூல் பூண்டிடுக வேழு.

இ-ள். அந்த நூல் மூன்றினை ஒன்று ஆக்கிடுக-அப்படி முறு
 க்கப்பட்ட நூலை மூன்றாக்கி நடுவே பிரமக்கிரந்தியென்னும் மு
 டிச்சிட்டி ஓர் பூண்டிடுக;—அத்தணாதாம் இந்த நூல் ஏழு பூ
 ண்டிடுக-பிராமணா இப்படி ஏழுபூண்டி தரிக்கக்கடவா. ஏ - று.

மன்னாக்கு மூன்றருக மாம்வசிய ருக்கிரண்டா
 மன்னியருக் கேகமரு கம்.

இ - ள். மன்னாக்கு மூன்று அருகம் ஆம் - அரசருக்கு
 மூன்று பூண்டித் தரிப்பது தகுதியாம்,—வசியருக்கு இரண
 டாம் - வைசியருக்கு இரண்டுபூண்டித் தரிப்பது தகுதியாம்,—
 அன்னியருக்கு ஏகம் அருகம் - குத்திரருக்கு ஒருபூண்டித் தரி
 ப்பது தகுதியாம். ஏ - று. (இ௦)

பூண்டித் தரிப்பதற்கு மந்திர முணர்த்துகின்றா.

பூசுர ராதிபுரு டாதியாற் பூண்கவுரத்
 தாசறுமே புத்திமுத்தி யாம.

இ - ள். பூசுரர் ஆதிபுருடாதியால் உரத்துப் பூண்க - பிரா
 மணர் கூத்திரியர் வைசியர் குத்திரரென்கிற நான்குவருண
 த்தாரும் முறையே தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தி
 யோசாதம் என்கின்ற நான்குமந்திரங்களினாலும் பூண்டி மார்
 பிலே தரிக்கக்கடவர்;—ஆசு அறும் - இப்படித் தரிக்கில் அவர்
 களிடத்துள்ள குற்றங்கணிற்கும்,—புத்தி முத்தி ஆம் - போகம்
 மோக்ஷமென்னும் இரண்டுநிலைக்கும். ஏ - று. (இ௧)

சூத்திரருட்கிருகத்தா பூனூல் தரித்தற்குரிய காலம்
வரையறுத்துணர்த்துகின்றார்.

தாப்பணத்தி லர்ச்சனையி லாகுதியி லுந்தரிக்க
விற்பயிலுஞ் சூத்திரரிக் நூல்.

இ - ள். இற்பயிலும் சூத்திரர் - இல்லறத்திலொழுங்குகின்ற
சூத்திரர்—தாப்பணத்தில - தாப்பணகாலத்திலும்—அர்ச்சனை
யில் - ஷ்சாகாலத்திலும்—ஆகுதியிலும்—அக்ஷினிகாரியகாலத்தி
லும்—இந்நூல் தரிக்க-இப்பூ நூலைத் தரிக்கக்கடவர். எ - று.
உமமையால் தீசநாகாலம் உற்சவகால முதலியனவுங்
கொள்க. (௫௨)

சூத்திரருள் எக்காலத்தும் பூனூல் தரித்தற்குரியர்
இவ்வென்பதுணர்த்துகின்றார்.

இவரு ணயிட்டிகனெப் போதுந் தரிக்க
வவனியிலு மாயையறுந் தால்.

இ - ள். இவருள் - இச்சூத்திரருள்—நயிட்டிகன் - நைட்டி
கப்பிரமசாரியானவன்,—அவனியிலும் ஆசை அறுத்தால் -
மண்ணாசை பொண்ணாசை பெண்ணாசையென்கின்ற மூவகை
யாசைகளையும் நீக்கியிருப்பானாகில்,—எப்போதும் தரிக்க - எக்
காலத்தும் பூனூல் தரிக்கக்கடவன். எ - று.

அவனியிலுமென்ற உம்மையால் பொன் பெண் என்பன
வுங் கொள்ளப்பட்டன. (௫௩)

ஆசாரியர்கட்குரிய கர்மங்கள் இவைகளென்ப
துணர்த்துகின்றார்.

நித்தியமு நைமித் திககா மியமுமெனு
மித்திறம்பாங் காரியர்க்கென் றெண்.

இ - ள். நித்தியமும் நைமித்திக காமியமும் எனும் இத்தி
தம் - நித்தியமும் நைமித்திகமும் காமியமுமென்கின்ற இம்மூ
வகைக்கர்மங்களும்—ஆரியர்க்குப் பாங்கு என்று எண் - ஆசா
ரியர்களுக்கு உரியனவென்றறி. எ - று.

இமமூன்றும் நித்தியம் நித்தியாங்கம் என்றும், நைமித்திகம்
நைமித்திகாங்கம் என்றும், காமியம் காமியாங்கம் என்றும்,
ஒவ்வொன்று இவ்விரண்டாய் அறுவகைப்படும். (௫௪)

நிறுத்தமுறையானே நித்தியகர்மமுணர்த்துகின்றார்.

புனன்மூழ்கித் தர்ப்பித் தமலனடி பூசித்
தனலோம்ப லாதிரித்தி யம்.

இ - ள். புனல் மூழ்கித் தர்ப்பித்து - சலத்திலே ஸ்நானம்
பண்ணித் தர்ப்பணஞ்செய்து—அமலன் அடி பூசித்து - சிவ
பெருமானுடைய திருவடிகளையருச்சித்து—அனல் ஓம்பல்
ஆதி - அக்கினிகாரியஞ்செய்தன்முதலியன—நித்தியம் - நித்தி
யகர்மங்களாம். எ - று. (௫௫)

நைமித்திககருமம் இரண்டுதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.

பரமப் பிரதிட்டை தீக்கை பணலுங்
கருதிடுங்கா னைமித்தி கம்.

இ - ள். பரமப் பிரதிட்டை தீக்கை பணலும் - மேலாகிய
பிரதிட்டை தீக்கைகள் செய்தலும்—கருதிடுங்கால் நைமித்தி
கம் - ஆராயுங்காலத்து நைமித்திககர்மங்களாம். எ - று.

உம்மையால் சிவோற்சவம், சார்தி, நவகலசஸ்நபனம்,
அஷ்டோத்தரசதகலசஸ்நபனம், சகசிரகலசஸ்நபனம் முதலா
யினவுங்கொள்க. (௫௬)

உரைத்தமலன் வாக்கை யுளங்கொளக்கற் பார்க்கு
விரித்தலுரை மித்திகமா மே.

இ - ள். அமலன் வாக்கை - அநாதிமலமுத்தராகிய சதாசி
வமூர்த்தியுடைய வாக்காகிய திவவியாகமங்களை—உளம் கொ
ளக் கற்பார்க்கு - மனசிலே பொருந்தக் கற்றற்கு அதிகாரிக
ளாகிய நன்மாணுக்கர்களுக்கு—உரைத்து விரித்தலும் - சொ
ல்லி அவற்றின் பொருளை விரித்துரைத்தலும்—நைமித்திக
மாம் - நைமித்திககர்மமாம். எ - று. (௫௭)

நிறுத்தமுறையானே காமியகர்மமுணர்த்துகின்றார்.

சித்தியினை வேண்டியருச் சிக்கை செபம்பணலென்
றொத்தவிதங் காமியமென் றோர்.

இ - ள். சித்தியினை வேண்டி - சித்திபேதங்களை விரும்பி—
அருச்சிக்கை செபம் பணல் என்று ஒத்த விதம் - விசேஷதி
னங்களிலே விசேஷமாகச் சிவபூசை செய்தலும் மந்திரங்க
ளைச் செபம்பண்ணுதலுமென்று அவரவர்கள் பிரீதிக்கிசைந்த
இவவிதமாகிய கர்மங்கள்—காமியம் என்று ஓர் - காமியகர்மங்
களென்றறி. எ - று. (௫௮)

நால்வகையாச்சிரமிகளுள்ளும் ஆசாரியராதற்கு

அதிகாரிகளல்லாத ஆச்சிரமிகளை

யுணர்த்துகின்றார்.

சன்னியாசி பாரியுட னேவனத்திற் தங்குமவ

னென்னுமிவர் தேசிகரன் றே.

இ - ள். சன்னியாசி பாரியுடனே வனத்தில் தங்குமவன்
என்னும் இவர் - சன்னியாசியும் மனைவியுடனே வனத்திலே
தங்குகின்றவனாகிய வானப்பிரத்தனுமென்னும் இவவிருவ
ரும்—தேசிகர் அன்று - ஆசாரியராகார். எ - று.

சந்நியாசிகள் தபசவியெனவும், விவிதீஷு எனவும், வித்துவானெனவும், மூவகையர். வனத்திலே தனித்து மரத்தினிழலே தானிருக்குமிடமாகக் கொண்டவனாய், மாணாக்கர்களைத் தேடி அவர்களுக்கு நூல்களைக் கற்பிப்பதும் தண்டு கமண்டலந்தரிப்பதுமின்றி, மணல் முதலிய கூழணிகலிங்கத்தையே பூசைபண்ணிக்கொண்டு, பாணியே பாத்திரமாக இரந்து புசித்து, வேறொருவியாபாரமுமின்றி மெளனியாயிருப்பவன் தபசவியென்னுஞ்சந்நியாசி. வேதசிவாகமங்களை அததியயனம்பண்ணலும் பிறாக்குப் பண்ணுவித்தலும் அவைகளைக் கேட்டலும் சிந்தித்தலும் ஆகிய இவைகளுடனே, மேற்கூறிய இருத்தியங்களை யுமுடையவன் விவிதீஷு என்னுஞ்சந்நியாசி. ஆசாரியரால் அபிடேகம் பெற்று மாணாக்கர்களுக்குச் சிவாகமவியாக் கியானம் பண்ணிக்கொண்டு அதனை எப்போதுஞ் சிந்தித்திருத்தலோடு, மேற்கூறிய இருத்தியங்களை யுமுடையவன் வித்துவானென்னுஞ் சந்நியாசி. வானப்பிரத்தா இல்லேவிட்டு மனைவியோடு வனத்திற்சென்று பொறிகளையடக்கச் சிவபூசை அக்கினிகாரியம் குருபூசையென்னுமிவைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பவர். மனைவியோடு கூடாத வானப்பிரத்தருமூர். மனைவியோடு கூடிய வானப்பிரத்தனுக்குச் சபத்தினிகளென்றும், மனைவியோடு கூடாத வானப்பிரத்தனுக்கு விபத்தினிகளென்றும் பெயர்.

நான்காம் வருணத்திற் சந்நியாசியில்லையெனச் சிலர் கூறுவர். சிந்தியவிசுவசாதாக் கியத்திற் பிராமணர் முதற் பத்துச் சாதிக்கும் பிரமசரியம் இருகத்தம் வானப்பிரத்தம் சந்நியாசமென்னுநான்காச்சிரமமுமுண்டென விதித்தலானும், இராமாயணத்திற் கிருதயுகமுதலிய நான்கு யுகத்தினும் முறையே பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தார்க்கும் தபோமுகக்கியத்துவஞ் சாற்றலானும், பிரமாண்டபுராணத்திற் கிருதயுகத்துக்குப்

பிராமணசந்நியாசி முக்கியன் திரேதாயுகத்துக்கு ஊத்திரியசந்நியாசி முக்கியன் துவாபரயுகத்துக்கு வைசியசந்நியாசி முக்கியன் கலியுகத்துக்குச் சூத்திரசந்நியாசி முக்கியன் எனப்பகர்தலானும், அவர்கூற்றுப் பொருந்தாதென மறுக்க. (௫௯)

ஆசாரியராதற்கு அதிகாரிகளாகிய ஆச்சிரமிகளை
யுணர்த்துகின்றார்.

பிரம சரிகிருகி யென்னவே பேசு
மிருவருமே தேசிகரென் றெண்.

இ - ள். பிரமசரி கிருகி என்னவே பேசும் இருவருமே - பிரமசாரியும் கிருகத்தனும் என்று சொல்லப்படும் இவ்விருவருமே—தேசிகர் என்று எண் - ஆசாரியராதற்குரியவென்று நினை. எ - று.

பிரமசாரிகள் பெளதிகப்பிரமசாரியெனவும் நைட்டிகப்பிரமசாரியெனவும் இருவகையர். பாலியவயது தொடுத்தக் கன்னிகாகல்யாணகாலம் வரையும் விரதநியமித்துத் துறவியாயிருப்பவன் பெளதிகப்பிரமசாரி. மாணாந்தம் விரதநியமித்துத் துறவியாயிருப்பவன் நைட்டிகப்பிரமசாரி. கிருகத்தர் சாதகன் உதாசினன் எனவிருவகையர். (௬0)

மேற்கூறிப்போந்த இருவகையாசாரியருள் இன்னான்
இன்னது கொடுப்பானென்பது
உணர்த்துகின்றார்.

முத்தி கொடுப்பான் முனிபுத்தி முத்தியும்
பத்தியினில் வாழும் பதி.

இ - ள். முனி முத்தி கொடுப்பான் - பிரமசாரியாகிய ஆசாரியன் தன்னையடைந்த மாணாக்கர்களுக்கு முத்தியொன்றே கொடுத்தற்குரியன்,—பத்தியின் இல் வாழும் பதி புத்தி முத்

தியும் கொடுப்பான் - பத்தியோடு கிருகத்தில் வாழமாசாரியன் புத்திமுத்தியிரண்டையுங்கொடுத்தற்குரியன். ஏ - று. (சுக)

நான்குவருணத்தாருக்குஞ் செய்யப்படுந்தீகை

இதுவென்பதுணர்த்துகின்றார்.

குண்டத்தான் மண்டலத்தா னுங்கொடுக்கதீக்கையினை யெனடி. கழு நாலவர்க்கு மே.

இ - ள். எண் திகழும் நால்வர்க்குமே - மேற்கூறப்பட்ட இருவகையாசாரியரும் நன்குமதிக்கப்படுகின்ற பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தார்க்கு மாதிரிமே - குண்டத்தான் மண்டலத்தானும் தீக்கையினைக் கொடுக்க - விதிப்படி குண்டத்தாலும் மண்டலத்தாலும் இயற்றப்படுவதாகிய ஓளத்திரிதீகையைச் செய்யக்கடவர். ஏ - று.

ஞானவதியென்றுங் கிரியாவதியென்றும் இருவகைப்பட்ட ஓளத்திரிதீகைதான் இன்னும் நிர்ப்பீசதீகை சபீசதீகையென வெவவேறிருவகைப்படும்.

அவற்றுள் நிர்ப்பீசதீகையாவது மலபரிபாகமுடையராயவழியும் தீகைக்குப்பின் ஒருதலையான் வழுவின்றி அறுட்டிக்கக்கடவனவாகிய சமயாசாரங்களை அறுட்டிக்கும் ஆற்றலும் அறிவும் இலராயினாருக்கு மற்றைக்கருமங்களோடு கூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற்சத்திசெய்தொழித்து நித்தியகரும மாத்திரையில் இயன்றமட்டும் அதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம். ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சத்திசெய்தொழித்தமையின் நைமித்திகத்தினும் காமியத்தினும் அதிகாரங்கொடாமையால் இது நிரதிகாரதீக்கையெனவும் பெயர் பெறும். இத்தீகை சமயமும் விசேடமும் நிருவாணமுமென மூவகைப்படும். அவற்றுட்சமயமும் விசேடமும் ஒரோவொன்றேயாம். மற்றைநிருவாணதீகை அசத்தியோநிருவாணமெனவும் சத்தி

யோநிருவாணமெனவும் இருவகைப்படும. அசத்தியோநிருவாணம் தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயப்பது. சத்தியோநிருவாணம் அப்பொழுதே முத்தியைப் பயப்பது சமயாசாரசுததியோடு செய்யப்படும நிருவாணதீக்ஷையும் அதற்கங்கமாயும் சுதந்திரமாயுஞ்செய்யப்படும் சமயவிசேடங்களும் நிப்பிசதிக்கையெனக் கொள்க.

இனிச்சபீசதீக்ஷையாவது மலபரிபாகத்தோடுகூடக் கற்றறிவும் ஆற்றலும் மிக்குடையராயினுக்குச் சமயாசாரகன்மமாத்நிரநிறுத்தி மற்றைக் கன்மமெல்லாம் சுத்திசெய்தொழித்து நித்தியகன்மமுதலியமூன்றினும் பேரதிகாரமுடையராகச் செய்யவதாம். ஆதலின் இது சாதிகாரதீக்ஷையெனவும் பெயர் பெறும். இதீக்ஷைப்பேறுடையார தீக்ஷைவேறுபாட்டால் சாதகரும் ஆசாரியருமென்றிருதிறப்படுவர். இரதச்சபீசதீக்ஷைதான் உலோகதருமிணியும் சிவதருமிணியுமென்றிருவகைப்படும். இவை முறையே டௌதிகதீக்ஷை ஸைட்டிகதீக்ஷையெனவும் பரியாயப்பெயர் பெறும். உலோகதருமிணியாவது போக்காமிகட்குத்திரோதானசுத்திருபமாகிய சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வது. சிவதருமிணியாவது முத்திகாமிகட்குத திரோதானசுத்திருபமாகிய சிகாச்சேதத்தோடு செய்வது. உலோகதருமிணி அபரமுத்தியாகிய பதப்பிராபதியைப் பயக்கும். சிவதருமிணி பரமுத்தியைப் பயக்கும். சமயாசாரசுதியினறிச் செய்யப்படும் நிருவாணதீக்ஷையும் அதற்கங்கமாய்ச் செய்யப்படும் சமயவிசேடங்களும் சபீசதீக்ஷையெனக் கொள்க. (சுஉ)

நான்குவருணத்துப் பெண்களுக்குந் தீக்ஷைசெய்யும்

முறைமையுணர்த்துகின்றார்.

கணவனானும்திரெய் தாற்கா ரிகைக்கும்

பணுகவுப தேசம் பரிந்து.

இ - ள். காரிகைக்கும் - பெண்ணுக்கும்,—கணவன் அது மதிசெய்தால் - அவளுடைய நாயகன் அதுமதி செய்தானா கில,—பரிந்து உபதேசம் பனுக - அன்புகொண்டு தீகைச் செய்யக்கடவர். எ - று.

கன்னிகையாகில் பிதாவினறுமதியும், விதவையாகில் பிதா புத்திரன் முதலியோர் அதுமதியும், வேண்டப்படுமென்க. பெ ண்களுக்கு எக்காலத்தும தமக்கென அதிகாரமின்மையால் அதுமதி வேண்டிற்றென்க. “ஏந்திழைக்குப் பதியேவ லியற் றுதலே நியதி யீசனிணைத் தாளணைய வேசறவு பெருகிற்-காந் தனறு மதிபெற்றுக் கைக்கொள்கபூசை” என்பதனாலுமறிக.()

அத்துவசுத்தி பெறுதற்கு அருகரையும் அருகரல்லா

தாரையும் உணர்த்துகின்றார்.

அருகமே நால்வர்க்கு மத்துவ சுத்தி

யருகமல மற்றை யவர்க்கு

இ - ள். அத்துவசுத்தி நால்வர்க்குமே அருகம் - அத்துவ சுத்தியானது நான்குவருணத்தார்க்குமே உரியது,—மற்றை யவர்க்கு அருகம் அல - அவரொழிந்த மற்றைச்சாதியாருக்கு உரியதன்று. எ - று.

அத்துவசுத்தியாவது ஆறத்துவாக்களினும் கட்டுப்பட்டிருக் கின்ற போகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஏககாலத்திலே புசித்துத் தொலைப்பித்து மோகூதத்தைக் கொடுத்தலாம். இதுவே நிரவா ணதீகையெனப்படும். அத்துவா - வழி. நிரவாணம் - மோ கூதம். அத்துவாக்களாளுவன மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணத்துவா, புலனத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா என்பனவாம். இவற்றுள் மந்திரங்கள் பதினொன்று, பதங்கள் என்பத்தொன்று, வர்ணங்கள் ஐம்பத்தொன்று, புலனங்கள்

இருநூற்றிருபதநூலான்கு, தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு, கலைகள் ஐந்து என்றனிக. (சச)

மற்றைச்சாதியாருக்குப் பாசம அறுக்கும் முறைமை
உணர்த்துகின்றார்.

அன்னியர்க்குப் பாச மறுத்திடுக பார்வையினுற்
றன்னதுகை வைத்துத் தலை.

இ - ள். அன்னியர்க்கு - ஔத்திரிதீகைக்கு அருகரல்லாத மற்றைச்சாதியாருக்கு—பார்வையினால் - அவரவர் பக்குவத்திற்கேற்பச் சாக்ஷாதீகையினாலும்—தன்னது கை தலை வைத்தும் - சிவஹஸ்தமஸ்தகசம்யோகமாகிய பரிச தீகையினாலும்—பாசம் அறுத்திடுக - பாசத்தை நீக்கக்கடவா. எ - று.

உம்மையினாலே வாசிகதீகை மாணசதீகை சாத்திர தீகை யோகதீகை என்னும் மற்றைநான்குங் கொள்ளப்படும். இவ்வாறினுள், சாக்ஷாதீகையாவது மாந்திரிகன் பாம்பினுற் கடிக்கப்பட்டவனைக் கருடபாவனையினாலே பார்த்து விடந்தீர்த்தல்போல ஆசாரியர் சீடனைச் சிவபாவனையினாலே பார்த்துப் பாசவிமோசனஞ்செய்தலாம். பரிசதீகையாவது பரிசனவேதியினாலே தாமிராதிலோகங்களைப் பரிசித்துக் களிம்பைநீக்கிப் பொன்னுக்குதல்போல ஆசாரியர் தமது கையைச் சிவன்கையாகப் பாவித்து அங்ஙனமே அருச்சுனை செய்து அதனைச் சீடனுடைய தலையில் வைத்து எங்கும் பரிசித்து அவனது பாசத்திரயத்தை நீக்கி அவனைச் சிவனுக்குதலாம். வாசிகதீகையாவது வருணச்சிரமாதிருணமாகப் பதினொருமந்திரத்தோடு பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்தலாம். மாணசதீகையாவது ஆசாரியர் தம்முடைய இரேசகவாயுவினாலே புறப்பட்டுச் சீடனுடைய பூரகவாயுவினாலே அவனுடைய இருதயத்திலே பிரவேசித்துச் சீடசைதன்னியத்தை

வாங்கித் துவாதசாந்தபரியந்தம் பிராசாதோச்சாரணசகிதமாகக் கொண்டபோய்ப் பின்பு தம்முடைய இருதயத்திலே சிவசைதன்னியத்துடன் கலந்ததாகப் பாவித்துப் பின்பு அச்சீடசைதன்னியத்தைச் சீடதேகத்திலே பிரதிட்டை செய்தலாம். சாத்திரதிகையாவது சைவாகமாத் சிவசாததிரப்பொருளைப் போதித்தலாம். யோகதிகையாவது நிராதாரசிவயோகத்தை அப்பியாசம் பண்ணுவதலாம். இவ்வறுவகைதிகையையும் ஒளத்திரிதிகைக்கு அருகரல்லாதவாகளுக்குப் பண்ணப்படுவனவெனவும் ஒளத்திரிக்கு அங்கமெனவும் அறிக. (சுரு)

திகைசெய்தற்குக் காலபரீகையுணர்த்துகின்றார்.

தேர்ந்தறிக பக்குவத்தை நிர்வாண தீக்கைக்குத்
தேர்ந்திடே லேனைய தீக்கைக்கு

இ - ள். நிர்வாண தீக்கைக்குப் பக்குவத்தைத் தேர்ந்து அறிக - ஆசாரியர் மாணாக்கனுக்கு நிர்வாணதிகை செய்யுங் கால் விதித்த காலமளவாயினும் ஒருவருஷமாயினும் அவனுடைய பக்குவத்தைப் பரீட்சித்து அறியக்கடவா, — ஏனைய தீக்கைக்குத் தேர்ந்திடேல் - மற்றைச் சமயதிகை விசேஷதிகைகளுக்குக் காலம் விசாரிக்கவேண்டுவதில்லை. ஏ - று. (சுசு)

சத்திரிபாதமுடைய மாணாக்கனது இலக்கணம் மூன்று

திருக்குறளால் உணர்த்துகின்றார்.

உறினே பருவ முடல்சிறையென் றொல்கி
யறுமாறுந் தேவென ராய்நது.

இ - ள். பருவம் உறின் - ஒருவனிடத்தே சத்திரிபாதமுண்டாமாயில், — உடல் சிறை என்று ஒல்கி - அவன் தான் பூசு முடித்து அலங்கரித்துப் பொருளென நினைந்து இருந்த தேகத்தைச் சிறைச்சாலையென்று துணிந்து உவர்த்து வருந்தி, —

அறும் ஆறும் ஆராய்ந்து தேவேன் - அது நீங்குநெறி யாதென்று ஆராய்ந்து தேவேன். எ - று. (சுஎ)

மெய்பளக மாகும் விழிபொழியும் வாய்குளறுங்
கைதொழுஉங் கூச்சங் களைந்து.

இ - ள். மெய் புளகம் ஆகும் - அவனுக்குச் சிவசரித்திர முதலியன செவிப்புலப்பட்டமாத் திரத்தே சரீரம் புளகங்கொள்ளும்,—விழி பொழியும் - கண்கள் ஆனந்தவருவி சொரியும்,—வாய்குளறும் - வாக்குத தழுதழுக்கும்,—கூச்சம் களைந்து கை தொழுஉம் - சிவனடியாரைக் கண்டமாத் திரத்தே குலம் குணம் விசாரியாமற் கூச்சத்தையொழித்து வணங்குவன். எ - று. (சுஅ)

விருமபுந் திருநீறு மெய்க்கணிந்தார் தமமை
யரும்புமவா தம்பா லருள்.

இ - ள். திருநீறும் மெய்க்கு அணிந்தார் தம்மை விருமபுந் - விஷதியையும் உருத்திராக்ஷமாலையையுந் திருமேனியிலணிந்த சிவபத்தாகளை விரும்புவன்,—அவாதம்பால் அருள் அருமபுந் - அவனுக்கு அவர்களிடத்தே அன்பு விளையும். எ - று. (சுக)

பக்குவனுக்குச் செய்யுமுறைமையுணர்த்துகின்றா.

இந்தவித மீராருண் டெண்ணித் திரிவுமறப்
பந்தமறுத் தாள்க பரிந்து

இ - ள். இந்தவிதம் ஈராறு ஆண்டு திரிவும் அற எண்ணி - இத்தப்பிரகாரம் மாணுக்கரைப் பன்னிரண்டுவருடகாலம் உயர்ந்தவனைத் தாழ்ந்த கருமத்தேவியும் தாழ்ந்தவனை உயர்ந்த கருமத்தேவியும் பரீஷித்துச் சந்தேகவிபரீதமறத் தெளிந்து—பரிந்து பந்தம் அறுத்து ஆள்க - பக்குவப்பட்ட மாணுக்கனிட

த்தே அன்புகூர்ந்து அவனுக்கு நிர்வாணதீகைச்செய்து பாசத்தை நீக்கியாளக்கடவர். எ - று. (எ0)

அவவவ்வுருணததாரைப் பரீகூபிக்குங்காலவரையறை

இரண்டுதிருக்குறளாலுணாத்துகின்றார்.

பண்ணிகெ தீர்க்கையினைப் பக்குவம்பார்த்த தாநிரண்டு ளெண்ணிமுட்புன் றுநின்முன் நின்.

இ - ள். ஆநிரண்டுள் - பன்னிரண்டுவருஷத்தும், —மும் மூன்று - ஒன்பதுவருஷத்தும், —ஆநின்-ஆறுவருஷத்தும், —மூன்றின் - மூன்றுவருஷத்தும்—பக்குவம் பார்த்து எண்ணி - டக்குவம் பரீகூபித்துத் தெளிந்து, —தீர்க்கையினைப் பண்ணிகெ - நிர்வாணதீகைச்செய்ச் செய்க. எ - று. (எக)

சூத்திர ராதியாக்குச் சொன்னமுறை யாலாண்டு பார்த்தே யநுக்கிரகம் பண.

இ - ள். சூத்திரர் ஆதியர்க்கு - சூத்திரா வைசியா ஶுத்திரியர் பிராமணரென்னும் நன்குவருணததார்க்கும், —சொன்ன முறையால் ஆண்டு பார்த்து—மேலைத்திருக்குறளிற் சொல்லிய முறையே பன்னிரண்டு முதலிய வருஷவளவைக் கொண்டு பரீகூபித்து, —அநுக்கிரகம் பண் - நிர்வாணதீகைச் செய். எ - று.

அபக்குவனுக்குச் செய்யுமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

இக்குணத்தி லொன்று மிலனே லவன்றன்னை யக்கணமே நீக்கலழகாம.

இ - ள். இக்குணத்தில் ஒன்றும் இலனேல் - பரீகூபிக்கப் பட்ட மாணக்கன் இந்தநற்குணங்களுள் ஒன்றாயினும் இலனாகில், —அவன்றன்னை அக்கணமே நீக்கல் அழகு ஆம் - அவனைத் தீகைக்கு அருகனல்லனெனக் கருதி அநேகமே நீக்குதல் அழகாம். எ - று. (எங)

அபக்குவனை நீக்காமையால் வருங்குற்றம் இரண்டு
திருக்குறளால் உணர்த்துகின்றார்.

அச்சத்தா லார்வத்தா லாடகத்தான் மற்றுமுள
விச்சையினுற் றீக்கையிபற் றின்.

இ - ள். அச்சத்தால் - இவன் அரசனெனல் முதலியவற்றால் வரும் அச்சத்தினாலேனும், — ஆர்வத்தால் - இவன் பிள்ளையெனல் முதலியவற்றால் வரும் விருப்பத்தினாலேனும், — ஆடகத்தால் - பொன்னாசையினாலேனும், — மற்றும் உள இச்சையினால் - பிற ஆசைகளினாலேனும், — தீக்கை இயற்றின் - ஆசாரியன் அபக்குவனுக்குத் தீக்கை செய்யில். எ - று. (எச)

வீழ்வர் நிரயத் திருவரும் வீழ்ந்தழுங்கி
யாழ்வரவ ரேறலரி தாங்கு.

இ - ள். இருவரும் நிரயத்து வீழ்வா - அவவாசாரியனும் மாணக்கனுமாகிய இருவரும் நரகத்திலே வீழ்வார்கள், — வீழ்ந்து அழுங்கி ஆழ்வர் - விழுந்து அழுந்தி வருந்துவார்கள், — அவர் ஆங்கு ஏறல் அரிது - அவர்கள் அவவிடத்தினின்றும் ஏறுதலரிதாம். (எடு)

மேன்முடிந்தது முடிக்கின்றார்.

ஆதலினு னீக்கி யபக்குவரை யன்பர்க்குப்
போதிக்க தீக்கை புரிந்து.

இ - ள். ஆதலினால் அபக்குவரை நீக்கி - ஆகையால் அபக்குவர்களைத் தம்மிடத்தன்பும் அவர்களிடத்தருளுங்கொண்டு தள்ளி, — அன்பாக்குத் தீக்கை புரிந்து போதிக்க - பக்குவர்களுக்கு நிர்வாணதீக்கை செய்து திரிபதார்த்தங்களை யுணர்த்தும் ஞானசாத் திரங்களை உபதேசிக்கக்கடவர். எ - று.

சிவசுமத்திற் கருமகாண்டத்துக்கு விசேஷதீகைநூ பெற்றோரும், ஞானகாண்டத்துக்கு நிருவாணதீகைநூ பெற்றோருமே, அதிகாரிகளாவரென்றுணர்க. (எசு)

நிருவாணதீகைநூ ஒருகாலத்தில் இத்துணையருக்குச்
செய்யலாமென்பதுணர்த்துகின்றார்.

ஒருவர்கே தீக்கை புரிகவொரு காலத்
நிருவாங்கு மாகுமென வெண்.

இ - ள். ஒருகாலத்து ஒருவர்கே தீக்கை புரிக-ஒருகாலத்திலே ஒருவனுக்கே நிருவாணதீகைநூ பண்ணுக, —இருவர்க்கும் ஆகும என - இருவருக்குஞ்செய்யலாமென்றறி. எ - று.
எனவே ஒருவனுக்குச் செய்தலே உகதமமென்றாயிற்று. ()

மேற்படிசெய்யில் வருங்குற்றமுணர்த்துகின்றார்.

பலரையொரு காலத்திற் பண்ணிடினே தீக்கை
யலலுறுவ னாரியன்கீழாழந்து

இ - ள். ஆரியன் பலரை ஒருகாலத்தில் தீக்கை பண்ணின் - ஆசாரியன் இருவரல்லாத பலருக்கு ஒருகாலத்திலே தீகைநூ பண்ணுவானாயின்—கீழ் ஆழந்து அலல் உறுவன் - கீழாகிய நரகத்திலேயழுந்தி வருததமடைவன். எ - று. (எ.அ)

தீகைநூக்கேற்ற காலமெந்துதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.

நாத்தினைபு மைப்பசிவைகாசிபுங்காலோத்தமங்காண்
சீர்த்திகழுந் தீக்கை செய.

இ - ள். சீர திகழும் தீக்கை செய - நன்மை விளங்குந் தீகைநூயைச் செய்தற்கு—கார்த்திகையும் ஐப்பசி வைகாசிபும்

கால உத்தமம் காசு - காத்திகைமாசமும் ஐப்பசிமாசமும் வைகாசிமாசமும் உத்தமகாலங்களாம். எ - று. (எசு)

மத்திமமாம் பங்குனிபு மானியொடு மாகழியு
மற்றையதா மாசியல வன்.

இ - ள். பங்குனியும் ஆனியொடு மாகழியும் மத்திமமாம் - பங்குனிமாசமும் ஆனிமாசமும் மாகழிமாசமும் மத்திமகாலங்களாம்;—மாகி அலவன மற்றையதாம் - மாசிமாசமும் ஆடிமாசமும் கனிட்டகாலங்களாம். எ - று. (அ௦)

மற்றையமா தங்கொரு நான்கும் வருவவற்று
ஞாற்றிடுந் காலங்க ளும்.

இ - ள். மற்றைய மாதங்கள் ஒருநான்கும் வரு - னை ஆவணி சித்திரை புரட்டாதியெனனும் மற்றையநான்குமாதங்கள் நூலாசிரியா பின்னையமூன்றையும ஆகுமெனக் கொண்டு, முன்னையதைத் தை ஆவணி சித்திரையொடு சேர்த்து, ஆகாவென விலக்கியது ஆகமபேதத்தா லெனவுணாக. (அ௧)

புரட்டாதி மாகி ஆடி மாகழியெனனும் இந்நான்குமாதங்கள் னையுந் திசைக்காகாவெனக் காணாகமம் விலக்கியிருக்க, இந்நூலாசிரியா பின்னையமூன்றையும ஆகுமெனக் கொண்டு, முன்னையதைத் தை ஆவணி சித்திரையொடு சேர்த்து, ஆகாவென விலக்கியது ஆகமபேதத்தா லெனவுணாக. (அ௧)

பற்றிடினே பாம்பு பரிதிதனைத் திங்கடனை
பற்றையநா ணனெறென் றறி.

இ - ள். பாம்பு பரிதிதனைத் திங்கடனைப் பற்றிடின - கேது இராகுக்கள் சூரியனையேனுஞ் சந்திரனையேனுந் தீண்டுமாயின்—அற்றையநாள் நன்று என்று அறி-அந்நாட்கள் திசைக்கஞரிய நல்ல தினங்களென்றறி. எ - று. (அ௨)

அயனமிரண் டுஞ்சித் திரையாதி நாளு
நயமுறுநதிக் கைக்கினிய நாள்.

இ - ள். அயனம் இரண்டும் - தைமாதப்பிறப்பும் ஆடிமா
தப்பிறப்புமாகிய அயனங்களிரண்டும்—சித்திரை ஆதிநாளும்—
சித்திரை விஷு-ஐப்பசிவிஷு- எனனுமிரண்டும்—நயம் உறும்
தீக்கைக்கு இனிய நாள் - நன்மை பொருந்திய தீக்கைக்கு
உசிதமாகிய நாட்களாம். எ - று.

இந்நாட்களினன்றியும் சிவபெருமானுக்குக் கொழுந்து சாத
தும்போதும் பவித்திரோற்சவ நடத்தும்போதும் தீக்கை செ
ய்யலாம் எனறறிக. (அங்)

இக்காலநியமம் இன்னாக்கில்லையென்பது இரண்டு

திருக்குறள் உணர்த்துகின்றன.

விளம்பினம் புத்தி விரும்பினர்க்குக் காலம்
விளம்பா தூல் கால விதம்.

இ - ள். புத்தி விரும்பினார்க்குக் காலம் விளம்பினம்-க
காமிகளுக்கே இத்தீக்கை-காலநியமஞ்சொன்னேறும்; —தூல் கா
லவிதம் விளம்பா - முத்திகாமி அதிபக்குவளுதலால் அந்நூக
குச் சைவாகமங்கள் காலநியமஞ்சொல்லா. எ - று. (அச)

முத்தி விரும்பினருக் கெக்கா லமுமுறையா
லுத்தமத்தி லுத்தமமா கும்.

இ - ள். முத்தி விரும்பினருக்கு - முத்திகாமிகளுக்கு—
முறையால் - ஆசாரியர் அவர்களிடத்துள்ள அதிதீவிரபக்குவ
த்தை அறிந்தமுறைமையினால்—எக்காலமும் உத்தமத்தில்
உத்தமம் ஆகும்—எந்தக்காலமும் உத்தமோத்தமகாலமாம். எ - று.

“விஷ்ணு” காலத்திலே மாணாக்கன் உதகஞ்செய்ய
முறைமையுணர்த்துகின்றார்.

பொருளுட லாவியெனு மூன்றும் புதல்வன்
குரவன்கொ ளென்கை குணம்.

இ - ள். புதல்வன் - தீக்ஷா காலத்திலே மாணாக்கன் — குர
வன் - குருமூர்த்தியே — பொருள் உடல் ஆவி எனும் மூன்றும்
கொள் என்கை குணம் - எனனுடைய உடல் பொருள் - வி
யெனனுமன்றியேயுட கொண்டுருளுமென்று கொடுத்தலே
முறைமையாம். எ - று.

ஞானக்கையில் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையுங் தன்னு
செய்தலாவது முன் செயற்கையாற்றனனுடைமையாய் நின்ற
இரமூன்றினையும் தனக்கினர்ச் சிவபெருமானுக்கே உடை
மையாகச் செய்தலாம். ஆவியாகிய தன்னைத் தானாச் செயத்
தலாவது தான் சிவபெருமானுக்குப் பரதந்திரன் என்று உணர்
ந்து அவரருளாலலது ஒன்றைச் செய்யானாகி நிறமலே
யாம். தானே தனக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சிவபெருமானுக்கு
டைமையாயவழித தன்னின் வேறாய் உடல்பொருள்கள்
தன்னுடைமையாமாறு யாண்டையதென்க. (அசு)

ஆசாரியன் கொள்ளுமுறைமை இரண்டுதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.

புதல்வன் கொடுத்த பொருளனை த்துங் கொள்ளே
வதனிலிரு மூன்றிலொன்றே யாம்

இ - ள். புதல்வன் கொடுத்த பொருள் அனைத்தும் கொ
ள்ளேல - மாணாக்கன் தந்த பொருண்முழுதையும் வாங்கா
தே; — அதனில் இருமூன்றில் ஒன்றேயாம் - அப்பொருளில்
ஆறிலொருபங்குமாத்திரமே வங்கு. எ - று. (அஎ)

பற்றற் றவன்கொடுக்கும் பண்ட மனைத்தினையும்
பற்றுதலுந் தேசிகற்குப் பாங்கு.

இ - ள். பற்று அற்றவன் கொடுக்கும் பண்டம் அனைத்தி
னையும் : பற்றுதலும் - மாணாக்கன் வானப்பிரத்தனையேனுஞ்
சந்நியாசியாயேனும் பற்றற்று இருப்பவனாகில் அவன தரும
பொருண்முழுதையும் வாங்குதலும்—தேசிகற்குப் பாங்கு -
ஆசாரியனுக்கு முறைமையாம். எ - று.

நைட்டிகப்பிரமசாரி தானாகக்கொடுக்கில் வாங்கலுமாகுமெ
ன்று ஆகமமோதுமெனவறிக. (அஅ)

ஆசாரியனுக்கு வேண்டுவதிதுவெனபது இரண்டு

திருக்குறளாலுணாததுின்றார்.

அன்னை புதல்வற் களிப்பண் மருந்திரங்கி
யின்னமுறை யார்தே சிகர்.

இ - ள். அன்னை புதல்வற்கு இரங்கி மருந்து அளிப்பள் -
மாதாவானவள் குழந்தைக்கு வந்த நோயினை அறிந்து இரங்கி
அதனது பக்குவத்திற்கேற்பமருந்து கொடுத்து அந்நோயைத்
தீர்ப்பள்;—இன்னமுறையார் தேசிகர் - இங்ஙனமே மாணாக்க
ருக்கு வந்த சன்னமரணநோயை அறிந்து இரங்கி அவாபக்
குவத்திற்கேற்பத்தினைச் செய்து அந்நோயை நீக்கும் முறை
மையையுடையவர்களே ஆசாரியர்கள். எ - று. (அக)

இரங்கிக் குரவன் பருவமெனில் யார்க்கும்
வரங்கொடுக்க னூலின் வழி.

இ - ள். குரவன் பருவமெனில் யார்க்கும் இரங்கி னூலி
ன்வழி வரம் கொடுக்க - ஆசாரியன் சத்திபாதங்காணப்படு
மாயில் அதனையுடைய யாவார்க்கும் பொருளுடையர் இல

ரென்பது பாராமல் இரங்கி ஆகமவிதிப்படி தீகைச் செய்யக்
கடவன். எ - று.

பக்குவமில்லானுக்குத் தீகைச் செய்தலும், பக்குவமுடைய
னுக்குத் தீகைச் செய்யாமையுமாகிய இரண்டுமே குற்றமேயா
மென்க. (க௦)

உரைத்ததிது உரைப்பதிதுவென்பதுணர்த்துகின்றார்.

உரைத்தாமே தேசிகர் தம்மை யினியா
முரைப்பாம் புதல்வரையு மோர்.

இ - ள். யாம் தேசிகர்தம்மை உரைத்தாம் - நாம் இதுகா
றும் ஆசாரியரிலக்கணத்தைச் சொன்னோம்;—இனிப் புதல்வ
ரையும் உரைப்பாம் - இனி மாணுக்கரிலக்கணத்தை யுஞ்சொல்
வாம்,—ஓர் - அதனையறி. எ - று. (க௧)

ஆசாரியரிலக்கணமுற்றிற்று.

ஆ_ திருக்குறள் - ௧௧௭.

இரண்டாவது

மாணுக்கரிலக்கணம்.

மாணுக்கராதற்குரிய சென்மதேசமுணர்த்துகின்றார்.

நவின்றநதி யின்கரைநன் னாட்டுற் பவித்துப்
பயின்றவரே தீக்கைபரிப் பார்.

இ-ள். நவின்ற நதியின் கரை நல் நாட்டு உற்பவித்துப் பயி
ன்றவரே - ஆசாரியரிலக்கணத்திற் சொல்லப்பட்ட நதி தீரங்க
ளிலுள்ள புண்ணியஸ்தலங்களிலே பிறந்து வசிப்பவர்களே—
தீக்கை பரிப்பார் - தீகைப் பெறுதற்கு அருகர்கள். எ - று. (௧)

வருணமுணர்த்துகின்றா.

அவருள்ளு மந்தண ராதியொரு நால்வ
ரிவரே சிறப்புளரென் றெண்.

இ - ள். அவருள்ளும் - அவர்களுள்ளும்—அந்தணர் ஆகி
ஒருநால்வர் இவரே - பிராமணர் முதலாகிய இந்நான்குவருண்
த்தாருமே—சிறப்பு உளர் என்று எண் - மாணக்கராதற்குச்
சிறப்புடையரென்றறி. எ - று.

இவர் சிறப்புளரெனவே, சிறப்பிலாதாரும் உளரென்பது
பெற்றும். அவர் அநுலோமர் அறுவரும் பிரதிலோமருள்
குதன் மாகதன் வைதேககன் என்னுமவரும் அந்தராளருமெ
னவறிக. அநுலோமர் பிரதிலோமர் வகையும் தோற்றமும்
பொதுவிலக்கணத்திற்குடறுதும், ஆண்டுக் காண்க. (௨)

அவருள்ளும் விதந்துணர்த்துகின்றார்.

அவருள்ளு முள்ளு மவலத்தை யற்றா
ரவரருகர் தீக்கையினுக் கார்த்து.

இ - ள். அவருள்ளும் - அவர்களுள்ளும்—உள்ளும் அவ
லத்தை அற்றாரவர் தீக்கையினுக்கு ஆர்ந்து அருகர் - காமமுத
லிய மனக்குற்றங்களும் அங்ககீனத்துவமுதலிய உடற்குற்றங்
களும் இல்லாதவர்களே திணைப் பெறுதற்குப் பூரணயோக்கிய
ர்கள். எ - று. (௩)

மாணக்கரது வகையுணர்த்துகின்றா.

சமயியெனப் புத்திரகன் சாதகனு மென்ன
வமைவரொரு மூவரடை வால்.

இ - ள். அடைவால் - அம்மாணக்கர்கள் தாம் பெற்ற திணை
முறைமையால்—சமயி எனவும் - சமயியென்றும்—புத்திர
கன் எனவும் - புத்திரகனென்றும்—சாதகன் எனவும் - சாதக

னென்றும்—ஒருமூவர் அமைவர்- முத்திரத்தாயிருப்பார்கள்.
எ - று. (ச)

நிறுத்தமுறையானே சமயியதிலக்கணம் இருபது திருக்
குறளாலுணர்த்தத் தொடங்கி முதற்கண் அஹோக்
குரிய திகைப்பாய் கருமமுமுணர்த்துகின்றார்.

தரிந்துச் சமயமெனும் தீக்கை சமயி
தெரித்தபடி நித்தியஞ்செய் வான.

இ - ள். சமயி - சமயியானவன்—சமயம் ஏனும் தீக்கை
தரித்து - சமயதிகைப்பாய் பெற்று—தெரித்தபடி நித்தியம்
செய்வான் - சிவாகமம் விதித்தபடி தனக்குரிய நித்தியகாமத
தைமாததிரஞ்செய்வான். எ - று. (ரு)

அஃதிதுவெனவுணர்த்துகின்றார்.

தண்ணறலின் மூழ்கியே தாப்பணஞ்செய் தேசெபமு
முண்ணினைவான் சங்கரன்றா ளும்.

இ - ள். தண் அறலின் மூழ்கியே - குளிர்மையாகிய நீரி
லே ஸ்நானஞ்செய்து—தாப்பணம் செபமும் செய்து - தாப்
பணமும் செபமும் பண்ணி—சங்கரன் தாளும் உள் நீனை
வான் - சிவபெருமானுடையதிருவடிகளையும் ஆசாரியருடைய
திருவடிகளையும் மனசினாலே தியானிப்பான். எ - று.

சங்கரன்றாளும் என்ற உம்மையால் ஆசாரியன்றாளங்கொ
ள்ளப்பட்டது. (க)

அவன் செய்தற்குரிய சரியாபாதமாகிய சிவபுண்
ணியங்களுள் சிவனை வழிபடும் முறைமையை
ஐந்து திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

சென்றா லயத்துட் டிருவலகிட் டேமெழுகித்
துன்றுமலர் கொய்து தொடுத்து.

இ - ள். ஆலயத்தள் சென்று - தனக்குரிய நியதியை மூட. ததுகொண்டு வீட்டினினும் புறப்பட்டுப் போய்த தூலவிங்மமாகிய கோபுரத்தை வணங்கித் திருக்கோயிலுள்ளே பிரவேசித்துப் பத்திரல்ங்கமாகிய பலிபீடத்தையும் இடபதேவரையும் நமஸ்கரித்து, —திருவலகு இட்டு-மெல்லிய மார்ச்சனியினாலே கிருமிகள் சாவாமல் மேற்படவலகிட்டு, —மெழுதி - சன்றண்ணியதும நோயினதும்ல்லாத பசவினது சாணியைப் பூமியில் விழுமுன், இலையிலேற்று வாவி நதி முதலியவற்றிலவடித்தெடுத்தவாத நீருடனே கூட்டித் திருமெழுக்குச் சாததி, —தன்மும் மலர் கொய்து தெடுத்தது - திருநந்தனவனத்திலே நெருங்கிய பூக்களைக் கொய்து பழுது நீக்கி இண்டை முதலாகப் பலவகைப்படுந் திருமால்களைக் கட்டி. எ - று.

சாணியைக் கீழே விழுமுன் ஏந்தல்கூடாதபோது சுத்தநிலத்தில் விழுந்த சாணியை மேல் கீழ் தள்ளி நடுப்படவெடுக்க.

சூரியோதயத்துக்குமுன்னே ஸ்நானஞ்செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந்தரித்துச் சந்தியாவந்தனமுடித்து, இரண்டு கைகளையுங்கழுவித் திருப்பூங்கூடையை எடுத்தது, ஒரு தண்டுதுனியிலே மாட்டி உயரப்பிடித்துக்கொண்டாயினும் அரைக்குமேலே கையினாலே பிடித்துக்கொண்டாயினும் திருநந்தனவனத்திற்போய்ச் சிவபெருமானை மறவாத சிந்தையோடு பத்திரடல்பமெடுக்க. கைகளை அரையின்கீழே தொங்கவிதிலும், கைகளினாலே உடம்பையேனும் வஸ்திரத்தையேனும் தீண்டதிலும் ஆகாவாம். பத்திரடல்பமெடுக்கும்போது பேசுதலும், சிரித்தலும், சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலேயன்றிப் பிறவற்றிலே சிந்தை வைத்தலும், கொம்புகள் களைகளை முறித்தலும் பெருங்குற்றங்களாம். பத்திரடல்பமெடுத்தவுடனே, அவைகளைப் பத்திரத்தினாலே மூடி மடத்தையடைந்து, கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு உள்ளே புகுந்து, திருப்பூங்கூடையைத்

தூக்கிவிட்டு, திருமலைக்குறட்டைச் சலத்தினாலம்பி இடம் பண்ணித் திருப்புகூடையிலுள்ள பததி-புஷ்பங்களை அதில் வைத்துக்கொண்டு, மௌனியாயிருந்து, சாவதானமாக ஆராய்ந்து, பழுதுள்ளவைகளை அகற்றிவிட்டுத் திருமால்தொடுக்க.

தாழ்ந்த சாதியார், சிவதீகைப் பெருந்தவர், ஆசௌசமுடையவர், நிததியகருமம் விடுத்தவர், ஸ்நானஞ்செய்யாதவர், தூர்த்தர் என்னும் இவ்வெடுத்த பூவும், அசுத்தநிலம் சுகொட்டின் சமீபம் சண்டாளபூயின சமீபம் என்னும் இவற்றினுண்டாகிய பூவும், மெததுவைத்தலர்ந்தபூவும், தானே விழுந்து கிடந்த பூவும், பழம் பூவும், உதிர்ந்த பூவும், அரும்பும, இரவிலெடுத்த பூவும், கைசீலை எருக்கிலை ஆமணக்கிலை என்பவற்றிற்கொண்மெந்த பூவும், காற்றினடிபட்ட பூவும், புழுக்கடி எச்சம் சிலந்திதூல் மயிர் எனபவற்றோடு கூடிய பூவும், மோந்த பூவும், காகம் கோழி நாய் கழுதை பனறி குாய்கு பூனை முதலியவை தீண்டிய பூவும் சாத்தலாகாது. திருக்கோயிலுள்ளும் அதன் சமீபத்தினும் உண்டாகிய பூ ஆன்மார்த்தபூசைக்கு ஆகாது.

ஞரியோதயகாலத்திலாயினும், விடிய மூன்று நாழிகைக்கு முன்னாயினும், இரண்டுநாழிகைக்கு முன்னாயினும், ஒரு நாழிகைக்கு முன்னாயினும், மெதத புஷ்பமே உத்தமம். மத்தியானத்தெடுத்த புஷ்பம் சிவபெருமானுக்கும் தேவர்களுக்கும் பிதிர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஆகாது.

உதயத்தில் நந்தியாவர்த்தப்பூ, வெள்ளெருக்கம்பூ உத்தமம். மத்தியானத்தில் அலரிப்பூ, தாமரைப்பூ, தும்பைப்பூ உத்தமம். சாயங்காலத்தில் மல்லிகைப்பூ, கருமத்தம்பூ, சண்பகப்பூ உத்தமம். அர்த்தராத்திரியில் கடப்பம்பூ, பொன்மத்தம்பூ, சிறுசண்பகப்பூ, பிச்சிப்பூ உத்தமம்.

விநாயகருக்குத் துளசியும், சிவபெருமானுக்குத் தாழம்பூவும், உமாதேவியாருக்கு அறுகும் நெல்லியும், வைரவருக்கு நந்தியாவர்த்தமும், சூரியனுக்கு வில்வமும், விஷ்ணுவுக்கு அக்ஷதையும், பிராமணருக்குத் தும்பையும் ஆகாவாம்.

திங்கட்கிழமை, சதுர்த்தி, அட்டமி, நவமி, ஏகாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பெளணிமை, மாசப்பிறப்பு என்னுமிக் காலங்களிலே வில்வமெடுக்கலாகாது. ஆதலின் இவையல்லாத மற்றைக்காலங்களிலே வில்வமெடுத்தது வைத்துக்கொள்க. வில்வமரத்தினடியை அடைந்து நாடோறும் ஹரகரவென்னும் ஒலியோடு பிரதாஸிணஞ்செய்வோர் பாவத்தினின்றும் நீங்குவா. மரிக்குமபோது வில்வத்தடிமண்ணை உடம்பிற்ப்புசினோ சிவபுரத்தையடைவா. வில்வபத்திரம் சிவபெருமானது இச்சா ஞானக்கிரியை வடிவாயிருக்கும்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை, திங்கட்கிழமை, செவ்வாய்க்கிழமை, வெள்ளிக்கிழமை, திருவோணநஷ்டத்திரம், சத்தமி, அட்டமி, துவாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பெளணிமை, விதிபாதயோகம், மாசப்பிறப்பு, பிராதக்காலம், சாயங்காலம், இராத்திரி என்னு மிக்காலங்களிலே துளசியெடுக்கலாகாது. ஆதலின் இவையல்லாத மற்றைக்காலங்களிலே துளசியெடுத்தது வைத்துக்கொள்க. இரண்டிலே கீழேயுள்ள துளசிக்கதிர் எப்போதும் எடுக்கலாம்.

வில்வமும் கொக்கிரகும்ந்தாரையும் ஆறுமாசத்திற்கும், வெண்ணெசி ஒருவருஷத்திற்கும், தாமரைப்பூ ஏழுநாளிற்கும் அலரிப்பூ மூன்றுநாளிற்கும் வைத்துச்சாத்தலாம். (எ)

ஆதரவி னாலே யமலன் முடிக்கணிவித்
தோதித் துதியு முகந்து.

இ - ள். ஆதரவினாலே அமலன முடிக்கு அணிவித்து - சிவத்தையினாலே சிவபெருமானுடைய திருமுடியிலே அவரைத் தீண்டுதற்கருகராகிய ஆதிசைவரைக்கொண்டு சாத்துவித்து, — உகந்து - இத்திருத்தொண்டெய்யும் பெரும்பேறு பெற்றேனெயென்று மனமகிழ்ந்து, — துதியும் ஓதி - முப்பத்திரண்டிராகங்களுள் அவைக்காலத்துக்கேற்ற இராகத்துடனே தோத்திரங்களைச் சொல்லி. எ - று.

முப்பத்திரண்டிராகங்களாவன பைரவி, தேவக்கிரியை, மேகரஞ்சி, குறிஞ்சி, பூபாளம், வேளாவளி, மலகரி, பெளளி, ஸ்ரீராகம், இந்தோளம், பல்லதி, சாவேரி, படமஞ்சரி, தேசி, லலிதை, தோடி, வசந்தம், ராமக்கிரியை, வராளி, கைசிகம், மாளவி, நாராயணி, குண்டக்கிரியை, கூர்ச்சரி, பங்காளம், தன்னியாசி, காம்போதி, கௌளி, நாட்டை, தேசாக்கரி, காந்தாரி, சாரங்கம் என்பனவாம்.

வசந்தகாலவிராகம் காம்போதி, அசாவேரி, தன்னியாசி. அன்றியும் மாஸையிராகம் கலியாணி, காபி, கன்னடம், காம்போதி. யாமராகம் ஆகரி. விடியலிராகம் இந்தோளம், இராமகலி, தேசாக்கரி, நாட்டை, பூபாளம். உச்சியிராகம் சாரங்கம், தேசாக்கரி. அன்றியும் ஆகரி, இந்தோளம், இராமகலி, சாரங்கம், பூபாளநீக்கி நின்ற மற்றவை எக்காலத்துக்கும் பொதுமைய.

மிகமேலாகிய சிவஸ்தோத்திரங்கள் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்களைந்துமாம். (அ)

நலங்கொளகி லாலு நறுமபுகையுங் காட்டி.
யிலங்கிடவா நெய்விளக்கு மிட்டி.

இ - ள். நலங்கொள் அகிலாலும் நறும் புகையும் காட்டி - நன்மை பொருந்திய காரகிலினாலும் சந்தனம் முதலிய பிற கர்

தவக் கவகளினாலும் சுகந்ததூபம் பணிமாறப்பண்ணி, —இலங்கு ஆன நெய் விளக்கும் இட்டு - ப்ரகாசிக்குமபடி கபிலை முதலிய டசுக்களினது நெய்யினாலே திருவிளக்குமிட்டு. ஏ-று.

குங்குலியம் இரணிபாகமும், அகற்பொடி ஒருபாகமும், சந்தனப்பொடி மூன்றுபாகமும், சிறிது காப்பூரப்பொடியோடு கூட்டி நல்ல தழலிலே இட்டுத் தூபம் பணிமாறப்பண்ணுக. இது மீதாரியெனப் பெயர்பெறும. இவ்வனமன்றிக் குங்குலியமும் நெய்யுங்கூட்டியேனும், குங்குலியமும் வில்வக்கட்டைப் பொடியுங்கூட்டியேனும், குங்குலியமும் சந்தனப்பொடியும் செங்கழுநீர்க்கோட்டப்பொடியுங்கூட்டி நெய்கலந்தேனும், தூபங்கொடுக்க. இவையெல்லாம் ஒன்றாகக் கூட்டித் தூபங்கொடுத்தலுமாம். எலகுபொடி ஒருகூறும், குங்குலியம் இருகூறும், சந்தனப்பொடி மூன்றுகூறும், சிறிது காப்பூரப்பொடியோடும் தேனோடுங்கூட்டி இடுவது உத்தமதூபம். இலாமிச்சம்வோப் பொடி ஒருகூறும், குங்குலியம் இருகூறும், சந்தனப்பொடி மூன்றுகூறும், நெய் தேனோடு கூட்டி இடுவது மத்திமதூபம். குங்குலியமும் நெய்யுங்கூட்டி இடுவது அரமதூபம்.

தீபததுக்குக் கபிலை நெய் உத்தமத்தினுத்தமம். மற்றைப்பசு நெய் உத்தமத்தின்மத்திமம். ஆட்டுநெய் எருமைநெய் உத்தமத்தினதமம். வெள்ளெள்ளினெய் மத்திமத்தினுத்தமம். மற்றையெள்ளினெய் மத்திமத்தின்மத்திமம். மரக்கொட்டைகளினெய் அதமத்தினதமம். தாமனாநூல் வெள்ளெருக்குநூல் பருத்திநூல் என்பவற்றுள், இருபத்தோரிழையாலேனும், டதினாழையாலேனும், பதினான்குழையாலேனும், ஏழிழையாலேனும், காப்பூரப்பொடி கூட்டித் தீர்பண்ணுக. திரியிலெரியஞ்சுடர் நாலங்குலவுயரமாயின் உத்தமம், மூன்றங்குலவுயரமாயின் மத்திமம், இரண்டங்குலவுயரமாயின் அதமம்.

சென்றூலயத்துட்டிருவலகிட்டே என்பது முதல் மூன்று திருக்குறளினும் சொல்லப்பட்ட சிவபண்ணியங்களின் மகி

மை “நிலைபெறுமா நெண்ணுதியே நெஞ்சே நீவா நித்தலு
மெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்—புலர்வதன்மு னலகிட்டு
மெழுக்கு பிட்டுப் பூமலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்—
தலைமாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச் சங்கரா சயபோற்றி
போற்றி யென்று—மலைபுனல்சேர் செஞ்செடையெம் மாநீ
யென்று மாருரா வென்றென்றே யலறா நில்லே.” எ - ம்.
“பெரும்புலர் காலே மூழ்கிப் பிததர்க்குப் பதத ராகி—யரும
பொடு மலர்கள் கொண்டாங் காவததை யுள்ளே வைத்து—
விரும்பினல் விளக்குத தூபம விதியினு லிடவல் லார்க்குக்—
கரும்பினிற் கட்டி போல்வா கடஞாவீ ரட்ட னாறே.” எ-ம்.
“விளக்கினா பெற்ற வினப மெழுக்கிறை பதிறறி யாகு—
துளக்கினன் மலாதொ ந்ததாற றாயவின னேற லாகும்—
விளக்கிட்டா பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞான மாகு—
மளப்பிலை கீதஞ் சொனனாக் கடிக்கடா மருளு மாறே.” எ-ம்.
வருந் திருநாவுக்கரசநாயனா தேவாரங்களாலுணாக. (சு)

செல்வத்தி னுக்கிசையச் செய்து திருப்பணியு

மல்லலறுத் தாளென் றழுது.

இ - ள். செல்வத்தினுக்கு இசையத திருப்பணியும் செய்து-
தன்னிடத்தள்ள செல்வத்துக்கேற்பத திருப்பணியுஞ்செயவி
த்து,—அல்லல் அறுத்து ஆள் என்று அழுது - மனங்ககிந்து
ருக உரோமஞ்சிலிர்பபக் கண்ணீர் சொரியக் காருண்ணிய
சொருபியாகிய சிவபெருமானே அடியேனுடைய சன்னமா
ணத்துன்பங்களை நீக்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருளுமென்று
பிரார்த்தித்தழுது. எ - று.

சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அடையக்கருதிய செல்
வர்கள் தங்களுடைய செல்வத்தை மூன்றுகூறு பண்ணி அவ
ற்றுள் ஒருகூற்றைத் தங்கள் சீவனத்தின்பொருட்டு வைத்து
க்கொண்டு மற்றையிரண்டுகூற்றையுந் திருப்பணியிலே செல்

வீடலவேண்டுமென்று சிவாகமஞ்செப்புதலால், செல்வத்தி
னுக்கிசையவென்றா. திருப்பணியுமெனற உமமையாற் பூசை
யுங்கொளக. (க0)

தொழுதே யெழுதித துகிலாக்கி யுள்ள
மழகா ரமலனடி யார்த்து.

இ - ள். தொழுது - சிவபெருமானே வணங்கி, —உள்ளம
துகில் ஆக்கி அழகு ஆ அமலன எழுதி - தன்னுடைய மன
சை ஒருபடமாக்கி அதிலே சினமயமாகிய சாந்தைப் பூசிப்பாவ
னையாகிய தூரிகைக்கோலினாலே அந்தச்சிவபெருமானுடைய
திருவுருவத்தையெழுதி, —அடி ஆரதது - அவருடைய திருவ
டித்தாமரையினிடத்தாகிய ஆனந்தத்தேனைப் -ருகி. எ - று.

குருவை வழிபடுமுறைமை எழுதிருக்குறளா
லுணாததுகின்றா.

புரிந்தே குரவ னடியிணையும் போற்றிப்
பரிந்தே யலர் தூய்ப் பணிந்து

இ - ள். குரவன இணை அடியும் புரிந்து - ஆசாரியருடைய
இரண்டுபாதங்களையும் விருமபி—பரிந்து அலர் தூய்ப் பணி
ந்து போற்றி - அன்புடனே புஷ்பஞ்சாத்தி வணங்கித் துதி
தது. எ - று. (க2)

ஏவுதன் முன்னே யிபற்றிப் பணியறிந்து
நாவி னவின்றவனு மம.

இ - ள். ஏவுதல முன்னே அறிந்து - ஆசாரியர் நித்திரை
கீங்கி எழுந்திருந்து இன்னது செய்யென்று ஏவுதற்குமுன
னே தானெழுந்திருந்து ஸ்நானம்பண்ணி அதுவட்டானஞ்செ
ய்து முடித்துக்கொண்டு அவா முன்னே வந்து நின்று, —
அவன் நாமம் நாவில் நவின்று - அவருடைய திருநாமத்தை—

பலமுறை நாவினுஞ்சரித்து,—பணி இயற்றி - அவருக்கு வேண்டுந்தொண்டுகளைச் செய்து. எ - று. (௧௧)

சித்தனை செய்க சிவனிவனே யென்றுளத்துட
பந்தாறுப பாளைப் பரிந்து.

இ - ள். பத்தம் அறுப்பாளைச் சிவன் இவனே என்று - பாசத்தை நீக்கும் ஆசாரியரைச் சிவபெருமான இவரேயென்று—உளத்துள் பரிந்து சித்தனை செய்க - மனசிலே அனயிடுகிற பாவனைசெய்யக்கடவன். எ - று. (௧௨)

சிவனைக் குரவனெனச் சிந்தியே லீந்த
வவமநயம் லாழ்வரவ லதது

இ - ள். சிவனைக் குரவன் எனச் சிந்தியேல் - சிவபெருமானை ஆசாரியராகப் பவியாதே,—இந்த அவமதியால் அவலத்து ஆழ்வா - பாவித்தவா இந்த அவமதியினாலே நாகத்தது னத்ததிலழிந்தவா. எ - று. (௧௩)

இட்டனெனக் காண்பரவ னெவலரை பிபவலென்
நிட்டனைமார் காண்பா ரியம்பு

இ - ள். இட்டன் ஏவலரை அன எனக் காண்பா - தன் னால் விரும்பப்பட்ட நாயனுடைய ஏவலாளரை அந் நாய னாகப் பாவிப்பாகள்,—இட்டனை ஏவல் எனக் காண்பா யா இயம்பு - நாயனை எவலாளராகப் பாவிப்பவர் யாவா சொல்லு. எ - று. (௧௪)

இதுகொள்கை யல்ல விதனை விடுக
மதிநிபுணர் வேண்டில் வரம்.

இ - ள். இது கொள்கை அல்ல - சிவபெருமானை ஆசாரிய ராகப் பாவிப்பது யுத்தமன்று;—மதிநிபுணர் வரம் வேண்டில்

இதனை விடுக-சாத்திரத்திலே வல்லவர்கள் நந்ததியையடைய
விரும்பில் இந்தப்பொல்லாத புத்தியை விடக்கடவா. எ - று.

இம்முன்று திருக்குறட்கருத்தும் “சிவனெனவே தேசிகனை
யன்பவரயுஞ் சிந்தி—யவனையிவ ராகநினை யல்” “சிவனெ
னவே தேவரையுஞ் சிந்தி சிவனை—யவரெனக்கண் டாநிர
யத் தார்” “அரையனெனக் காண்ப ரமைச்சை யமைச்சா—
வரையனைக்கண் டாற்றுவர மாம்” என்னுஞ் சங்கற்பிராகர
ணத் திருக்குறள்களானுமுணர்க. (கௌ)

முன்னூலி னிலலாப் பொருளை மொழி வாரோரு
ரினனா நிரயத் திழிந்து.

இ - ள். முன்னூலின் இலலாப் பொருளை மொழிவார -
மாணக்கருக்கு வேதாகமங்களிலே பேசப்படாதபொருளைத்
“ங்கள் மனசினாலேகற்பித்துச் சொல்லும் ஆசாரியர்கள்—
இடை, நிரயத்து இழிந்து ஏறா - துன்பத்தைத் தரும் நரகத்
திலே வீழ்ந்து கரையேறாது வருந்துவாகள். எ - று. (க-அ)

குருபன்னியை வழிபடுமுறைமை இரண்டிருக்குறள்
லுணர்த்துகின்றார்.

ஆசாரி யன்மனைவி பையடி தீண டா தருச்சி
வாசார மலாதூய் மதித்து.

இ - ள். ஆசாரியன் மனைவியை மதித்து - ஆசாரியருடைய
மனைவியாரை மனோன்மனியாராகப் பாவித்து, —அடி தீண
டாது வாசம் ஆர் மலாதூய் அருச்சி—அவருடைய திருவடி
களைத் தீண்டாமல் தன்பெயரைச் சொல்லி மணநிறைந்த பூக
களைப் பூமியிலே தூவி அருச்சித்து வணங்கு. எ - று.

வாசமென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இக்கிருகத்தாசா
ரியனாஸ் விதிப்படி மணஞ்செய்யப்பட்டாமல் மோகத்தினாலே

கொள்ளப்பட்டவன் இங்ஙனம் அருச்சித்தஜ்ஞசெய்யாது
இகழ்ச்சுஜஞ் செய்யாதொழிகவேனச சிவாகமமோதுமென்
றுணாக. (ரக)

.அதயுகந் தோறுமடி தீண்டியருச் சிக்கைதரு
யிந்தக் கலியுகத்தே யாது

இ - ள். அடி தீண்டி அருச்சிக்கை - குருபன்னியை அடி
தீண்டப் பூசித்தல்—அந்த யுகத்தோறும் தரும - முந்திய கிரு
தயுகம் திரேதாயுகம் துவாபரயுகம் என்னும் மூன்றுயுகங்கள்
அங்கும;—இந்தக் கலியுகத்து எயாது - இந்தக்கலியுகத்திலே
தகாது. ஏ - று.

அடிதீண்டியருச்சிக்கை தகாதெனவே, தலைவகிந்தல என்
னெய்வார்த்தல் முழுக்காட்டுதல் கால்பிடித்தன்முதலியனவுந்
தகாவென்றாராயிற்று. கற்புடைய மகளிரும் அழகிநெறந்த
அன்மக்களைக்கண்ணின் அவர்தங்கள் உறவினர்களுயினும்தங்
கள நிலை கலங்கி அவாகளையும் நிலை குலைப்பாராதலால், இவ
வாறு கூறினார். அது “தந்தையா யினும் விழைவிற்தன்னுட
னே யொருவயிற்றிற் சாந்தாரேனு—மைந்தரா யினுமிகவும்
வனப்புடைய ரெனிலவர்மேன்மடநல் லார்தஞ்—கிந்தைந
டநதிடுமதனாற் சம்பனமலாக கணைவேளிற் செவவி வாய்ந்
தோன்—பைத்தொடியா ரினிதமருமுவளகத்திற் றனிவருதல்
பானமையன்றே.” என்னும் காசிகண்டச்செய்யுளாலறிக. ()

குருபுத்திரர் முதலாயினோரை வழிபடுமுறைமை

யுணாததுகின்றா.

பணிக புதலவர் பதமும் பரிவாற்

பணிகவவர் சுற்றமும் பார்த்து.

இ - ள். புதல்வர் பதமும் பரிவால் பணிக - ஆசாரியரு
டைய புத்திரரை விராயகரும் கத்தருமாகப் பாரித்து அவா

கள்பாதங்களை அன்பினோடு வணங்கக்கடவன்;—அவா சுற்றமும் பார்த்துப் பணிக - அவருடைய சுற்றத்தாரையும் சண்டேசுரராகப் பாவித்து வணங்கக்கடவன். எ - று. (2.க)

சிவனடியாரை வழிபடுமுறைமை மூன்றுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

சிவநேசா பாதம் வணங்கிச் சிறக்க
வவரேவல செய்க வறிந்து.

இ - ள். சிவநேசா பாதம் வணங்கி - புத்திரருஞ்சாதகருமாகிய சிவபதநுடைய பாதங்களை வணங்கி,—அவர் எவ்வாறு அறிந்து சிறக்கச் செய்க - அவரவரேவல்களை அவரேவுமுன் குறிப்பாலறிந்து சிறக்குமபடி செய்யக்கடவன். எ - று.

சமயிகள் சாமானியசமயி விசேஷசமயியென இருவகையார். அவருள் ஆசாரியரால் திருநோக்கு முதலிய திக்கையினாலே திக்கிக்கப்பட்டுப் புறம்புள்ள சிவகைங்கிரியங்களைச் செய்வான் சாமானியசமயி. ஆசாரியரால் ஆகுதிபண்ணிச் செவ்வாதம வைக்கப்பட்டவன் விசேடசமயி. இப்படியே புத்திரரும் சாமானியபுத்திரா விசேடபுத்திரரென இருவகையர். சாதகாசாரியருமிருவகையர். இவ்வறுவரும் உத்தமோத்தரவிசிட்டராகையால் அவரவர்தாரதமயியமுணர்ந்து வணங்கி ஏவல்செய்கவென்பாரா அறிந்தென்றா. ஆசாரியர் சந்திதியிலே சேட்டரிருந்தால் கனிட்டர் வணங்குமுறைமை எவ்வனமெனின், அப்பொழுது மானதமாக வணங்கிக்கொண்டு அவர் புறம்பே சென்றபின் காயத்தினால் வணங்கல்வேண்டுமென்றறிக. ஐட்டிகாசாரியனைப் பிரமமாகவும் கிருகத்தாசாரியனைச் சதாசிவனாகவும் பாவித்தல்வேண்டும். (2.உ)

ஆராத காதலுற வனன மருத்துவத்துப்
பேராத வின்னருளைப் பெற்று.

இ - ள். ஆராத காதல் உற அன்னம் அருததுவிதது-தெவிட்டாத விருப்பம் பொருந்த அவவடியாகளை அனனாதிக்களைப் பிப்பித்து—பேராத இன் அருளைப் பெற்று - நீங்காத இனிமையாகிய ஆசீர்வாதத்தாதப பெற்று. எ - று.

நானகுவேதங்களையும் ஒதியுணர்ந்த பிராமணர் நூற்றுவரைப் பசிப்பித்த பலம் ஒருசாமானியசமயியைப் புசிப்பித்ததனாலாகும்; சாமானியசமயியைப் புசிப்பித்ததிற் பதின்மடங்குபலம் ஒரு விசேடசமயியைப் புசிப்பித்ததலாலாகும்; விசேடசமயியைப் புசிப்பித்தலிற் பதின்மடங்குபலம் ஒருபுத்திரனைப் பசிப்பித்ததலாலாகும்; புத்திரனைப் புசிப்பித்ததிற்பதின்மடங்குபலம் ஒருசாதகனைப் புசிப்பித்ததலாலாகும்; சாதகனைப் புசிப்பித்ததினூறுமடங்குபலம் ஓராசாரியரைப் புசிப்பித்ததலாலாகும் எனவறிக. (2௩)

இன்றன்றோ வாக்கை யெடுத்த பலமடைந்தே
னென்றுமிசைப் பான்சமயி யே.

இ - ள். ஆக்கை எடுத்த பலம் இன்று அன்றோ அடைந்தேன - சரீரமெடுத்ததினாலே பெறும் பயனை இன்றலலவா பெற்றேன—என்றும் இசைப்பானே சமயி-என்றிப்படிச சறகாரவசனஞ் சொலபவனே சமயியாவான். எ - று. (2௪)

நிறுத்தமுறையானே புத்திரனதிலக்கணம் நான்கு

திருக்குறளா லுணர்ந்துகின்றார்.

விருப்பத துடனே சமய விசேடம்.

பரிததுப் புனலிற் படிந்து.

இ - ள். விருப்பத்துடனே சமய விசேடம் பரிதது-ஆதரவுடனே சமயதீக்ஷையையும் விசேஷதீக்ஷையையும் பெற்று—புனலில் படிந்து - சலத்திலே ஸ்நானம்பண்ணி. எ - று. (2௫)

சிறக்கவே தர்ப்பணத்தைச் செய்துசிவ பூசை
மறப்பறவே செய்து மதித்து.

இ - ள். மதித்து - சிவாகமவிதியை நினைந்து—தர்ப்பணத்
தைச் சிறக்கவேசெய்து - மந்திரதேவர் முதலாயினோர் தர்ப்ப
ணத்தை விதிப்படி செய்து,—சிவபூசை மறப்பு அறவே செ
ய்து - சிவார்ச்சனையை மறப்பின்றி முடிதது. எ - று. (2௬)

அங்கியினை யோமபித் தியானித் ததிதியர்க்கு
மங்கலத்தாற் பூசை வருத்து.

இ - ள். அங்கியினை ஓயபி - அக்கினிகாரியஞ்செய்து,—
தியானிதது - சிவத்தியானம்பண்ணி,—அதிதியர்க்கு மங்கலத்
தால் பூசைவருத்தது-தமதாச்சிரமத்தின்கண்ணே பசித்து வந்த
அதிகளுக்குப் பாததியாதி தூபதீபங்களால் பூசைசெய்து
அன்னமூட்டி. எ - று.

அதிதி முன்னொருகாலும் அறியப்படாத பரதேசி. அவன்
ஒருநாளிருந்தாற்றான் அதிதியெனப்படுவன். ஊரிலிருப்பவ
னையும் வேறொருநிமித்தத்தினால் வருகின்றவனையும் அன்னத்
தன்பொருட்டு ஊர்தோறும் திரிகின்றவனையும் அதிதியெனக்
கொள்ளலாகாது. (2௭)

வாரமுறத் தேசிகரு மாதவரு மேவியது
காரகரே புத்திரகர் காண்.

இ - ள். தேசிகரும் மாதவரும் ஏவியது - ஆசாரியரும் சாத
கருமேவியதை—வாரம் உறக் காரகரே புத்திரகர் காண் - அ
ன்பு பொருந்தும்படி செப்பவரேபுத்திரரென்றறி. எ - று.

புத்திரர் சாமானியபுத்திரர் விசேடபுத்திரரென இருவகை
யர். சமயநிகையும்கு விசேஷநிகையுமாத்திரம் பெற்றவர்
சாமானியபுத்திரர்; அவ்விரண்டோடு நிர்வாணநிகையும்கு

பெற்றுச் சாதகாபிடேகமில்லாதிருப்பவர் விசேடபத்திரா. ஆதிசைவராலே தீர்ப்பிக்கப்பட்ட புத்திரன் தனது நித்தியகர்மத்திலும் தனது பிராயச்சித்தத்திலும் தன்பொருட்டுச் செய்யப்படும் ஸைமிக்ஷிகத்திலும் அதிகாரியாவான்; பிற்பொருட்டுச் செய்யப்படுகை பிரதிபத்திக்கு அதிகாரியாகான். பராததத்திலே பிரதிட்டைக்கங்கமாகிய ஓமாதியிலும் அங்குரார்ப்பணமுதலிய கர்மத்திலும் சாதகாபுத்திரரென்னுமிருவரும் அதிகாரிகளாவவென வறிக. (உ௮)

நிறுத்த முறையானே சாதகனதிலக்கணம் ஏழு
திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

தரித்துச் சமய விசேடநிரு வாணம்
தெரித்தபடி. நித்தியமுஞ் செய்து.

இ - ள். சமயம் விசேடம் நிருவாணம் தரித்து - சமயம் விசேடம்நிவாணமென்னும்மூன்றுதீக்ஷையையும் பெற்று— நித்தியமும் தெரித்தபடி செய்து - நித்தியகர்மத்தையும் ஸைமிக்ஷிககர்மத்தையும் சிவாகமம் விதித்தபடி பண்ணி. எ - று.

சித்திவிரும்பிச் செய்து காமியமுந் தேசிகன்றான்
பத்தியினால் சென்று பணிந்து.

இ - ள். சித்தி விரும்பிக் காமியமும் செய்து - மூவகைச்சித்திகளையும் விரும்பிக் காமியகர்மத்தையும் பண்ணி,—தேசிகன் தான் பத்தியினால் சென்று பணிந்து - ஆசாரியருடைய திருவடிகளை அன்பினோடு போய் வணங்கி. எ - று.

சித்தி மூன்றாவன உத்தமோத்தமசித்தி, உத்தமசித்தி, கனிப்தசித்தி என்பனவாம். வித்தியேசராதலும் உருத்திரராதலும் பிரமவிட்டுணு முதலிய தேவர்களாதலும் உத்தமோத்தமசித்தி. தேவர்களுக்கொப்பாகிய சரீரத்தையெடுத்து ஆகாசகமனம்பண்ணி அங்குள்ள போகங்களைப் புசித்துத் திரும்பி வரு

தல் உததமசித்தி. பிலத்துவாரததினிலே பாதாளத்திற் பிரவே
சித்தது அங்குள்ள போகங்களைப் புசித்தது திருமபுதல் கனி
டசித்தி. இச்சித்திகள் உலகராற்காணப்படாதனவெனவும்
காணப்படுவனவெனவும் பரமெனவும் அபரமெனவும் வரு
மெனவுணாக. இவைகளை இங்கே விரித்துரைக்கிற்பெருகும்.
காமியகாமமாவது புருபம், ஸ்திரீருபம், ஸ்திரீபுருபம் என்
னும் மூவித்தேவதைகளையும் செபதாப்பண பூசைகளினுலே
சார்ந்ததியப்பண்ணிக்கொண்டு அவவாறே நாடோறும் அதுட்
டித்தலாம். ஆசாரியரையேயன்றிச் சேட்டாசாரியர் முதலி
யோரையும் வணங்கல்வேண்டுமெனக. அவர்களை வணங்க
லாகாக் காலமும் வணங்குமபோது கால் கீட்டலாகாத்திசை
யும் முறையே “வழியிடை நடக்குமபோது மலரினைக் கொய்
யும் போது—விழுமியாக் கீழும் போது முததர வினையின
கண்ணு—மெழுதிமெ போதும வாய்மை யியலினை யிதழின்
கண்ணே—யழகுறு மரசா பாற்சென் றடைந்தமார் திருக்கும்
போது.” எ-ம். “புனலிடைமூழ்கும் போது நியதியைப் புரி
யும் போது—மனலினை யோமபும் போது மருச்சனை செய்யம்
போது—மனையிடை யருந்தும் போது மலசல மாற்றும் போ
தும்—பனவரைக் குரவர் தமமைப் பதம்பணி வதுபாங்கன
மே.” எ-ம். “தேசிகள் றனைதை தேவா திருவடி தன்னை
யீச—னேசரைச் சந்தி தோறு நிருமலன றனையர்ச் சிக்கும்—
பூசரர் தமமைத தந்தை தாய்தமைப் பணியும் போது—காசி
னைக் களைவார் கீட்டல் வடக்கினுங் கிழக்குங் காலே.” எ-ம்.
வரும் அருணகிரிபுராணச் செய்யுட்களாலறிக. (௩௦)

அனுமதியைப் பெற்றேதம் மாச்சிரம மெய்தி
புனியுட் குரவனடி யும்.

இ - ள். அனுமதியைப் பெற்றே தம் ஆச்சிரமம் எய்தி -
அவ்வாசாரியரிடத்திலே அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு

தமது ஆச்சிரமத்துக்குப் போய்—குரவன் அடியும் உள் உன்னி - அவவாசாரியருடைய திருவடிகளையும் மனசிலே தியானித்து. எ - று.

உம்மையால் சேட்டாசாரியர் முதலியோரடியுங்கொள்க. ()

இரவுபக வில்லா விடத்திரண்டற் றோங்கும்
பரமசிவம் பாராமற் பார்த்து

இ - ள். இரவு பகல் இல்லா இடத்து - கேவலமும் சகலமும் இல்லாதவிடத்திலே—ஒங்கும் பரமசிவம் - சாக்கிராதிதமாகிய பரமசிவத்தை - பாராமல் - உணக்கண்ணினாலே பாராமல்—பார்த்து - ஞானக்கண்ணினால் உள்ளபடி பார்த்து—திரண்டு அற்று - இல்லாததப் புணர்த்து. எ - று.

ஞானக்கண்ணாரசிவனை ஆனமாவிற்காண்டலவேண்டுமென்பது “ஊனக்கண் பாச முணரா துயாகருயிரை—ஞானக்கண்ணாலுனதுண் ணாமி” என ஆசிரியாதாமே இறைவனூற்பயனிற் கூறியவாற்றாணுமறிக. (நஉ)

தூங்கி விழித்துலகங் கண்டு சுளித்துடலந்
தாங்கு மதற்குச் சலித்து.

இ - ள். தூங்கி விழித்து உலகம் கண்டு - இப்படி நிட்டையிலழுந்தி விழித்தபோது உலகத்தைக் கண்டு—உடலம் சுளித்துத் தாங்கும் அதற்குச் சலித்து - தமது சரீரத்தை வெறுத்து அதனைத் தரித்தற்கு இளைத்து. எ - று. (நக)

நிற்பதல வாக்கையெனத் தேறிநில நீர்நெருப்பு
மற்றுமறு மென்றே மதித்து.

இ - ள். ஆக்கை நிற்பது அல எனத் தேறி - அந்தச்சரீரம் நிலையுடைத்தன்றென்று தெளிந்து—நிலம் நீர் நெருப்பு மற்ற

றும் அறும் என்றே மதித்து - அதற்குக் காரணமாகியபிருதிவி அப்புத் தேயு வாயு ஆகாசம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும் அவ வாறே அழியுமென்றறிந்து. எ - று. (௩௪)

அமலன் கமல மலரடிக்குற் றார்வந்
தமலமறுப் பாசா தகர்.

இ - ள். அமலன் கமலமலா அடிக்கு ஆர்வம் உற்று - நீரு மலராகியசிவபெருமானுடையசெந்தாமரைமலர்போலுந் திரு வடிகளிலே அன்பு பொருநதி—தம் மலம் அறுப்பா சாதகா- தமமோடு சகசமாயுள்ள ஆணவமுதலிய மும்மலங்களையும் சீர்குலைவோடு சாதகர். எ - று

சாதகரெனபது இம்மைக்கண்ணே சித்தியையும் மறுமைக் கண்ணே போகததையும் மோகததையும் சாதித்தடைதலாற பெற்ற பெயர். (௩௫)

மாணக்கர் ஞானசாரியரையடையும் முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

ஆய்ந்துகிரி யாவிதிவீ டாயாக் குரவனைவிட்
டாய்ந்தறிக வாய்ந்தவற்கா ளாய்

இ - ள். கிரியாவிதி ஆய்ந்து வீடு ஆயாக் குரவனை விட்டு - கிரியாகாண்டத்தைமாத்திரம் ஆராய்ந்து ஞானகாண்டத்தை ஆராயாத ஆசாரியனை விட்டு—ஆய்ந்தவற்கு ஆளாய் ஆய்ந்து அறிக - அந்தஞானகாண்டத்தை ஆராய்ந்த ஆசாரியரைத் தேடி அடைந்து அவருக்கடிமையாகி அவரிடத்திலே ஆராய்ந்து அறியக்கடவன். எ - று.

வண்டுகள் தாம் அடைந்த பூவினிடத்தே மதுவில்லைய கில் அதனை விட்டு மதுவுள்ள பூவைத் தேடியடையுமாறு போல மாணக்கர்கள் தாம் அடைந்த ஆசாரியரிடத்திலே சிவ

ஞானமில்லையாகில் அவரை விட்டுச் சிவஞானமுள்ள ஆசாரியரைத் தேடியடையலாமென்று சிவாகமஞ்செப்புகையால், இவ்வாறு கூறினார். அது “விட்டுவிட்டு டொனறை யொன்று விரைமலா வண்டு தேடி—மட்டுமட்டுண்டு தாமபின் மகிழ்தல் போற் குருக்க டம்மை—விட்டுவிட்டு டாகி லுமபோய் வியன் குரு மெய்யா னந்த—மட்டுமட்டுண்டு தாந்தம் வடிவுகாண் பனவு மென்னோ” என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. (ந.சு)

இருவகையாசாரியரையும் தியானிக்குமுறைமை

யுணர்த்துகின்றார்.

முந்திய தேசிகன்றாண முந்திநினை பிந்திநினை
சந்திதொறு மற்றையவன் னுள்.

இ - ள். சந்திதொறும் - மூன்றுசந்தியினும்—முந்திய தேசிகன் தாள முந்தி நினை - கிரியையுபதேசித்த முந்திய ஆசாரியருடைய பாதங்களை முன்னே தியானம்பண்ணு;—மற்றையவன் தாள் பிந்தி நினை - ஞானமுபதேசித்த பிந்திய ஆசாரியருடைய பாதங்களை அதற்குப் பின்னே தியானம்பண்ணு. ஏ-று.

உரைத்ததிது உரைப்பதிதுவெனபதுணர்த்துகின்றார்.

உரைத்தாம் புதல்வ ரொருமூ வரையு
முரைப்பா மினிப்பொதுவு மோ.

இ - ள். புதலவர் ஒருமூவரையும் உரைத்தாம் - மூவகைப் படும் மாணக்கருடைய இலக்கணததையுஞ்சொன்னேம்,—இனிப் பொதுவும் உரைப்பாம் - இனிப் பொதுவிலக்கணத்தையுஞ்சொல்வாம்,—ஓர் - அத்நையறி. ஏ - று. (ந.அ)

மாணக்கரிலக்கணமுற்றிற்று.

ஆ. திருக்குறள் - கருடு.

மூன்றாவது

பொதுவிலக்கணம்.

ஆசாரியருக்கு இன்றியமையாத் சைவாகமவுணர்ச்சி

யுணராததுகின்றா.

ஒதுகநா லேழுமீவற் றென்று முணராதான்
போதகனோ வல்லன் புவிக்கு.

இ - ள். நாலேழும் ஒதுக - ஆசாரியன் சைவாகமங்களிருப
ததெட்டையும் ஒதியுணரக்கடவன்;—இவற்று ஒன்றும் உண
ராதான் புவிக்குப் போதகனோ அல்லன் - இவைகளுள் ஒன்
றாயினும் ஒதியுணராதவன் ஆண்டாக்களுக்கு ஆசாரியனாவா
னோ ஆகான். எ - று.

நாலேழுமென்பதன்கண் முற்றும்மையை “முற்றும்மை
யொரோவழி யெச்சமு மாகும்” எனபதனால் எச்சவும்மை
யாக்கி, வழிநூலாகிய உபாகமங்களும் சார்புநூலாகிய பிரகர
ணங்களுமாகிய இவற்றையுங்கொள்க. (க)

ஒருதந் திரத்தினிரு காண்டத்தின் மூன்று
பொருளுமுணர்ந் தான்போ தகன்.

இ - ள். ஒரு தந்திரத்தின் - ஓராகமத்தின்கணுள்ள—இரு
காண்டத்தின் - கிரியாகாண்டம் ஞானகாண்டம் என்னுமிர
ண்டு காண்டங்களையும் ஒதி—மூன்று பொருளும் உணர்ந்
தான் போதகன் - அதன்பயனாகிய திரிபதாராதலக்ஷணத்தை
யறிந்தவனே ஆசாரியனாவான். எ - று. (உ)

அல்லாற் சுலோக மொருநியுத மாராய
வல்லானுந் தேசிகனு வான்.

இ - ள். அல்லால் - அஃதன்றி, —சுலோகம் ஒரு நியுதம் ஆராய வல்லானும் தேசிகன் ஆவான் - சைவாகமங்களிலே கிரியாகாண்டம் ஞானகாண்டம் என்னுமிரண்டினும் ஒருலக்ஷங்கிரந்தமோதி உண்மைப்பொருளையுணரவல்லவனும் ஆசாரியனாவான். எ - று.

வல்லானும் என்பதன்கண் இறந்தது தமிழிய எச்சவும்மையை எதிரது தமிழியவெச்சவும்மையாக்கி, ஒருலக்ஷங்கிரந்தம் ஓதமாட்டாதானாயின் ஐம்பதினாயிரங்கிரந்தமோதினவன் மததிமாசாரியனெனவும், இருபத்தையாயிரங்கிரந்தமோதினவன் கணிட்டாசாரியனெனவுங்கொள்க. விசேஷவித்தையாகிய சைவாகமத்தையோதல்வேண்டுமெனவே, அவுணர்ச்சிக்கு இன்றியமையாக் கருவியாயுள்ள நிசண்டு காலியம வியாகரணம் தருக்கமுதலிய சாமானியவித்தைகளையும் கற்றுணர்தல் வேண்டுமெனக் கொள்க.

அன்றியும், தமிழ்வழங்குநிலத்தின்கண்ணே ஆசாரியராவோர் வடமொழிப்பயிற்சி பெரிதுடையராயினுங்கேட்போரெல்லார்க்கும் அஃதுண்மை கூடாமையால் தமிழினும் நிகண்டு கற்று இலக்கியவாராய்ச்சி செய்து பஞ்சலக்கணப் பயிற்சியுடையராய்த் தமிழ்ச்சித்தாந்தசாத்திரம்பதினான்கையுமுணர்ந்தாராகியும் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரதிருவாசகங்களைப் பண்ணோடத்தியயனம்பண்ணி வல்லாராகியும் இருத்தல்வேண்டுமெனவுந்துணிக.

சித்தாந்தசாத்திரங்கள் பதினான்காவன திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாலிருபது, உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சவிதூது, உண்மைவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்பனவாம். தமிழ்வேதங்களும் தமிழ்ச்சித்தாந்தங்களும் பசுகர

ணநீங்கிச் சிவகரணமுற்ற உணமைநாயன்மாள்களால் அருளிச் செயப்பட்டமையால் பதிவாகக்கெனவே துணியப்பமே. இஃத நியாது பசுவாக்கென நினைப்பினும் நரகத்துன்பமெய்துதல் சத்தியமெனபது தெளிக. (ந.)

ஆசாரியனுக்குரிய கருமமுணாததுகின்றார்

இயற்றித்தா நித்தியாங் கத்தினையு மென்று
மியற்றுவிப்பான றேசிகனென் றெண.

இ - ள். தேசிகள் - ஆசாரியனானவன்—நித்தியாங்கத்தினை யும் தான் என்றும் இயற்றி - நித்தியம் நித்தியாங்கம் நைமித்தி கம் நைமித்திகாங்கம் காமியம் காமியாங்கம் என்னும் கர்மபே தங்களினைத்தையும் தான் எப்பொழுதுஞ்செய்து—இயற்று விப்பான் என்று எண் - சாதகர் புத்திரகா சமயிகள் என்னும் மூவகைமாணக்கரையும் அவரவரதிகாராநுருணமாகிய கர்ம ங்களைச் செய்விப்பானென்றறி. எ - று.

உமமையினாலே ஒழிந்த காமங்களுங்கொள்ளப்பட்டன. ()

ஞானநுட்டானிகளுள் கிரியாநுட்டானத்தை விடுத்தற்
குரியாரிவரென்பதும் உரியரல்லாதாரிவரென்பதும்
உணர்த்துகின்றார்.

போதகன் கன்மம் புரிகவிம லங்கண்டுஞ்
சாதகர்விட் டாலுந் தகும்.

இ - ள். போதகன் விமலம் கண்டும் கன்மம் புரிக - ஆசாரி யன் ஞானநிட்டையைப் பொருந்தினானுங் கர்மாநுட்டா னத்தை விடாது செய்யக்கடவன்;—சாதகர் விட்டாலும் தகும் - சாதகாசாரியர் ஞானநிட்டையைப் பொருந்திற் கிரியா நுட்டானத்தை விடினுந்தகும். எ - று.

«த்தியகருமமுதலியவற்றைப் பாலர்போல் அறவொழிவே
ம், உன்மததர்போல் ஒருகாற்செய்து ஒருகால் ஒழிவோரூம்,
பாசர்போற் செயலிழப்பினின்று செய்வோருமென ஞானநி
ட்டையுடையோர் மூவியல்பினராவர். நித்தியகருமாதிகள்
ஞானநிட்டையுடையோர்க்கு நித்திரை செய்வோராகையிற
பொருள்போலத தாமே தவிரிற்ருற்றமில்லை; அங்ஙனமன்றி
அவர்தாமே அவற்றைத் தவிப்பாராயின நரகத்து வீழ்தல்
தப்பாதென்க. அது “ஞால நீதியு நாண்மறை நீதியும்—பாலரு
னமத்தா பிசாசரி லெனவு—முறங்கி னோனகை வெறும்பாக்
கெனவு—தானே தவிரா தானும் புரியா—தொழிந்திடி னிர
யத் தழுத்துத றிடமே.” எனச சங்கற்பநீராகரணத்திற கூறிய
வாற்றினுமுணர்க. (௪)

ஆச ரியன் கிரியாதுட்டனததை விடலாக
மைக்குக் காரணமுணாததுகின்றார்.

விடினே ரூவன் வினையினே யாரும்
விடுவா வினையை விரைந்து.

இ - ள். ரூவன் வினையினே விடின-ஆசாரியன் கிரியையை
அதுட்டியாது விடின,—யாரும் வினையை விரைந்து விடுவர்-
மாணக்கரெல்லாருங்கிரியையை உடனே விட்டுவிடுவர்.எ-று.

மேற்கூறியவதனை வற்புறுத்துகின்றார்.

பெறினு மபேதம் பிரமத் துலகத்
துறுதியுளிச் செய்கவினே யும்.

இ - ள். இப்படியிருத்தலால்—பிரமத்து அபேதம் பெரி
னும் - ஆசாரியன் சிவத்தோடு அத்துவிதமாயிருப்பினும்,—
உலகத்து உறுதி உனி வினையும் செய்க - ஆன்மாக்களுக்கு
உறுதியை நினைந்து கிரியையையும் விடாததுட்டிக்கக்க
டவன, எ - று.

அத்துவிதநிலையாவது ஆன்மபோதமும் கண்ணொளியும்போல
 லச சிவமும் ஆன்மாவும் தம்முள் இரண்டற ஒற்றுமைப்பட்டு
 நின்றல பிரமமும் ஆன்மாவுமெனப் பொருளிரண்டில்லை ஒன்
 றேயெனக் கூறுவர் மாயாவாதிகள். சிவமும் ஆன்மாவும்
 வேறுபொருளெனவும், அவ்விருபொருளே இரண்டென வே
 றற்றுமைப்படாது அதுவிதுவாய் ஒற்றுமைப்பட்டு ஒன்றாய் நின்
 குமெனவுங்கூறுவா சைவசித்தாந்திகள். அத்துவிதமென்னுஞ்
 சொற்கு இரண்டின்மையெனப் பொருள் கொள்வா மாயாவா
 திகள்; இரண்டையெனப் பொருள் கொள்வா சைவ
 சித்தாந்திகள். (எ)

சிவஞானிவிசிட்டம இரண்டிதிருக்குறள் -

ஒண்ததுகின்ற.

ஆன்மீத்யம் லன்சச்சி தானசதன சுதத

செனாதிசிவ னேகனுள னென்று

இ - டு. அநாதி அமலன் - இயலபாகவே பாசங்களினீங்கி
 நின்றவனும் - சச்சிதானந்தன் - உண்மையறிவின்பவழிவின
 முப்பதச்சுத்தன் - பரிசுத்தனும் - என் ஆதி - எனக்கு முதலவ
 துத்ய - சிவன் ஏகன் உள்ளன் என்று - சிவனென்னும் ஒரு
 ஞானென்று. எ - று. (ச)

சிங்குத்தே யுயிரா லயத்தி னபேத

குனி தொன் மெய்ஞ் ஞானிமல மற்று

இலளை. அறிந்து - இப்படிச் சிவனை அனுசந்தானம்பண
 னு - மலம் அற்று - மலவாசனை நீங்கி - உயிர ஆலயத்தின
 னியாதம் அறிந்தானே மெய்ஞ்ஞானி - அந்தச்சிவன் ஆன்மா
 யும் - ஆலயத்தினுள்ளே எள்ளினுள்ளெண்ணெய்போல இரண்
 குனியாயித்து நிற்கு முறைமையை உணர்த்தவனே சத்திய
 எ. எ - று. (சு)

சிவஞானிக்குச் சிவனதுக்கிரகஞ்செய்யுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

அறுபபன மலத்தின் வலியனைத்து மெல்ல
மறுக்குநாண ஞானிக் கரன.

இ - ள். அரன் - சிவபெருமான்—எல்லாம் அறுக்கு நாள-
சாவசங்காரகாலத்திலே—ஞானிக்கு மலத்தின் வலி அனைத்
தும் அறுப்பன் - அந்தச்சிவஞானிக்கு மலமாயாகாமங் தள்ளின
வலியனைததையுங்கெடுத்து அவனைச் சுவாமிந் தாதுபூதிமா
னுக்குவா. எ - று.

(40)

சிவனுக்கு அரனைனனும் பெயர் வந்தமைக்கூட
காரணமுணர்த்துகின்றார்.

உயிரக்குண் மலமொடுக்க லாலே யுயிரு
ஞயிரக்கு மரனெனுமபே ருணமி

இ - ள். உயிரக்குள் மலம் ஒடுக்கலால் ஆனமார்போடு சக
சமாகிய மலத்தைப் பக்குவமறிந்து சங்கரிதலால்,—உயிருள
உயிர்க்கும் அரன் எனும் பேர் உண்டு - உயிரக்குமுடைய
சிவபெருமானுக்கும் அரனென்னும் திருநாமமுண்டு. எவர்-

உம்மையால் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்தல்பற்றி முதல் எ - று.
அனந்தேசராமுதலாயினோருக்கும் அப்பெயருண்டெ

நிறுத்தமுறையானே நித்தியாங்கம் பத்துத்திரு
குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

பதினான் கிருநான்கு பஞ்சதசி தையின்
முதனான் சயித்திரத்தின் முன்.

இ - ள். பதினான் - கிருஷ்ணசுதூர்த்தசி சுக்கிலசுதூர்த்த
யும்—இருநான்கு - கிருஷ்ணாட்டமி சுக்கிலாட்டமியும்—

பதி
—
க்கு

சதசி - அமாவாசை பெளர்ணிமையும்—தையின் முதல் நாள் -
தைமாசப்பிறப்பும்—சயித்திரத்தின் முன் - சித்திரைமாசப்பி
ர்ப்பும். எ - று. (௧௨)

ஆடிமுத னாளேப் பசிமுதனால் பேரொளியைக்
கூடியர வங்கொள்ளு நாள்.

இ - ள். ஆடி முதல் நாள் - ஆடிமாசப்பிறப்பும்—ஐப்பசி மு
தல் நாள் - ஐப்பசிமாசப்பிறப்பும்—பேரொளியைக் கூடி அர
வம் கொள்ளும் நாள் - சூரியசந்திரகிரகணங்களும். எ-று. ()

ஆறைந்தின் மாதத் ததிகநாள் குன்றுநாள்
கூறுசட சீதி முகம்.

இ - ள். மாதத்து ஆறைந்தின் அதிக நாள் குன்று நாள் -
பன்னிரண்டுமாதத்தும முப்பதுநாளினதிகப்பட்ட நாளுந்
குறைந்த நாளுந்—கூறு சடசீதிமுகம் - சொல்லப்படும் சடசீ
திமுகமென்னுங் காலவிசேடமும். எ - று.

மாததேதிவரையறை “கன்னியே றாடு சிங்கங் கடகமே
முப்பத் தொன்றா—மன்னிய தண்டெண் ணுன்கு மகராதே
‘த்’ தொன்பான—சொன்னமி னிறைசால் வில்லுச்சோ
முப்ப தாகு—மன்னமென னடையி னாளே யதித்த
ரிங்கு நாளே.” என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. (௧௩)

குனி முதனா ளசீதிபுரட் டாதிமுத
லையெவ்ந் பங்குனிபு மே.

இ - ள். அசீதி - சடசீதிமுகமாவது—ஆனி முதல் நாள்
னிமாசப்பிறப்பும்—புரட்டாதிமுதல் - புரட்டாதிமாசப்பிற
ம்—ஏனைய வில முதல் - மற்றைமார்கழிமாசப்பிறப்பும்—
குனி முதலும் - பங்குனிமாசப்பிறப்புமாகிய இந்நான்கு
எ - று.

சடசீதியென்பது அசீதியெனத் தலைக்குறைந்து நின்றது.)

என்ற விவற்றி னிருகுணிதஞ் செய்திடுக
வன்றைக் கடனனைத்து மார்ந்து.

இ - ள். என்ற இவற்றின் - என்று சொல்லப்பட்ட இப்புண்ணியகாலங்களிலே—அன்றைக் கடன் அனைத்தும் - நீரட்டல் சிவபூசை ஓமம் செபம் தியானம் முதலாகிய நீத்தியகாமங்களெல்லாவற்றையும்—ஆரந்து - அன்பு பொருந்தி—இருகுணிதம் செய்திடுக - இருமடங்கு செய்க - று.

சடசீதிமுகநான்கிலும் மாசம் பிறந்த பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம். காத்திகை மாசி வைகாசி ஆவணி என்னும் இந்நான்கு மாசங்களிராமமும் விட்டுனுபதியெனப்படும. இவைகளிலே மாசம் பிறக்குமுன பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம். தலைநியைனமாகிய ஆடிமாசங்களிராமத்திலே மாசம்பிறக்குமுன பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம். உத்தராயணமாகிய தைமாசங்களிராமத்திலே மாசம் பிறத்தின் பதினாறுநாழிகை புண்ணியகாலம். சித்திரைவிஷு ஐப்பசிவிஷு என்னும் இரண்டினும் மாசம் பிறத்தற்கு முன்னெட்டுநாழிகையும் பின்னெட்டுநாழிகையும் புண்ணியகாலம். சூரியகிரகணத்திலே புண்ணியகாலம்; சந்திரகிரகணத்திலே விமோசனம், புண்ணியகாலம்.

உடையிறகோடலால், வியதிபாதம், சிவராத்திரி, அத்தயம், மகோதயம் முதலாகிய பிற புண்ணியகாலங்கொள்க.

பதினான் இருநான்கிற் பட்டினி யுற்றே
விதியனைத்துஞ் செய்கவிரத் தன்.

இ - ள். விரத்தன் - விரத்தனானவன்—பதினான்கு இன்கில் - மேற்கூறப்பட்ட சதுர்த்தசியிலும் அட்டமியிலும்

பட்டினி உற்றே விதி அனைத்தும் செய்க - உபவாசியாயிருந்தே சிவபூசை முதலிய கருமங்களெல்லாவற்றையுஞ் செய்யக்கடவன். ஏ - று.

விரத்தனென்றது பிரப சாரியையும் சந்நியாசியையும். (கௌ)

புசிக்க பயற்றினையு மில்வாழ்வான் போனம

புசிக்கலுமா நத்தமெனும் போது.

இ - ள். இல் வாழ்வான் பயற்றினையும் புசிக்க - இல்வாழ்வாளுனவன் அவவிரண்டு திதியினும் பயற்றைப் புசித்திருக்கக்கடவன்;—நத்தம் எனும் போது போனம புசிக்கலும் ஆம் - அது கூடாதாகில் நத்தமென்னுங்காலத்திலே அன்னம புசித்தலுந்தரும். ஏ - று.

இல்வாழ்வானென்றது இல்வாழ்வானையும் வானப்பிரதனையும். (கௌ)

உப்பு மிளகு மொழித்துண பதுதானே

பாற்பொருதைக் கெயருக மாம்.

சுடி.

இ - ள். அப்பதைக்கு-அக்காலத்திலே—உப்பும மிளகும் ஒழித்து உண்பை அருகம ஆம் - உப்பும் மிளகுங் கூட்டாமல் அவசாகுகிட் புசித்தலே தருதியாம். ஏ - று.

அட்டமியிற் பூசை விதி யாலியற்றி

முட்டா ததனை முடி.

இ - ள். அட்டமியில் பூசை - அட்டமிவிரதத்தை—அறிந்து-சிவாகமவிதியையுணர்ந்துபால் முட்டாது இயற்றி - அவ்விதிப்படி தவறாமல் அதை—அதனை முடி-புறுவருஷம் சென்றபின் அதனையுத்திப் பண்ணு. ஏ - று.

ஒருநாளிலே அறுபதுநாழிகையுமிருக்கும் அட்டமி உததம். அட்டமியோடு சிலநாழிகை நவமியும் வந்து கூடில், அது அபரவித்தை மததிமம். சிலநாழிகை சத்தமிநின்று அதன்மேல் அட்டமி வந்து கூடில், அது பூர்வவித்தை அதமம். பிரதோஷகாலத்திலே கலைமாத்திரம அட்டமி வந்து கூடில், அன்று கொள்க. இந்தக்கிருஷ்ணாட்டமி ஒருமாதத்திலே இரண்டுபிரகாரம் வரில், அவவிரண்டினும் பூசிக்க. இவ்வட்டமி விரதத்திலே சூதகம் வரில், அன்றைக்கு உபவாசியாயிருந்து அடுத்த மாதத்து அட்டமியில் முன்னையமாதத்திற்பூசையும் அம்மாதத்திற்பூசையுமாகிய இரண்டும் ஒருங்கு நிறைவேற்றுக ஒருமாதத்திலே கிருஷ்ணாட்டமி வராதொழியில், மறறமாதத்திலே முந்திய அட்டமியில் அம்மாதத்துப் பூசையும் பிந்திய அட்டமியிலே பூவத்திலட்டமியில்லா மாதத்துப் பூசையுமசெய்க. பெண்கள் இருதுவாகில் தாமுபவாசிகளாயிருந்து நாயகரைக் கொண்டாயினும் புத்திரரைக் கொண்டாயினும் பூசை செய்விக்க. (20)

அத்தமயத் தின்முன பதினா றடிநிழலை
நத்தமெனுங் காலமென நாடு.

இ - ள். அத்தமயத்தின் முன் பற்று அடி நிழலை - சூரியாஸ்தமயனத்துக்குமுன் கிழக்கேதினாறடிநிழலாயின் அதனை--நத்தம் எனும் காலம் எ நாடு - நத்தகாலமென்றறி. எ - று. (21)

நித்தியாங்கததா வரும்பயனுணர்த்துகின்றார்.

நித்திய வங்க மிற் கிழத்தப் பாவமறும்
வைத்தபரி காசிய்ய வர்க்கு.

இ - ள். வைத்¹விரகாரம் செய்வார்க்கு - சிவாகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட பீட்டசித்தஞ்செய்துகொள்ளவேண்டினோ

க்கு—நித்தியவங்கம் இவை நிகழ்த்தப் பாவம் அறம் - இந்தந்
த்தியாங்கங்களை அனுட்டிக்கவே பாவம் நீங்கும். எ - று.

நித்தியாங்கங்களாவன நித்தியகர்மலோபம் வந்தபோது
அதற்குப் பரிகாரஞ்செய்தலும், அட்டபந்தனசலனம் வந்தால்
மீளவும் அவ்வட்டபந்தனஞ்சாத்தலும், மார்கழிமாதத்திற்கிரு
தாபிஷேகமுதலாகப் பன்னிரண்டுமாசத்திலும் மாதபூசை
பண்ணுதலும், சாம்வற்சரிகப்பிராயச்சித்தமாகப் பவத்திரஞ்
சாத்தலுமுதலாயின. (உஉ)

நிறுத்தமுறையானே நித்தியகருமமுணர்த்தத் தொடங்கிச்
சிவத்தியானமுணர்த்துகின்றார்.

எழுக வருணனெழு முன்கடிகை யைந்திற்
றெழுகசிவன் றுளேத் துதித்து.

இ - ள். அருணன் எழுமுன் கடிகை ஐந்தில் எழுக - சூரிய
னுதிக்குமுன் ஐந்துநாழிகையுண்டென்னுங் காலமாகிய பிராமீ
முகூடத்ததிலே நித்திரைவிட்டெழுந்து,—சிவன் தானைத்
துதித்துத் தொழுக - இயன்ற சரீரசுததி செய்து விபூதி தரித்
துக்கொண்டு தத்தமக்கு அதிகாராநுருணமாகச் சிவபெருமா
னுடைய திருவழிகளைத் தியானித்துத் துதித்து வணங்கக்
கிடவா. எ - று.

இவவைந்துநாழிகை உததமமெனவும், மூன்றேழுக்கால் நா
ழிகை மத்திமமெனவும், உதயம் அதமமெனவுமறிக. இச்சந்
தியாகாலத்தில் நித்திரை செய்தவன் அசுத்தன், அவன் ஒரு
கருமத்துக்கும் யோக்கியனாகான், அவன் தான் செய்த புண்
னியத்தையிழப்பன், அவன் வீடுமயானத்துக்கொக்கும்.

அதிகாராநுருணமாகத் தியானித்தலாவது, சரியாவான் உரு
ந்திரமூர்த்தியையும், கிரியாவான் சதாசிவமூர்த்தியையும், யோகி

நாதத்தையும் விந்துவையுந் தியானித்தல். ஞானி கிவோகம் பாவனை பண்ணுக. (உக)

அவசியகருமமுணர்த்துகின்றா.

மோசித் திரவிமெழு முன்மலததைக் கொம்பினால்
வாய்சுத்தி செய்கை வழக்கு.

இ - ள். இரவி எழுமுன் மலததை மோசிதது - சூரியனுந்
குமுன் மலவிசாக்கமபண்ணிச் சௌசாசமனங்கள் செய்து -
கொம்பினால் வாய் சுத்தி செய்கை வழக்கு - தந்தகாங்கடத்தி
னாலே தந்தசுத்தி பண்ணுதல் முறைமையாம். எ - று.

மலமோசனவிதி:—தண்டு கமண்டலங்களை அகத்திலேனும்
நீர்க்கரையிலேனும் வைத்துவிட்டு, திருக்கோயிலெல்லைக்கு
தூறுவிந்கிடைதூரத்தினதாய், ஈசானதிகொழிந்த திக்கின்
கண்ணதாய், வழி குழி நீர்நிலை கோமயவிடம சாம்பரிடம
சுடலை பூந்தோட்டம உழுதநிலம் அறுகம்பூமி மரநிழல் நாற்
சந்தி முச்சந்தி களர்நிலம் கடற்கரை நதிக்கரை பசுமந்தை நிற்
குமிடம் இடிவீழிடம் காற்றுச்சுழலிடம் புற்று அருவிபாயுமி
டம் மலை என்னும் இவைகளல்லாததாய் உள்ள ஒரேகாந்தத்
தலத்தையடைந்து, மௌனம் பொருந்தி, உபவீதத்தை வலக்
காதிலே சேர்த்து, தலையையும் காதையும் வஸ்திரத்தினாலே
சுற்றிச் சரீரத்தை அரையளவும் போர்த்து, பகலிலும் சந்தியா
காலங்களிலும் வடக்கையும் இரவிலே தெற்கையும் நோக்கி,
புல் விரிந்த நிலத்திலே அவ்விடத்துள்ள தேவர் முனிவர்
கணர் முதலியோரை அப்பாற் போகும்படி சொல்லி அவர்கள்
போகும்பொருட்டு மூன்றுதரங்கைதட்டி யாகத்துக்காகாத்
புல்லிட்டு, தேவாலயத்தையும் சூரியனையும் சந்திரனையும் அக்
கினியையும் பசுவையும் பிராமணரையும் சிவசின்னதாரிகளை
யும் ஸ்திரீகளையும் ஆண்குறியையும் கட்டத்தையும் பாராமல்,

நாசிதுனியைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, கொட்டாவி தும்
மல் உமிழ்தல் செய்யாது, மலசலமோசிக்க.

சலபாத்திரத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு சலமலவிசா
க்கஞ்செய்யின் அந்தச்சலம் மூத்திரத்துக்குச் சமமாகும்; அத
ன்றைச் சௌசஞ்செய்யிற் சாந்திராயணவிரதமனுட்டிகக. உபவீ
தத்தைக் காதில் வைத்துக்கொள்ளாது விசாக்கஞ்செய்யிற்
சௌசாசமனஞ் செயதுபின்பு ஸ்நானஞ்செய்துபுனஸ்நானமப
ண்ணி முன்பு தரித்த உபவீதத்தைக் களைந்துவிட்டுப் புதிய உப
வீதந்தரிக்க. ஈரவஸ்திரத்தோடு விசர்க்கஞ்செய்யிற் புனஸ்நா
னஞ்செய்து மூன்றுபிராணயாமம் பண்ணுக.சலமிருக்கு மிட
த்தைப் பாராது விசர்க்கஞ்செய்யிற்சலமகப்பட்டபின்பு சௌ
சஞ்செய்து சசேலஸ்நானம்பண்ணுக. உதாரீயத்தைத் தலையி
ற்கட்டிக்கொள்ளாது சலமலவிசாக்கஞ்செய்வோனுடைய த
லை நூராக வெடிக்கக்கடவதென்று தேவர்கள் சரிக்கின்றனர்.

சௌசவிதி:—ஓமத்துக்காகாத கோலினுலாதல் ஒடு துருமபு
முதலியவற்றினுலாதல் இடக்கையாற் குதத்தைத் துடைத்து,
இடக்கையினுலே குறியைப் பிடித்துக்கொண்டு, வலக்கையி
லே புற்றுமண்ணையேனும் சுததநிலத்துமிருதுவாகிய மண்ணை
யேனுந் தரித்துக்கொண்டு, சிவதீர்த்தமலலாத நீக்கரையை
உடைந்து, நீருக்கு ஒருசாணுக்கு இப்பால் இருந்துகொண்டு,
மண்ணை நீரிலே நனைத்துக் கரையிலே வலப்புறத்தில் வைத்து
க்கொண்டு, மூன்றுவிரலாலள்ளிய மண்ணினாலும் நீரினாலும்
குறியை ஒருதரமும், குதத்தை ஐந்துதரமும், * இடக்கையை
இடையிடையே ஒவ்வொருதரமும், பின்னும் இடக்கையைப்
பத்துதரமும், இருகையைஞ்சேர்த்து ஏழுதரமுஞ் சுத்திசெ

* ஐந்துதராஞ் சுத்திசெய்தலாலே அருவருப்பொழிவாகிய
மனச்சுத்தி யுண்டாகாதாயின், மனச்சுத்தி யடையுமளவும்
அவ்வாறே செய்க.

ய்து, சகனததைத் துடைத்து, கைகளையும் கால்களையும் முழங்
ங்கை முழங்கால் வரையும் ஒவ்வொருதரம் மண்ணினாற்கழு
விச் சுததிசெய்து, சௌசஞ்செய்த இடத்தைச் சலத்தினால்
அலமபிவிட்டு, அவவிடத்தினின்று நீங்கி, வேரோதுறை
யிலே போய், வாயையும் கண்களையும் நாசியையும் காதுகளையு
யும் கை கால்களின் நகங்களையுஞ் சுததிசெய்து, எட்டுததரம்
தா வாயிற்கொண்டு இடப்புறத்திற் கொப்பளித்து, வேட்டியை
அரையிலுடுத்தது, தலைக்கட்டிநீறி, உபவீதத்தை முனப்புபோ
லத் தரித்து, குடுரியை முடித்து, கிழக்கையேனும் வடக்கையே
னும் நோக்கிக் குக்குடாசனமாக இருந்து, இரண்டு முழங்
கால்களுக்கும் இடையே கைகளை வைத்துக்கொண்டு, மந்தி
ரங்களுச்சரியாமல் ஒருதரமும் மந்திரங்களுச்சரித்து ஒருதரமு
மாக இரண்டுதரம் ஆசமனம்பண்ணுக. குக்குடாசனமாவது
இரண்டு பாதங்களையும் கீழே வைத்துக் குநதிகொண்டிரு
த்தல். மேற்கூறிய சௌசம கிருகத்தன் செய்க; அதினிரண்
மமடங்கு பிரமசாரியும், மூன்றாமடங்கு வானப்பிரததனும்,
நான்காமடங்கு சந்நியாசியுஞ்செய்க.

சலவிசர்க்கஞ்செய்யின, மண்ணினாலும், நீரினாலும், குறியை
ஒருதரமும், இடக்கையை ஐந்துதரமும், இரண்டுகையையுஞ்
சேர்த்து மூன்றுதரமும், இரண்டுகால்களையும் ஒவ்வொருத
ரமும் சுததிசெய்து, நான்குதரங் கொப்பளிக்க.

கிரித்துக்கொண்டும், பேசிக்கொண்டும், நின்றகொண்டும்,
பக்கத்தைப் பார்த்துக்கொண்டும், குடுரியை அவிழ்த்துக்கொ
ண்டும், குனிந்துகொண்டும், படுத்துக்கொண்டும், காலே நீட்டி
க்கொண்டும், முழங்காலுக்கு வெளியே கையை வைத்துக்
கொண்டும், தலையில் வேட்டியைக் கட்டிக்கொண்டும், காதில்
உபவீதத்தை வைத்துக்கொண்டும், காலிற் பாதுகையை இட்
டுக்கொண்டும், மேற்குத்திக்கையேனும் தெற்குத்திக்கையே

னும் பாத்துக்கொண்டும் ஆசமனம் பண்ணலாகாது. தடாக முதலியவற்றில் ஆசமனஞ்செய்யின, முழங்காலளவினதாகிய சலத்திலே நின்று இடக்கையினாலே சலத்தைத் தொட்டுக் கொண்டு வலக்கையினாலே ஆசமனம் பண்ணுக. முழங்கால ளவினதாகிய சலத்திற்குறைந்தால் கரையையலம்பி அதிலி ருந்துகொண்டு ஆசமனம் பண்ணுக.

வேதாததியயனம் தேவபூசை பிதிர்காரியம் ஓமம் செபம ஸ்நானம் போசனம் பானம் என்பவைகளுக்கு முன்னும் பின் னும் ஆசமனம் பண்ணுக. சலமலவிசர்க்கம்செய்து செளசம பண்ணினும், தூங்கினும், துமயினும், எச்சிலும்புழினும், முக்கு நீர் சித்தினும், புதிதாக உபவீதந் தரிக்கினும், எண்ணெயாயி னும் நெய்யாயினும் கலந்த மருந்துக்கொள்ளினும், மனைவி யோடு கூடினும், எச்சில படினும், தன்னிற்றழந்தவரைத் தீண்டினும், பூனை எலி பெருச்சாளி முதலியவற்றைத் தொடி னும், அசுத்தப்பொருள்களைப் பாக்கினும், சண்டாளர் முதலா யினோரோடு பேசினும், வஸ்திரத் தரித்துக்கொள்ளினும், கோப ங்கொள்ளினும், கொடுமொழி பேசினும், பொய் கூறினும், 'திக்குப் போய் வரீனும், பதிதன் பரசமயி முதலாயினோ ரப்பாக்கினும், ஆசமனம் பண்ணுக. (உச)

செய்யினு தித்தபின் தேவர் முகபாரார்

செய்கபரி காரந் தெளிந்து.

இ - ள். உதித்தபின் செய்யின் தேவர் முகம் பாரார் - சூர் யினுதித்தபின் தந்தகத்தி பண்ணில், தேவரும் முனிவரும் பிதிரும் அவன் செய்யுந் கன்மத்தைப் பிரசன்னராய்க் ளைக்கொள்ளாமற்பராமுகராயிருப்பாகள்;—பரிகாரம் தெளிந் து செய்க - ஆதலால் அக்குற்றந்தீரும்படி பிராயச்சித்தத்தை யறிந்து செய்க. எ - று. (உரு)

முத்திகாமிக்குத் தந்தகாட்டமுந் திக்குரியமமும் இரண்டு
திருக்குறளாலுணாததுகின்றாரா.

பெருவாகை நொச்சி பெருங்குமிழ் புன்கு
மிருநால் வீரலுயர மெண்.

கருங்காலி யாயின் மருதுமில்ங் கைத்தார்
பரிந்து வடதிசையைப் பார்த்து

இ - ள். இலம கைத்தார் - இல்லறத்தை வெறுத்த முத்தி
காமிகள்—பெருவாகை - பெருவாகையும—நொச்சி - நொச்
சியும்—பெருங்குமிழ் - பெருங்குரிமும்—புன்கு - புன்கும்—
கருங்காலி - கருங்காலியும்—ஆயில் - ஆயிலும்—மருதம் -
மருதுமாகிய இவைகளிலொன்றை—இருநாலவிரல் உயரம்
என் - எட்டங்குலமுள்ளதாகக் கொண்டு,—பரிந்து வடதிசை
யைப் பார்த்து - அன்பினோடு வடக்குததிக்கை நோக்கியி
ருந்து—தந்த சுததி பண்ணிடுக - தந்தசுத்தியைப் பண்ணக்
கடவர். ஏ - று.

இல்லமென்பது இலமென இடைக்குறைந்து நின்றது.
மேல்வருந் திருக்குறளிலுள்ள பண்ணிடுகத்தந்தசுத்தியென்ப
இங்கே சேர்த்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. (உசு) (உ௭)

போககாமிக்குத் திக்குரியமமுணர்த்துகின்றார்.

பண்ணிடுக தந்தசுத்தி பூர்வதிசை யைப்பார்த்து
பண்ணிடுக விலலினிருப பார.

இ - ள். இல்லீன இருப்பார் - இல்லறத்திருக்கும போகக
மிகள்—பூர்வதிசையைப் பார்த்தே பண்ணிடுக - கிழக்குத்தி
கை நோக்கியிருந்து தந்தசுத்தியைப் பண்ணக்கடவர்கள். ஏ - று

தந்தகாட்டத்தைஇருதயமந்திரத்தினாலே கழுவி,மௌனம்
பொருந்திக் குக்குடாசனமாக இருந்துகொண்டு, மேல்வாய்

பல்லின் நடுதொடங்கி இடப்புறத்தை முன்னே சுத்திசெய்து, பின் அந்தச்சேடததையும் முறையே சுத்திசெய்து, கீழ்வாய்ப்பல்லை வலப்புறந்தொடங்கி இடப்புறமீறாகச் சுத்திசெய்து முடிக்க. அதன்பின் வேறொருகழியை அளவிற்பிளந்து, பிளப்ப மூன்றாக ஆறப்பகாரம் உண்ணாஉளவாகவோட்டி நாக்கை வழித்து இடப்புறத்தில் எறிந்துவிட்டுப் பன்னிருதரங் கொப்பளிக்க. தந்ததாவனம் பண்ணுமபோது, சரியாவான் அதிராமந்திரத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டும், கிரியாவான் பாசபதாத்திரமந்திரத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டும், யோகி அசபாமந்திரத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டும், ஞானி உள்ளதென்று தியானித்துக்கொண்டும் பண்ணுக (உஅ)

போக எயிக்குத தத்தகாட்டவிதி மூன்றுதிருக்குறளா

ஊனர்த்துகின்றார்.

மருதிறவி மாச்சாதி சமப்புசி ழாத்தி

கிருகிக் குரித்தின்னுங் கேள்.

இ - ள். கிருகிக்கு - இவ்வாழ்வானுக்கு—மருது-மருதும்—இறவி - இததியும்—மா - மாவும்—சாதி-தேக்கும்—சம்பு-நாவம—மகிழ் - மகிழும்—ஆததி-ஆததியும்—உரிதது - உரியனம்;—இன்னும் கேள் - இன்னுங்கேட்பாயாக. எ - று. (1)

கடம்புவிளா நாயுருவி பிண்டிகுருக் கத்தி

படர்ந்தெழுபூல் வேல்சம் பகம்.

இ - ள். கடம்பு - கடம்பும்—விளா - விளாவும்—நாயுருவி-நாயுருவியும்—பிண்டி - அசோகம்—குருக்கத்தி - குருக்கத்திம்—படர்ந்து எழுபூல் - படர்ந்த எழுகின்ற பூலும்—வேல்-வலும்—சம்பகம் - சண்பகமும் உரியனவாம். எ - று. (௩௦)

பன்னிரண் டங்குல நீளம் பருமைதா
னுன்னிற் சிறுவிரல்போ லும்.

இ - ள். பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளம் - இவைகள் பன்னி
ரண்டங்குலநீளம் உளவாதல்வேண்டும்,—பருமைதான் உன்
னில் சிறுவிரல் போலும் - இருவருக்கும் கூறிய தந்தகாட்டங்
களுக்குப் பருமை ஆராயுங்காற் சிறுவிரலளவாம். எ - று.

தந்தகாட்டம் நேரியதாய்த் தோலோடு பசப்புள்ளதாய்க்
கணுவும் துளையும் இடைமுறிதலும் இல்லாததாயிருத்தல்வே
ண்டுமெனவறிக. (க.க)

தந்தசுத்தி செய்யும்போது பார்த்தற்காகாதவை
யுணர்த்துகின்றார்.

இட்டமுடன் றந்த மிலக்கிடுமேபோ திற்பாரேல
கட்டநாய் நீசர் கரம.

இ - ள். இட்டமுடன் தந்தம. இலக்கிடும் போதில - பிரீதி
யோடு தந்தசுத்தி செய்யும்போது—கட்டம் நாய் நீசர் கரம
பாரேல் - மலத்தையும் நாயையும் நீசரையும் கழுதையையுட
பாராதே. எ - று.

இன்னும் எலும்பையும் ஆட்டையும் இருதமதியையும் கரு
ப்பவதியையும் பார்க்கலாகாதென்க. (க.உ)

பெண்களுக்குத் தந்தகாட்டவிலக்கணமும் தந்தகாட்ட
மாகாதன இவையென்பதும் இரண்டு
திருக்குறளா லுணர்த்துகின்றார்.

நாலங் குலநீள நாரியர்க்கெல் லாமருகம்
பாலுளநா லாதியெலாம் பாற்று.

(1284) (6184)

இ - ள். நாரியாக்கு எல்லா ம நாலங்குலம் நீளம் அருகும்) நானகுவுருணததுப் பெண்களுக்கும் இல்வாழ்வானுக்குக் கூறிய தந்தகாட்டங்கள் நாலங்குலநீளமுள்ளனவாய்த் தந்த சுத்தி செய்தற்குரியனவாம்;—பால் உள நால் ஆதி எலாம பாற்று - நாற்பான்மரங்கணமுதலாயின வெல்லாவற்றையும் தந்தசுத்தி செய்தற்குக் கருவியாகாவெனத் தள்ளு. எ - று. ()

அத்தி பராய்திலலை யாலுமபா லுள்ளமரஞ் சுத்தமல வென்றே துணி.

இ - ள். அத்தி பராய் தில்லை ஆலும் பால் உள்ள மரம் - அததியும் பராயும் தில்லையும் ஆலும் பாலுள்ள மரங்களாய்;— சுத்தம அல என்றே துணி - இவைகள் சுத்தமுடையனவல்ல வென்று துணி. எ - று.

இன்னும் தந்தசுத்திக்குக் கருவியாகதன யவம, அரசு, நறு விலி, நாவஞ்சி, தருப்பை, நெல்லி, ஆவிரை, நாணல், முருங் கை, ஆமணக்கு, நமை, வேம்பு, பேயத்தி, பட்டமரம், கை விரல், செங்கல், சாம்பல், மணல், என்பனவாம். (கூச)

போககாமி தந்தசுத்தி செய்யலாகாத நாட்கள்

இரண்டு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றா.

சங்கிரமத் தின்னுபரா கம்விதிபா தாதியினுந் தங்குமவ ரில்லந் தனில.

முந்து திதியாறு முழ்முன்று மைமமுன்றுந் தந்தசுத்தி செய்யாமை சால்பு.

இ - ள். இல்லந்தனில் தங்குமவா - இல்லறத்திருப்பவர்கள்—சங்கிரமத்தின்-பன்னிரண்டுமாசசங்கிரமத்திலும்—உபராகம்-சந்திரகுரியகிரகணங்களிலும்—விதிபாதம் ஆதியினும்-

விதிபாதம் முதலிய யோகங்களிலும்—மூந்து திதி - பிரதமை யினும்—ஆறு - சட்டியிலும்—மும்மூன்று - நவமியிலும்— ஐம்மூன்று - பதினைந்தாந் திதியாகிய அமாவாசை பெளர்ணி மைகளிலும்—தந்தசுத்தி செய்யாமை சால்பு - தந்தசுத்தி பண்ணுமை முறைமையாம். எ - று. (௩௫) (௩௬)

விலக்கிய நாட்களிற்றந்தசுத்தி செய்த வழிப்படுங்

குறமுணாததுகின்றா.

விலக்கியநா ளிற்பல் விளக்கிற குலமே

முலககணுறு மெனறே யறி.

இ - ள். விலக்கிய நாளில் பல் விளக்கில் - போககாம யானவன மேல் விலக்கிய நாட்களிலே தந்தசுத்தி பண்ணுவா னாயின்,—குலம் ஏழ் அலககண் உறும என்றே அறி - அவனு டைய வமிசத்திலே உள்ளவர்கள் ஏழுதலைமுறை நரகத்திலே கிடந்து துயருறுவார்களென்றறி. எ - று. (௩௭)

விலக்கிய நாட்களிலே தந்தசுத்தி செய்யுமுறைமை

யுணர்த்துகின்றா.

துய்யவிலை யாற்றந்த சுத்திசெய்து நாவழித்துத்

துய்யபுன லாற்சுத்தி செய்.

இ - ள். துய்ய இலையால் தந்தசுத்தி செய்து நா வழித்து - பரிசுத்தமாகிய அம்மரத்துப் பழுப்பிலைகளினாலே தந்தசுத்தி பண்ணி நாக்கை வழித்து,—துய்ய புனலால் சுத்தி செய் - சுத் தமாகிய சலத்தினாலே வாயைச் சுத்திபண்ணு. எ - று. (௩௮)

அவவிலக்குக்குரியரல்லாரையுணர்த்துகின்றார்.

துறவிதா னெந்நாளுந் தந்தசுத்தி செய்க

மறுவிதஞ் லேவாரா து.

இ - ள். துறவிதான் எந்நாளும் தந்தசத்தி செய்க - முத்தி காயி எந்நாட்களிலும் தந்தகாட்டங்கொண்டு தந்தசத்தி செய் யக்கடவன்;—இதனாலே மறு வாராது - இதனால் அவனுக் குக் குற்றமுண்டாகாது. (ஙக)

வாய்ச் சுத்திசெய்யுமுறைமையுணர்த்துகின்றா.

மலமோசித் தாற்சுத்தி வாயினுக் கெண்காற்
சலமோசித் தாற்பாதி தான்.

இ - ள். மலம மோசித்தால் சுத்தி வாயினுக்கு எண்கால மலங்கழித்தால கை கால் சுத்திபண்ணிய பின்னா எட்டுத்தர ங்கொப்பளித்தால வாய்க்குச் சுத்தியாகும்;—சலம மோசித் தால்பாதிதான் - சலங்கழித்தால்நான்குமரங்கொப் டளித்தால சுத்தியாம். எ - று. (ச௦)

அதோவாயுவை மோசிக்குமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

வினையேல விசாக்கம் வினையுரியங் காலேக்
களைகடற்றத் தெலலை கலந்து.

இ - ள். வினை புரியும காலே விசாக்கம் வினையேல் - அது ட்டானம முதலிய கருமங்களைச் செய்யுமபோது அதோவாயு வைக் கழியாதே;—புறதது எல்லை கலந்து களைக - புறத்தெல் லயிலே போய்க் கழி. எ - று. (சுக)

சுத்திசெய்யும் முறைமையுணர்த்துகின்றா.

மண்ணுலு நீராலும் வாய்க்கவே சுத்தியினைப்
பண்ணியபி னுசமனம பண்.

இ - ள். மண்ணுலும் நீராலும் வாய்க்கவே சுத்தியினைப் பண்ணிய பின் - மண்ணினுலும் நீரினாலும் வாய்க்கும்படி நுன்றுதரஞ் சுத்திசெய்த பின்னர்—ஆசமனம பண் - ஆசமன ம பண்ணு. எ - று.

வேட்டியுங் கௌபீனமும் கீழே விழுந்தால் அவைகளைத்
தொய்க்க. (சஉ)

ஸ்நானம்பண்ணுமுறைமை இரண்டுதிருக்குறள் -
ஒணாததுகின்றா.

ஒப்பரே நாயினுக்கங் கூனுடலின் மண்பூசி
முப்பொழுது மூழ்கா முயன்று.

இ - ள். ஊன் உடலின் முப்பொழுதும் முயன்று மண்
பூசி மூழ்கா - தசை பொருந்திய சரீரத்திலே நவததுவாரத்தி
னும் புறப்படுவன மலமாதலால் அதனைச் சுத்திசெய்தற்பொ
ருட்டு விதிப்படி சந்தியாக-லமுன்றினும் முயன்று மண் பூசி
ஸ்நானம் பண்ணுதவாகள்—நாயினுக்கு ஒப்பா - நாயினுக்கு
ஒப்பாவாகள். எ - று.

மலையருகு, ஆற்றங்கரை, புண்ணியபூமி, பிரமவிருக்ஷத்தி
னடி, தருப்பையினடி முதலிய சுத்தஸ்தானத்திலே எட்டங்கு
லவளவிற்கீழே அஸ்திரமந்திரத்தினாலே கிரகித்துக்கொண்ட
மிருததிகையே ஸ்நானமுதலியவற்றிற்குரிதது. (சங)

நிசிதனினீ ராடற்க நீராடலு மாஞ்
சசிதனைச்சர்ப் பம்பரிசித் தால.

இ - ள். நிசிதனில் நீர் ஆடற்க - இரவிலே வாருணஸ்த
னம் பண்ணுதொழிக;—சசிதனைச் சாப்பம் பரிசித்தால நீர்
ஆடலும் பூம் - சந்திரகிரகணம் வரின் வாருணஸ்நானம் பண்
னுதலுமாம். எ - று.

யஞ்ஞம் மாசப்பிறப்பு மகப்பேறென்பனவற்றினும் இர
க்திரிஸ்நானஞ்செயற்பாலதென்றறிக. (சச)

இரவிலே நீரெடுக்குமுறைமை மூன்றுதிருக்குறளா
ஊணர்த்துகின்றார்.

பகலெடுத்த நீர்நிசியிற் பாணதிக் காகும்
பகலெடா தார்க்குரைப்பாம பாங்கு

இ - ள். பகல் எடுத்த நீர் நிசியில் பாணம் ஆதிக்கு ஆகும் - பகலிலெடுத்ததீரே இரவிலே பாணம்பண்ணுதல் பாகமபண் ணுதல் சிவபூசை முகலியவைகளுக்கு உரிததாகும்;—பகல் எடாதார்க்குப் பாங்கு உரைப்பாம் - பகலிலெடாதவர்களுக்கு உபாயஞ்சொல்வாம். எ - று. (சுந்)

காட்டிப புனன்முன் கனலினைநீர் கொள்செய்பொன்.
காட்டியுங்கொள் பொன்னுமிலாக் கால.

இ - ள். புனல் முன கனலினைக் காட்டி நீர் கொள் - இர விலே சலசமீபததில் விளக்கைக் காட்டி அவ்வொளியிற்சர்ந் தியிலே நீரெடு;—பொன் காட்டியும் கொள் - விளக்கில்லைய - யில் பெ ன்னைக் காட்டியுமெடு. எ - று.

பொன்னுமிலாக்கால் எனபது மேல்வருந்திருக்குறளோடு
சேர்த்துப் பொருளுரைக்கப்படும். (சுக)

,பாமஞ் செய்தொருமூன் றனனீர் கொளலுமாம
ராயாற் சொலியந் திரம.

, இ - ள். பொன்னும் இலாக்கால - பொன்னுமில்லைய சு ,—மந்தி, ம வாயால் சொல் ஒருமூன்று ஆயாமம் செய்து நெருருமநதிரவகளையும் வாயினாலே உச்சரித்து மூன்று மம் பிராணபாமம் பண்ணி—அல நீர் கொளலும் ஆம் - இ லே சலமெடுக்கலுமாம். எ - று.

பிராணயாமமென்பது ஆயாமமெனத் தலைக்குறைந்து நின்
து. பிராணவாயுக்களைத் தடுத்தலே பிராணயாமம். ஆயா

மம் - தடுத்தல். அது இரேசகம், பூரகம், கும்பகம் என மூன்றுபகுதியை உடைத்து. அவற்றுள் இரேசகமாவது அகத்துள்ள அசுத்தவாயுவைப் புறத்தே கழித்தல். பூரகமாவது புறத்துள்ள சுத்தவாயுவிலே இயன்றமட்டுஞ் சரீரத்தை நிறைவித்தல். கும்பகமாவது கழித்தலையும் உட்கொள்ளலையும் ஒழித்து உள்ளே உள்ள வாயுவைத் தடுத்தது நிறுத்தல். (சஎ)

அப்படியெடாதவழிப்படுங்குற்றமுணர்த்துகின்றா.

இந்தமுறை யிற்கொளா நீரிரந்த மீசனுக்கு
மந்தணர்க்கு மாகா தது.

இ - ள். இந்த முறையில் கொள நீ இரத்தம - இரவிலே நதியும் நதி பாய்ந்த குளமுதலியனவும் விருத்திராக்ரனுடைய இரத்தமாமென்று சிவாகமஞ்சொல்லுகையினால், இந்த விதிப்படியெடாதசலம் இரத்தமாம்;—அது ஈசனுக்கும் அநதணர்க்கும் ஆகாது - ஆகையால் அது சிவபெருமானுக்கும் பிராமணருக்குமாகாது. ஏ - று.

எனவே, இந்தவிதிப்படியெடுக்குஞ்சலம் இரத்தமாகாதுசரிபெறுமென்றதாயிற்று. விருத்திராக்ரனுடைய இரத்தமாயிருத்தல் பொழுதடங்குதல் தொடங்கி விடியவைந்தேகால் நாழிகை வரைக்குமெனறிக. (சஅ)

ஸ்நானஞ்செய்தற்கு அஞ்சியவழிப்படுங்குற்றம்
உணர்த்துகின்றா.

போர்க்கஞ்சும பூபதிபோற் கீழ்ப்புகுவ ரேகுளிராத
நீர்க்கஞ்சு மாதவரு நெக்கு.

இ - ள். போர்க்கு அஞ்சும் பூபதிபோல் - யுத்தஞ்செய்தற்கு அஞ்சுகின்ற அரசனைப்போல—குளிர்ந்த நீர்க்கு அஞ்சும் மாதவரும் - சீதளசலத்தினாலே ஸ்நானம்பலன்னுதற்கஞ்சு

கின்ற பெருந்தவத்தினரும்—நெக்குக் கீழ்ப் புகுவர் - நாகத
திலே விழுந்துருகுவர்கள். எ - று. (சுக)

வியாதியாளர் ஸ்நானம்பண்ணுமுறைமை இரண்டு

திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

பொன்னினை வெந்நீர்தனிற் போட்டதனின் மூழ்கவுடற்
கின்ன லுடை யாபிணிக ளேய்ந்து.

இ - ள். உடற்குப் பிணிகள் ஏய்ந்து இன்னல உடையா
சரீரத்திலே வியாதிகள் பொருந்தப்பெற்று அதனாலே துன்பத்
தையனுபவிக்கின்றவர்கள்—வெந்நீர்தனில் பொன்னினைப்
போட்டு அதனில் மூழ்க - உட்டணசலத்திலே பொன்னைப்
போட்டு அதிலே ஸ்நானம்பண்ணக்கடவார்கள். எ - று. (சூப)

மந்திரிக்க வேகா தசமநதி ரந்தனைப்பின்

சந்தியினைச் செய்கதவ ருது.

இ - ள். ஏகாதச மந்திரந்தனை மந்திரிக்க - அதன்பின் பதி
னொருமந்திரங்களை யுமுச்சரித்து,—பின் சந்தியினைத் தவருது
செய்க - பின் சந்தியாவந்தனத்தைத் தவருது பண்ணக்கட
வார்கள். எ - று.

ஒருகாலத்தும் சந்தியாவந்தனம் விடலாகாதாதலால், தவ
ருது என்றார். (சூக)

ஸ்நானஞ்செய்தற்கு அஞ்சலாகாதென்பதனை மேலும்

வற்புறுத்துகின்றார்.

ஆதலினாற் சீதத்துக் கஞ்சாதே நீராடன்

மாதவர்க் கென்றும் வரம்.

இ - ள். ஆதலினால் - இப்படி வியாதியாளருக்குமாதிரி
மே உட்டணசலஸ்நானம் விதிக்கையால்,—என்றும் சீதத்து

க்கு அஞ்சாது நீர் ஆடலே மா தவர்க்கு வரம் - எக்காலததும் குளிருக்கஞ்சாமல் நீராடுதலே பெருந்தவத்தினருக்குச் சிறந்ததம். எ - று. (௫௨)

ஈரத்துவட்டுமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

மாற்றுக்கெய்யின் நீருலர்ந்த வத்திரத்தீ ரத்துகிலான் மாற்றுத லென்றும் வழு.

இ - ள். கெய் நீர் உலர்ந்த வகிரத்து மாற்றுக் ஸ்தானம்பண்ணியபின் சரீரத்திலுள்ள ஈரத்தைத் தோய்த்துலாந்த வஸ்திரத்தினுலே துவட்டக்கடவர்;—ஈரத் துகிலால் மாற்றுதல் என்றும் வழு - ஈரவஸ்திரத்தினுலே துவட்டுதல் எப்போதுங்குற்றமாம். எ - று. (௫௩)

அப்படிததுவட்டாவழிப்படுங்குற்றமுணர்த்துகின்றார்.

ஈரத் துகினுயி னாவக் கிணைபுடலி
ஈரத்தை மாற்று மிடத்து.

இ - ள். உடலின் ஈரத்தை மாற்றும் இடத்து - சரீரத்திலுள்ள ஈரத்தைத் துவட்டுமிடத்து—ஈரத் துகில் நாயின் நாக்கு இணை - ஈரவஸ்திரம் நாயினது நாக்குக்கொப்பாம். எ - று.

ஈரவஸ்திரந்தரித்ததுக்கொண்டு சந்தியாவந்தனம் சிவபூசை முதலிய கருமஞ்செய்யினுங்குற்றமாம். இக்குற்றங்கள் மீளவும் ஸநானம்பண்ணில் நீங்குமென்றாக. அது “ஈரத்துகிலுமித்துச் செய்கரும நிப்பலமே—வாரியினமுழ் கிற்சகியா வா” “காய்ந்ததோர் கோவணங்கைக்கொண்டு தரித்திடுக—காய்ந்தகலிங் கத்தினையுமே” என்னும் நித்தியகருமநெறித்திருக்குறள்களானுணர்க. நைட்டிகனும் சந்தியாகியும், முற்றும் யாசகராய் வேறுவஸ்திரமில்லாதிருக்கில், ஈரவஸ்திரத்தைச் சூரியகுருமந்திரத்தினுலே உலர்ந்ததாக அபிமந்திரித்துப் பஞ்சாக்ஷரத்

தினலே புரோகித்துக் கவசத்தினாலே தலையிற்போட்டு மகா முத்திரையும் தேனுமுத்திரையுங்காட்டி அத்திரத்தினாலே தலையையும் இருதயத்தினாலே மற்றையங்கங்கனையும் துவட்டிற் குற்றமில்லையென்றறிக. (௫௪)

காபிலஸ்நானம் இதுவென்பதுணர்த்துகின்றார்.

காபிலமா நானந் தலைதொடங்கிக் காலளவு
மீரவுடை யாற்றுவாட்டி னே.

இ - ள். தலை தொடங்கிக் கால் அளவும் ஈர உடையால் துவட்டின் - வியாதியினாலே ஸ்நானம்பண்ணமாட்டாதா தலை தொடங்கிக் கால் வரைக்கும் ஈரவஸ்திரத்தினாலே துவட்டில், —காபிலம் ஆம் நானம் - அது காபிலஸ்நானமென்று சொல்லப்படும். எ - று. (௫௫)

ஒருவஸ்திரந்தரிக்கலாகாக் காலங்களுணாததுகின்றார்.

நீராடுதலி னியதியிற் பூசனையி
லோராடை யாகாதென் றோர்.

இ - ள். நீர் ஆடுதலின - நீராம்போதும்—நியதியில் - பந்தியாவந்தனஞ் செய்யும்போதும்—பூசனையில் - சிவபூசை செய்யும்போதும்—ஓராடை ஆகாது என்று ஓர் - ஒருவஸ்திரந்தரிக்கலாகாதென்றறி. எ - று.

எனவே, இரண்டுவஸ்திரந் தரித்தல்வேண்டுமென்றாயிற்று. மொழிந்தபொருளோடொன்ற வவவயின்மொழியாததனை முட்டின்றுமுடித்தலென்னுமுத்தியால் போசனம் பண்ணும் போதும் யோகம் புரியும்போதும் இரண்டுவஸ்திரமே தரித்தல் வேண்டுமெனக்கொள்க. வஸ்திரமிரண்டும் சுத்தமாய்க் கிழிபாதனவாய் வெள்ளியனவாய் உலர்ந்தனவாயிருத்தல் வேண்டும். நக்கினனாயும் கௌபீனமாத் திரமுடையனாயும் ஒருகரு

மழுஞ்செய்யலாகாது. கௌபீனந்தரித்துக்கொள்ளாது செய்
புங் கருமங்கள் பயன்படாவாம். (௫௬)

கூர்மாதனஞ்செய்யுமுறைமை நான்கு திருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.

இருப்பைகருங் காலில வாதியினுற் செய்க
தருப்பணம்போற் கூர்மா தனம.

இ - ள். இருப்பை கருங்காலி வில்வம் ஆதியினால் - இரு
ப்பை கருங்காலி வில்வமுதலிய மரங்களினாலே - கூர்மாத
னம் தருப்பணம்போல் செய்க - கூர்மாதனத்தைக் கண்ணாடி
போலச் செய்யக்கடவர். எ - று. (௫௭)

உன்னத நாலங் குலமென் றுணர்ந்திடுக
பன்னிரண்டென றேவிரிவைப் பார்.

இ - ள். உன்னதம் நால் அங்குலம் என்று உணர்ந்திடுக
அவ்வாசனத்துக்கு உயரம் நாலங்குலமென்றறி;—விரிவை
பன்னிரண்டு என்று பார் - விசாலம்பன்னிரண்டங்குலமென்
தறி. எ - று. (௫௮)

முகமும் பதநான்கு முட்டியள விற்செய்
யகமதனுக் குக்குழிபோ லாக்கு.

இ - ள். முகமும் பதம்நான்கும் முட்டி அளவில் செய்
அவ்வாசனத்தின் முகத்தையும் கால்களுக்கையும் ஒவ்வெ
ன்றும் முட்டியாகப் பிடித்தால் எவ்வளவுண்டு அவ்வளவின்
தாகச் செய்;—அதனுக்கு அகம் குழிபோல் ஆக்கு - அதனுள்
ளே குழிபோலத் தோண்டு. எ - று. (௫௯)

பருமைதா னேழங் குலம்பகாந்த முட்டிக்
குரிமைமா னங்குலமென் றோர்.

இ - ள். பகார்த முட்டிக்குப் பருமைதான் ஏழ் அங்குலம்-
சொல்லப்பட்ட முட்டியளவாகச் செய்யப்படும் ஐந்துறுப்புக்
களுக்கும் சுற்றுப்பருமை ஏழங்குலமாம்;—உரிமை மாணங்
குலம் என்று ஓ - இதற்குரிய அங்குலம் மாணங்குலமெ
ன்றறி. எ - று.

மாணங்குலம் உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என மூவகைப்
பெ. எட்டுநெல்லுக் குறுக்கே கொண்டது உத்தமம். ஏழு
கொண்டது மத்திமம். ஆறு கொண்டது அதமம். (௬௦)

அதுஷ்டானத்துக்குத் திக்கு நியமம் இரண்டுதிருக்
குறளாலுணராததுகின்றார்.

இருந்துகம டாதனத்தி லேவடபா னோக்கித்
திருந்தியிட வேறிபதி செய்

இ - ள். கமடாதனத்திலே வடபால நோக்கி இருந்து - இந்
தக்கூர்மாதனத்திலே வடக்குநோக்கியிருந்து—நியதி திருநி
யிடவே செய - அதுஷ்டானத்தை விதிப்படி. பண்ணு. எ - று.

ஐ பூர்வதிசை நோக்கிப் புரியலுமா மற்றிரண்டா
எ லாவமுறச் செய்கைவிதி யன்று.

இ - ள். பூர்வதிசை நோக்கிப் புரியலும் ஆம் - கிழக்கு
நோக்கியிருந்து செய்தலுந்தகும;—ஆர்வம் உற மற்ற இரண
டால் செய்கை விதி அன்று - விருப்பம் பொருந்தத் தெற்கும்
மேற்குமாகிய மற்றையிரண்டுதிக்கை நோக்கிச் செய்தல் விதி
புதமன்று. எ - று.

தெற்கு நோக்கி ஆசமனஞ்செய்யில் மீளவும் நீராடிற் சுத்தி
யாய். மேற்கு நோக்கி ஆசமனஞ்செய்யில் மீளவும் சுத்தாசம
னம்பண்ணிற் சுத்தியாய். (௬௨)

அதுஷ்டானத்துக்குரிய சலமுணர்த்துகின்றார்.

நுரை குமிழி நுண்புழுவு மில்லாத நீராற்
கருமம் புரிகை கடன்.

இ - ள். நுரை குமிழி நுண் புழுவும் இல்லாத நீரால்
நுரையும் குமிழியும் நுண்ணிய புழுவுமில்லாத சலத்தினு
லே—கருமம் புரிகை கடன் - அதுஷ்டானம்பண்ணுதல் முறை
மையாம். எ - று.

உம்மையால், உடித்தெடாதநீர், இழிகுலததார் தீண்டியநீர்,
கலங்கனீர், பாசினீர், உவாநீர், வெந்நீர், பழநீர், சொறிநீர், கூவ
னீர் முதலியனவும் ஆகாவெனக் கொள்க. (சூக)

ஆசமனவிதி இரண்டு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

ஆசமனஞ் செய்க பவித்திரம்பூண் டங்கையினு
லாசமன முச்சிட்ட மன்று

இ - ள். பவித்திரம் பூண்டு அம் கையினால் ஆசமனம் செ
ய்க - தருப்பையினாலே செய்யப்பட்ட பவித்திரத்தையிற்
அழகிய கையினாலே சுத்தாசமனம்பண்ணுக;—ஆசமனம் உ
ச்சிட்டம் அன்று - அவவாசமனத்தினாலே அந்தப்பவித்திர
உச்சிட்டதோஷமடையாது. எ - று.

பவித்திரம் அநாமிகையின் முதலிறைக்கும் இரண்டா
இறைக்கும் நடுவே தரிக்க; இரண்டாமிறைக்கு மேற்படத் த
க்கலாகாது. பவித்திரந்தரியாது செய்யும் கருமங்களெல்லாம்
அசுத்தமாகும். பவித்திரந்தரித்துக்கொண்டு செய்யுங்கருமங்
ளெல்லாம் ஒன்று ஆயிரமடங்காகப் பயன்படும். கரும
நிறைவேறியபின் பவித்திரத்தை அவிழ்த்துக்கீழே போடுக
முடிச்சோடு கீழேபோட்டால் உபவாசஞ்செய்க. பொன்னு
லாயினும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்ட பொன் வெள்ளி தாமிர

என்னும் மூன்றினாலுமாயினும் பவித்திரஞ்செய்து எப்போதும் அநாமிகையிற்றித்துக்கொள்க. பவித்திரத்துடனேபோசனம்பண்ணில் அது உச்சிட்டதோஷமடையுமென்றறிக. ()

செய்பிரம தீர்த்தததா லாசமனஞ் செய்பியே
யுய்யவந்த தததுவமூன் றும்.

இ - ள். வந்த தத்துவம் மூன்றும் உய்ய - தோன்றிய ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சுவததத்துவம் எனனும் மூவித தத்துவங்களும் சுத்தியாகும்பொருட்டு—செப்பிப் பிரம தீர்த்ததால் ஆசமனம் செய் - அம்மந்திரங்கனையுச்சரித்துப் பிரம தீர்த்தமாகிய அங்குட்டத்தினடி அதரத்திலே படும்படி ஆசமனம் பண்ணு. எ - று. (௬௫)

ஒப்பின்முடித்தலாற் றஞ்சதீர்த்தமுணர்த்துகின்றார்.

பஞ்சவித தீர்த்தத்தைப் பாங்காக வேயநிற்
தெஞ்சாதே கன்ம மியற்று

இ - ள். பஞ்ச வித தீர்த்தத்தைப் பாங்காகவே அறிந்து - ஐந்துவகைப்பட்ட தீர்த்தத்தைப் பகுத்துணர்ந்து—கன்மம் தெஞ்சாதே இயற்று - அததினாலே செய்யப்படுங் கருமத்தை வழுவாதே செய். எ - று.

பஞ்சதீர்த்தங்களாவன தேவதீர்த்தம், ஆரிடதீர்த்தம், மானுடதீர்த்தம், பூததீர்த்தம், பிதிரதீர்த்தம் என்பனவாம். அவற்றுள், தேவதீர்த்தமாவது கைந்துதி. ஆரிடதீர்த்தமாவது விரல்களினினைச்சந்தி. மானுடதீர்த்தமாவது கனிட்டிகைமூலம். பூததீர்த்தமாவது மணிக்கட்டு. பிதிரதீர்த்தமாவது தர்ச்சனி அங்குட்டங்களினடு. தேவதீர்த்தத்தினாலே தேவர்களுக்கும், ஆரிடதீர்த்தத்தினாலே இருடிகளுக்கும், மானுடதீர்த்தத்தினாலே மனுக்களுக்கும், பூததீர்த்தத்தினாலே பஞ்சபூதங்களுக்கும்,

பித்திர்தீர்த்தத்தினாலே பித்திரகளுக்கும் தருப்பணஞ்செய்க.
தருப்பணம் - உவப்பித்தல். (கசு)

அதுட்டானக்கிரமததையநிந்துசெய்கவென
வுணாததுகின்றார்.

மற்றைய கன்மங்க ளெல்லாம் வழுவறச்செய்
பற்றறுக்கு மீசனுரை பாதது.

இ - ள். மற்றைய கன்மங்கள் எல்லாம் - மற்றையதுட்
டானகருமங்களெலாவற்றையும்—பற்று அறுக்கும் ஈசன்
உரை பாதது - உட்பற்றுப் புறப்பற்றுக் களை நீக்கும் சிவபெரு
மானருளிசெய்த சைவாகமத்திலே ஆராய்ந்தறிந்து—வழு
அறச் செய் - குறமறச் செய. எ - று. (கௌ)

சந்தியாகாலங்களை நான்கு திருக்குறளாலுணாததுகின்றார்.

உத்தமமாய் தாரகைவா ஒன்றறுத கங்கொடுக்கை
மத்திமமவா னத்துமறையின்.

இ - ள். தாரகை வான ஒன்ற உதகம கொடுக்கை உத்தம^{புட}
ஆம - பிரதக்காலசந்திக்கு ஆகாசத்திலே நகழத்திரங்க^{புட}
தோன்றும்போதே தருப்பணஞ்செய்தல் உத்தமமாய்;—
னத்து மறையின் மத்திமம - அவைகள் ஆகாயத்திலே மற
ந்தபின் தருப்பணம்செய்தல் மத்திமமாய். எ - று. (கௌ)

கனிட்டங் கதிருதிக்குங் காலமந்திக் கந்தக்

கனிட்டம் விசிட்டமெனக் காண.

இ - ள். கதிர் உதிக்கும் காலம் கனிட்டம் - சூரியன் பா^{நுமட}
தயஞ்செய்யும்போது தருப்பணஞ்செய்தல் கனிட்டமாய்;—
அந்திக்கு அந்தக் கனிட்டம் விசிட்டம் எனக் காண் - சாய^{புட}
காலசந்திக்கு அந்தக்கனிட்டகாலமே உத்தமமென்றறி. எ - று.

அந்திக்கந்தக்கனிட்டமென்றது குரியன் பாதி அஸ்தமயன
ஞ்செய்யுங்காலத்தை. (௬௬)

இடைதா ரகைவிண ணிலங்காத போது
கடையா முடுவிளங்குங் கால்.

இ - ள். தாரகை விண இலங்காத போது இடை - அஸ்த
மயமானபின் ஆகாயத்திலே நகூத்திரங்கள் தோன்றுமுன்
தருப்பணஞ்செய்தல் மததிமமாம்;—உடு விளங்கும் கால்
கடை - நகூத்திரங்கள் தோன்றுமபோது தருப்பணஞ்செய்
தல் கனிட்டமாம். எ - று. (௭0)

உச்சிக்கு முன்மந் திமமுத்த மமுச்சி
யுச்சிக்குப் பின்கனிட்ட மோ.

இ - ள். உச்சிக்கு முன் மததிமம் - மத்தியானசந்திக்கு மத்
தியானததுக்குமுன் ஒருநாழிகையிலே தருப்பணஞ்செய்தல்
மத்திமமாம்;—உச்சி உத்தமம் - பதினெந்தநாழிகையாகிய
மத்தியானத்திலே தருப்பணஞ்செய்தல் உத்தமமாம்;—உச்சி
ப்பின் கனிட்டம் ஓர் - மத்தியானததுக்குப்பின் ஒருநாழி
கையிலே தருப்பணஞ்செய்தல் கனிட்டமாமென்றறி. எ-று.

சந்திகளை அதிகாரபேதத்தினாலே பிரித்து மூன்று

திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

சந்திதா னென்றே சமயிக்குப் புத்திரற்குச்
சந்தியிரண் டந்தியொடு தான்.

இ - ள். சமயிக்குச் சந்திதான் ஒன்றே - சமயிக்குப் பிரா
காலசந்தியொன்றே உரியது;—புத்திரற்கு அந்தியொடு
தி இரண்டு - புத்திரனுக்குக் கீழ்ப்போன பிராதக்காலசந்தி
யன்றிச் சாயங்காலசந்தியுங்கூட இரண்டுசந்திகளுரியன
ம். எ - று. (௭௨)

சந்தியொரு மூன்றாகுஞ் சாதகற்குத் தேசிகற்குச்
சந்தியொரு நான்கெனவே தான்.

இ - ள். சாதகற்குச் சந்தி ஒருமூன்று ஆகும் - சாதகனுக்
குக் கீழ்ப்போன ஆயுவிண்ணு சந்திகளேயன்றி மத்தியானசந்
தியோடு மூன்றுசந்திகளுரியனவாம்;—தேசிகற்குச் சந்தி ஒரு
நான்கு எனவே தான்-ஆசாரியனுக்குக்கீழ்ப்போன மூன்றுச
ந்திகளேயன்றி அர்த்தராததிரிசந்தியோடும் நான்குசந்திகளுர்
யனவாம். எ - று. (௭௩)

நள்ளிருளி னர்ச்சிக்க நான்கா வதுசந்தி
யுள்ளத் தமலனடி யோர்ந்து.

இ - ள். நள் இருளில் நான்காவது சந்தி - ஆசாரியன் அா
த்தராத்திரியிலே நான்காஞ்சந்தியை முடித்து—உள்ளதது
அமலன் அடி ஓர்ந்து அர்ச்சிக்க - மனசிலே சிவபெருமானு
டைய திருவடிகளைத் தியானித்துப் பூசைசெய்து பின்பு நித்தி
ரைபண்ணக்கடவன. எ - று.

சந்திதோறுந் தியானிக்கற்பாலராகிய சந்தியாசத்திகளை
சொல்வாம். சந்தியா என்பது செவவே தியானிக்கப்படுவ
னப் பெருள்படும். சம் - செவவே. தியா தியானித்தல்.
கினியோடு உட்டணம்போலச் சிவத்தோடு அபிநேயா.
சகலகருமசாஸ்தினியாயிருக்கும்சிவசத்தியே சந்தியை எ
ப்பெயர்ப்பெறும். அச்சிவசத்தி அரரை, பராபரை, பரை எ
ழுத்திறப்படும். அபரை பிராமி, வைஷ்ணவி, ரௌத்திரி எ
ழுன்றுவிதப்படும். பிராமி நூறுகோடியோசனைவிசாலங்
ண்ட இரத்தமண்டலத்திலே சகலலோகங்களையுஞ் சிருட்
ததல் காரணமாகவிருப்பள். வைஷ்ணவி இரண்டுகோடியோ
சனை விசாலங்கொண்ட சுவேதமண்டலத்திலே சகலலோக
களையும் இராத்தித்தல் காரணமாகவிருப்பள். ரௌத்திரி மூ

றுகோழியோசனைவிசாலங்கொண்ட விந்துமண்டலத்திலே சங்கரித்தல் காரணமாகவிருப்பன. பராரை ஞானசத்திகிரியாசத்தி, இச்சாசத்தி என மூவிதப்படும். பரை இரத்தை, சுக்கிலை, அசிதை, கிருஷ்ணை என நான்குவிதப்படும். சமயி பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திறியானிக்க. புத்திரன பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திலும், சாயங்காலத்திலே ரௌத்திரியைப் பிரமரந்திரத்திலும் தியானிக்க. நிருவாணத்தைப் பெற்றுச் சாதகாபிடேகமில்லாதிருக்கும் புத்திரன் பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திலும், மத்தியானகாலத்திலே வைக்ணவியை விந்துவிலும், சாயங்காலத்திலே லௌத்திரியைப் பிரமரந்திரத்திலும் தியானிக்க. சாதகாசாரியன் பிராதக்கால முதலியமுன்றிலுட்பராரையின் பேதமாகிய ஞானசத்தி கிரியாசத்தி இச்சாசத்திகளை முறையே இருதயம் விந்து பிரமரந்திரங்களிலே தியானிக்க. ஆசாரியன் பிராதக்காலமுதல் அத்தராதிரியீராகிய நான்கு காலங்களிலும் பரையின் பேதமாகிய இரத்தை சுக்கிலை அசிதை கிருஷ்ணை என்னுந்நால்வரையும் முறையே இருதயம் விந்து பிரமரந்திரம் துவாதசாந்தங்களிலே தியானிக்க. சந்தியைகளெனப்படும் சிவசத்திகளைத் தியானித்தபின்னர் அவைகளினுடைய வர்ண கிரணமண்டலத்தினுள்ளே தமதான்மாவஞ் சரீரமும்பொருநதி அந்தர்ப்பவிததனவாகச் சிந்தித்து அதனமேற்செயப்படுங்கருமம் சந்தியாவந்தனமெனப்படும். (எச)

சிவபூசை செய்தபின்னன்றி யாதொருகாரியமுஞ்

செய்யலாகாதென்பதுணர்த்துகின்றார்.

சிவபூசை செய்யுமுன் மற்றொன்றுஞ் செய்யேல்

சிவபூசை செய்தபின் செய்.

இ - ள். மற்றொன்றும் - யாதொருகாரியத்தையும்—சிவபூசை செய்யுமுன் செய்யேல் - சிவபூசை செய்யுமுன் பண்ணுதே;—சிவபூசை செய்தபின் செய் - சிவபூசை செய்தபின் பண்ணு. எ - று.

அரிபிரமேந்திராதிதேவர்கள் முன்பு சிவபெருமானைப் பூசித்தே பின்பு தங்கள் தங்கள் அதிகாரகிருத்தியங்களைச் செய்வர்களெனவறிக. (எரு)

பராததபூசைக்குக் காலவரையறை

யுணர்த்துகின்றார்.

அல்லம பகலுமருச் சிக்கயா மந்தோறும்
வல்லாரல லாரியன்ற வாறு.

இ - ள். வல்லார் அல்லம் பகலும் யாமந்தோறும் அருசிக்க - உத்தமபூசை செய்ய வல்லவர்கள் இரவினும் பகலினும் சந்தி உபசந்திகளின் பேதத்தையறிந்து பரார்த்தபூசை செய்யக்கடவர்கள்;—அல்லா இயன்றவாறு அருசிக்க - உத்தமபூசைசெய்ய வல்லவரல்லாதவர்கள் தங்கள் தங்களாலியன்ற படி மத்திமபூசையேனும் கனிட்டபூசையேனுஞ் செய்யக்கடவர்கள். எ - று. (எசு)

ஆன்மார்த்தபூசைக்குக் காலவரையறையுணர்த்துகின்றார்.

திரிகாலத் துமபூசை செய்கவிட்ட விங்கத
தொருகா விருகாலத் தும்.

இ - ள். இட்டலிங்கத்துப் பூசை-இட்டலிங்க பூசையை—திரிகாலத்தும் - மூன்றுகாலத்தினும்—இருகாலத்தும் - அது கூடாதாயின் இரண்டுகாலத்தினும்—ஒருகால்-அதுவுங் கூடாதாயின் ஒருகாலத்தினும்—செய்க - பண்ணக்கடவர். எ - று.

சிவபூசாதிகளுக்குச் சைவர் கொள்ளவேண்டுஞ்
சாத்திரவிதி இதுவென்பதணர்த்துகின்றார்.

கொள்க சிவாகமத்திற் கூறுநெறி பூசாதி
கொள்ளலபுற நூல்விதியெல லாம்.

இ - ள். பூசாதி சிவாகமத்தில் கூறும் நெறி கொள்க - சை
வாகள்சிவபூசை முதலிய கருமங்களுக்குச் சைவாகமத்தில
விதித்த விதியையே கைக்கொள்ளக்கடவாகள்;—புற நூல்
விதி எல்லாம் கொள்ளல் - அதற்கன்னியமாகிய வைதிகசாத
திரவிதிகளனைத்தையும் கொள்ளாநொழியக்கடவாகள். எ-று.

மேலெய்தியதொருமருங்கு விலக்கிச் சிற்ப்டவிதி
யுணர்த்துகின்றார்.

அன்னிய நூலின் விதியவி ரோதமே
ஊன்னேல் பழுதென் றுளத்து.

இ - ள். அன்னிய நூலின் விதி அவிரோதமேல் - அன்னி
யமாகிய வைதிகசாததிரவிதிகள் சைவாகமத்தகு விரோதம-
காதனவும் அதிற்சொல்லப்படாதனவுமாயிருப்பின்,—பழுது
என்று உளத்து ஊன்னேல் - அவைகளைக் குற்றமென்று மன
த்திலே நினையாமற் கைக்கொள். எ - று. (எக)

சிவலிங்கபேதம் இரண்டுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

மண்சுட்ட மண்மரங்கல் வண்செம் பெழுவாயு
மொண்மை யிரத்தினந்தா னும்.

இ - ள். மண் - பச்சைமண்ணாலாகிய இலிங்கமும்,—
சுட்ட மண் - சுட்டமண்ணாலாகிய இலிங்கமும்,—மரம் - மரத்
தாலாகிய இலிங்கமும்,—கல் - சிலையாலாகிய இலிங்கமும்,—
வண் செம்பு எழுவாயும் - அழகிய செம்பு முதலிய உலோகங்

களாலாகிய இலிங்கமும்,—ஒண்மை இரத்தினத்தாலானும் - ஒளி பொருந்திய இரத்தினத்தாலாகிய இலிங்கமும். எ - று. (அ௦)

மணிவாண விங்கமிர தஞ்சயம்பு தானு
மெணிலிவையொன் றுக்கொன்றேற் றம.

இ - ள். மணி - மணிலிங்கமும்,—வாணலிங்கம் - வாண லிங்கமும்,—இரதம் - இரசலிங்கமும்,—சயம்புதானும் - சய ம்புலிங்கமுமாகிய—இவைய - இவ்விலிங்கங்கள்—எணில ஒன் றுக்கு ஒன்று ஏற்றம் - ஆர யுங்காலதது உத்தரோத்தரவிசித் தமாம். எ - று.

பசுசைமண்ணிலிங்கத்தினும் சுட்டமண்ணிலிங்கம் பதின ம டங்கதிகம், அதினும் தாருலிங்கம் பதினமடங்கதிகம், அதினும் சைலலிங்கம் பதினமடங்கதிகம், அதினும் உலோகஜலங் கம் தூறுமடங்கதிகம், அதினும் இரத்தினலிங்கம் அனந்தம டங்கதிகம், அதினும் மணிலிங்கம் இலகூமடங்கதிகம், அதி னும் வாணலிங்கம் கோடிமடங்கதிகம், அதினும் இ'சலிங்கம் கோடிமடங்கதிகம், அதினுமதிகம் சயம்புலிங்கம்.

ஆயிரஞ்சாளக்கிராமத்துக்குச் சமம் ஒரு சிவநாபம், ஆம் , ஞ்சிவநாபத்துக்குச் சமம் ஒரு பழகலிங்கம் பன்னிரண்டில கூடம் பழகலிங்கத்துக்குச் சமம் ஒருவாணலிங்கம். (அ௧)

வாணலிங்கவிலக்கணம் மூன்றுதிருக்குறள்
ஊனாததுகின்றார்.

நன்மதை கங்கை யமுனை யெனநவிலு
மின்னவித நன்னதியி லெய்ந்து.

இ-ள். நன்மதை கங்கை யமுனை என நவிலும்-நருமதை க ங்கை யமுனையென்று சொல்லப்படும்--இன்னவித நல்நதியில் ஈய்ந்து-இவ்விதமாகிய புண்ணியநதிகளிலே தோன்றி. எ று.

அபனரிபு பண்டரு மறறசரா ராமுப
பயனடையப பூசைபணி னா.

இ ள். அய ன அரிபும அண்டரும மறப அசராது ரும
நிலைம விப நுவு தேவாகரும அசராகரும— மன
அடையப பூசை பணி னா - இங்கட்கிதகினை பௌமபாரு
டடு அகவிலிங்ககங்களை பார ததமாகத் தாபிதப பூசை
கள ள் அ

சிவலிங்க காளி உவா சினாமுறு மகதச
சிவலிங்க காளி உவா தொ

இ - ள் சிவலிங்க காளி உவா சினாமுறு - அவ - வ
ராம பூசைக்கப்பட்ட சயலிங்கத்திலே அவரையருடைய பூசை
தகினை அடையப பூசை தருது:—அது அசரா சிவலிங்கத்தின்
பூசை அசரா அசராசயலிங்கத்திலே பூசை. எ னு

பாணலிங்க காளி உவா காரணமுணாததுகின்றா
பாண னெழுந்தா பாணலிங்க காளி உவா
பாணலிங்க காளி உவா

இ ள் உவா பாணலிங்க காளி உவா காரணமுணாததுகின்றா
பாணலிங்க காளி உவா காரணமுணாததுகின்றா
பாணலிங்க காளி உவா காரணமுணாததுகின்றா
பாணலிங்க காளி உவா காரணமுணாததுகின்றா

பாணலிங்க காளி உவா காரணமுணாததுகின்றா
பாணலிங்க காளி உவா காரணமுணாததுகின்றா
பாணலிங்க காளி உவா காரணமுணாததுகின்றா
பாணலிங்க காளி உவா காரணமுணாததுகின்றா

வாணலிங்கத்தைப் டீர்க்குமுறைமை
ஔணர்த்துகின்றார்.

துலையினிறுத் தான்முக்காற் பேதித்துத் தோன்ற
விலையையம் வாணலிங்க மென்.

இ - ள். துலையில் முக்கால் நிறுத்தால் பேதித்துத் தோன்றின் - துலைத்தட்டிலிட்டு மூன்றுதரம் நிறுத்தாற் சமமாய் டீர்க்கற் பேதித்துத் தோன்றுமாயின், - வாணலிங்கம் என அதுவாணலிங்கமென்றறி; - ஐயம் இலை - அதற்குச் சந்தேகமில்லை. எ - று.

எனவே, சமமாயிருக்கில் வாணலிங்கமன்றென்பராயிறு. இங்ஙனமன்றியும் நருமதையிலே முழுதியெடுத்த இலங்குததைத் திரும்பப் போட்டெடுக்கப் பின்னும் அதுவே வரினுட வாணலிங்கமென்றறிக. (அக)

வாணலிங்கபேதத்தை இரண்டிதருக்குமளா
ஔணர்த்துகின்றார்.

உத்தமமே டீர்க்குமிழிற் கொத்தெழுந்த வாணலிங்கம்
மத்திமமண் டத்திணையா வருது.

இ - ள். டீர்க்குமிழிக்கு ஒத்து எழுந்த வாணலிங்கம் உத்தமம்-டீர்க்குமிழியைப்போலெழுந்த வாணலிங்கம் உத்தமம்; - அண்டத்து இணையா வந்து எழுந்த வாணலிங்கம் மத்திமம்-முட்டையைப்போல் வந்தெழுந்த வாணலிங்கம் மத்திமம். எ - று.

துனியுமடியும் உருண்டு சிறுகியிருத்தலால் முட்டையை யுவமித்தார். (அக)

ஏற்றின்குட் டேறேற் கனிட்ட மிடையெழுவா
யேற்றங் கனிட்டமிடிக் கீங்கு.

இ - ள். ஏற்றின் குட்டேறேல் கனிட்டம் - இடபத்தினது குட்டேற்றைப்போலெழுந்ததாயின் அது கனிட்டமாம்;—
 ாங்கு - இங்கே சொல்லப்பட்ட மூன்றினுள்ளும்—எழுவாய் -
 இடை ஏற்றம் - உத்தமலிங்கமும் மத்திமலிங்கமுஞ் சிறப்பு
 டையனவாம்;—கனிட்டம் இழுக்கு - கனிட்டலிங்கஞ்சிறப்
 பில்லாததாம். எ - று. (௭௭)

நான்குவருணத்தார்க்கும் அதிகாராதுருணமாக

வாணலிங்கபேதமுணர்த்துகின்றார்.

வெண்மை சிவப்பு விளங்கியிடும் பொன்கருமை

யென்னுமிவை யந்தணர்முன் னெண்.

இ - ள். வெண்மை சிவப்பு விளங்கியிடும் பொன் கருமை
 எனனும் இவை - வெண்ணிறவிலிங்கம், செந்நிறவிலிங்கம்,
 விளங்காநின்ற பொன்னிறவிலிங்கம், கருநிறவிலிங்கம் என
 னும் இந்நான்கும்—அந்தணர் முன் எண் - முறையே பிரா
 மணர்முதலிய நான்குவருணத்தார்க்கும் உரியனவாமென்றற்.
 எ - று. (௭௮)

விதிப்படி கிடையாவழிக் கொளளுமுறைமை

யுணர்த்துகின்றார்.

அரிதேற்பொன் னந்த மனைவாக்கு மாகுங்

கரியசிவ லிங்கமெனக் காண்.

இ - ள். பொன் அந்தம் அரிதேல் - வெண்ணிறவிலிங்க
 முதற் பொன்னிறவிலிங்கமிறுதியாகிய மூன்றினுள் ஒன்றாயி
 னுங்கிடைத்திலதாயில்,—கரிய சிவலிங்கம் அனைவர்க்கும்
 ஆகும் எனக் காண் - கருநிறவிலிங்கமே சகலருக்குமுரித்தா
 மென்றறி. எ - று. (௯௦)

நான்குவருணத்தார்க்கும் இலிங்கபீடபேத

முணர்த்துகின்றார்.

எட்டிருமூன் றீரிரண்டு கோணமந்த னுதியர்க்கு
வட்டமுறும் பீடமுழ வர்க்கு.

இ - ள். எட்டு இருமூன்றுாரிரண்டு கோணம் அந்தனுதி
யாக்கு - அட்டகோணபீடமும் சட்டகோணபீடமும் சதுட்கோ
ணபீடமும் முறையே பிராமணா முதல் மூவருக்குமுரியன
வாம்;—வட்டம் உறும் பீடம் உழவர்க்கு - வட்டமாகிய
பீடம் குத்திரருக்குரிததாம். எ - று. (கக)

விதிப்படி கிடையாவழிக் கொள்ளுமுறைமை

யுணர்த்துகின்றார்.

கிட்டாதேற் கோணங் கிழமை யனைவர்க்கும்
வட்டமுறும் பீடம் வரம்.

இ - ள். கிழமை கோணம் கிட்டாதேல் - பிராமணர் முத
லிய மூவர்க்கும் உரிமையாகிய கோணபீடங்கள் மூன்றினுள்
ஒன்றாயினுங்கிடையாதாயின்,—வட்டம் உறும் பீடம் அனை
வர்க்கும் வரம் - வட்டமாகிய பீடமே எல்லாருக்கு முரித்
தாம். எ - று. (கஉ)

வாணலிங்கமகிமையுணர்த்துகின்றார்.

நீங்காதே வாணலிங்கந் தன்னிலுறு நின்மலன்றான்
பாங்காகப் பூசையினைப் பண்.

இ - ள். நின்மலன் வாணலிங்கந் தன்னில் நீங்காதே
உறும் - நிருமலராகிய சிவபெருமான மற்றவிலிங்கங்களிற்
போல வாணலிங்கத்தில் ஆவாகனாதி வேண்டாமல் அனவா
தமும் நீங்காதேயிருப்பர்;—பாங்கு ஆகப் பூசையினைப் பண் -

ஆதலால் அவ்வாணலிங்கத்திலே சிவபெருமானை உரிமையோடு பூசைசெய். எ - று. (க௭)

நான்குவருணத்தார்க்குஞ் சிவலிங்கபரிமாணம்

நான்குதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

பன்னிரண்டு பத்தொன்று பத்தங் குலவிலிங்க
மன்னுமறை யோர்க்கருக மாம்.

இ - ள். பன்னிரண்டு பத்தொன்று பத்து அங்குல இலிங்கம் - பன்னிரண்டும் பதினொன்றும் பத்துமாகிய மூவிதவங்குலவுயரத்தையுடைய இலிங்கம்—மன்னுமறையோர்க்கு அருகம் ஆம் - நிலைபெற்ற பிராமணர்க்குரியதாகும். எ - று. (க௮)

ஒன்பாண்டே டேழரையர்க் கோராரைத் தீரிரண்டு
மன்பார் வசியர்க்கே யாம்.

இ - ள். ஒன்பான் எட்டு ஏழ் அரையர்க்கு - ஒன்பதும் எட்டும் ஏழுமாகிய மூவகையங்குலவுயரத்தையுடைய இலிங்கம் அரசர்க்கு உரித்தாகும்;—ஓராறு ஐந்து ஈரிரண்டும் அன்பார் வசியர்க்கே ஆம் - ஆறும் ஐந்தும் நான்குமாகிய மூவகையங்குலவுயரத்தையுடைய இலிங்கம் அன்பு பொருந்திய வைசியருக்கு உரித்தாம். எ - று. (க௯)

சூத்திரர்க்குமூன்றிரண்டோரங்குலம்பீடந்தொடங்கிப்
பார்த்தளக்கை யெவ்விடத்தும் பாங்கு.

இ - ள். மூன்று இரண்டு ஓரங்குலம் சூத்திரர்க்கு - மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமாகிய மூவகையங்குலவுயரத்தையுடைய இலிங்கம் சூத்திரருக்கு உரித்தாம்;—எவ்விடத்தும் பீடம் தொடங்கிப் பார்த்து அளக்கை பாங்கு - இங்ஙனங்கூறிய நான்கிடத்தினும் இலிங்கத்தைப் பீடந்தொடங்கிப் பார்த்தளத்தலே விதி. எ - று. (க௯)

மூர்தியநான் குத்தமமே மூன்றொன்று மத்திமநள்
ளந்தியத்து நான்குமத மம்.

இ - ள். மூர்திய நான்கு உத்தமமே - நான்குவருணத்தாக்
கும முறையே முதற்கட்கூறிய பன்னிரண்டு ஒன்பது ஆறு
மூன்று என்னும் நான்கும் உத்தமமாம்;—நள் மூன்று ஒன்று
மத்திமம் - இடைக்கட்கூறிய பதினொன்று எட்டு ஐந்து இர
ண்டு என்னும் நான்கும் மத்திமமாம்;—அந்தியத்து நான்கும்
அதமம் - கடைக்கட்கூறிய பத்து ஏழு நான்கு ஒன்று என
னும் நான்கும் அதமமாம். எ - று.

இவற்றின் மேறபட்ட இலிங்கத்தைப் பராரத்தமாகத் தாபி
த்துப் பூசிக்க. (கௌ)

பூசித்த இட்டலிங்கத்தை விடுத்தவழிப்படுங்குற்றம்

இரண்டு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

கைக்கொண்ட லிங்கத்தைக் கைத்தழகு கூரிலிங்கங்
கைக்கொள்ளேல் வேண்டிற் கதி.

இ - ள். கதி வேண்டின்-முத்திபெறவேண்டுவையாகில், —
கைக்கொண்ட இலிங்கத்தைக் கைத்து - நீ ஆசாரியரிடத்திலே
எழுந்தருளப்பண்ணிய இலிங்கத்தை வெறுத்துவிட்டு—அழகு
கூர் இலிங்கம் கைக்கொள்ளேல் - அழகுபொருந்திய வேறி
லிங்கத்தை எழுந்தருளப்பண்ணாதே. எ - று. (கஅ)

கொண்டாளை விட்டுருவங் கூர்ந்தாளைக் கூடியிடு
மொண்டொடிக்குண் டோமே லுலகு.

இ - ள். கொண்டாளை விட்டு - தன்னை விவாகஞ்செய்த
நாயகனை அழகிலியென்று வெறுத்துவிட்டு—உருவம் கூர்ந்
தாளைக் கூடியிடும் ஒண் தொடிக்கு - அழகு பொருந்திய வே

றொருவனைப் புணரும் பெண்ணுக்கு—மேலுலகு உண்டோ - மேலுலகங் கிடைக்குமோ கிடையாது. எ - று.

தான்கைக்கொண்ட இலிங்கத்தைச் சிறப்புடையதன்மென்று வெறுத்துவிட்டுச் சிறப்புடைய வேறிலிங்கத்தைப் பூசிப்பவனுக்கு முத்தி கிடைக்குமோ கிடையாது என்னும் பொருளபட நிறகையால், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமணி. (குக)

பூசித்த இலிங்கத்தை விடாது வேறிலிங்கமும்

பூசிக்கு முறைமையுணர்த்துகின்றார்.

மற்றையொருலிங்கத்தின் வாஞ்சையுறின்முன்னிலங்க பற்றொழியேன் மூன்றிலிங்கம் பாங்கு. [ப்

இ - ள். மற்றை ஒரு லிங்கத்தின் வாஞ்சை உறில்-சிறப்பி னையுடைய வேறிலிங்கத்திலே விருப்பமுண்டாயின்,—மூன் இலிங்கப் பற்று ஒழியேல் - முன்னேயெழுந்தருளப்பண்ணிய இலிங்கத்தை விட்டுவிடாதே;—மூன்று இலிங்கம் பாங்கு - அவலிலிங்கத்தோடு விரும்பிய இலிங்கத்தையும் வேறோரிலிங் கத்தையுங்கூட்டி அமமூன்றிலிங்கத்தையும் பூசித்தலேதகுதி. எ - று. (க௦௦)

பூசிக்கலாகும் இலிங்கத்தொகையும் ஆகாத இலிங்கத்

தொகையுமுணர்த்துகின்றார்.

ஒன்றுமூன் றைந்து முரித்தார்ச் சனைக்குநான்

கென்றுமிரண மெபிணிக்கு மேது.

இ - ள். அர்ச்சனைக்கு ஒன்று மூன்று ஐந்தும் உரிதது - சிவபூசைக்கு ஒரிலிங்கமும் மூன்றிலிங்கமும் ஐந்துலிங்கமும் உரித்தாம்;—நான்கு இரண்டு என்றும் பிணிக்கும் ஏது - நான்கிலிங்கமும் இரண்டிலிங்கமும் எப்போதும் வியாதிக்குக் காரணமாம். எ - று.

ஒரிலிங்கம் பூசிக்கில் முத்தியுண்டாம். இரண்டிலிங்கம் பூசிக்கில் வியாதியுண்டாம். மூன்றிலிங்கம் பூசிக்கிற் புத்தி முததி இரண்டுமுண்டாம். நான்கிலிங்கம் பூசிக்கில் ஆயுவும் செல்வமும் கீர்த்தியும் நசிக்கும். ஐந்திலிங்கம் பூசிக்கிற் பஞ்சமகாபாதகம் நீங்கும். ஆறிலிங்கம் பூசிக்கில் மரணமுண்டாம். ஏழிலிங்கம் பூசிக்கிற் பவநாசமாம். எட்டிலிங்கம் பூசிக்கில் வியாதியும் சத்தருவுமுண்டாம். ஒன்பதிலிங்கம் பூசிக்கின் இட்டமும் சிவலோகமும் உண்டாம். (க௦க)

ஆசாரியனையும் சிவலிங்கத்தையும் ஆராயுங்கால
முணர்த்துகின்றார்.

தேசிகன் றன்னைச் சிவலிங்கந் தன்னையுமுன்
ஞசறவா ராய்ந்ததன்பின் கொள்.

இ - ள். முன் - தீகைந் பெறுதற்கு முன்னும் சிவபூசையெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொள்ளுதற்கு முன்னும்—தேசிகன றன்னைச் சிவலிங்கந்தன்னையும் - ஆசாரியனையும் சிவலிங்கத்தையும்—ஆச அற ஆராய்ந்து - குணங்குற்றங்களைப் பெரியோர்கள் பலருடனே சந்தேகவிபரீதமற ஆராய்ந்துகொண்டே— அதன்பின் கொள் - அதன்பின்பு சற்குருவென்று துணியப்பட்டவனிடத்திலே தீகைந் பெற்று நல்லிலிங்கமென்று துணியப்பட்ட உடையவரை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொள். எ-று.

கொண்டபின் இகழ்ந்தவழிப்படுங்குற்ற
முணர்த்துகின்றார்.

கொண்டதன்பி னாய்ந்தருவ மின்மைகுண மின்மையுங்
கண்டுவிடு வாரக்குண்டோ கற்பு.

இ - ள். கொண்டதன்பின் ஆய்ந்து - சிவலிங்கத்தையும் ஆசாரியனையும் முன்னர் ஆராய்ந்துகொள்ளாமற் கொண்ட

தனபின்பு ஆராய்ந்து—உருவம் இன்மை குணம் இன்மையும்
சண்டு - அங்ககீனத்துவத்தையும் குணமில்லாமையையுங் க
ண்டு—விடுவார்க்குக் கற்பு உண்டோ - இகழ்ந்து தள்ளுவார்க்
குக் கதியுண்டோ இல்லை. எ - று.

சுயம்புலிங்கம் சின்னபின்னப்படினும் அதனையே வைத்
துப் பூசிக்குமாறுபோல ஆசாரியன எப்படியிருப்பினும் அவ
னையே இகழாது வழிபடுக. கட்டுத்தறியினையும் சிவபெருமா
னையென்றுகொண்டு பததியோடு பூசித்தாற்போல இலிங்கம்
எப்படியிருப்பினும் அதனையே இகழாது பூசிக்க. தான் பூசித்
துவந்த சிவலிங்கம் அக்கினியினாலே பழுதுபடிந் அதனையிக
ழாமல் மனநொந்து கைவிட்டு வேறொருசிவலிங்கத்தைக் கை
க்கொள்ளுமாறுபோலத் தன்னுடைய ஆசாரியன் சிவகிந்தை
சிவத்திரவியாபகாரம் கொலை களவு பிறர்மனைநயத்தல் முத
லிய பெரும்பவங்களைச் செய்து கெடுவானாயின் அவனையிக
ழாது மனநொந்து கைவிட்டு வேறொராசாரியனை அடை
ந்து வழிபடுக. உடையாத ஓடமேயன்றி உடைந்த ஓடம்
யாதொன்றினையுங் கரையேற்றமாட்டாதவாறுபோலச் சற்கு
ருவேயனறி அசற்குருயாவரொருவரையும் முத்தியடைவி
க்கமாட்டான். (க௦௩)

இலிங்கக்குற்றங்களையும் அவற்றைப் பூசித்த
வழிப்படுங் குற்றத்தையும் ஆறுதிற்குக்
குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

சரசரத்த வாணலிங்கந் தாரத்தைக் கொல்லு
முருகவுளம புத்திரரையும்.

இ - ள். சரசரத்த வாணலிங்கம் - சரசரத்த திருமேனியை
யுடைய வாணலிங்கமானது—உள்ளம் உருகத் தாரத்தைப்
புத்திரரையும் கொல்லும் - மனமுருகும்படி மனைவியையும்
புத்திரரையும் நாசமாக்கும். எ - று. (க௦௪)

உச்சிக் குழியி லொடுக்குமுயி ரைக்கோணி
விச்சையுறு மில்லிழப் பிக்கும்.

இ - ள். உச்சிக் குழியில் உயிரை ஒடுக்கும் - உச்சியிலே குழிந்ததாயில் உயிரைப் போக்கும்;—கோணில் இச்சை உறும் இல் இழப்பிக்கும் - முடி வளைந்ததாயில் விருப்பம் பொருந்திய வீட்டினையிழப்பிக்கும். எ - று. (க௦௫)

களங்கங் கயரோகங் காட்டுங்காக் கைக்கால
களைந்துவிடு மேகழுத்தைக் காய்நது.

இ - ள். களங்கம் கயரோகம் காட்டும் - களங்கமுள்ள இலிங்கம் கயரோகவியாதியையுண்டாக்கும்;—காக்கைக் கால் கழுத்தைக் காய்ந்து களைந்துவிடும் - காக்கைக்கால்போலுங் கீற்றினையுடைய இலிங்கமானது கழுத்தைக் கோபிததுப் போக்குவிக்கும். எ - று.

அக்களங்கம் மயினிறமும், கறுத்த அப்பிரகக்கன்னிறமும்,
நீலக்கன்னிறமும் என மூவிதமாம். (க௦௬)

இட்டங் கெடுக்கும்விந் துத்தா னிரேகைதான்
வெட்டுவிக்கும் வாளால் விரைந்து.

இ - ள். விந்துத்தான் இட்டம் கெடுக்கும் - விந்துவினையுடைய இலிங்கம் அபீட்டத்தைக் கெடுக்கும்;—இரேகைதான் விரைந்து வாளால் வெட்டுவிக்கும் - இரேகையினையுடைய இலிங்கம் விரைந்து வாளினாலே வெட்டுவிக்கும். எ - று.

அவ்விந்துவானது இளம்பெண்களுடைய முலைக்கண்ணிறத்தையுடையதும், நாவற்பழநிறத்தையுடையதும் என இரண்டுவிதமாம். இரேகையானது ஆகாயத்தினின்று விழும் மழைத்துளித்தாரை போன்றதும், பூமியிலெற்றிய கயிறு போன்ற

தும், பலவாகச் சிதறிய சூரியகிரணம் போன்றதும் என மூன்றுவிதமாம். (க0௭)

அதிதூல லிங்கத் தருச்சனை செய்யே
லதிநுண்மை யுஞ்சிறந்த தன்று.

இ - ள். அதி தூல லிங்கத்து அருச்சனை செய்யேல் - மேலே சொல்லப்படும் பஞ்சகுதிரததுக்கு ஒவ்வாமல் மிகப் பருத்திருக்கும் சிவலிங்கத்திலே பூசைசெய்யாதே;—அதி நுண்மையும் சிறந்தது அன்று - மிகச் சிறுத்திருக்கும் இலிங்க மும் சிறப்புடையதன்று. எ - று.

இக்குற்றங்களெல்லாம் போககாமிக்கேயன்றி முத்திகாமிக் கில்லையென்றுணர்க. (க0௮)

ஆயு வழியு மதிக மிலிங்கமெனின்
வீயுநிதி பீட மிகின்.

இ - ள். இலிங்கம் அதிகம் எனின் ஆயு அழியும் - சிவலிங் கம் அதிகமாகில் வயது குன்றும்;—பீடம் மிகின் நிதி வீயும் - பீடம் அதிகமாகில் திரவியங்குன்றும். எ - று. (க0௯)

பஞ்சகுத்திரவிதி மூன்றுதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.

லிங்கத்தைச் சூழ்ந்துபுடை யிற்பருமையெண்ணிகெ
வங்கதுபீ டத்தினக லம்.

இ - ள். லிங்கத்தைச் சூழ்ந்து புடையில் பருமை எண்ணி கெ - முதற்கண்ணே சிவலிங்கத்தைச் சுற்றி அதனது சுற்றுப் பருமையையளக்க;—அங்கது பீடத்தின் அகலம் - அது எவ வளமோ அவ்வளவே பீடத்தினகலங்கொள்க எ-று. (க10)

ஐந்துகூ றுக்கவத னைப்பீடத் துன்னதநான்
கொன்றுசிவ லிங்கோன் னதம்.

இ - ள். அதனை ஐந்துகூறு ஆக்க-அந்தச்சுற்றுப்பருமையைய ஐந்து கூறுக்குக்;—நான்கு பீடத்து உன்னதம் - அவற்றுள் நான்குகூறு பீடத்தினுயரமும்;—ஒன்று சிவலிங்க உன்னதம்-ஒருகூறு சிவலிங்கத்தினது உயரமுமாகக் கொள்க. எ - று. ()

ஐந்துகூற் றிற்பாதி கோமுகைகண் டப்பருமை
யைநதுமதன் பாதியுமே யாம.

இ - ள். கோமுகை ஐந்துகூற்றில்பாதி - பீடத்தின் வட்ட ததை விட்டுக் கோமுகையினீளம் இரண்டரைக்கூறும்--கண் டப் பருமை ஐந்தும் அதன்பாதியுமே ஆம் - பீடத்தினது கண் டத்தின் சுற்றுப்பருமை ஏழரைக்கூறுமாகக் கொள்க. எ - று.

பஞ்சகுத்திரவிதி பாராவழிப்பெங்குற்ற

முணர்த்துகின்றார்.

பஞ்சவித சூத்திரத்தைப் பார்த்திலிங்கத்தாச்சனைசெய்
பெஞ்சலதி கமபழுதென் றெண்.

இ - ள். இலிங்கத்துப் பஞ்சவித சூத்திரத்தைப் பார்த்துஅர் ச்சனை செய் - சிவலிங்கத்திலே இங்ஙனங்கூறிய பஞ்சகுத்திரங்களை முன்னே பார்த்து அவைகள் ஒத்திருக்குமாகில் அதிலே பூசைபண்ணு;—எஞ்சல் அதிகம் பழுது என்று எண் - அவைகள் குறையினும் மிகினுங் குற்றமுண்டாமென்றறி. எ - று.

குறையில் வியாதியும், மிகற் சத்துருபீடையும் உண்டா
மென்றணர்க. (ககக)

வாணலிங்கத்துக்கு அடி முடி வரையறுத்

துணர்த்துகின்றார்.

முடிதூல மாமுக முன்னதமாஞ் சூக்க

மடிவாண லிங்கத்தென் றார்.

இ - ள். வாணலிங்கத்து - வாணலிங்கத்திலே -- தூலம் முடியும் - தூலமாயிருக்குமிடம் முடியென்றும், — உன்னதம் முகம் ஆம் - யாதாயினுமொருபக்கத்திலே உயர்ந்திருக்குமிடம் முகமென்றும், — சூக்கம் அடி என்றார் - குவிந்திருக்குமிடம் அடியென்றும் தூலோகள் கூறினார்கள். எ - று.

இங்ஙனம் பகுத்துணர்ந்த இலிங்கத்தை ஐந்து கூறுபண்ணி, மேலே மூன்றுகூறு நிற்கக் கீழிரண்டு கூற்றையும் உள்ளே பதித்து, அட்டபந்தனஞ்சாத்துக. இடவியாயிருந்தாலும் குவிந்திருந்தாலும் எவவிடம் அழகு பெற்றிருந்தது அதுவே திருமுடியெனக் கொள்ளலுமாம். (ககச)

படிகலிங்கவிலக்கணம் மூன்றுதிருக்குறளா
லுணாததுகின்றார்.

சூரியகாந் தந்தன்னைச் சூழ்நதுறும் பஞ்சினைத்தான்
சூரியன் முன்னே சுடும.

இ - ள். சூரியகாந்தம் - சூரியகாந்தமானது, — சூரியன்முன் தனைச் சூழ்ந்து உறும் பஞ்சினை - மத்தியானத்திலே சூரியனுக்கு முன்னே தன்னைப் பிடித்துத் தன்னிலே பஞ்சைவைக்கில், — சுடும - அதனிடத்தே அக்கினியைப் பிறப்பிக்கும். எ - று.

சந்திரகாந் தந்தனைச்சூழ் பஞ்சுதனிற் றண்புனலைச்
சந்திரன் முன்னே தரும.

இ - ள். சந்திரகாந்தம் - சந்திரகாந்தமானது, — சந்திரன் முன் தனைச் சூழ் பஞ்சுதனில் - சந்திரனுக்கு முன்னே தன்னைப் பிடித்துத் தன்னிலே பஞ்சை வைக்கில், — தண் புனலைத்தரும் - அதனிடத்தே குளிர்ந்த சலத்தைத் தரும். எ - று.()

இவ்விரண்டு மல்லா ததுபடிக மென்றெனுத
வவ்விரண்டி னோடொன்றே யாம்.

இ - ள். இவ்விரண்டும் அல்லாதது பழகம் என்று எனுக -
இவ்விரண்டுவிதமும்ல்லாதது பழகமென்றறிக, — அவ்விரண்
டினோடு ஒன்றே ஆம் - அவ்விரண்டோடும் இவ்வொன்றுங்
கூட மூவிதமாம். எ - று. (கக௭)

அவவியத்தமுதவிய இலிங்கங்களின் பெயருந்

தொகையு முணர்த்துகின்றார்.

அவ்வியத்த மற்றை வியத்தம்வியத் தாவ்வியத்த
மவ்வியத்தான் மூன்றிலிங்க மேன.

இ - ள். இலிங்கம் - சிவலிங்கமானது — அவவியத்தம் - அப
வியத்தலிங்கமும், — மற்றை வியத்தம் - அதற்கு மாறாகிய விய
த்தலிங்கமும், — வியத்தாவவியத்தம் - வியத்தாவவியத்தலிங்க
முமென — இவ்விதத்தான் மூன்று என் - இந்தப்பிரகாரமாக
மூவகைப்படுமெனறறி. எ - று. (கக௮)

அவவியத்தலிங்கமும் வியத்தலிங்கமு

முணர்த்துகின்றார்.

அவ்வியத்தம் பீடலிங்க மங்கமனைத் தும்விளங்கு
மவ்விலிங்க மேவியத்த மாம்.

இ - ள். பீடலிங்கம் அவவியத்தம் - பீடமுஞ்சிவலிங்கமு
மாயிருப்பது அவவியத்தலிங்கமாம்; — அங்கம் அனைத்து
விளங்கும் அவலிங்கமே வியத்தம் ஆம் - கரசரணாகியவயவ
ங்களைல்லாம் விளங்கும் இருபத்தைந்து விக்கிரகபேதங்களுய்
வியத்தலிங்கமாம். எ - று.

அவவியத்தலிங்கம் சருவதோபத்திரம், வாகுத்தமானம், சை
வாதிகம், ஸ்ரீராசிகம் என நான்குவகைப்படும். அவை ஒவ்
வொன்று நந்நான்காய்ப் பதினாரும். அவை ஒவ்வொன்று நந
நான்காய் அறுபத்துநான்காம். இருபத்தைந்து விக்கிரகங்களா

1274 (6174)
வன சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாஞ்ஞார், சிப்பாபதி, கல்
யாணசுந்தரர், பிக்ஷாடனா, காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, சலந்த
ராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், ஹரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசுரா,
கிராதர், கங்காளர், சண்டேசாதுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்கரப்
பிரதர், கசமுகாதுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசி
னா, தாழிணமூர்த்தி, லிங்கோற்பவர் என்பனவாம். (ககசு)

வியத்தாவவியத்தலிங்கமுணர்த்துகின்றார்.

விளங்கின் முகமே வியத்தாவ் வியத்த
மிலிங்கந் தனிலென்றே யெண.

இ - ள். இலிங்கந்தனில் முகம் விளங்கில் - இலிங்கத்திலே
முகமுந்தோள்களும் விளங்கில், — வியத்தாவவியத்தம் என்றே
எண் - அது வியத்தாவவியத்தலிங்கமென்றறி. எ - று.

வியத்தம் எல்லாவுறுப்புக்களும் வெளிப்பட்டிருப்பது. அவ்
வியத்தம் அவை வெளிப்படாதிருப்பது. வியத்தாவவியத்தம்
சிலவுறுப்புக்கள் வெளிப்பட்டும் மற்றவை வெளிப்படாமலுமி
ருப்பது. வியத்தாவவியத்தலிங்கஞ்செய்யுமிடத்து உருத்திர
பாகத்தை மூன்றுகூறுகப் பிரித்து நடுக்கூறில் ஒருமுகமே
னும் மூன்றுமுகமேனும் நான்குமுகமேனுஞ்செய்க. மேற்கூ
ற்றிலே திருமுடியுங்கீழ்க்கூற்றிலே கழுத்துந்தோண்முலைமட
டுஞ்செய்க. கீழுள்ள கைகள் செய்யலாகாது. முகமொன்றா
யின் வியாதியை நீக்கும்; மூன்றாயிற் சாந்தியைப் பண்ணுய்;
நான்காயிற் சுகத்தைக் கொடுக்கும்; இரண்டாயினும் ஐந்தாயி
னும் அரிட்டங்கொடுக்கும். (கஉ௭)

அசலமுதலிய இலிங்கங்களின் பெயரும் தொகையு
முணர்த்துகின்றார்.

அசலஞ் சலனஞ் சலாசல மற்றை
யசலசல மென்றொருநான் காம்.

இ - ள். சிவலிங்கமானது—அசலம் - அசலலிங்கமெனவும்,—சலனம் - சலனலிங்கமெனவும்,—சலாசலம்- சலாசலலிங்கமெனவும்,—மற்றை அசலசலம் என்று-அசலசலலிங்கமெனவும்,—ஒருநான்காம் - நான்குவகைப்படும். எ - று. ()

அசலலிங்கமுஞ் சலனலிங்கமு முணர்த்துகின்றார்.

கோபுர மாதிரியசலங் குறிப்பினுள்ளே
தாபிதலிங் கஞ்சலனந் தான்.

இ - ள். கோபுரம் ஆதி அசலம் - கோபுரமுதலாயின அசலலிங்கமாம்;—குறிப்பின் உள்ளே தாபிதலிங்கம் சலனந்தான் - தனக்கு வேண்டியதொருநிறத்திலே இருதயத்திற கற்பித்துப் பூசிக்கப்படுஞ் சிவலிங்கம் சலனலிங்கமாம் எ - று.

ஆதியென்றதனால் விமானமுதலியனவுங்கொள்க. போக்கு வரவின்மையால் அசலமெனவும், போக்குவரவுண்மையான சலனமெனவுஞ் சொல்லப்பட்டன. (கஉஉ)

சலாசலலிங்கமும் அசலசலலிங்கமும்

உணர்த்துகின்றார்.

வாணலிங்க மற்றுஞ் சலாசலமே மண்டலமும்
காணினசலசலங் காண.

இ - ள். வாணலிங்கம் மற்றும் சலாசலம் - வாணலிங்கமும் இரத்தினலிங்கமுதலியனவும் சலாசலலிங்கமாம்;—மண்டலமும் காணின் அசலசலம் காண் - வேதிகையிலே மண்டலமிட்டுப் பூசிக்கின் அது அசலசலலிங்கமாமென்றறி. எ - று.

வாணலிங்கமுதலாயின இட்டலிங்கமாகவும் பரார்த்தத்திலே சிவசுன்னரீதியில் அங்கலிங்கமாகவும் பூசிக்கப்படிற் சலமெனவும், பரார்த்தமாகத் தாபிக்கப்படிந் அசலமெனவும்,நிற்றலாற் சலாசலமெனப்பட்டன. அநந்தவிசயமுதலிய தொண்

ஊற்றாறு மண்டலவிங்கங்களுள் யாதொன்று திகைத்துச் சொல்லியபடி வேதிகையிலிட்டுப் பூசிக்கப்படிந் அசலமெனவும், இட்டலிங்கமாக நாடோறுமிட்டுப் பூசிக்கப்படிந் சலமெனவும், நின்றலால் அசலசலமெனப்பட்டன. (கஉக)

சிவபூசைக்கு அருகரல்லாதார்க்குப் பூசாவிதி மூன்று
திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

உயர்ந்தகுலத் தோருட் பழுதுறுப்பி னோரு
முயர்ந்தாரை யலலாதா ரும்.

இ - ள். உயர்ந்த குலத்தோருள் உறுப்புப் பழுதினோரும் - உயர்வாகிய நான்குவருணத்தாருள் உறுப்புக்குறைந்தவாகளும்—உயர்ந்தாரை அல்லாதாரும் - நான்குவருணத்தாரல்லாத சங்கராசாதியாரும். எ - று. (கஉச)

குறித்து மறுமை குரவன் பதத்தைக்
குறித்தவன்செய் தீக்கைதகக் கொண்டு.

இ - ள். மறுமை குறித்து - மறுமையின்பத்தை விருமபி—குரவன் பதத்தைக் குறித்து - ஆசாரியருடைய திருவடிகளை யடைந்து—தக அவன் செய் தீக்கை கொண்டு - தங்கள் தங்கள் அதிகாராநுகுணமாக அவா பண்ணிய திகைதையைப் பெற்று. எ - று. (கஉரு)

குறித்துச் சிவனெனக் கோபுரத்தைப் பூவும்
பறித்தருச்சித் தேத்துகபாங் கால்.

இ - ள். கோபுரத்தைச் சிவன் எனக் குறித்து - திருக்கோபுரத்தைச் சிவபெருமானாகப் பாவித்து—பூவும் பறித்து - பத் திரபுத்தபங்களைப் பறித்து—பாங்கால் அருச்சித்து ஏத்துக - விதிப்படி பூசித்துத் துதிக்கக்கடவர். எ - று.

தூபியையும் அவவாறே அருச்சிக்க. அது “தூபியினைக் கோபுரத்தை யீசனெனக் கண்டுதொழு--பாபமறும்வாய்த்துறுமின் பம்.” என்னுந் திருக்குறளானுணர்க. (கஉசு)

தூலமுதலிய மூலிதலிங்கங்களை யுணர்த்துகின்றார்.

தூலலிங்க மாந்தூபி சூக்குமமா முள்ளிலிங்க
மேலும் பவிபத் திரம்.

இ-ள். தூபி தூலலிங்கம் ஆம்-சிகரந்தூலலிங்கமாம்;—உள் இலிங்கம் சூக்குமம் ஆம்-விமானத்துள் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவலிங்கஞ் சூக்குமலிங்கமாம்;—ஏலும் பவி பத்திரம் - அதற்கு முன்னே பொருந்திய பலிபீடம் பத்திரலிங்கமாம். எ-று.

அந்தரியாகபூசை யுணர்த்துகின்றார்.

தம்முள்ளத் துற்ற சலனசிவ லிங்கத்துந்
தம்மன்பா லாச்சிக்க தாம்.

இ - ள். தம் உள்ளத்து உற்ற சலன சிவலிங்கத்தும் - தம் முடைய இருதயத்தை எட்டிதழ்ததாமரையாகக் கருதி அதை ஆசனமாக்கி அதில் எட்டங்குலவுயரமும் தமக்கு வேண்டிய தொரு நிறமுமுள்ளதாகக் கற்பிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும்—தம் அன்பால் தாம் அர்ச்சிக்க - புறப்பூசை செய்யுமாறுபோல அகப்பூசையைக் கொல்லாமை முதலிய அட்டபுட்பங்கொண்டு அன்பினோடு செய்யக்கடவர். எ - று.

அட்டபுட்பங்களாவன கொல்லாமை, ஐம்பொறியடக்கல், பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு என்பனவாம். உட்பூசையினுயர்வு “உள்ளேவல் செய்வானைக் காந்தன் மிகவுகப்ப—னுள்ளேசெய் பூசை யுகந்து” “அலலாக் கைக்கில்லை யருவருப்பு மில்லை--கொலையுமி லையுட்பூசை கூடு” என்னுந் திருக்குறள்களானுணர்க. (கஉஅ)

இம்முறை செய்யமாட்டாதார்க்கு வேறொருவிதி
யுணர்த்துகின்றார்.

இரவியுளத் தென்று மிலங்கு மமலன்
கரமலர லர்ச்சிக்க கண்டு.

இ - ள். அமலன் இரவி உளத்து என்றும் இலங்கும் எனக்
கண்டு - நிருமலராகிய சதாசிவமூர்த்தி ஆதிதமண்டலத்தின்
கண் அனவரதமும் எழுந்தருளியிருப்பரெனக் கருதி, —கரம்
மலரால் அர்ச்சிக்க - ஆசனமூர்த்திமூலமந்திரங்களை உச்சரி
தது அவருக்கெதிராகக் கைகளினாலே புட்பங்களைத் தூவி
அருச்சினைசெய்யக்கடவர். எ - று. (கஉக)

பூசைசெய்யாதார்க்குக் கதியில்லையென்ப
துணர்த்துகின்றார்.

தமக்கருக மோருருவிற் பூசை சமையா
தமக்குத் துணையாதோ தான்.

இ - ள். தமக்கு அருகம ஒருருவில் பூசை சமையார் தம
க்கு - தங்கள் தங்கள் வருணத்துக்கு அருகமாகிய ஒருருவினி
டத்தே சிவபூசை செய்யாதவருக்கு—யாது துணை - யாது
துணையுண்டு. எ - று.

தத்தமக்கு அருகமல்லாத பூசைகளைச் செய்தார் உலகத்துக்
கும் அரசனுக்குந் தீங்கு விளைத்துத் தாம் நரகத்தின் மூழ்குவ
ரெனச் சிவாகமஞ் செப்புமென்றுணர்க. சிவபூசை செய்யா
தாரிழிவு “திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூருந் திருவெண்ணீ
ரணியாத திருவி லூரும்—பருக்கோடிப் பததிமையாற் பாடா
ஆரும் பாங்கினோடு பலதளிக ளில்லா ஆரும்—விருப்போடு
வெண்சங்க மூதா ஆரும் விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா
ஆரு—மருப்போடு மலர்பறித்திட் டிண்ண ஆரு மவையெல்லா

முரல்ல வடவி காடே.” எ-ம். “திருநாம மஞ்செழுத்துஞ்செ
ப்பா ராகிற் றீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசா ராகி—லொரு
காலுந் திருக்கோயில் சூழா ராகி லுண்பதன்முன் மலர்பறித
திட் டெண்ண ராகி—லருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா
ராகி லளிபற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னிற்—பெருநோய்
கண் மிகுலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப் பிறப்பதற்கே தொழி
லாகி யிறக்கின னாரே.” எ-ம். வருந் திருநாவுக்கரசுநாயனா
தேவாரங்களினாலறிக.

(க௩௦)

சிவபூசைக்கின் றியமையாச் சிவசின்ன

முணர்த்துகின்றார்.

பூனாமற் கண்டிசிவ பூசைபுரி வார்பலததைக்

காணாபூ ணாய்கண்டி கை.

இ - ள். கண்டி பூனாமல் சிவபூசை புரிவார் பலததைக் கா
ணா—உருத்திராக்ஷத் தரியாமற் சிவபூசை செய்வோர் அதனால்
வரும பயனைப் பெறார்;—கண்டிகை பூணாய் - ஆகையால்
உருத்திராக்ஷத்தரித்துக்கொண்டே சிவபூசை செய். எ - று.

சிவபூசையைக் கூறவே சிவமந்திரசெபம் சிவாலயசேவை
முதலிய பிறபுண்ணியங்கள் செய்யும்போதும் உருத்திராக்ஷத்
தரித்தல்வேண்டுமென்பது தானே பெறப்படும். (க௩௧)

உருத்திராக்ஷத்தரிக்கக் கூடியவழிப்படுங்குற்ற

முணர்த்துகின்றார்.

பூணபதற்குக் கண்டியினைக் கூசியிடும புல்லியரைக்

காணபதற்குக் கூசுமரன் கைத்து.

இ - ள். கண்டியினைப் பூணபதற்குக் கூசியிடும புல்லியரை -
உருத்திராக்ஷத்தைத் தரிப்பதற்குக் கூசுகின்ற கீழ்மக்களை—

அரன் கைத்துக் காண்பதற்குக் கூசும் - சிவபெருமான் வெறுத்துப் பார்க்கக் கூசுவர். ஏ - று. (௧௩௨)

உருத்திராக்ஷத்தின் விசிட்டமுணர்த்துகின்றார்.

உண்டு மணிகள் பலவு மவற்றுள்ளுங்
கண்டி விசிட்டமெனக் காண்.

இ - ள். மணிகள் பலவும் உண்டு - உருத்திராக்ஷமணி தாமரைமணி பளிங்குமணி புத்திரதிபமணி சங்குமணி எனப் பலவகைமணிகளுண்டு;--அவற்றுள்ளும் கண்டி விசிட்டம் எனக் காண் - அவைகளெல்லாவற்றுள்ளும் உருத்திராக்ஷமே விசிட்டமென்றறி. ஏ - று.

உருத்திரனது கண்ணிற்கோன்றினமையால் உருத்திராக்ஷமெனப்பெயர் பெற்றது. தேவர்கள் திரிபுரத்தசுரர்களாலே தங்களுக்கு நிகழ்ந்த துன்பத்தை விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டபொழுது திருக்கைலாசபதி ஆயிரந்தேவவருடம் தம்முடைய மூன்று திருக்கண்களையும் மலர்த்திக்கொண்டிருப்ப, அவைகளினின்றும் நீர் பொழிந்தன. சூரியரூபமாகிய வலக்கண்பொழிந்த நீரிலே பன்னிரண்டுருத்திராக்ஷமரமும், சந்திரரூபமாகிய இடக்கண்பொழிந்த நீரிலே பதினாறுருத்திராக்ஷமரமும், அக்கினிரூபமாகிய நெற்றிக்கண் பொழிந்த நீரிலே பத்துருத்திராக்ஷமரமும் உதித்தன. வலக்கண்ணினின்றும் கபிலநிறவுருத்திராக்ஷமும், அதினின்று செந்நிறவுருத்திராக்ஷமும் அதினின்று பொன்னிறவுருத்திராக்ஷமும் தோன்றின. இடக்கண்ணினின்று வெண்ணிறவுருத்திராக்ஷந்தோன்றிற்று. நெற்றிக்கண்ணினின்றும் கருநிறவுருத்திராக்ஷம் தோன்றிற்று. வெண்ணிறமணி பிராமணராலும், கபிலநிறமணியும் செந்நிறமணியும் க்ஷத்திரியராலும், பொன்னிறமணி வைசியராலும், கருநிறமணி சூத்திரராலும் தரிக்கற்பாலனவாம். (௧௩௩)

உருத்திராக்ஷத்துக்கு முகநியமமுணர்த்துகின்றார்.

ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாறே மெட்டொன்பா
னென்னொன்பான் மற்றுமுக முண்டு.

இ - ள். ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு எட்டு ஒன்பான் ஒன்றொன்பான் மற்றுமுகம் உண்டு - அவ்வுருத்திராக்ஷத்திலே ஒருமுகமணியும், இரண்டுமுகமணியும், மூன்றுமுகமணியும், நான்குமுகமணியும், ஐந்துமுகமணியும், ஆறுமுகமணியும், ஏழுமுகமணியும், எட்டுமுகமணியும், ஒன்பதுமுகமணியும், பத்துமுகமணியும், அதற்குமேற்பட்ட முகமணிகளும் உண்டு. எ - று.

பதினாறுமுகம்வரைக்கும் உண்டெனவறிக. ஒருமுகமணி தரிக்கிற் சிவனுக்கும், இரண்டுமுகமணி தரிக்கிற் சுத்திக்கும், மூன்றுமுகமணி தரிக்கில் திரிமூர்த்திகளுக்கும், நான்குமுகமணி தரிக்கிற் பிரமாவுக்கும், ஐந்துமுகமணி தரிக்கிற் சதாசிவமூர்த்திக்கும், ஆறுமுகமணி தரிக்கிற் சுப்பிரமணியருக்கும், ஏழுமுகமணி தரிக்கிற் சத்தமாதர்களுக்கும், எட்டுமுகமணி தரிக்கில் அட்டவித்தியேசரர்களுக்கும், ஒன்பதுமுகமணி தரிக்கிற் கங்கை முதலிய நவதீர்த்தங்களுக்கும், பத்துமுகமணி தரிக்கிற் பத்துத்திக்குபாலர்களுக்கும், பதினொருமுகமணி தரிக்கிற் பதினொருருத்திரர்களுக்கும், பன்னிரண்டுமுகமணி தரிக்கில் விட்டுனுமூர்த்தியாகிய வாசுதேவர் முதலிய பன்னிருவர்களுக்கும், பதின்மூன்றுமுகமணி தரிக்கிற் சதருத்திரர்களுக்கும், பதினான்குமுகமணி தரிக்கில் அசுவினிதேவதைகளுக்கும், அட்டவசுக்களுக்கும், பதினைந்துமுகமணி தரிக்கிற் சந்திரனவருணன் முதலியவர்களுக்கும், பதினாறுமுகமணி தரிக்கில் முப்பத்துமுகக்கோடிதேவர்கள் பிரமா விஷ்ணு சிவன் எல்லாருக்கும், பிரீதியாமென்றுணர்க.

இந்தப்பிரகாரமன்றி மற்றொருபிரகாரம் சிவாகமத்திற் கூறப்படும் ஒருமுகமணிக்கு அதிதேவதை பரசிவன்; அது பிரமகத்தியைப்போக்கும். இரண்டுமுகமணிக்கு அதிதேவதை ஸ்ரீகண்டபரமசிவன்; அது கோகத்தியைப் போக்கும். மூன்றுமுகமணிக்கு அதிதேவதை அக்கினி, அது ஸ்ரீகத்தியைப்போக்கும். நான்குமுகமணிக்கு அதிதேவதை பிரமா; அது நாகத்தியைப் போக்கும். ஐந்துமுகமணிக்கு அதிதேவதை காலாக்கினிருத்திரர்; அது புணர்தற்பாலரல்லாதாரைப் புணர்ந்தபாவத்தையும் புசிக்கற்பாலனவல்லாதனவற்றைப் புசித்தபாவத்தையும் போக்கும். ஆறுமுகமணிக்கு அதிதேவதை சுப்பிரமணியக்கடவுள்; அது பிரமகத்தி முதலிய பாவங்களைப் போக்கும். ஏழுமுகமணிக்கு அதிதேவதை ஆதிசேடன்; அது கோகத்தியையும் பொற்களவையும் போக்கும். எட்டுமுகமணிக்கு அதிதேவதை விநாயகக்கடவுள்; அது குருபன்னியைப் புணர்ந்த பாவத்தையும் பொற்களவையும் துலாதானமுதலிய தானங்கள் வாங்கிய பாவத்தையும் பிறரன்னத்தைக் கவர்ந்துண்ட பாவத்தையும் போக்கும். ஒன்பதுமுகமணிக்கு அதிதேவதை வைரவக்கடவுள்; அது ஆயிரம் பிராணகத்தியையும் நூறு பிரமகத்தியையும் பூதம் பிசாசம் சர்ப்பமுதலியவற்றாலாகும் விக்கினங்களையும் போக்கிச் சித்திமுத்திகளைக் கொடுக்கும். பத்துமுகமணிக்கு அதிதேவதை விட்டுணு; அது நாள் கோள் பேய் பூதம் பிரமராக்கதமுதலியவற்றாலுண்டாகிய தீங்குகளெல்லாவற்றையும் போக்கும். பதினொருமுகமணிக்கு அதிதேவதைகள் பதினொருருத்திரர்; அது ஆயிரம் அசுவமேதபலத்தையும் நூறு வாசபேயபலத்தையும் இலக்ஷங்கோமேதபலத்தையும் கொடுக்கும். பன்னிரண்டுமுகமணிக்கு அதிதேவதைகள் பன்னிரண்டாதித்தர்; அது கோமேதபலத்தையும் அசுவமேதபலத்தையும் சுவர்ணதானபலத்தையும் கொடுக்கும். பதின்மூன்றுமுகமணிக்கு அதிதேவதை சுப்பிரமணியக்கட-

வுள்; அது சர்வாபீட்டத்தையும் சர்வசித்தியையும் கொடுக்கும், பிதாவையும் மாதாவையும் சகோதரரையும் புத்திரரையும் கருவையுங்கொன்ற பாவங்களைப் போக்கும். பதினான்கு முகமணிக்கு அதிதேவதைகள் சிவமும் சததியும்; அது தன்னைத்தரித்தோர்க்குத் தேவர் முனிவர் முதலாயினோரெல்லாரையும் வசப்படுத்துச் சிவபதத்தைக் கொடுக்கும்; அது கிடைப்பதரிது. ஆறுமுகமணி வலப்புயத்தினும், ஒன்பதுமுகமணி இடப்புயத்தினும், பதினொருமுகமணி சிகையினும், பன்னிரண்டுமுகமணி காதுகளினும், பதினான்குமுகமணி சிரசினுந்தரிப்பது உததமம். (ககசு)

செபமாலைக்கு மணி கொள்ளுமாறுணர்த்துகின்றார்.

ஒருவிதமே கோவைக் குறுதியஃ தன்றிப்

பலவிதத்தா மாலை பழுது.

இ - ள். கோவைக்கு ஒருவிதமே உறுதி - செபமாலைக்கு உருத்திராக்ஷமணி கொள்ளுமிடத்து எல்லாம் ஒரேவிதமான முகங்களை யுடையனவாகக் கொள்ளுதலே தகுதி;—அஃது அன்றிப் பலவிதத்து ஆம் மாலை பழுது - அவ்வாறன்றிப் பலவிதமாகிய முகமணிகளையுங் கலந்து கோத்த செபமாலை குற்றமுடைத்து. ஏ - று.

செபமாலைக்கு இரண்டுமுகமணியும் மூன்றுமுகமணியும் பன்னிரண்டுமுகமணியும் பதின்மூன்றுமுகமணியும் ஆகாவாம். (1)

செபமாலைப்பிரதிட்டை ஐந்து திருக்குறளா

ஹணர்த்துகின்றார்.

சத்தியோ சாதத் தபிடேகஞ் சாதிக்க

வுத்தரத்தான் மத்திக்க வோர்ந்து.

இ - ள். ஓர்ந்து - விதியை ஆராய்ந்து,—சத்தியோசாதத்து அபிடேகம் சாதிக்க - சத்தியோசாதமந்திரத்தினாலே எண்

ணையக்காப்பு முதலியவற்றால் அபிடேகம்பண்ணி,—உத்தரத்தால் மத்திக்க - வாமதேவமந்திரத்தினாலே குச்சப்புல்லுச் சாத்தி, இருதயமந்திரத்தினாலே கந்தபுஷ்பஞ் சாத்துக. ஏ - று. உத்தரதிசையை நோக்கும் வாமதேவத்தை உத்தரமென்றார்.

கொடுத்திடுக தூப மகோரமனுக் கூறித்
துடைத்திடுக தற்புருடஞ் சூழ்ந்து.

இ - ள். அகோரமனுக் கூறித் தூபம் கொடுத்திடுக-அகோரமந்திரத்தை உச்சரித்துத் தூபதீபங்கொடுத்து,—தற்புருடம் சூழ்ந்து துடைத்திடுக-தற்புருடமந்திரத்தை உச்சரித்துத் திருவொற்றாடை சாத்துக. ஏ - று. (௧௩௭)

தனித்தனியே யீசானத் தாலே சதக
மெணிக்குறையா மேசெபிக்க வேய்ந்து.

இ - ள். தனித்தனியே ஏய்ந்து - ஒவ்வொருமணியையுந் தொட்டு,—ஈசானத்தாலே சதகம் எனிக் குறையாதே செபிக்க - ஈசானமந்திரத்தினாலே நூறுநூறுவிற குறையாமல் அபிமந்திரிக்க. ஏ - று. (௧௩௮)

நாயகத்தைத் தொட்டு நவில்க பிரமமெலா
மேய சதங்குறையா தே.

இ - ள். நாயகத்தைத் தொட்டு - நாயகமணியைத் தொட்டு,—பிரமம் எலாம் ஏய சதம் குறையாது நவில்க - பஞ்சப் பிரமத்தினாலே பொருந்திய நூறுநூறுவிற்குறையாமல் அபிமந்திரிக்க. ஏ - று.

பஞ்சப்பிரமமாவன ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்பனவாம். (௧௩௯)

பரமசிவ னைப்பூசை பண்ணுமுறை போலப்
பரமமா நாயகத்திற் பண்

இ - ள். பரமசிவனைப் பூசை பண்ணும் முறைபோல - நித்தியகர்மத்திலே பரமசிவனைப் பூசிக்குமுறைமைபோல—பரமம் ஆம் நாயகத்தில் பண் - சத்தியாதிசத்திபரியந்தமாக மேலாகிய நாயகமணியிலே பூசைபண்ணு. எ - று.

இப்படிப் பிரதிட்டை செய்ப்பட்டசெபமால்கொண்டு செபிக்கினன்றிப் பெரும்பயனெய்தாதெனச் சிவாகமங்கள் கூறுமெனவறிக. (கச௦)

உருத்திராக்ஷந்தரிக்குமுறைமை மூன்றுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

சிரத்தி னுரத்திற் நிணிதோ டிரண்ட
கரத்தினும்பூ ணுய்கண்டி கை.

இ - ள். கண்டிகை - உருத்திராக்ஷமாலையை—சிரத்தின் - தலையினும்,—உரத்திரன் - மார்பினும்,—திணி தோள் - திண்மைகொண்ட புயங்களினும்,—திரண்ட கரத்தினும்- திரண்ட கைகளினும்—பூணுய் - அதற்குச் சொல்லிய மந்திரங்கொண்டுதரி. எ - று.

உம்மையால் காது கழுத்துச் சிகை உபவீதங்களினு மெனக்கொள்க. சிகையிலும், சிரசிலும், ஈசானமந்திரத்தினாலும், காதுகளிற் தற்புருடமந்திரத்தினாலும், கழுத்தில் அகோரமந்திரத்தினாலும், மார்பில் வியோமவியாபினிமந்திரத்தினாலும், புயங்களிலும் கைகளிலும், பிராசாதமந்திரத்தினாலுந் தரிக்க. சயனத்தினும், மலசலமோசனத்தினும், புணர்ச்சியினும், நோயினும், சனனசௌசமரனனசௌசங்களினும் உருத்திராக்ஷதாரணங் கூடாது. சிகையிலும் காதுகளினும் உபவீதத்தினும் எப்போதும் உருத்திராக்ஷர் தரித்துக்கொள்ளலாம். உருத்திராக்ஷந்தரித்துக்கொண்டு மாமிசபோசனம் மதுபானம் முதலானவை செய்தவர் தப்பாது நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர். (கசக)

கரத்தி னளவுகர மாலைசிர மாலை
சிரத்தி னளவென்றே தேறு.

இ - ள். கரமாலை கரத்தின் அளவு - கைம்மாலை கைப்பரு
மையளவினதாகவும்,—சிரமாலை சிரத்தின் அளவு என்றே
தேறு - தலைமாலை தலைப்பருமையளவினதாகவும் இருத்தல்
வேண்டுமென்றறி. எ - று. (கசஉ)

உரமாலை நாபியந்த மென்றுணர்க வன்றி
யுரமாலை யுஞ்செயலா கும.

இ - ள். உரமாலை நாபி அந்தம் என்று உணர்க - மார்பு
மாலை பிடர் முதற்கொப்பூழ் வரையினதாக இருத்தல்வேண்டு
மெனவறி;—அன்றி உரமாலையும் செயல் ஆகும் - அவ்வா
றன்றிப் பிடர் முதல் மார்புவரையினதாகவும் மார்புமாலை
செய்யலாம். எ - று.

வெவவேறு தானங்களிற்றறிக்கப்படும் உருத்திராக்ஷமாலை
களுக்கு மணியளவு எண்ணளவெனவும் எல்லையளவெனவும்
இருவகைப்படும். அவற்றுள் இந்நூலிற்குறப்பட்டது எல்லை
யளவு. உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியினால் எண்ணளவு
சிவாகமத்திற்கண்டபடி கூறுதம்:—சிகையிலே ஒருமணியும்,
தலையிலே முப்பத்தாறுமணியும், காதுகளிலே ஒவ்வொருமணி
அல்லது அவ்வாறுமணியும், கழுத்திலே முப்பத்திரண்டுமணி
யும், புயங்களிலே தனித்தனி பதினாறுமணியும், கைகளிலே
தனித்தனி பன்னிரண்டுமணியும், மார்பிலே நூற்றெட்டுமணி
யுங்கொண்ட மாலை தரிக்கலாமென்றுணர்க. உருத்திராக்ஷங்
களை வெள்ளி பொன் முத்துப் பவளம் முதலியவற்றை இடையிடையே
இட்டு முகத்தோடு முகமும் அடியோடு அடியும்
பொருந்தக்கோத்துத் தரிக்க. (கசக)

செபமாலையிலக்கணம் நான்குதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.

செய்கசெப மாலேநூற் றெட்டினுற் பாதியுறச்
செய்யலுமாம் பாதத்துஞ் செய்.

இ - ள். செபமாலே நூற்றெட்டினால் செய்க - செபமாலே
யை நூற்றெட்டுமணியினாலே செய்;—பாதி உறச் செய்ய
லும் ஆம் - அதிற்பாதியாகிய ஐம்பத்தினுன்குமணியினாலே
செய்தலுமாம்;—பாதத்தும் செய் - காற்பங்காகிய இருபத்தே
மூமணியினாலுஞ்செய். எ - று.

போககாமி இம்மூவகைச் செபமாலேகளுள் ஒன்றினுற்செ
பிக்க. முத்திகாமி இருபத்தைந்துமணி கொண்ட செபமாலே
யினுற் செபிக்க. செபத்துக்கு விரலினும் விரலிறை எட்டிம
டங்கதிகம்; அதினும் புத்திரதீபமணிமாலே பத்துமடங்கதிகம்;
அதினும் சங்குமணிமாலே நூறுமடங்கதிகம்; அதினும் பவள
மணிமாலே ஆயிரமடங்கதிகம்; அதினும் படிமணிமாலே பதி
னாயிரமடங்கதிகம்; அதினும் முத்துமாலே இலக்ஷமடங்கதி
கம்; அதினும் தாமரைமணிமாலே பத்திலக்ஷமடங்கதிகம்; அதி
னும் பொன்மணிமாலே கோடிமடங்கதிகம்; அதினும் தருப்
பைப்பவித்திரமுடிச்சுமாலே பத்துக்கோடிமடங்கதிகம்; அதி
னும் உருத்திராக்ஷமாலே அநந்தமடங்கதிகம். உருத்திராக்ஷம
ணியைத் தரிசித்தவருக்கு இலக்ஷமடங்குபலம்; பரிசித்தவரு
க்குக் கோடிமடங்கு பலம்; சரீரத்திலே தரித்தவருக்கு ஆயிர
கோடிமடங்கு பலம்; கையிற்கொண்டு செபித்தவருக்கு அநந்
தமடங்கு பலம்.

(கசுச)

இடையின் முடிக முகமுகத்தை யெய்த
வடியடியை யொன்றச்செய் தாய்ந்து.

இ - ள். ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து—முகம் முகத்தை எய்த அடி அடியை ஒன்றச் செய்து - மணிகளை ஒன்றோடொன்று கூடாமல முகம் முகத்தைப் பொருந்தவும் அடி அடியைப் பொருந்தவும் வெண்பட்டிலேனும் பருத்தியிலேனும் இருபத்தேழிழையினாலாக்கிய ருத்திரத்தினாலே கோத்து,—இடையில் முடி-இடையிடையே நாகபாசம் பிரமக்கிரந்தி சாவித்திரி என்பவைகளுள் இயன்றதொருமுடிச்சை இடுக. எ - று. (கசாந்)

ஒன்றியுற நாயகந்தா னுச்சிதனிற் செய்திடுக
வென்றும் வரமே யிது.

இ - ள். ஒன்றியுற நாயகந்தான் உச்சிதனில் செய்திடுக - செபமாலையுடையுறையிரண்டையும் ஒன்றாகக் கூட்டி அதிலே நாயகமணியை ஏறிட்டுக் கோத்து முடிசு;—இது என்றும் வரம் - இது எக்காலத்தினுஞ் சிறப்புடையது. எ - று.

நாயகமெனினும் மேருவெனினுமொக்கும். (கசக)

இலங்கியா தேநா யகமேற்றிச் சொலக
விலங்கிற்றேற் பாவமுறு மே.

இ - ள். நாயகம் இலங்கியாது ஏற்றிச் சொலக - செபிக்கும் பொது நாயகமணிக்கு அடுத்த முகமேனோக்கிய மணியை முதலாகத் தொட்டுச் செபித்துப் பின்பு நாயகமணி கைப்பட்டதாகில் அதனைக் கடலாமல் திரும்ப மறித்து வாங்கி அதனைத் திரும்பக் கரத்திலேறிட்டுச் செபிக்க;—இலங்கிற்றேல் பாவம் உறும் - நாயகமணியைக் கடந்து செபிக்கிற பாவமுண்டாம். எ - று. (கசஎ)

நாயகமின்றியுஞ்செபமலை செய்யமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

பாவமு மில்லை பலனு மதிகமில்
கோவையினை மேருவறக் கொள்.

இ - ள். கோவையினை மேரு அறக் கொள் - செபமாலையை நாயகமணியின் நியுஞ் செய்துகொள்க;—பாவமும் இல்லை பலனும் அதிகம் இலை - அதனாலே பாவமுமில்லை பயனுமதிகமில்லை. எ - று. (கசுஅ)

செபமாலையொண்டு செபிக்கு முறைமை இரண்டு
திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

பரர்பார்வைப் பட்டாற் பலியா செபங்கள்
பரர்பாரா வண்ணம் பரி.

இ - ள். பரர் பார்வைப் பட்டால் செபங்கள் பலியா - செபிக்கும்போது செபமலை பிறர்கண்ணுக்குப் புலப்படிற் செபங்கள் பயன்படாவாம்;—பரர் பாராவண்ணம் பரி - ஆதலாற செபமாலையைப் பிறர் காணாவண்ணம் பரிவட்டத்தால் மூழிக் கொண்டு செபி. எ - று.

“வத்திரத்தினாலே மறைக்க வலக்கரத்தின்—வைத்தசெபமாலையினை வாய்க்கவர—மெய்த்தலையிற்—பாதமலர் வைத்தாண்ட பண்டிதன்றான் பார்த்திடினுஞ்—சேதப் படுஞ்செய் செபம்.” என்னும் உருத்திராக்கவிசிட்டத் திருவெண்பாவானும் அறிக. (கசுக)

ஓசையுறிற் பாவ முறுமதனான் மாலையினி
லோசையுறா மற்றெபிக்க வோரந்து.

இ - ள். மாலையினில் ஓசை உறில் பாவம் உறும் - செபிக்கும்போது செபமாலையில் மணிகள் ஒன்றோடொன்று ஓசைப்படிற் பாவமுண்டாம்;—அதனால் ஓர்ந்து ஓசை உறாமல் செபிக்க - ஆதலால் அதனையறிந்து ஒன்றோடொன்று ஓசைப்படாமற் செபிக்க. (கரு௦)

மந்திரோச்சாரணபேதம் இரண்டுதிருக்

குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

மானத மந்தமுரை யென்னவொரு மூன்றாகு

மானதநெஞ் சிற்செபிக்கு மாறு.

இ - ள். மானதம் மந்தம் உரை என்ன ஒருமூன்று ஆகும் - மந்திரோச்சாரணமானது மானதமெனவும் மந்தமெனவும் ஒலியெனவும் மூவகைப்படும்;—மானதம் நெஞ்சில் செபிக்கும் ஆறு - அவற்றுள், மானதமாவது, நாதுனி இதழைத் தீண்டாமல் ஒருமை பொருந்தி மனசினாலே செபித்தலாம். எ - று.

மந்தந் தனதுசெவி கேட்கச் சொலுமாற்ற

மந்தம் பிறாசெவிக்கு மாம்.

இ - ள். மந்தம் தனது செவி கேட்கச் சொலும் மாற்றம், - மந்தமாவது தன் காதுமாத்திரங்கேட்கும்படி நாதுனி இதழைத் தீண்ட மந்தமாகச் செபித்தலாம்;—அந்தம் பிறர் செவிக்கும் ஆம்-இறுதியிற்கூறிய ஒலியாவது அருகிலிருக்கும் பிறாசெவிக்குங் கேட்கும்படி செபித்தலாம். எ - று.

மந்தத்தை உபாஞ்ச எனவும் ஒலியை வாசகமெனவுங் கூறுவர். (கருஉ)

மந்திரோச்சாரணங்களுக்கு விரனியமம் இரண்டு

திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

தர்ச்சனி யாதி தனிற்செறிக்க மாலையினை

முற்றுமொலி யாதி மொழிக்கு.

இ - ள். முற்றும் ஒலி ஆதி மொழிக்கு - முடிக்கின்ற ஒலி மந்தம் மானதம் என்னும் மூவிகச்செபங்களை யுஞ் செய்யுமிடத்து—மாலையினைத் தர்ச்சனி ஆதிதனில் செறிக்க - செபமா

லைய முறையே தாச்சனி மததிமை அந் மிகை எனனும
மூவிரலகளிலும் வைத்துச் செபிக்க. எ - று (கருங்)

அங்குட்டத தாலே யனைத்து மியற்றிடுக
வெங்கும பொதுவென நெணி

இ - ள். எங்கும்பொது என்று எணி மூவிரலினுஞ் செபமா
லையைத் தள்ளாதற்கு இதுவே பொதுவென்று நினைத்தது—அ
னைத்தும் அங்குட்டததாலே இயற்றிடுக மூவ்தசெபங்களைப்
பு செபமாலைப்ப பெருவி லினாலே தள்ளிச் செபிக்க எ-று

செப்பலமுணாததுகின்றா.

முற்று மொரியின முத்திரதபல மந்தவொலி
மற்றைமன மேலாய வரம

இ ள் முற்றும ஒரியின முத்திரத பலம மந்தவொலி உள்
யாகச் செபித்தலினும் அகிகமாகிய பலம மந்தமாகச் செபித்த
லினுணுண்டாகும்,—மற்றை மனம மேலாய வரம மானத்
செப்பமே எல்லாவற்றினும் மேலாகிய பலனைத் தரும் என்று

வாசகம் நூறுமடங்குபலமும், மந்தம் பதினாயிரமடங்குபல
மும், மானதம் கேட்டிடங்குபலமும் தருமென்றாக (கருங்)

செபகாலத்திலே தியானமும் வேண்டுமென்ப

துணாததுகின்றா

உனனிச் செபிக்க வுளத்தது ளமலனடி

யனனிய முத்தாழ்ந்தபல மாம

இ - ள். அமலன் அடி உளத்தது உனனிச் செபிக்க - மச்ச
பஞ்செய்யுமுடோது சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை மன
சிலே தியானித்துக்கொண்டு செபிக்க;—அனனியமும் தாழ்
ந்த பலம ஆம் - அப்படித் தியானமின்றிச் செய்யப்படுஞ்செ
பம் அதனினுநதாழ்ந்த பலத்தைத் தரும் எ - று (கருங்)

புத்திமுத்தியடையும்பொருட்டுச் செபிக்குமுறைமை

யுணர்த்துகின்றார்.

வெறுத்தா னுடன்மாலே மேற்புரிக போகம்

பொறுத்தான்கீழ் நோக்கிப் புரி.

இ - ள். உடல் வெறுத்தான் மாலே மேல் புரிக-சரீராதிகளை வெறுத்த முத்திகாமி செபமாலையை மேனோக்கித் தள்ளிச் செபிக்க;—போகம் பொறுத்தான் கீழ் நோக்கிப் புரி - போக காமிகீழ்நோக்கித் தள்ளிச் செபிக்க. எ - று. (கடுஎ)

வாயுவசத்தாற்செபிக்குமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

சுழுணையிற்சொல் லாமிரண்டுஞ் சுத்ததனு வாமத் தழிவில்லா முத்திவலத் தாம்.

இ - ள். சுழுணையில் சொல் இரண்டும் ஆம் - பிராணவாயு வானது சுழுமுனைநாடியில் ஓடும்போது செபிக்குந் புத்திமுத்தி இரண்டுமுண்டாம்;—வாமத்துச் சுத்த தனு - இடைநாடியில் ஓடும்போது செபிக்குந் சுத்தமாயாபோகமுண்டாம்;—வலத்து அழிவு இல்லா முத்தி ஆம் - பிங்கலைநாடியில் ஓடும் போது செபிக்கில் எப்போதுமழியாதமோக்ஷமுண்டாம்.எ-று.

வீட்டினிருந்து செபிக்கின் ஒருரு ஒருருவேயாம்; பசுக்கோட்டத்தினிருந்து செபிக்கின் ஒன்று னாராகும்; திருந்தனவனத்திலிருந்து செபிக்கின் ஒன்று ஆயிரமாகும்; பருவதத்தின் மேலிருந்து செபிக்கின் ஒன்று பதினாயிரமாகும்; நதிக்கரையினிருந்து செபிக்கின் ஒன்று இலக்ஷமாகும்; சிவாலயத்தினிருந்து செபிக்கின் ஒன்று கோடியாகும்; சிவசங்கீதியினிருந்து செபிக்கின் ஒன்று அநந்தமாகும். மரப்பலகை, வஸ்திரம், கம்பளம், மான்றோல், புலித்தோல், தருப்பை என்னும் ஆசனங்களுள் இயன்றதொன்றிலே முழந்தாளிரண்டையும் மடக்கிக்

காலோடு காலையடக்கி இடத்தொடையினுள்ளே வலப்புறங்
காலை வைத்து இரண்டுகண்களும் நாசிதுனியைப் பொருந்த
இருந்துகொண்டுசெபிக்க. சட்டையிட்டிக்கொண்டும், சிரசில்
வேட்டி கட்டிக்கொண்டும். போர்த்துக்கொண்டும், குடுமியை
விரித்துக்கொண்டும், கௌபீனந்தரியாதும், விரலிலே பவித்
திரந்தரியாதும், பேசிக்கொண்டும், இருளிலிருந்துகொண்டும்,
நாய் கழுதை பன்றி முதலியவற்றையும் புலையா முதலாயினோ
ரையும் பார்த்துக்கொண்டும், செபிக்கலாகாது. செபஞ்செய்
யும்போது கோபம், களிப்பு, கொட்டாவி, தும்மல், நித்திரை,
சோம்பல், வாதம் முதலியவை ஆகாவாம். (கருஅ)

ஒப்பின்முடித்தலென்னுமுத்தியினால் அருந்தல்

பொருந்தல்களுக்குங் கால

முணர்த்துகின்றார்.

அருந்திகே பிங்கலையி லோடி லனிலன்

பொருந்துகவேய்த் தோளியையப் போது.

இ - ள். அனிலன் பிங்கலையில் ஓழில் அருந்திகே - பிராண
வாயுப் பிங்கலேநாடியிலியங்கும்போது போசனம்பண்ணுக;—
அப்போது வேய்த்தோளியைப் பொருந்துக - அக்காலத்
திறமுனை மூங்கில்போன்றதோளினைபுடைய பெண்ணைக்
கூடுக. எ - று. (கருக)

காலமறிந்து கூடியவழிப்படும் பயனுணர்த்துகின்றார்.

கற்புடையா டோள்கணவன் காலமறிந் தேபுணரிற்
சற்புத் திரனுதிப்பன் றான்.

இ - ள். கணவன் கற்பு உடையாள் தோள் காலம் அறிந்தே
புணரில் - நாயகன் கற்பினைபுடைய மனைவியினது தோள்க

னைக் காலமறிந்து சேரில்—சற்புத்திரன் உதிப்பன் - சற்புத்திரன் பிறப்பான். எ - று. (கசு௦)

சகலவினைக்குஞ்சிறந்தகாலமுணர்த்துகின்றார்.

எல்லா வினைக்கு மினிது சுழுனையெனச் சொல்லாய்வார் கொள்க துணிந்து.

இ - ள். சொல் ஆய்வார் - சிவாகமங்களை ஆராய்வோர்—எல்லாவினைக்கும் இனிது சுழுனை எனத் துணிந்து கொள்க - சபஸ்தகர்மங்களுக்குஞ் சிறந்த காலம் சுழுமுனைநாடியிலே பிராணவாயு இயங்குங்காலமென்று துணிந்துகொள்ளக்கூடவர். எ - று. (கசுக)

சிவசின்னங்களிவையென்பதுணர்த்துகின்றார்.

பரம சிவனமலன் பத்தர்க்குச் சின்ன முருவுடலிற் கண்டியுநீ றும்.

இ - ள். அமலன் பரமசிவன் பத்தர்க்குச் சின்னம் - நிருமலராகிய சிவபெருமானுடைய அடியார்களுக்குரிய அடையாளங்களாவன—உரு உடலில் கண்டியும் நீறும்—உருவாகிய சரீரத்திலே தரிக்கப்படும் உருத்திராஷ்டமும் விபூதியுமாம். எ - று.

விபூதி இத்தனைவகைப்படுமென்பதுணர்த்துகின்றார்.

கற்பமது கற்பமுப கற்ப மெனும்விதத்தா லற்புதநீ நெண்ணிடினமூன் றும்.

இ - ள். அற்புத நீறு - ஆச்சரியகரமாகிய விபூதியானது—எண்ணிடல் - ஆராயுங்கால்—கற்பம் அதுகற்பம் உபகற்பம் எனும்விதத்தால் மூன்று ஆம்—கற்பமும் அதுகற்பமும் உபகற்பமும் என்று சொல்லப்படும் பேதத்தினாலே மூன்றாகும். எ - று.

இம்மூன்றுமல்லாதது அகற்பமெனப்படும். (கசுக)

நிறுத்தமுறையானே கற்பவிலக்கணமுணர்த்தத் தொடங்கி
அதற்குக் காரணமாகிய பசுவிலக்கணம் மூன்று
திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

பிறந்தினைய கன்றுபெறாக் கன்னி பிணியா
விறந்தகன்று மாகா விழுக்கு.

இ - ள். பிறந்து இனைய கன்று - கன்றுபிரசவித்துப் பத்து
நாட்குதகமுடைய பசுவும்—பெறாக் கன்னி - கன்று பிரசவி
யாததாகிய கிடாரியும்—பிணி ஆ - வியாதியையுடைய பசு
வும்—இறந்த கன்றும் - தன் கன்று சாவப்பெற்ற பசவுமாகிய
இவற்றின் கோமயம்—இழுக்கு - குற்றமுடையனவாம்;—
ஆகா - ஆதலால் அவை விழுதிக்கு ஆகாவாம். எ - று. (கசஅ)

மூப்பு மலடு முடைமலந் தின்பதெனு
மரத்தானுந் தூய்தலவா கா.

இ - ள். மூப்பும் - கிழப்பசுவும்—மலடும்-மலட்டுப்பசுவும்—
முடை மலம் தின்பது எனும் ஆத்தானும் - தூர்க்கந்தம்
பொருந்திய மலத்தைத் தின்னும் பசுவும்—தூய்து அல -
விழுதிக்குச் சுத்தமுடையனவல்ல;—ஆகா - ஆதலால் அஃவை
ஆகாவாம். எ - று. (கசரு)

சொன்னவிலை யல்லாச் சுரபி விதமெல்லா
நல்லனவே யென்றுளத்து னாடு.

இ - ள். சொன்ன இவை அல்லாச் சுரபி விதம் எல்லாம் -
சொல்லப்பட்ட இவைகளல்லாதமற்றைப்பசுக்களெல்லாம்—
நல்லனவே என்று உளத்துள் நாடு - கோமயங்கொள்ளுதற்கு
நல்லவைகளென்று மனசிலே நினை. எ - று.

பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தாரும் முறையே வெள்ளை சிவப்புப் பொன்மை கறுப்பு என்னும் நிறங்களையுடைய பசுக்களின் கோமயத்தைக் கொள்க. (கசக)

கோமயங்கொள்ளுதற்குக் காலம் இரண்டு திருக்குறளா லுணர்த்துகின்றார்.

பங்குனி மாதம் பசானத்தாண் மேய்ந்தபசு மங்கலமாங் கொள்கோ மயம்.

இ - ள். பங்குனிமாதம் பசானத் தாள் மேய்ந்த பசு மங்கலம் ஆம் - பங்குனிமாதத்திலே பசானமென்னும் நெல்லினது தாளை மேய்ந்த பசுக்களே நல்லனவாகும்;—கோமயம் கொள்-அவைகளின் கோமயங்களைக் கொள்க. எ - று. (கசக)

இருநான்கு பஞ்சதசி யேழிரண்டு தன்னில் வரமாகுங் கொள்கோ மயம்.

இ - ள். இருநான்கு - அட்டமியிலேனும்—பஞ்சதசி-அமா வாசை பெளர்ணிமையிலேனும்—ஏழிரண்டுதன்னில்-சதுர்த் தசியிலேனும்—கோமயம் கொள்-கோமயத்தைக் கொள்க;—வரம் ஆகும் - இதுவே உத்தமமாம். எ - று.

பசுக்களையடைத்து வணங்கிக் கோசாவித்திரி முதலிய தோத்திரங்களைச் செய்து அதன்பின்பேகோமயங் கொள்ளல் வேண்டுமென்க. (கசக)

கற்பவிதி பத்துத்திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

ஏற்றிகு சாதத்தா லானின் மரையிலையின் மாற்றிகு மேலை வழுப்பு.

இ - ள். ஆனின் சாதத்தால் மரை இலையில் ஏற்றிகு - கோமயத்தைப் பூமியிலே விழுமுன் சத்தியோசாதமந்திரத்

தினாலே தாமரையிலையிலேற்று—மேலை வழும்பு மாற்றிகெ-
மேலுள்ள வழும்புகளை நீக்கி நடுவின்மயத்தைக் கொள்க.எ-று.

கோமயங்கொள்ளுதல் சாந்திகம், பௌட்டிகம், காமதம்
என மூவகைப்படும். கோமயமிடும்போது பசுவின் பிற்றட்
டிலே கைவைத்தேற்பது சாந்திகம். பூமியிலே விழுமுன்தாம
ரையிலையிலேற்பது பௌட்டிகம். பூமியில் விழுந்தபின் எடு
ப்பது காமதம். இம்மூன்றினுள் இந்நூலிற் கூறப்பட்டது
பௌட்டிகம். (க௬க)

பெய்ததனிற் கவ்வியத்தை வாமத்தி னுற்பிசைக
பைய வகோரம் பகாந்து.

இ - ள். அதனில் கவ்வியத்தை வாமத்தினால் பெய்து—அந்
தக்கோமயத்திலே பஞ்சகவ்வியத்தை வாமமந்திரத்தினாலே
வார்த்து—பைய அகோரம் பகர்ந்துபிசைக - மெல்லஅகோ
ரமந்திரத்தையுச்சரித்துப் பிசைக. எ - று. (க௭0)

உருட்டிப் புருடத்தோ மாங்கிதனில் வைக்க
திரட்டிப் பதர்மேற் செறித்து.

இ - ள். உருட்டி - அவவகோரமந்திரத்தினுற்றானே உண்
டைபண்ணி,—பதர் திரட்டி மேல் புருடத்துச்செறித்து -
பதரை விரித்து அதன்மேல் தற்புருடமந்திரத்தினாலே வை
த்து,—ஓமாங்கிதனில் வைக்க - சிவாக்கினியைக் கற்பித்து
அதினாலே தகனம் பண்ணுக. எ - று.

நித்தியாக்கினி செய்பவர்களாகில் அவ்வக்கினியினுற்றானே
வினாவிக்க. (க௭௧)

அன்றெடுத் தன்றுருட்டி யன்றழுவின் வைத்திகெ
வன்றியுலர்த் திச்சுடலு மாம்.

இ - ள். அன்று எடுத்து அன்று உருட்டி அன்று அழலின் வைத்திடுக - அன்றைக்கேயெடுத்து அன்றைக்கே உண்டை பண்ணி அன்றைக்கே சிவாக்கினியினாலே தகனம்பண்ணுக;- அன்றி உலர்த்திச் சுடலும் ஆம் - இங்ஙனமன்றி உலர வைத்துத் தகனம்பண்ணுதலுமாகும். எ - று. (கஎஉ)

விளைந்த துணர்ந்து விளம்பியீ சான
மளைந்தே யெடுக்கவவை யாய்ந்து.

இ - ள். அவை விளைந்தது உணர்ந்து - அவ்விபூதி நன்றாக விளைந்ததையறிந்து, —ஆய்ந்து அனைந்து ஈசானம் விளம்பி எடுக்க - ஆராய்ந்து அதிலே கருகல் முதலியவற்றைத் தள்ளி நல்லதைப் பார்த்து ஈசானமந்திரத்தையுச்சரித்தெடுக்க. எ - று.

கறுப்புச் சிவப்புக் கடியதொரு தூமம்
வெறுப்புடனே பீதம் விடு.

இ - ள். கறுப்பு - கருநிறவிபூதியையும்—சிவப்பு - செந்நிற விபூதியையும்—கடியதொரு தூமம் - கடுமையாகிய புடைநிற விபூதியையும்—பீதம் - பொன்னிறவிபூதியையும்—வெறுப்புடனே விடு - வெறுப்புடனே தள்ளுக. எ - று.

கருநிறவிபூதி வியாதியையுண்டாக்கும். செந்நிறவிபூதி கீர்த்தியைப் போக்கும். புடைநிறவிபூதி ஆயுவைக் குறைக்கும். பொன்னிறவிபூதி சம்பத்தைக் கெடுக்கும். வெண்ணிறவிபூதி அளவில்லாத புண்ணியத்தை விளைக்கும். (கஎச)

வடித்திடுக தூயநவ வத்திரத்தி னாலே
யெடுக்கவ கும்பத் தினிது.

இ - ள். தூய நவ வத்திரத்தினாலே வடித்திடுக - அவ்விபூதியைப் பரிசுத்தமாகிய புதுவஸ்திரத்தினாலே வடித்து, —நவ

கும்பத்து இனிது எடுக்க - நவபாண்டத்திலே நன்றாக எடுத்து வைக்க. ஏ - று. (கஎரு)

திருநீற்றின் காயத் திரிமந் திரத்தால்
வரமான டூதலத்தில் வை.

இ - ள். திருநீற்றின் காயத்திரி மந்திரத்தால் - அந்தப்பாண்டத்தை விபூதிகாயத்திரி மந்திரத்தையுச்சரித்து—வரம் ஆன பூதலத்தில் வை - சுத்தபூமியிலே கொண்டிபோய் வை. ஏ - று.

கந்தமலர் பெய்துவாய் கட்டிநவ வத்திரத்தா
லெந்தனமீ தென்றே யெணி.

இ - ள். கந்த மலர் பெய்து - மல்லிகை முல்லை பாதிரிசிறு சண்பகமுதலிய சுகந்தபூப்பங்களையெடுத்துச் சத்தியோசாத மந்திரத்தினாலே அதினுள்ளே போட்டு, நவவத்திரத்தால் வாய் கட்டி - புதுவஸ்திரத்தினாலே அதன்வாயைக் கட்டி,— ஈது ஏம் தனம் என்று எணி - இதுவே நம்முடைய திரவிய மென்று கருதி. ஏ - று. (கஎஎ)

அணிக தினமு மறையு முறையி
னெணுகவிது தான்கற்ப மென்று.

இ - ள். தினமும் அறையும் முறையின் அணிக - நாடோறும் சிவாகமத்திலே விதித்தபடி சிவமந்திரத்தினாலேயெடுத்துத் தரிக்க,—இதுதான் கற்பம் என்று எனுக - இதுவே கற்பமென்னும் விபூதியென்றறிக. ஏ - று.

பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தாரும் முறையே ஒரு கழஞ்ச ஒன்றரைக்கழஞ்ச இரண்டுகழஞ்ச இரண்டரைக்கழஞ்சவிபூதி கொள்க. (கஎஅ)

அதுகற்பவிதி நான்குதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

கட்டுரைத்தாங் கற்ப மினியதுகற் பந்தனையு
மிட்டமுறக் கூறுவங்கே ளீங்கு.

இ - ள். கற்பம் கட்டுரைத்தாம் - கற்பவிதியைச் சொன்னாம்;—இனி அதுகற்பந்தனையும் ஈங்கு இட்டம் உறக் கூறுவம் கேள் - இனி அதுகற்பவிதியையும் நன்மையுண்டாகும்படி இங்கே சொல்வோங்கேள். ஏ - று. (க௭க)

வனந்தனிற் சித்திரை மாதத்திற் சென்றே
யுலர்ந்தமயங் கொண்டோ ரிடத்து.

இ - ள். சித்திரைமாதத்தில் வனந்தனில் சென்று - சித்திரைமாதத்திலே பசுக்கள் நின்ற மந்தையிலே போய்;—உலர்ந்த மயம் ஓரிடத்துக் கொண்டு - உலர்ந்து கிடந்த கோமயங்களை எடுத்து ஓரிடத்திலே குவித்து. ஏ - று. (க௮௦)

வைத்திடித்துத் தூளாக்கிவார்த்ததனிற்கோசலத்தைக்
கைத்தலத்தி னாலே கலந்து.

இ - ள். வைத்து இடித்துத் தூள் ஆக்கி - உரலிலே போட்டு இடித்துத் தூளாக்கி,—அதனில் கோசலத்தை வார்த்துக் கைத்தலத்தினாலே கலந்து-அதிலே கோசலத்தை வாமதேவ மந்திரத்தினாலே வார்த்துக் கையினாலே கலந்து. ஏ - று. ()

அள்ளிப் பிசைந்துருட்டி யங்கிதனில் வைத்தெடுத்துக்
கொள்கமுனஞ் சொன்னமனுக் கொண்டு.

இ - ள். முனம் சொன்ன மனுக் கொண்டு - அகோரமந்திரத்தினாலே—அள்ளிப் பிசைந்து உருட்டி - அள்ளி நன்றாகப் பிசைந்து உண்டைபண்ணி,—அங்கிதனில் வைத்து - பதரை விரித்து அதன்மேலே தற்புருடமந்திரத்தினாலே வைத்துச்

சிவாக்கினியினாலே தகன்ம்பண்ணி,—எடுத்துக்கொள்க - ஈசா
னமந்திரத்தினாலே எடுத்துக்கொள்க. ஏ - று. (கஅஉ)

உபகற்பவிதி நான்கு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

இதுதான் அநுகற்ப மென்பருப கற்ப
மதுதனையுஞ் சொல்வா மறி.

இ - ள். இதுதான் அநுகற்பம் என்பர் - இதுவே அநுகற்ப
மென்னும் விபூதியென்று சொல்லுவார்கள்;—உபகற்பம் அநு
தனையும் சொல்வாம் அறி - இனி உபகற்பவிதியையுஞ் சொல்
வாம் அறிந்துகொள். ஏ - று. (கஅஉ)

வன்னிவனம் தன்னி லுறவியல்பாய் வாய்த்தபொடி
தன்னை யெடுத்திடுக தான்.

இ - ள். வனத்தன்னில் வன்னி உற இயல்பாய் வாய்த்த
பொடி தன்னை எடுத்திடுக - வனத்தின்கண்ணே மரத்தோடு
மரம் இணைந்து தானையுண்டாகிய அக்கினியினாலே வெந்து
வினைந்த சாம்பலை எடுக்க. ஏ - று.

செயற்கையுள்ள செங்கற்குளை குயவன்குளை முதலிய
வற்றின் சாம்பலையும் எடுக்கலாமெனவறிக. (கஅச)

வார்த்திடுக வாணந்து மற்றதனிற் கையாலே
சேர்த்திடுக பாகம் தெரிந்து.

இ - ள். மற்றதனில் ஆன் ஐந்தும் வார்த்திடுக - அதிலே
பஞ்சகவ்வியத்தை வாமதேவமந்திரத்தினாலே வார்த்து,—
பாகம் தெரிந்து கையாலே சேர்த்திடுக - பாகமறிந்து கையி
னாலே கலந்து. ஏ - று. (கஅரு)

அள்ளிப் பிசைந்துருட்டி யங்கிதனில் வைத்தெடுத்துக்
கொள்கமுனஞ் சொன்னமனுக் கொண்டு.

இ - ள். முனம் சொன்ன மனுக் கொண்டு - அகோரமந்திரத்தினாலே—அள்ளிப் பிசைந்து உருட்டி - அள்ளி நன்றாகப் பிசைந்து உண்டைபண்ணி,—அங்கிதனில் வைத்து - பதரை விரித்து அதன்மேலே தற்புருடமந்திரத்தினாலே வைத்துச் சிவாக்கினியினாலே தகனம்பண்ணி,—எடுத்துக் கொள்க - ஈசானமந்திரத்தினாலே எடுத்துக்கொள்க. ஏ - று.

இடி விழுந்தவிடத்தில் உண்டாகிய திருநீறும் மலையுச்சியிலும் பூமியிலும் யாதொருகாரணத்தினால் விளைந்த திருநீறும் அகற்பமெனப்படும். அதனை மூலமந்திரம் கலாமந்திரங்களினாலே சுத்தி செய்து தரிக்கலாம். (௧௮௬)

விபூதிப்பையினதிலக்கணம் இரண்டுதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.

வத்திரத்தி னாற்புலித்தோன் மான்றோலி னாலுமாம்
பத்தரணி யுமபூதிப் பை.

இ - ள். பத்தர் அணியும் பூதிப் பை - அன்பர்களணியும் விபூதி வைக்கும் பை—வத்திரத்தினால் புலித்தோல் மான்றோலினாலும் ஆம் - வஸ்திரத்தினாலும் புலித்தோலினாலும் மான்றோலினாலுஞ் செய்யலாம். ஏ - று.

இவற்றுள், தோலிரண்டும் ஐந்தடிகப்பிரமசாரிக்கும் சந்தியாசிக்குமாமெனவறிக. பையினன்றி வில்வக்குடுக்கைசுரைக்குடுக்கைகளினும் விபூதி வைத்துத் தரிக்கலாம். குடுக்கைகளினன்றிப் பிறவற்றில் உள்ள விபூதியைக் கவிழ்க்கலாகாது. கவிழ்த்தவர் ரௌரவரகத்தின் வீழ்வார். (௧௮௭)

எட்டங் குலமகல மீரா றுயரமாம்
வட்டம்பூ திப்பைக்கு வாய்.

இ - ள். பூதிப் பைக்கு - விபூதிப்பைக்கு—அகலம் எட்டு அங்குலம் உயரம் ஈராறு - அகலம் எட்டங்குலமும் உயரம் பன்னிரண்டங்குலமும்—வாய் வட்டம் ஆம் - வாய் வட்டமு மாயிருத்தல்வேண்டும். எ - று. (கஅஅ)

திருநீறு தரித்தற்கு விரனியமம் இரண்டு

திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

அங்குட்ட மத்திமைய நாமிகையா னீறணிக
தங்காது மாபா தகம்.

இ-ள். அங்குட்டம் மத்திமை அநாமிகையால் நீறு அணிக-
பெருவிரல் நடுவிரல் ஆழிவிரல் என்னும் மூன்றுவிரலினாலும்
அதலோமப் பிரதிலோமமாக விபூதி த ரிக்க;—மாபாதகம்
தங்காது - இப்படித் தரிக்கின் மாபாதகஞ்சேராது. எ - று.

அதலோமப் பிரதிலோமமாகத் தரித்தலாவது நடுவிரல்
ஆழிவிரல்களினால் இடப்பக்கந் தொடுத்திழுத்துப் பெருவிர
லினால் வலப்பக்கந்தொடுத்திழுத்தலாம். உத்தூளனஞ்செய்
தன்றித் திரிபுண்டரஞ்சாத்தலாகாது. (கஅக)

அணியலுமா குங்கனிட்டை யங்குட்ட மின்றி
யெனுமன்றி னாலுமென வெண்.

இ - ள். கனிட்டை அங்குட்டம் இன்றி - சிறுவிரலையும்
பெருவிரலையுமொழித்து—எனும் மூன்றினாலும் அணியலும்
ஆகும் என எண் - எண்ணப்பட்ட நடுவிரன்மூன்றினாலுந் தரி
த்தலுமாகுமென்றறி. எ - று.

நடுவிரன்மூன்றுங்கூடிந் திருநீற்றுமுத்திரையெனப்படுமெ
ன்றறிக. (கக௦)

திருநீறு தரிக்குந்தானங்கள் இரண்டுதிருக்குறளா
ஊணர்த்துகின்றார்.

சிரநெற்றி காது திரண்ட கழுத்தி
ஊரந்தோளி னாபிதனி லும்.

இ - ள். சிரம் - உச்சியிலும்—நெற்றி - நெற்றியிலும்—
காது - காதுகளிலும்—திரண்ட கழுத்தின் - திரண்ட கழுத்
திலும்—உரம் - மார்பிலும்—தோளின் - புயங்களிலும்—நாபி
தனிலும் - உந்தியிலும். எ - று. (ககக)

இரண்டுமுழங் கையி னிரண்டுமணி பந்தத்
திரண்டுமுழந் தாண்முதுகி னும்.

இ - ள். இரண்டு முழங்கையின் - முழங்கைகளிரண்டி
லும்—இரண்டு மணிபந்தத்து - மணிக்கட்டுகளிரண்டிலும்—
இரண்டு முழந்தாள்—முழந்தாள்களிரண்டிலும்—முதுகினும்-
முதுகிலும் விபூதி தரிக்கப்படும். எ - று. (ககஉ)

அதற்குப் பரிமாணம் வரையறுத்துணர்த்துகின்றார்.

நெற்றியுரந் தோளணிக நீறிருமூன் றங்குலத்தின்
மற்றவற்றொன் றென்றே மதி.

இ - ள். நீறு நெற்றி உரம் தோள் இருமூன்று அங்குலத்
தின் அணிக - விபூதியைத் திரிபுண்டரமாக நெற்றியிலும் மார்
பிலும் புயங்களிலும் அவ்வாறங்குலநீளம் பொருந்தத் தரி
க்க;—மற்றவற்று ஒன்று என்றே மதி - மற்றையுறுப்புக்களில்
ஒவ்வொருங்குலநீளம் பொருந்தத் தரிக்க. எ - று.

திரிபுண்டரமாவது முக்குறித்தொகுதி. முக்குறிகளினிடை
வெளி ஒவ்வொருங்குலவளவினதாய் இருத்தல்வேண்டும். அ
வை, ஒன்றை ஒன்று தீண்டினும், மிகவகலினும், வளையினும்,

இடையறினும், குற்றமாமென்றறிக. திரிபுண்டரம் விதித்த
நீளத்திற்குறையின் ஆயுக்குன்றும்; மிகிற்றவங்கெடும். (கக௬)

அதற்கு மந்திரம் வரையறுத்துணர்த்துகின்றா.

தரிக்கதலை யாதியந்தஞ் சானுவீ சாதி

தரிக்கமற்றெல் லாஞ்சாதத் தால்.

இ - ள். தலை ஆதி சானு அந்தம் ஈசாதி தரிக்க - தலை நெற்றி
மார்பு நாயி முழந்தாள் என்னுந்தானங்களின முறையே ஈசா
னம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதம் என்
னும் மந்திரங்களினாலே தரிக்க;—மற்றெல்லாம் சாதததால்
தரிக்க - மற்றையுறுப்புக்களெல்லாவற்றிலும் சத்தியோசாதம்
ந்திரத்தினாலே தரிக்க. ஏ - று.

விபூதியை இடக்கையில் வைத்துச் சங்கிதாமந்திரத்தால்
அபிமந்திரித்து வலக்கைப்பெருவிரல் அணிவிரல்களினாலே
சலத்தையள்ளி வராத்துக் குழைத்துத் தரிக்க. தோண்முதலிய
தானங்களிலே முன்னர் வலப்பக்கத்திலும் பின்னர் இடப்பக்
கத்திலுந்தரிக்க. (ககச)

விபூதி தரித்தற்கு வேறோர்கிறப்புவிதி

யுணர்த்துகின்றார்.

திரிசுலத் தாலுந் திருநீ றணிவா

ரோருவார் சிவலோகத் துற்று.

இ - ள். திரிசுலத்தாலும் திருநீறு அணிவார்-செம்பு முதலி
யவற்றினாலே திரிசுலஞ்செய்து அதினாலே தோண் முதலிய
தானங்களிலே விபூதி தரிப்பவர்கள்—சிவலோகத்து உற்று
ஒருவார் - சிவலோகத்திலே ஒருகாலும் நீங்காது வாழ்ந்திருப்
பர்கள். ஏ - று

உம்மையால் இடபமுங்கொள்க. இவ்விரண்டாலும் பொறித்தல் “பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யு—மென்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண்டே விருங்கூற்றகல—யின்னாரு மூவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி மேவுகொண்ட—றுன்னார் கடந்தையுட் டேங்காண மாடச் சுடர்க் கொழுந்தே.” எ-ம். “கடவுந் திகிரி கடவா தொழியக் கயிலையுற்றான்—படவுந் திருவிர லொன்றுவைத் தாய்பனி மால்வரைபோ—லிடபம் பொறித்தென்னை யேன்றுகொள்ளாயிருஞ் சோலைதிங்க—டடவுங் கடந்தையுட் டேங்காண மாடதெந் தத்துவனே.” எ-ம். வருந் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்களாலறிக. (ககரு)

விபூதி தரிக்குமுறைமை இரண்டுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

நீருடனே சந்திதொறு நீறணிக தீக்கையுளார்
நீரறவே பூசுகவெண் ணீறு.

இ - ள். தீக்கை உளார் சந்திதொறும் நீருடனே நீறு அணிக - சிவதிசைகூயுள்ளவர்கள் முக்காலமும் சலங்கூட்டித் திருநீறு தரிக்கக்கடவர்கள்;—நீர் அறவே வெண்ணீறு பூசுக - மற்றைக்காலங்களிற் சலங்கூட்டாமலே திருவெண்ணீறு தரிக்கக்கடவர்கள். எ - று.

மற்றைக்காலங்களிலே நீர் கூட்டித் தரிக்கின் அந்நீர் பனை நீரையொக்குமென்றாகமங்குறுமெனவறிக. (ககக)

மாதரும் தீக்கிதரு மத்தியா னோத்தரத்தில்
வேதியர்தம் முள்விரத்த ரும்.

இ - ள். அதிக்கிதரும்-சிவதிசைகூயில்லாத ஆடவர்களும்—மாதரும்-சிவதிசைகூயில்லாத பெண்களும்—வேதியர்தம்முள்

விரத்தரும் - வைதிகவழியொழுகும் சந்நியாசிகளும்—மத்தியான உத்தரத்தில் - மத்தியானத்துக்குப் பின்—நீர் அற வெண்ணீறு பூசுக - சலங்கூட்டாமல் விபூதி தரிக்கக்கடவர்கள். எ - று.

விரத்தருமென்ற உம்மையாற் பிரமசாரியும் வானப்பிரத்தனும் கண்ணிகையுங்கொள்க. அது “மங்கையர் சந்நியாசி மறைவானப் பிரத்தன் றேவி—தங்கிய பிரமசாரி சலத்தினிற குழைக்க லாகா—வங்குப தேச மில்லா னந்த நீர் குழைக்க லாகா—துங்கவெண்ணீற்றை யள்ளித் துகிலினால் வழித்துக் கொள்வான்.” என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. (கக௭)

இவ்வருணத்தார்க்கு இவவிபூதியாமென்பது

மூன்றுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

அந்தணர்முன் மூவர்க்கு மாஞ்சிவயா கந்தன்னில வெந்துவிளங் குத்திருவெண் ணீறு.

இ - ள். சிவயாகந்தன்னில் வெந்து விளங்கும் திருவெண்ணீறு - சிவபெருமானது யாகசாலையிலே உற்சவமுதலிய காலங்களில் வெந்து விளங்கிய திருவெண்ணீறு—அந்தணர் முன் மூவர்க்கும் ஆம் - பிராமணர் முதலிய மூன்றுவருணத்தாருக்குத் தரித்தற்கு உரியதாம். எ - று. (கக௮)

திருமடைப் பள்ளி தனிற்பாகஞ் செய்த

திருநீறே சூத்திரர்க்குத் தேறு.

இ - ள். திருமடைப்பள்ளிதனில் பாகம் செய்த திருநீறு - திருக்கோயிலிலும் திருமடத்திலுமுள்ள திருமடைப்பள்ளியிலே பாகஞ்செய்ததனானுண்டாகிய திருநீறு—சூத்திரர்க்குத் தேறு - சாமானியசூத்திரருக்குத் தரித்தற்குரியதாமென்றறி. எ - று. (கக௯)

மற்றையருக் கெல்லாம் வனத்தினியல் பாய்வினைந்த
நற்றிருநீ னுகுமென நாடு.

இ - ள். வனத்தின் இயல்பாய் வினைந்த நல்ல திருநீறு - காட்
தெதியினாலே இயல்பாய் வினைந்த நல்ல திருநீறு—மற்றையரு
க்கு எல்லாம் ஆகும் என நாடு - நான்குவருணத்தாரல்லாத
மற்றையனைவருக்குத் தரித்தற்கு உரியது என்றறி. எ - று. ()

நான்குவருணத்தாருந் திருநீறு தரிக்குமுறைமை

இரண்டுதிருக்குறளா லுணாததுகின்றார்.

பண்ணுகபா தாநதமபர்ப்ப பாருததூ ளமமலையா
வெண்ணீறு நாபிக்கு மேல்.

இ - ள். வெண்ணீறு பாப்பா பாத அநதம உத்தூளம்
பண்ணுக - வெண்மையாகிய விழுதியைப் பிராமணா தலை
தொடங்கிக் காலளவும் நீருடனே உத்தூளனம்பண்ணக்கட
வா;—அரையா நாபிக்கு மேல் - அரசர் கொப்பூழுக்கு மேலே
அப்படி உத்தூளனம்பண்ணக்கடவா. எ - று. (203)

பட்டம்போ னீறணிக பாவசியா மூன்றுவிர
லிட்டெழுதல் சூத்திராக்கா மீங்கு.

இ - ள். பார்வசியர் நிறு பட்டம்போல் அணிக - டூமியி
லுள்ள வைசியர்கள் விழுதியைப் பட்டமாகத் தரிக்கக்கட
வா;—சூத்திரர்க்கு மூன்று விரல் இட்டு எழுதல் ஆம் - சூத்தி
ரருக்கு மூன்றுவிரலினாலே திரிபுண்டரமாகத் தரித்தலுரிய
தாம். எ - று.

ஈங்கு என்ற மிகையினால், அதுலோமாவைவசியரைப்போல
வும், பிரதிலோமர் சூத்திரரைப்போலவும் தரித்தல்வேண்டு
மெனக் கொள்க. (202)

திருநீற்றுக்குள்ள பெயரும் அப்பெயர்க்காரணமும்

இரண்டுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றா.

பூதியினைத் தான்கொடுக்கை யாற்பூதி யென்னும்பே
ரோதுவார்வெண் ணீற்றினுக்கென் றோர்.

இ - ள். பூதியினைத் தான் கொடுக்கையால் - தன்னைத் தரி
த்தவர்களுக்கு ஐசுவரியத்தைக் கொடுத்தலினாலே,—வெண்
ணீற்றினுக்குப் பூதி என்னும் பேர் ஒதுவா என்று ஓ - திரு
வெண்ணீற்றுக்குப் பூதியெனனும் பெயரைச் சொல்வார்க
ளென்றறி. எ - று. (௨௦௩)

இரக்கிக்கை யாலே யுயிரினை மேலலா

மிரக்கையெனும் பேரா மிதற்கு.

இ - ள். உயிரினை எல்லாம் இரக்கிக்கையாலே - தன்னைத்
தரித்த ஆன்மாக்களெல்லாவற்றையும் இரக்கித்தலால்,—இத
ற்கு இரக்கை எனும் பேர் ஆம் - இந்தத்திருநீற்றுக்கு இரக்கை
யென்னும் பெயருண்டாம். எ - று.

இவ்விரண்டேயன்றிப் பசிதம், பசுமம், கூடாரம் என்னும்
பெயர்களுமுண்டு. சிவத்துவத்தை விளக்கலாற் பசிதமென
வும், பாவங்களை நீராககலாற் பசுமமெனவும், உயிராகத் தமலத
தைக் கழுவுதலால் கூடாரமெனவும் பெயர் பெற்றது. (௨௦௪)

விபூதியைத் தரையில் வீழ்த்தவழிப் படுங்குற்ற

முணர்த்துகின்றா.

பூதியனு மாத்நிரம்வீழ்த் தாபூ தலத்தன்னில்

வாதைநர கத்துளுறு வார்.

இ - ள். பூதி அனு மாத்நிரம் பூதலத்தன்னில் வீழ்த்தார் -
விபூதியை எடுக்கும்போதேனுந் தரிக்கும்போதேனுங் கைத
வறியேனும் பரமானுவளவாயினுந் தரையிலே சிந்தினவர்

கள்—நரகத்துள் வாதை உறுவார் - நரகத்தில் வீழுந்து துய
ருறுவார்கள். எ - று.

விபூதி சிந்தில் அதனையெடுத்து அந்தத்தலத்தைச் சுத்தி
செய்து தாளத்திரயம்பண்ணிச் சங்காரமுத்திரையினாலே அத
னைத் தன்னிடத்தொடுக்கல்வேண்டுமென்க. (௨௦௫)

விபூதி தரிக்கலாகா இடங்களுணர்த்துகின்றார்.

அணியற்க நின்மலன் முன்னழுவின் முன்னு
முணர்வுதவுந் தேகென்முன் னும.

இ - ள். நின்மலன் முன் - சிவபெருமான்முன்னும்—அடி
வின் முன்னும் - சிவாக்கினிமுன்னும்—உணர்வு உதவும் தே
கென் முன்னும் - அறிவைத் தருகருவின்முன்னும்—அணி
யற்க - விபூதி தரியாதொழிக. எ - று.

இவ்விடங்களிலே முகத்தை மாறியிட்டுக்கொள்க. இங்
னமன்றிச் சண்டாளாமுன்னும் பாவிகண்முன்னும் அசுததந்
தும் வழிநடக்கும்போதும் தரிக்கலாகாதெனவுணர்க. ஒரு
கையால் வாங்கிய விபூதியும், விலக்குக்கொண்ட விபூதியும்,
சிவநிகையில்தாதார் தந்த விபூதியும் தரிக்கலாகாது. வாயங்
காந்துகொண்டும், தலைநடுக்கிக்கொண்டும், கவிழ்ந்துகொண்
டும், தரிக்கலாகாது. ஒருவிரலாலேனும் ஒருகையாலேனும்
தரிக்கலாகாது. வடக்கு நோக்கியாயினும் கிழக்கு நோக்கியா
யினும் இருந்து மௌனம் பொருந்திச் சிவபெருமானையும்
ஆசாரியரையுஞ்சிந்தித்து அண்ணாந்து மூன்றுவிரலினாலே
விபூதி தரிக்க. மலசலமோசனம்பண்ணிச் சௌசஞ்செய்து
ஆசமித்தபின்னும், பானஞ்செய்து ஆசமித்தபின்னும், போச
னம் பிணக்கித்திரை என்னும் மூன்றுக்கும் முன்னும் பிள்
னும், சந்தியாகாலங்களினும் விபூதி தரிக்க. விபூதிதரியாதார்
முகம் சுகொட்டுக்கொக்கும். விபூதியணிந்தே புறத்திற்புறப்ப

கெ. விபூதியணியாதொழிந்தபோது அற்றைக்கு உபவசியாயி
ருந்து பஞ்சகவவியத்தை உட்கொண்டு அகோரமந்திரத்தை
இருதூறுதரஞ்செயிக்க. (20௬)

சிவபெருமான் முதலாயினோரைச் சேவிக்கப் போமிடத்து
ஒச்சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

இயன்றதே தேனு மீவாநிருமுன் வைத்துப்
பயந்துபணிந் தேத்தவறும பற்று.

இ - ள். இயன்றது ஏதேனும் இவா நிருமுன் வைத்து -
சிவபெருமான் ஆசாரியன் சேட்டாசாரியன் சிவாக்ஷினியென
னும் இவாகளை யாவனொருவன் சேவிக்கப்போமிடத்து வெ
றுங்கையுடனே போகாமல் தன்னாலே கொடுத்தற்கியன்ற
பதாராதததை இவர்கள் சநந்தியிலவைத்து—பயந்து பணி
ந்து ஏத்தப் பற்று அறும் - பயந்து வணங்கித் துதிக்க இருவ
ரைப்பற்றுக்களும் நீங்கும். எ - று. (20௭)

யாதொருகாரியததுக்கும் ஆசாரியனை ஏவவொண்ணா

தென்ப துணர்த்துகின்றார்.

தேசிகனை பேவற்க தேசிகனறன் காரியத்து
மீசன் பணிதன் னிலும்.

இ - ள். தேசிகனறன் காரியத்தும் - ஆசாரியனுடைய காரி
யத்திலேனும்—ாசன பணிதன்னிலும் -சிவபெருமானுடைய
காரியத்திலேனும்—தேசிகனை ஏவற்க - ஆசாரியனை ஏவா
தொழிக. எ - று. (20௮)

ஆசாரியனிடத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்யுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

கைகுவித்து மெய்வளைத்துக் கண்ணியருங் காரியமும்
பையப் பகர்க் பயந்து.

இ - ள். கை குவித்து மெய் வளைத்து - ஆசாரியனுக்கு முன்னே கைகளைக் குவித்துச் சரீரத்தைச் சற்றேவளைத்து வாய் புதைத்து நின்று, — அருங் காரியமும் கண்ணிப் பயந்து பையப் பகர்க - தனக்குச் செய்யவேண்டுஞ்சாந்தி முதலிய காரியங்களைத் தன்மனசிலே கருதிப் பயந்து மெல்ல விண்ணப் பம் பண்ணுக. எ - று. (20௯)

ஆசாரியனை வணங்குமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

ஒருகையி னாலே தொழுகை யொழிக
விருகையுங் கூப்பி லினிது.

இ - ள். ஒருகையினாலே தொழுகை ஒழிக - ஒருகையினால் அஞ்சலிபண்ணுதொழிக; — இருகையும் கூப்பில் இனிது - இரண்டுகைகளையுங்குவித்து வணங்கில் நன்று. எ - று.

ஒருகையினால் அஞ்சலி செய்யின் முன்செய்த புண்ணியங்களைல்லாம் போய்விடுமென்றறிக. திருப்பள்ளித்தாமங் கையிலிருந்தால் வலக்கையை முட்டியாகப் பிடித்துத் தலையிலே வைக்கின் இரண்டங்கமாமாதலாற் குற்றமில்லையெனக் கொள்க. (2௧0)

தேவர்களை வணங்குமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

தேவரடி முன்றொழுக சென்னியிசை கைகுவித்துப் பாவவினை தன்னையறுப் பார்.

இ - ள். பாவ வினை தன்னை அறுப்பார் - தாங்கள் செய்த பாவகருமங்களை நீக்க விரும்புவோர்கள் — தேவர் அடி முன்கை சென்னி மிசை குவித்துத் தொழுக - தேவர்களுடைய பாதங்களை அவர்கள் சந்திதானத்திலே இரண்டுகைகளையுஞ் சிரசின்மேலே குவித்து வணங்கக்கடவர்கள். எ - று.

இங்ஙனஞ்செய்வது திரயாங்கநமஸ்காரமெனப் பெயா பெறும். (2௧௧)

ஆசாரியர்முதலாயினோரை அஞ்சலிபண்ணுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

குளத்திற் குவிகை யிணைகுரவற் கன்பாக்
குரத்திற் குவிகை யுகந்து.

இ - ள். குரவற்குக் கை இணை குளத்தில் குவி - ஆசாரிய
னுக்கு வணக்கஞ்செய்யுமிடத்து இரண்டுக்கையுங்கூப்பி
நெற்றியிலே அஞ்சலிபண்ணு;—அன்பாக்கு உகந்து கை உர
த்தில் குவி - சாதகர் முதலிய சிவபத்தர்களுக்கு வணக்கஞ்செ
ய்யுமிடத்து மனமகிழ்ந்து மார்பிலே அஞ்சலிபண்ணு. எ - று.

ஒருவன் தன்னைப் பிறர் வணங்கும் வணக்கத்தைப் புத்தி
பண்ணுமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

உன்னை வணங்கி லொருவரெம துள்ளுறையு
நின்மலனுக் கென்றே நினை.

இ - ள். ஒருவர் உன்னை வணங்கில் - யாராயினுமொருவா
உன்னை வணங்கும்போது—எமது உள் உறையும் நின்மலனு
க்கு என்றே நினை - இவ்வணக்கம் ஆன்மாவாகிய நமக்கன்று
நமமிடத்திலிருக்கும் நிருமலராகிய சிவபெருமானுக்கேயாமெ
ன்று புத்திபண்ணு. எ - று. (உகக)

ஒருவன் தான் பிறரை வணங்கும்போது அதனைப்
புத்திபண்ணுமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

மற்றொருவர் தம்மை வணங்கும் பொழுதவரு
ணிரக்குணனைப் பார்பரிந்து நீ.

இ - ள். நீ மற்றொருவர்தம்மை வணங்கும் பொழுது - நீ
உன்னையொத்தாராயேனும் உன்னினுயர்ந்தாராயேனும் உள்
ளமற்றொருவரை வணங்கும்போது—அவருள் நிரக்குணனைப்
பரிந்து பார் - அவ்வணக்கம் அவருக்கென்று புத்திபண்ணாமல்

அவரிடத்திலிருக்கும் சிவபெருமானுக்கேயாமென்று புத்திப
ணணி அன்பினோடு வணங்கு. எ - று. (உகச)

எவவுயிரினும் அன்புசெய்தற்குக் காரண
முணர்த்துகின்றார்.

எவவுயிரு நீங்கா துறையு மிறைசிவனென்
றெவவுயிர்க்கு மன்பா யிரு.

இ - ள். இறை சிவன் எவவுயிரும் நீங்காது உறையும்
என்று - பதியாகிய சிவபெருமான் சரமசரமென்னும் எவவுயி
ர்களினும் நீங்காமல் வியாபித்திருப்பதென்று துணிந்து—எவ
வுயிர்க்கும் அன்பாய் இரு - ஒருயிருக்கும் வாதை செய்யாமல்
எவவுயிர்களினும் அன்புடையவனாயிரு. எ - று. (உகடு)

பெரியோர்கண்முன் பேசுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

குதர்க்கவுரை கூறேல் குணத்தார்முன் னென்றும்
விதர்க்கம் விரும்பி விளம்பு.

இ - ள். குணத்தார் முன் என்றும் குதர்க்கவுரை கூறேல் -
ஆசாரியர் முதலிய பெரியோர்களுக்கு முன்னே ஒருகாலமும்
ஒழுங்கில்லாத தருக்கவார்த்தைகளைப் பேசாதே;—விதர்க்கம்
விரும்பி விளம்பு - உண்மைப்பொருளையாராய்தற்குரிய தருக்
கவார்த்தைகளை விரும்பிப் பேசு. எ - று. (உகசு)

பெரியோரிடத்துக் கொடுக்கும் முறைமையும் வாங்கும்
முறைமையும் உணர்த்துகின்றார்.

தன்னிருகை யாலுங் கொடுத்திடுக தாழ்ந்தேற்க
தன்னிற் பெரியோர்கைத் தான்.

இ - ள். தன்னில் பெரியோர் கைத்தான் - ஒருவன் தன்னிலும் பெரியோர்களுடைய கையிலே—தன் இரு கையாலும் கொடுத்திக - ஒன்றைக் கொடுக்கும்போது தன்னுடைய இரண்டுகைகளினாலும் கொடுக்கக்கடவன்;—தாழ்ந்து ஏற்க - ஒன்றை வாங்கும்போது பணிந்து இரண்டுகைகளினாலுமே வாங்கக்கடவன். எ - று. (உகஎ)

இடக்கையினாலே செய்யலாகாதவை இரண்டுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

இடக்கையி னாலேது மிட்டருந்தேல் யார்க்கு
மிடக்கையா ழியேலே லேல்.

இ - ள். ஏதும் இடக்கையினால் இட்டு அருந்தேல் - போசனம்பண்ணும்போது யாதாயினும் இடக்கையினால் இட்டுப் புசிவாதே;—யார்க்கும் இடக்கையால் ஈயேல் ஏலேல் - யாவருக்காயினும் இடக்கையினாலே கொடாதே; யாவரிடத்தாயினும் இடக்கையினாலே வாங்காதே. எ - று. (உகஉ)

தீண்டே லிடக்கையி னாலே சிவலிங்கம்
தீண்டற்க நின்முகமுஞ் சேர்த்து.

இ - ள். சிவலிங்கம் இடக்கையினாலே தீண்டேல் - சிவலிங்கத்தை இடக்கையினாலே தீண்டாதே;—நின் முகமும் சேர்த்துத் தீண்டற்க - உன்முகத்தையும் இடக்கையினாலே தீண்டாதே. எ - று. (உகக)

தீண்டலாகாதானமுணர்த்துகின்றார்.

கடிக்கீழ்த் தொழற்கை கழுவுக பாத
மிடக்கையா லன்றித்தீண் டேல்.

இ - ள். கடிக் கீழ்த் தொழல் கை கழுவுக - அரையின் கீழே தீண்டிற் கையைக் கழுவுக;—பாதம் இடக்கையால்

அன்றித் தீண்டேல் - கால்களை இடக்கையினுலன்றி வலக்
கையினுலே தீண்டாதே. எ - று. (220)

தலைசொறியுமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

இருகையி னாலுந் தலைசொறியே லென்று

மொருகை சொறிகை யொழுங்கு.

இ - ள். என்றும் இருகையினாலும் தலைசொறியேல் -
ஒருபோதும் இரண்டுகையினாலுந் தலை சொறியாதே;—ஒரு
கை சொறிகை ஒழுங்கு - ஒருகையினுலே தலை சொறிதல்
முறைமையாம். எ - று.

தலை உத்தமாங்கமாதலானும், அதனை இடக்கையினுலே
சொறியின் வறுமையுண்டாமென வசனமுண்மையானும்,
வலக்கையினுற் சொறிதல்வேண்டுமென்க. (221)

போசனகாலத்திற்றரித்த ஆடையுடன் சந்திசெய்ய

லாகாபென்பதுணர்த்துகின்றார்.

அருந்திய வாடையுட னாகுநீர் பின்னைத்

திருந்தவே சாயானஞ் செய்.

இ - ள். அருந்திய ஆடையுடன் நீர் ஆடுக - போசனம் பண்
ணியபோது தரித்திருந்த வஸ்திரங்களிரண்டோடும் ஸ்நானம்
பண்ணி,—பின்னைத் திருந்தவே சாயானம் செய் - பின்பு
விதிப்படி சாயங்காலசந்தியைப் பண்ணு. எ - று

இங்கே ஸ்நானமென்றது சிரஸ்நானம் கண்டஸ்நானம் கழி
ஸ்நானம் என்னும் மூன்றினுள் இயன்றதொன்றை. (222)

பெண்களைப் புணர்தலாகாக் காலம் நான்குதிருக்குறளா

லுணர்த்துகின்றார்.

ஆடையற நீராடு மாயிழையா ரைப்பாரே ல்

கூடேல் பகலவர்தோள் கூர்ந்து.

இ - ள். ஆடை அற நீர் ஆடும் ஆயிழையாரைப் பாரேல் - வஸ்திரமின்றி நீராடுகின்ற பெண்களைப் பாராதே;—அவா தோள்நீர்ந்து பகல் கூடேல் - அவர்களுடைய தோள்களை விரும்பிப் பகற்காலத்திற் புணராதே. எ - று.

பிறர்மனைவியரை இசைத்துப் பார்த்த கண்களிலே யமதூதர்கள் முனையடித்து வருக்தஞ்செய்வார்களென்று சிவதருமோத்தரஞ்செப்புதலறிக. பகற்புணர்ச்சி செய்தாருக்கு வயசு குன்றுமென்க. (உஉ௩)

மிகத்தெளிந்தா ரோதி விதிநிசித்த மெல்லாம்
பகற்பொழுது பாரா பகம.

இ - ள். விதி நிசித்தம் எல்லாம் ஓதி மிகத் தெளிந்தார் - சாத்திரவிதிவிலக்குக்களெல்லாவற்றையும் படித்து மிகத் தெளிந்தவர்கள்—பகம பகற்பொழுது பாரா - யோனியைப் பகற்காலத்திற் பாரார்கள். எ - று. (உஉ௪)

அட்டமி சட்டி பதினான்கைம் மூன்றினுந்
தொட்டிடே லில்லவள்வேய்த் தோள்.

இ - ள். இல்லவள் வேய்த் தோள் - மனைவியினுடைய மூங்கில்போலுந்தோள்களை,—அட்டமி - அட்டமியிலும்—சட்டி - சட்டியிலும்—பதினான்கு - சதூர்த்தசியிலும்—ஐம்மூன்றினும் - அமாவாசை பெளாணிமைகளிலும்,—தொட்டிடேல் - புணராதே. எ - று. (உஉ௫)

சென்மமொரு மூன்றுந் திருவா திரையோண
மென்னுமிவை தம்மினுந்தீண் டேல்.

இ - ள். சென்மம் ஒருமூன்றுந்—சென்மத்திரயங்களிலும்—திருவாதிரை ஒணம் என்னும் இவைதம்மினும் - திருவாதிரை

திருவோணமென்னும் இந்நகரத்திரங்களிலும்—திண்டேல் - புணராதே. ௭ - று.

சென்மத்திரயங்களாவன பிறந்த நகரத்திரமும், அதற்குப் பத்தாநகரத்திரமும், அதற்குப் பத்தாநகரத்திரமுமாம். ஏகாட்சி, திரயோதசி, மகம், மூலம், விஜிபாதயோகம், மாசப்பிறப்பு, விரததினம், சிராத்ததினம், சிராத்ததினத்துக்கு முதற்றினம், சிராத்ததினத்துக்கு மற்றைத்தினம், சந்தியாகாலங்கள், அர்த்தராத்திரி என்பவைகளும் புணர்ச்சிக்கு விலக்கப்பட்டனவென்க.

பிரமசாரியும் வானப்பிரத்தனும் சந்தியாசியும் புணர்ச்சியை நினைத்தலுமாகாது. இவ்வாழ்வான் மாசத்துக்கு ஒருநாள் இராத்திரிகாலத்திலே தன் மனைவியோடுமாத் திரங்கூடல்வேண்டும். இப்படிக்கூடினால், தாய்க்குத் தந்தைக்கும் அவருக்கு உற்பவிக்குங் குழந்தைக்கும் சரீரம் திடமாயிருக்கும்; வியாதி வாராது, வந்தாலும் சூரியனைக் கண்ட பணிபோல நீங்கிவிடும். வயசினாலே தன்னின் மூத்தவளோடும், பிறன்மனைவியோடும், பொதுப்பெண்ணோடுங் கூடினும், தன்மனைவியோடு மாசத்துக்கொருநாள்மன்றிப் பலதரங்கூடினும், வியாதி உண்டாகும். மாசத்துக்கு ஒருநாளென்றதும் ருதுகாலத்துட்பட்டதாயும், விலக்கப்பட்ட நாளல்லாததாயும் இருத்தல்வேண்டும்.

பெண்கள் வீட்டுக்கு விலக்காகுநாண்முதற் பதினாறுநாள் வரையும் உள்ள காலம் ருதுகாலமெனப்படும். அக்காலத்தில் ஐந்தாநாண்முதற் பதினாறுநாள்வரையும் உள்ள பன்னிரண்டு நாளுமே கருத்தரிக்குங்காலம். இந்தப்பன்னிரண்டு நாளினுள்ளும் புணர்ச்சிக்கு ஆகாவென விலக்கப்பட்ட நாட்களை ஒழித்து மற்றைநாட்களிலே மனைவியோடு கூடல்வேண்டும். இரட்டித்த நாட்களிற்கூடிற் புத்திரனும், ஒற்றித்த நாட்களிற்கூ

முற் புத்திரியும் பிறப்பர்: ஆதலினாலே, புத்திரவிரூப்பமுடையவன் இரட்டித்த நாட்களிற் கூடல்வேண்டும்.

கருத்தரிக்குங் காலத்துள் விதித்த நாளிலே புணராதவன் கருச்சிதைத்தபாவத்தையடைவன். காமயிருதியினால் ஆகாத நாட்களிலே கூடினானாயின், அவன் செய்த சந்தியாவந்தனம் செபம் பூசை முதலிய கருமங்கள் அவனுக்குப் பலங்கொடாவாம்: பிதா நரகத்தை அடைவன், பிள்ளை கயரோகமுதலிய வியாதிகளை அடையும்.

புணர்ச்சி செய்தவர் குறியை ஒன்பதுதரமும், இடக்கையைப்பதினைந்துதரமும், இரண்டுகைகளையுஞ்சேர்த்து ஒன்பதுதரமும், இரண்டுகால்களையும் மும்முன்றுதரமும், மண்ணும் நீருங்கொண்டு செளசஞ்செய்து நீர் வாயிற்கொண்டு மூப்பத்திரண்டுதரங்கொப்பளித்து, ஆசமனஞ்செய்து, ஸ்நானம் பண்ணுக. (௨௨௬)

சயனநியமம் இரண்டுதிருக்குறளானுணர்த்துகின்றார்.

சிரந்துயிலிற் றென்றிசையிற் சேர்க்கவிரத் தன்றான் வரம்பூவ திக்கில்வாழ் வார்தகு.

இ - ள். துயிலில் - நித்திரைசெய்யும்போது, —விரத்தன் சிரம் தென்றிசையில் சேர்க்க - முத்திகாமன் சிரத்தைத் தெற்குத்திக்கிலே வைக்கக்கடவன்;—இல் வாழ்வார்தகுப் பூர்வதிக்கு வரம் - புத்திகாமனுக்குக் கிழக்குத்திக்கில் வைத்தலே சிறப்பாம். எ - று. (௨௨௭)

வடதிசையில் வையேற் றலைமற்றை யூறிற்

குடதிசையில் வைக்கை குணம்.

இ - ள். வடதிசையில் தலை வையேல் - ஒருபோதும் வடக்குத்திக்கிலே தலை வையாதே;—மற்றையூரில் குடதிசையில்

வைக்கை குணம் - பிறவூரிலே போனால் மேற்குத்திக்கிலே தலை வைத்து நித்திரைசெய்தல் முறைமையாம். எ - று.

வடக்கே தலை வைத்துச் சயனித்தால் வியாதியுண்டாம். புத்திகாமன் சயனத்தானத்திலே தான தலை வைக்குந்திக்கிலே சோமாஸ்கந்தர் முதலிய விக்கிரங்களுள் ஒன்றைச் சித்திரமாக எழுதி அவரை நமஸ்கரிக்கும் பாவனையிற் சயனிக்க. முத்திகாமன் சிவத்தோடு இரண்டறக் கலக்கும் உண்மையிலேயைச் சிந்தித்துக்கொண்டு சயனிக்க. (௨௨௮)

இருக்கலாகாத நிழல்களுணர்த்துகின்றார்.

எருக்குக் களிதான்றி யேரண்டத் தின்கீ
ழிருக்கை யினைவழுவென் றெண்.

இ - ள். எருக்குக் களி தான்றி ஏரண்டத்தின் கீழ் இருக்கையினை - எருக்குங் கள்ளியுந் தான்றியும் ஆமணககுமாகிய இமமரங்களினிழவிலே இருத்தலை--வழுவென்று எண் - குற்றமென்று நினை. எ - று.

இந்நிழல்களிலே இருத்தல் பகற்காலத்தும், விளாநிழலிலும் அரசநிழலிலும் இருத்தல் இராக்காலத்தும், ஆகாவெனவறிக. இன்னும் நீசர்நிழலும் விளக்கு நிழலும் ஆகாவென்க. (௨௨௯)

சைவாசாரத்தை அதுட்டித்தோரோ பெறுமபய
னுணர்த்துகின்றார்.

சரித்தார்க்குச் சைவ சமய நெறியி
னுரித்தாங்கு புத்திமுத்தி யும்.

இ - ள். சைவசமய நெறியில் சரித்தார்க்கு - தீக்கைச் செய்யும்போது தங்கள் தங்கள் அதிகாராதுகுணமாக ஆசாரியனாலே போதிக்கப்பட்ட சைவசமயாசாரங்களை வழுவற அது

ப்டித்த மாணக்காகளுக்கு—ஊங்கு புத்தி முத்தியும் உரித்து -
மேற்பட்ட போகமும் மோகமுமுரியனவாம். ஏ - று.

அப்படி அதுட்டியாதோர் பெறும் பயனுணர்த்துகின்றார்.

இந்தநெறி தன்னி லியங்கார் பிசாசாவ

ரந்தவினை போமபரிகா ரத்து.

இ - ள், இந்த நெறிதன்னில் இயங்கார் பிசாச ஆவர் - இந்
தப்பிரகாரம் அதுட்டியாதவாகள் புத்திதத்துவத்திற் பைசாச
புவனத்திற் பிசாசகளாய் அங்குள்ள போகங்களை நூறு இரு
டிவருஷம் புசிப்பாகள்;—அந்த வினை பரிகாரத்துப் போம -
நிகைப் பெற்ற பின் ஆசாரத்தில் வழுவிய பாவங்களுட் புத்தி
பூவமாகச் செய்த பாவம் பிராயச்சித்தத்தினாலும் அபுத்திபூர்
வமாகச் செய்த பாவம் அந்தியேட்டி முதலிய கிரியைகளினா
லும் நீங்கும். ஏ - று.

அந்தியேட்டி முதலிய கிரியைகளாவன அந்தியேட்டி,
பாஷாணஸ்தாபனம், உதகதானம், பிண்டதானம், நக்கினப்பி
ரச்சாதனம், ஏகோத்தரவிருத்திபோசனம், நவசிராத்தம்,
ஏகோத்திட்டம், பஞ்சதசசிராத்தம், சோதரும்பசிராத்தம்,
சபிண்டகரணம் என்பனவாம். இக்கிரியைகள் செய்யாவழி
அப்பாவங்கள் புசித்தே தீரவேண்டுமென்றறிக. சமயாசாரத்
தில் வாஞ்சையுற்றும் பற்றற்றுமிருக்கும் நைட்டிகனும் சந்நி
யாசியும் சமயாசாரத்திலே சிலலோபம் வரின் அந்தியத்திற்
பஞ்சாக்ஷரத்திலே பதினொறாயிரமுருச் செபிக்க. அன்றேல்
ஒருசிவஞானிக்குப் பூசை செய்க. (உருக)

ஆசாரியர் முதலாயினோரை வழிபடுமுறைமை

ஐந்து திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

தேசிகர் தம்மைச் சிவநேசர் தம்மையு

மீசனென வேயுளத்து ளென.

இ - ன். தேசிகர் தம்மைச் சிவநேசர் தம்மையும் - ஆசாரியரையும் சாதகர் முதலிய சிவபததர்களையும்—ஈசன் எனவே உளத்துள் எண் - மானுடரெனக் கருகாது சிவபெருமானெனவே மனசிலே கருதி வழிபடு. எ - று.

சிவாகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட சமஸ்காரநிகையினாலே வாசீசுவர வாசீசுவரிகளிடத்துத் தோன்றினமையால், அவர்களை மானுடர்களெனக் கருதலாகாதென்க. சமயிகளை நிந்தித்தவன பிரமதினம் பதினைந்து செல்லுமவரையும் நரகத்திற்கிடப்பன். பத்திரகரை நிந்தித்தவன் விட்டுனுனெனம் ஐந்து செல்லும்வரையும் நரகத்திற்கிடப்பன். சாதகரை நிந்தித்தவன் உருத்திரதினம் மூன்று செல்லும்வரையும் நரகத்திற்கிடப்பன். ஆசாரியரை நிந்தித்தவன் சாதாகிய தத்துவவருடம் மூன்று செல்லும்வரையும் நரகத்திற்கிடப்பன். சாதகருள் நைட்டிகனைப் பரமபொருளென்றும், சச்சியாயைத் தாபிணமூர்த்தியென்றும், வானப்பிரத்தனை உருத்திரனென்றும், இவ்வாழ்வானை மகேசுரனென்றும், ஏனையவைப் பொதுவீற் சிவனென்றும், வழிபடுக. (உ௬உ)

ஆதனந் தன்னேச் சிவாயவேன வங்குதவு
மாதவர்வந் தாலுன் மனைக்கு.

இ - ன். மாதவர் உன் மனைக்கு வந்தால் - அந்தப்பெரியோர்கள் உன் வீட்டுக்கு வந்தார்களாயின்,—ஆதனந்தன்னைச் சிவாய என அங்கு உதவு - நீ சீக்கிரம் எழுந்து எதிர்கொண்டு சிவபெருமானே வழிவு கொண்டு எழுந்தருளி வந்தாரென்று கருதி அவர்களை அழைத்து வந்து அவர்களுக்குச் சிவாயவே என்று சொல்லி ஆதனத்தைக் கொடுத்து அதிலே அவர்களை இருத்திப் பூசைபண்ணு. எ - று. (உ௬௩)

அன்புட னீகசிறிதேது மதுபயனா
மன்பிலா ரென்பெறுவா ராகு.

இ - ள். சிறிது ஏதும் அன்புடனாக - உன்னுலியன்றதே
தும் அற்பமாயினும் அன்புடனே கொடு;—அதுபயன ஆம -
அதுவே பயனைத தரும்;—அன்பு இலார்என் பெறுவா-அன்
புடனே கொடாதவாகள் யாது பயனைப் பெறுவாகள். எ-று.
ஆங்கு—அசை. (௨௩௪)

போமபொழுது பின்னே பதினான கடிபோக
நாமபெற்றோ மென்றெண்ணி நனறு

இ - ள். நாம நனறு பெற்றோம் என்று எண்ணி - இவா
நமது சிறுகததுக்கு எழுந்தருளியிருக்கையால் நாம நனமை
மையப் பெற்றோமென்று நினைத்தது,—போமபொழுது பின்னே
பதினான அடி போக - அவர்கள் போமபொழுது அவர்களு
க்குப் பின் பதினானகடி போய வழிவிடுக. எ - று.

சுறத்தாரையும் உளப்படுத்தற்கு நாம பெற்றோமென்ப
பன்மையாகுகறினா. (௨௩௫)

ஒடே லிபங்கிடினு மொறறிபடி வைத்திடுக
வீடுமுயிரா கீடவித மெனறு

இ - ள். ஒடேல் - வழிவிடச் செல்லுமபோது விரைவாக
நடவாதே;—இயங்கிடினும் கீடவிதம் உயிரா வீடும் என்று
ஒறறி அடி வைத்திடுக - மெல்ல நடக்கினுங் கீடமுதலிய செந
துக்கள் மரிக்குமென்று நினைத்தது மெல்ல அடியை வைத்துப்
பின் செல். எ - று.

இராக்காலத்தினும் பயமுள்ளவிடத்தினும் அவர்களுக்கு
முன் செல்லல்வேண்டுமென்றறிக. (௨௩௬)

இரவிலே செய்யலாகாதவையுணர்த்துகின்றார்.

இரவிற் றனித்தூப் புறத்தியங்கேல் செல்க
விருவாருந் தற்கவிருட் டின்.

இ - ள். இரவில் தனித்து ஊர்ப் புறத்து இயங்கேல் - இராக்காலத்திலே ஊருக்குப் புறத்தில் ஒருபோதுந் தனித்துப் போகாதே;—இருவா செல்க - போகவேண்டின் ஒருவரைக் கூட்டிக்கொண்டு போ;—இருட்டின் அருந்தற்க - இருளிலே போசனஞ்செய்யாதே. எ - று.

இருளிலே புசிக்கலாகாதெனவே, விளக்கிலே புசிக்கலா
மென்றாயிற்று. (உ௭ எ)

போசனகாலத்தில் விளக்கவியிற் பரிகாரம்

மூன்றுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

அருந்தேல விளக்கவியி லங்கையிற்றொட் டன்னை
திருந்தவுரை காயத் திரி.

இ - ள். விளக்கு அவியில் அருந்தேல் - இரவிலே போசன ம்பண்ணும்போது விளக்கவியிற் போசனமபண்ணாமல்,—அ னனம் அவகையின தொட்டுக் காயத்திரி திருந்த உரை - அய வன்னத்தை வலக்கையினாலே மூடி விளக்கேற்றி வருமளவு உ வகாயத்திரியை விதிப்படி உச்சரித்துக்கொண்டிரு. எ-று. ()

அருகரலர் காயத் திரிக்கஞ் செழுத்தை
யுரைசெய்க வீசனைக்கண ளெ.

இ - ள். காயத்திரிக்கு அருகர் அலர் - சிவகாயத்திரிகு உரியரல்லாதவர்—ஈசனை உள் கண்டு அஞ்ச எழுத்தை உரை செய்க - சிவபெருமானை இருதயத்திலே தியானித்துப் பரு சாக்ஷரத்தைச் செபிக்கக்கடவர். எ - று. (உ௭ ஈ)

ஆக்கிவிளக் குண்ணந்த வன்னம் பினைப்பெய்யே
லாக்கியபாண் டத்தோ தனம்.

இ - ள். விளக்கு ஆக்கி - விளக்கேற்றுவிதது,—பினை ஆக்
கிய பாண்டத்து ஓதனம் பெய்யேல - பின்பு பாணையில் அன்
னத்தை இடுவித்துக்கொள்ளாமல—அந்த அன்னம் உண் -
அவ்வன்னத்தையே புசித்து எழுந்திரு. எ - று. (உச௦)

புசிக்கலாகாத அன்னம் எட்டுததிருக்குறளா
வணாததுகின்றா.

அருந்த லதிபாத காநிய ரன்ன
மருந்தவத்தார் வந்தியன மாசு.

இ - ள். அதிபாதக ஆதியர் அன்னம் - அதிபாதகமுதலிய
பாதகங்களைச் செய்பவர்களுடைய அன்னமும்—வந்தி அன
ம் - மலடிகளுடைய அன்னமும்—ஆசு - குற்றமுடையனவா
ம்;—அருந்தவத்தாரா அருந்தல - ஆதலால் அவைகளை அரு
மையாகிய தவத்தினைபுடையவர்கள் புசியாதொழியக்கடவர்
கள். எ - று.

அதிபாதகங்களாவன சிவநிந்தை, சிவததிரவியம் புசித்தல்,
கூலிக்குப் பூசித்தல், குருநிந்தை, குருததிரவியம் புசித்தல்,
சிவனடியாரநிந்தை, வேதாகமநிந்தை என்பனவாம். ஆதியெ
ன்றதனால் பஞ்சமகாபாதகமும் உபபாதகமுங்கொள்க. அவை
களைச் சிவதருமோத்தரத்திற்காண்க.

மலடிகள் சென்மமலடி, வழிமலடி, காமமலடி, மிருதமலடி
என நால்வகையர். இவருள், பிள்ளைபெற்றுச் சாவக்கொடுத்த
வள வழிமலடி; இவளானமரத்திரங் குற்றமுடையதன்று.
மலடிகள் காமமலடி, கன்னிகாமலடி, சூதிகாமலடி, மிருதம
லடி, சென்மமலடி என ஐவகையரெனக் கூறலுமொன்று.

அவர்களுள், சொப்பனங்கண்டு கருப்பம் நசிக்கப்பெறுமவள
காமமலடி. பெற்ற ஆண்பிள்ளைகள் இறந்துபோகப் பெண்பிள்
ளைகளெல்லாம் இருக்கப்பெறுமவள் கன்னிகாமலடி. மூன்று
நாழிகை மூன்றுநாள் மூன்றுமாதம் மூன்றுவருடம் என்னு
மிவைகளுள் ஒன்றிலே கருப்பம் நசிக்கப்பெறுமவள் சூதிகா
மலடி. பிறந்த பிள்ளைகளெல்லாஞ் சாவக்கொடுப்பவள் மிருத
மலடி. ஒருக்காலும் பிள்ளைப்பெறுதவள் சென்மமலடி. இன்
னும் பிள்ளைப்பெறுமுன் கணவனை இழந்தவளன்னமும் பிள்
ளைப்பெற்றுக் கணவனைக்குறித்து விதவாவிரதத்தை அதுட்
டியாது பலவுங்கொண்டு விற்பவளன்னமும் குற்றமுடையன
வென்றறிக. (உசக)

அருந்தல் பதித ரனங்கொள்ளு மன்ன
மருந்தற்க வேசியரன னம்.

இ - ள். பதிதர் அனம கொள்ளும் அன்னம் அருந்தல்-விர
தபங்கருடைய அனனத்தையும் விலைக்குக் கொண்ட அன்ன
த்தையும் புசியாதொழிக;—வேசியர் அன்னம் அருந்தற்க -
வேசியர்களுடைய அனனத்தையும் புசியாதொழிக. எ-று. ()

உண்ணே லுடலிலுறுப் பற்றார்சோ நநதியசா
வண்ணார் முதலோர் மனை.

இ - ள். உடலில் உறுப்பு அற்றார் - அங்குகளும்—அந்தி
யசர் - புலையரும்—வண்ணார் முதலோர் - வண்ணருமென்று
சொல்லப்படும் இவர் முதலாயினருடைய—மனைச் சோறு
உண்ணேல் - வீட்டிலன்னத்தைப் புசியாதொழிக. எ - று.

முதலோரென்றதனால், ஆட்டுவாணிகள், எண்ணெய்வாணி
கள், கழைக்கூத்தாடி, பூவிற்பான், எண்ணெய் கொண்டு விற
பான், தச்சன், சொக்கிடுவான் என்பவர்களுடைய அன்ன
முங் குற்றமுடையனவெனவறிக. (உசக)

மணத்தினு லாநாள்சி மந்தா தியினு
முணற்கசிராத் தந்தன்னி லும்.

இ - ள். மணத்தின் - விவாகத்தினும்—நாலாம் நாள் - நா
லாகீர்ச்சடங்கினும்—சீமந்த ஆதியினும் - சீமந்தம் பும்சவனம
முட்டுக்கல்யாணம் முதலியவைகளினும்—சிராத்தந்தன்னி
லும் - சிராத்தத்தினும்—உணற்க - அவவக்கோத்திரத்தாரல்
லாதவர் புசியாதொழியக்கடவர். ஏ - று.

இழவு சபின்னகரணமுன்கொள்க. (உசச)

அருந்தேல் விடலி பதிமனையி லன்ன
மருந்தேல் கணிகைகணன் னம்.

இ - ள். விடலிபதி மனையில் அன்னம் அருந்தேல் - விட
லிபதியினுடைய வீட்டிலன்னத்தைப் புசியாதொழிக;—கணி
கை கணன் அன்னம் அருந்தேல் - கணிகையுங் கணனுமெ
ன்று சொல்லப்படும் இவர்களுடைய அன்னத்தையும் புசியா
தொழிக. ஏ - று. (உசச)

மனைவி பிறர்முகம் பார்க்கவுமவாஞ் சிக்கும்
பனவன் விடலி பதி.

இ - ள். மனைவி பிறா முகம் பார்க்கவும் - தன்னுடைய
பாரியானவள் சோரநாயகரோடு கூடுதலை அறிந்திருந்தும்—
வாஞ்சிக்கும் பனவன் விடலிபதி - அவளைத் தள்ளாது இச்சி
த்துப் புணரும் பார்ப்பானே விடலிபதியென்று சொல்லப்ப
டுவன். ஏ - று. (உசச)

மரித்திடலுங் காந்தன்பின் மற்றையனூல் வாய்தத
கருத்தனைமாய்த் தாள்கணிகை காண்.

இ - ள். காந்தன் மரித்திடலும் - தன்னுடைய கணவனிறக் கவும்—பின் மற்றையனால் வாய்த்த கருத்தனை மாய்த்தாள் கணிகை காண் - பின்பு வேறொருபுருஷனால் உண்டாகிய கருப்பத்தைச் சிதைத்தவளே கணிகையென்று சொல்லப் படுவள். எ - று. (உசஎ)

கணனந் தணர்முதலோர் தம்பொருள்கைக்கொள்வான் மணிமுதலெல் லாந்திருடு வான்.

இ - ள். அந்தணர் முதலோர்தம் பொருள் கைக் கொள் வான் - பிராமணர் முதலியோருடைய பொருள்களைக் கைக் கொள்வானாகி—மணி முதல் எல்லாம் திருடுவான் கணன் - இரத்தினிகளெல்லாவற்றையும் திருடுவோன் கணன் என்று சொல்லப்படுவான். எ - று. (உசஅ)

புசித்தற்கேற்ற அன்னமுணர்த்துகின்றார்.

அருந்துக தக்கா ரனமவர் வாஞ்சித்
தருந்துவிப்பார் நல்லதத னால்.

இ - ள். தக்கார் வாஞ்சித்து அருந்துவிப்பார் - நூல்வழி வழுவாதொழுந் தகைமையையுடையோர் அன்புகொண்டு புசிப்பிப்பர்;—அதனால் அவர் அனம் நல்லது - அதனால் அவ ரன்னமே நன்மையையுடையது;—அருந்துக - ஆகையால் அவ்வன்னத்தையே புசிக்கக்கடவர். எ - று. (உசசு)

புத்திகாமன் முத்திகாமன் இருவருக்கும் போசனகாலம் வரையறுத்துணர்த்துகின்றார்.

ஐம்மூன்று நாழிகைமே லல்லருந்த வில்வாழ்வா ரையாறுண் முத்தரருந் தார்.

இ - ள். இல் வாழ்வார் அல் ஐம்மூன்று நாழிகை மேல் அருந்தல் - இருசுத்தர் இராத்திரியில் எட்டுநாழிகைக்குமேலே

புசியாதொழியக்கடவர்;—முத்தர் ஐயாறுள் அருந்தார் - முத்திகாமர் இராத்திரி முப்பதுநாழிகையுள்ளும் புசியார். எ - று.

ஐம்மூன்று என்பது உம்மைத்தொகை. இருகத்தர் எட்டு நாழிகையினுள்ளே புசிக்கின் உத்தமம்; பதினொருநாழிகையளவேல் மத்திமம்; பதினான்கு நாழிகையளவேல் அதமம்; அதற்குமேற் புசியாதொழிக. (உசூ0)

சிவபூசை செய்யா துண்டவழிப்படுங் குற்ற
முணாததுகின்றார்.

அலரினைச்சூட் டாதமலன் னுளினருந் தன்ன
மலமாம் பிணமுமா மாசு.

இ - ள். அமலன் தாளின் அலரினைச் சூட்டாது அருந்து அன்னம் - சிவபெருமானுடைய பாதத்திலே பூவைச் சூட்டாமற் புசிக்கும் அன்னம்—மலம் ஆம் பிணமும் ஆம் மாசு - மலமுமாம் பிணமுமாம் பெரும்பாவமுமாம். எ - று.

“பூசையி லாதா னுண்டி புழுப்பிணம் புலையன் கட்ட—மாசுள பாவ மொக்கும் வாளினிற் றீயில் வீழ்ந்து—நாசமாவதுவே நன்று நற்குலம் பிறந்தா னேனுந்—தேசுளா ரவனைத் திண்டிற் றெரிசிக்கி னினைக்கிற் பாவம்.” எனப் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க. பூசை பண்ணாது புசிக்கிற் செயற்பாலது இதுவென்பது “ஆக்கையினு ளான்மாவிங் குறைவளவும் பூசையினை யாற்றி யல்லா—லேக்கறவா லருந்தவொண்ணா தருந்திலவை யெதிரெடுத்தங் கெறிநீர் மூழ்கிப்—பூக்கமழுங் குழலுமையோ டிறைமுதலை யிருமுறைதான் பூசை செய்து—நாக்குநசை யாலற்றை நாண்முழுது மொன்றுமருந்தாது நண்ணி. அஞ்செழுத்தை யோர்பதின யிரமுருத்தா னோதிப்பின் னடுத்த நாளின்—மஞ்சறழுங் கருங்கூந்தல் பாக

பொதுவிலக்கணம் 1259 (1954) கஅக

னுக்கு மாபூசை வகுத்து வாரி—நஞ்சுபொதி மிடற்றிறைக்கு மவனடியார் தமக்குமுறு பொருள்க ணல்கி—விஞ்சியவெம் பசியினு லருந்தியவெவ வினைகள்கெட விளங்க வேண்டும்” என்னும் வாயுசங்கிதைச் செய்யுள்களானறிக. (உருக)

ஆசௌசத்திற் பூசிக்குமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

சௌனமர ணத்தாசௌ சத்தினுஞ்செய் பூசை யுனியரணை யீரவுடை யோடு.

இ - ள். சௌன மரணத்து ஆசௌசத்தினும் - சனனா சௌசத்தினும் மரணாசௌசத்தினும்—ஈர உடையோடு - ஈர வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு—அரணை உனிப் பூசை செய் - நாடோறும் வருவாது சிவபெருமானைத் தியானித்துப் பூசைசெய். எ - று.

இங்ஙனஞ் செய்வது திடபத்தியினாலே பாசத்தாரோடு கூடாது தனியே பாகஞ்செய்து புசித்துக்கொண்டிருப்பினெ ன்க. இதனைச் சிவதருமோத்தரவுரையிற்காண்க. உம்மை இழிவுசிறப்பு. ஸ்நானஞ்செய்தமை முதற்பூசாந்தமவரையும் தாமரையிலையில் நீர்போல் இவரை ஆசௌசஞ்சாராதென்ற றிக. திடபத்தியில்லாதவர் ஆசௌசம் நீங்கும்வரையும் தம்மு டைய ஆசாரியரைக்கொண்டாயினும் தம்மோடொத்தாரைக் கொண்டாயினும் பூசிப்பித்துப் பூசாந்தத்திலே தாம்முறமண்ட பத்தினின்று புட்பாஞ்சலித்திரயஞ்செய்து நமஸ்காரம்பண் ணக்கடவர். (உருஉ)

பூசை செய்தற்கு இயலாவழிச் செய்யமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.

செய்விக்க தன்னோடொத் தாராற் சிவபூசை கைகால் செயலற்றக் கால்.

இ - ள். கை கால் செயல் அற்றக்கால்—ஒருவன் வியாதி யினாலே தன் கை கால்கள் தனவசமாகாதிருப்பின்—தன் னோடு ஒத்தாரால் சிவபூசை செய்விக்க - அப்பொழுது தன் னோடொத்த தீக்கூழும் ஆசாரமும் வருணமுமுடையவரைக் கொண்டு விதிப்படி சிவபூசை செய்விக்கக்கடவன். எ - று.)

இராசபயமுதலியவற்றற் பூசை தவறிற் செயற்
பாலது இதுவென்பது இரண்டுதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.

அரசர்பயத் தாற்சோர ராலருளோ யாலு
மொருவிற் சிவபூசை யும்.

இ - ள். அரசர் பயத்தால் - இராசபயத்தினாலும்—சோர ரால் - சோரபயத்தினாலும்—அரு ளோயாலும் - பெரியவியா தியினாலும்—சிவபூசையும் ஒருவின் - சிவபூசையும் அதுட்டா னசெபங்களும் தவறின். எ - று. (உருச)

ஆகுமே பாவமென் றஞ்சேல்பின் தேசிகளு
லாகுமுறை யாற்பூசை யாக்கு.

இ - ள். பாவம் ஆகும் என்று அஞ்சேல் - பாவம் வருமெ ன்று அஞ்சாதே;—பின் தேசிகளுல் ஆகும் முறையால் பூசை ஆக்கு - பின்பு ஆசாரியனைக்கொண்டு ஒருகாலபூசை முதலி யவை தவறின் அததற்கேற்ற பரிகாரஞ்செய்வி. எ - று.

சிவலிங்கங்காணாவிடத்து அந்தரியாகபூசை செய்து பால்ப முமுதலியவற்றை உண்டு நாற்பதுநாளிருக்க. அவ்விலிங்கம் வாராதொழியின் வேறோரிலிங்கத்தை ஆசாரியர் தரக் கைக் கொண்டு பூசை செய்க. அதன்பின் வந்ததாயின் அவ்விலிங்க த்தையும் விடாது பூசை செய்க. அங்கனைனையேனும் வியாதி யுடையனையேனுமிருப்பின், நாற்பதுநாளினுள்வந்த தில்லையா

யின், வேறேரிலிங்கத்தைக் கைக்கொள்ளாது மரணபரிய
ந்தம் 'அந்தரியாகமே ஆசாரியனாலே அநுமதி பெற்றுக்கொ
ண்டு செய்க. (உருரு)

சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்தே புசித்தல்வேண்டுமென்
றுணர்த்துகின்றார்.

மருந்தற லாதிநிவே தித்துயிர்மா தேவற்
கருந்திடுக சுத்தமவை யாம்.

இ - ள். மருந்து அறல் ஆதி - மருந்து தண்ணீர் முதலிய
பதார்த்தங்களை உண்ணுமிடத்து--உயிர் மாதேவற்கு நிவேதி
த்து அருந்திடுக - ஆன்மநாயகராகிய சிவபெருமானுக்கு நிவே
தித்தே உண்ணுக;—அவை சுத்தம் ஆம் - நிவேதிக்கப்படிற்
றான் அவைகள் சுத்தமாம். எ - று.

நிவேதியாதுண்ணிற் பாவமேறுமென்றறிக. (உருசு)

இனிப் போசனவிதியை உணர்த்தத் தொடங்கிப்
பிச்சைவகையுணர்த்துகின்றார்.

சாந்தா னிகபிச்சை தக்ககண மாதுகரி
யாய்ந்தார்க் கயாசகமு மாம்.

இ - ள். ஆய்ந்தார்க்குப் பிச்சை - சிவாகமங்களை ஆராய்ந்த
பெரியோர்களுக்குரிய பிச்சையானது—சாந்தானிகபிச்சை -
சாந்தானிகபிச்சையும்,—தக்க கணம்-தக்க கணபிச்சையும்,—
மாதுகரி - மாதுகரிபிச்சையும்,—அயாசகமும் ஆம் - அயாசக
பிச்சையுமென நால்வகைப்படும். எ - று.

ஆசாரியர் முதலாயினர் பத்தரிடத்தாயினும் சீடரிடத்தாயி
னும் மடம் மடப்புறமுதலியவற்றைச் சந்தானபரம்புரையாக
அநுபவிக்கும்படி வாங்குவது சாந்தானிகபிச்சை. இவ்வாழ்

வான் தெருவிலே புறப்பட்டு வீடுதோறும் தண்ணிலிச்சை வாங்குவது கணபிச்சை. வண்டானது ஒருபூவை வாழைபண்ணாது பலபூக்களினுஞ் சென்று மதுவை வாங்குமாறுபோல விரத்தனாவன் ஒருவரை வாழைபண்ணாது பலரிடத்துஞ் சென்று எளிதாக அன்னபிச்சை வாங்குவது மாதுகரிபிச்சை. விரத்தியின் முதிர்ச்சியினாலே நமக்குள்ள பிராரத்தத்தை நாம் எங்கேயிருப்பினுஞ் சிவபெருமான் புசிப்பிப்பா என்று துணிந்து இருந்தவிடத்திற்குளே ஒருவன் தானாகக் கொண்டுவந்து தந்ததை வாங்கிப் புசிப்பது அயாசகபிச்சை. (உருஎ)

நிறுத்தமுறையானே சாந்தானிகபிச்சாபோசன
விதியை அறுபத்தேழுதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றா.

தக்கோர் கருணையுடன் தாமே தரும் தனமும்
தக்கதென வன்பாற் றரித்து.

இ - ள். தக்கோர் கருணையுடன் தாமே தரும் தனமும் - ஆசாரியன் தகுதியையுடையவர்களாகிய மாணாக்கர் அரசா முதலாயினர் அன்பினோடு தாமே தரும் பூமி முதலிய தனங்களை—தக்கது என அன்பால் தரித்து - தக்கதென்று அவர் கண்மேல் வைத்த அன்பினாலே வாங்கி. எ - று. (உருஅ)

தாங்கி உபயோகந் தன்னையுந்தா னேசமைக்க
பாங்குறவீ சற்கென்றன் பால்.

இ - ள். உபயோகந்தன்னையும் தாங்கி - அதற்கு வேண்டுங் கிருகமுதலிய உபயோகங்களையும் வாங்கி—சற்கு என்று பாங்கு உற அன்பால் தானே சமைக்க - சிவபெருமான் முதலாயினாருக்கென்று உரிமை பொருந்த அன்பினாலே தானே பாகம் பண்ணக்கடவன். எ - று.

மனைவி புத்திரரும் சமைத்தற்குரியர். அங்ஙனமாயின், இங் கே சொல்லாததென்னையெனின்;—மனைவி கணவனுடைய சரீரத்திற் பாதியெனவும், புத்திரன் பிதாவின் உருவமேயென வும், சுருதி கூறுகையால், பிரித்துக் கூறாது ஒற்றுமைப்பற்றித் தானேயென்றார். எட்டுப்படி சமைப்பது உத்தமம். (உருக)

அன்னந் தனைக்குறித்தே யாக்ருமவ னந்தணன்
றன்னைவதைத் தானுக்கொத் தான்.

இ - ள். தனைக் குறித்தே அன்னம் ஆக்குமவன் - தனக் கெனக் குறித்து அன்னத்தைப் பாகம்பண்ணுவோன்—அந்த ணன்றன்னை வதைத்தானுக்கு ஒத்தான - பிராமணனைக் கொ ன்றவனுக்கு ஒப்பாவன். எ - று. (உசு0)

தேவ ரதிதியன நேசிகர்க்கென் றட்டவனந்
தேவருல கத்திலமிா தென்.

இ - ள். தேவர் அதிதி அனல் தேசிகர்க்கு என்று அட்ட அனம் - தனக்கெனக் குறியாது தேவர்களுக்கும் அதிதிகளுக் கும் சிவாக்கிணிக்கும் ஆசாரியருக்கும் எனக் குறித்துப் பாகம் பண்ணப்பட்ட அன்னம்—தேவர் உலகத்தில் அமிர்து என் - தேவருலகத்திலுள்ள அமிர்தம்போலுமென்றறி. எ - று.

“உலகினிற் பாவ பேத முண்டுழ வாதி யைந்தா—லலகி டன் முதலைந் தாலு மவவினை யறுமெம் மாதிக்—கிலகிய வெரி க்கு நூலை யிசைத்தருள் குரவர்க் கென்று—நிலைமைய தவர்க் குப் பூசை நித்தலு நிகழ்த்து வார்க்கே. அட்டவை தம்மைச் சொன்ன நால்வரு மருந்த வன்பா—லிட்டுமிக்க தனையு ண்கை யமிர்தம் யாதே யுண்கை—கட்டமுங் கடுவு மாவி கழி ந்தலுன் காயந் தானு—மொட்டியே யுடலிற் றோன்றும் புழுவு மென் றொழிக வோர்ந்தே. தலத்துழல் கூலி வேலை சந்தை யிற் கொண்டு விற்கை—குலைத்தசொற் கூட்டுங் கோபமசத்தி

யங் கூற லுள்ளு—மலக்கிடன் மெழுக லங்கி யாக்கனீ ரரிசி யென்றே—யிலக்கணத் தியம்பும் பத்துந் தமக்கெனிற் பாவ மீட்டும். தேசுறு சிவாதி பூசைச் செனவிவை தம்மைச் செய் யி—னாசமாம் பாவ பேதந் தம்மையே நாடிச் செய்யிற்—பாச மாய் நரக பேதப் படுகுழிப் படுத்தி யென்று—மூசல்போ லுழல்வித்தாக்குந் துயரினுக் களவு முண்டோ” என்னுஞ் சிவ தருமோத்தரத் திருவிருத்தங்களாலறிக. (௨௬௧)

தன்னுடனே யொத்தசுத்த சைவர் தகச்சமைத்த வன்னந்தா னும்பரிசுத் தம்.

இ - ள். தன்னுடனே ஒத்த சுத்தசைவர் தகச் சமைத்த அன்னந்தானும் பரிசுத்தம் - தன்னோடொத்த சுத்தசைவர்கள் தகும்படி சமைத்த அன்னமும் பரிசுத்தமாம். எ - று.

சுத்தசைவராவார் உயர்ந்த வருணத்தாராய்ச் சிவதீகைந் பெற்றோராய்ச் சைவாசாரமுடையராயுள்ளவர். சுத்தசைவ ரென்றமையால், மிச்சிரசைவரும் அசுத்தசைவரும் உண்டெ னவறிக. உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. (௨௬௨)

பரமசிவ னுக்கதனிற் பாதிரிவே திக்க வுரிமையினோ டிட்டலிங்கத் துள்.

இ - ள். அதனில் பாதி - சமைத்த அன்னத்திற்பாதியை— இட்டலிங்கத்துள் பரமசிவனுக்கு - தான் பூசிக்கும் இட்ட லிங்கத்தினுள் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானுக்கு— உரிமையினோடு நிவேதிக்க - உரிமையோடும் நிவேதிக்கக்க டவன். எ - று.

மற்றப்பாதியை இரண்டு கூறுக்கிப் பலியோமத்துக்கு ஒரு கூறும் தான் புசித்தற்கு ஒருகூறுங்கொள்க. (௨௬௩)

முறைமையுற வேயிரண்டாஞ் சந்திமுடித் துள்ளத்
திறைவனடி கண்டுந் நெழுந்து.

இ - ள். முறைமை உறவே இரண்டாம் சந்தி முடித்து -
விதிப்படி இரண்டாஞ்சந்தியாகிய மத்தியானசந்தியை நிறை
வேற்றி,—இறைவன் அடி உள்ளத்துக் கண்டுந் நெழுந்து -
சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை இருதயத்திலே தியானி
த்து எழுந்து. எ - று. (உசுச)

கழுவியே நீரினாற் கால்கரமும் வாயு
மழகிய வெண்ணீ றணிந்து.

இ - ள். வாயும் கால் கரமும் நீரினால் கழுவி - வாயையுங்
கால்கையையுந் தண்ணீரினாலே சுத்திபண்ணிச் சுத்தாசமனஞ்
செய்து,—அழகிய வெண்ணீ று அணிந்து - அழகிய திருவெ
ண்ணீற்றைத் தரித்து. எ - று. (உசுரு)

சல்லி யுரலுலக்கை யம்மி சுளகலகு
வல்வாள்வாய் தற்பலிகள் வைத்து

இ - ள். சல்லி உரல் உலக்கை அம்மி சுளகு அலகு வல்
வாள் வாய்தல் பலிகள் வைத்து - அடுப்பினும் உரலினும்
உலக்கையினும் அம்மியினும் சுளகினும் திருவலகினும் வலிய
அரிவாண்மணியினும் வாயிலினும் அவவவற்றிற்குரிய அதி
தேவதைகளை நமோந்தமாகப் பூசித்துச் சுவாகாந்தமாகப் பலி
யிட்டு. எ - று. (உசுசு)

அகத்தின் புறத்துற் றதிதியர் தம்மை
யுகப்போ டெதிர்கொண் டொத்து.

இ - ள். அகத்தின் புறத்து உற்று - வீட்டின், புறத்திலே
போய்—அதிதியர்தம்மை உளத்து உகப்போடு எதிர்கொண்டு -
அதிதிகளை மனமகிழ்ச்சியோடும் எதிர்கொண்டு. எ - று.

பரமசிவனும் பார்ப்பதியம்மையும் முருகக்கடவுளும் விஷ்ணுவும் பிரமாவும் தருமதேவதையுமாகிய சகலருங்கூடி ஒருவழவுகொண்டு அதிதிருபமாய் வருதலால், அவர்களைப்பூசித்தல் வேண்டுமென்றறிக. (உச௭)

இருத்தியே யாதனத்தி னிட்டப் படியே
யருத்துகவன் னாதி யவர்க்கு.

இ - ள். ஆதனத்தில் இருத்தி - வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்து ஆதனத்தில் இருத்தி—அவர்க்கு இட்டப்படியே அன்னாதி அருத்துக - பூசைபண்ணி அவர்களுக்குப் பிரீதிப் படி அன்னமுதலியவறறையூட்டிக. எ - று.

அது “ஆர மென்பு புனைந்த வையர்த மன்ப ரென்பதோர் தன்மையா—னேர வந்தவர் யாவ ராயினு நித்த மாகிய பத்தி முன்—கூர வந்தெதிர் கொண்டு கைகள் குவித்து நினறு செவிப்புலத்—தீர மென்மது ரப்ப தமபரி வெய்த முன்னுரை செய்தபின்.” “கொண்டு வந்து மனைப்புருந்து குலாவுபாதம் விளக்கியே—மண்டு காதலி னாத னாததிடை வைத்த ருச்சீன செய்தபின்—னுண்டி நாலு விதத்திலாறு சுவைத்தி றத்தன வொப்பிலா—வணடர் நாயகர் தொண்ட ரிச்சையி னமுது செய்ய வளித்துளார்.” என்னும் பெரியபுராணத்திருவிருத்தங்களாலறிக. (உச௮)

தேசிகர் பூர்வ திசைநோக் குகவடநிக்
காசறுக்குஞ் சாதகர்க்கே யாம்.

இ - ள். தேசிகர் பூர்வதிசை நோக்குக - போசனஞ்செய்யும்போது ஆசாரியர் கிழக்குத்திக்கை நோக்கியிருக்கக்கடவர்;--ஆசு அறுக்கும் சாதகர்க்கு வட-திக்கே ஆம் - குற்றத்தை நீக்குஞ் சாதகர்க்கு வடக்குத் திக்கை நோக்கியிருத்தல் உரித்தாம். எ - று. (உச௯)

மற்றையர்க்குப் பச்சிமமே மாண்புபொதுப் பூருவந்
தெற்கருந்த லாகாத திக்கு.

இ - ள். மற்றையார்க்குப் பச்சிமமே மாண்பு - புத்திரகர் சம
யிகள் என்னும் மற்றையிருவருக்கும் மேற்குத்திக்கை நோக்கி
யிருத்தலே சிறப்பு;—பொதுப் பூருவம் - மேற்கூறிய நால்வ
ருக்கும் பொதுக்கிழக்குத்திக்காம்;—தெற்கு அருந்தல் ஆகாத
திக்கு - தெற்குத்திக்கு ஒருவரும் நோக்கியிருந்து புசிக்கலா
காத திக்காம். எ - று.

சாதகர் தெற்கு நோக்கியும் சமயிகள் வடக்கு நோக்கியும்
இருந்து புசிக்க எனச் சிலவாகமங்கள் கூறுமென்க. இருக்கும்
பொது சமனவருணரும் தீவிதரும் பந்திபாவனருமாகிய
சனங்களோடன்றிப் பிறரோடிருக்கலாகாதென்றறி. (௨௭௦)

ஆகும் பிணிதென் நிசைபார்த் தருந்தினார்க்
காகந் தனிலென் றறி.

இ - ள். தென்னிசை பார்த்து அருந்தினார்க்கு - தெற்குத்தி
க்கை நோக்கியிருந்து புசித்தவருக்கு—ஆகந்தனில் பிணி ஆ
கும் என்று அறி - சரீரத்திலே நோயுண்டாமென்றறி. எ - று.

முடக்கியிரு காலு முழந்தாண் மிசையே
யிடக்கர மூன்றி யிரு.

இ - ள். இருகாலும் முடக்கி - இரண்டுகால்களையும் முட
க்கி—முழந்தாள் மிசையே இடக்கரம் ஊன்றி இரு-இடமுழந்
தாளின்மேலே இடக்கையை ஊன்றிக்கொண்டிரு. எ - று.

அன்றியே வீரா தனமும்பாங் காமிடக்கா
றென்றொடைமே லொன்றச் செறி.

இ - ள். அன்றியே வீராதனமும் பாங்கு ஆம் - அஃதன்றி வீராதனமும் உரித்தாம்;—இடக்கால் தென்றொடைமேல் ஒன்றச் செறி - இடக்காற்பரட்டை வலத்தொடையிலே பொருந்த வைத்திரு இதுவே வீராசனமாம். எ - று. (உ௭௩)

தலத்தை மெழுகியது தன்னி லிரேகை
யிலக்குகநேர் நான்காதி யெண்.

* இ - ள். தலத்தை மெழுகி - போசனசாலையிலே திருமெழுக்கினுலே ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருமுழுவளவை சதுரச்சிரமாகப் புள்ளியின்றி மெழுகி,—அது தன்னில் நோநான்கு ஆகி எண் இரேகை இலக்குக - அதன்மேல் விசுதியினாலேனும் வெண்பொடியினாலேனும் ஆசாரியர் முதலிய நால்வருக்கும் முறையே நான்கு முதலிய எண் கொண்ட இரேகைகளை அடையாளமாகக் கீறுக. எ - று.

எனவே, ஆசாரியருக்கு நான்கிரேகையும், சாதகருக்கு முன்றிரேகையும் புத்திரகருக்கு இரண்டிரேகையும், சமயிகளுக்கு ஒன்றிரேகையுமாமெனக் கொள்க. அவரவர் இருக்கும் ஆதனப்பலகைக்கும் இவ்வாறே அடையாளமிடுக.

வைதிகப்பிராமணர்மாததிரமன்றிச் சைவப்பிராமணரேயாயினும் வாஃசுவரிவாஃசுவரிடத்தில் உற்பவிக்குஞ் சிவத்தைக் கூடியுஞ் சமயாசாரமுமுடையரல்லராயின், அவர் காண இந்நால்வரும் புதிக்கலாகாதெனவறிக. (உ௭௪)

சுத்திபண்ணாத் தானத்திற் சோற்றினிர தங்கொண்டு
துய்க்கும் பிசாசாதி சூழ்ந்து.

இ - ள். சுத்திபண்ணாத் தானத்தில் சோற்றின் இரதம் - சுத்திபண்ணாதவிடத்திலே புதிக்கப்படும் அன்னத்தின் சுவையை—பிசாசு ஆகி சூழ்ந்துகொண்டு துய்க்கும் - பிசாசு முதலியவைகள் சூழ்ந்து வந்து புசிக்கும். எ - று.

புள்ளியின்றிச் சுத்தி செய்த மண்டலத்திலன்னத்தை ஆதித் தன் உருத்திரன் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் புசிப்பொனவறிக. (உஎந்)

அருங்கனக பாத்திரத்தை வைக்க வதன்மே ஓரம்பெறுமொள் வெள்ளிமுத லும்.

இ - ள். அதன்மேல் அருங்கனக பாத்திரத்தை - அதன் மேல் அருமையாகிய பொற்பாத்திரத்தையேனும்—உரம் பெறும் ஒள் வெள்ளி முதலும் வைக்க - வலிமை பொருந்திய ஒள்ளிய வெள்ளி முதலியவற்றினுற்செய்த பாத்திரத்தையேனும் வைக்கக்கடவர். எ - று.

முதலென்றதனால் வெண்கலமுங்கொள்க. (உஎச)

கதலிபலாப புன்னை கமுகுமாத் துமபி
மதுகம பலாசம வரம

இ - ள். கதலி - வாழையிலையும்—பலா - பலாவிலையும்—புன்னை - புன்னையிலையும்—கமுகு - கமுகமடலும்—மா - மா விலையும்—துமபி - சுரையிலையும்—மதுகம - இருப்பையிலையும்—பலாசம் - பலாசிலையும்—வரம - போசனஞ்செய்தறகு வசிட்டபாத்திரங்களாம். எ - று (உஎஎ)

பாதிரியுஞ் சண்பகமவெட் பாலேபது மந்தா னுங்
கோதிலாப் பாத்திரமாங் கொள்.

இ - ள். பாதிரியும் - பாதிரியிலையும்—சண்பகம் - சண்பக விலையும்—வெட்பாலை - வெட்பாலையிலையும்—பதுமந்தானும் - தாமரையிலையும்—கோது இலாப் பாதிரம் ஆம் கொள்—குற்ற மில்லாத பாத்திரங்களாமாதலின் அவற்றையுங்கொள். எ - று.

இவற்றுட்பலாசந்தாமரையும் வைதிகருக்காகாவென்றறிக.

அரம்பையிலே தண்ணரியே லாதிவலப் பாவிற
பொருந்தியிடப் பூமிதனிற் போடு.

இ - ள். அரம்பை இலே தண்டு உரியேல்-வாழையிலேயைத
தண்ணரிததுப் போடாதே;—ஆதி வலப்பாலில் பொருந்தியி
டப் பூமிதனில் போடு - அதனடி வலப்பக்கத்திலே பொருந்
துமபடி பூமியிற்போடு. எ - று. (௨௭௭)

தருச்சேக் கவிரா மணக்கத்தி தான்றி
யெருக்கரசா லாதியிலுண் ணேல்.

இ - ள். சேத்தரு - சேங்கொட்டைமரத்திலையும்—கவி -
முருக்கிலையும்—ஆமணக்கு - ஆமணக்கிலையும்—அத்தி - அதி
யிலையும்—தான்றி - தான்றியிலையும்—எருக்கு - எருக்கிலே
யும்—அரசு - அரசிலையும்—ஆல் - ஆலிலையுமாகிய—ஆதியில
உண்ணேல் - இவை முதலிய இலைகளிலே புசியாதே. எ - று.

ஆதியென்றதனால் இறவி, தாழை, வேங்கை, தேக்கு என்
பனவும் ஆகாவெனக் கொள்க. (௨௮௦)

தனித்தனியே தைத்துச் சமைத்துறுங் கல்லே
தனித்தனியே போடுகமுன் றுன்.

இ - ள். தனித்தனியே தைத்துச் சமைத்து உறும் கல்லே-
விதித்த மரங்களில் ஒருமரத்தினிலே கொண்டே ஒருகல்லேமு
ழுதுந்தைதது அப்படித தைக்கப்பட்ட கல்லைகளை—முன
தனித்தனியே போடுக - ஆசாரியர் முதலிய நால்வாழுன்னுந்
தனித்தனியே போடுக. எ - று. (௨௮௧)

அருகமல் லாத விலையி லருந்தி
ஹரைமூல மந்திரநா றேற்றத்து.

இ - ள். அருகம் அல்லாத இலையில் அருந்தின் - பேராசன த்துக்கு உரியனவல்லாத இலைகளிலே புசிக்கின்,—மூலமந்திரம் ஓர்ந்து தூறு உரை - அக்குற்றம் போம்படி மூலமந்திரத்தின் பகுதியை அறிந்து தூறுருச் செபி. எ - று. (உஅஉ)

செய்து புனிதஞ் சிறந்த பரிகலத்திற்
பெய்திகெ வன்னம் பிற.

இ - ள். சிறந்த பரிகலத்தில் புனிதம் செய்து - சிறந்த பரிகலத்திலே நெய்யினாலே புரோஷித்துச் சுததிபண்ணி,—அன்னம் பிற பெய்திகெ - அன்னத்தையும் கறி முதலிய பிறவற்றையும் ஒருகாலே படைக்க. எ - று.

பின்பு படைக்கப்படும் அன்னங்கறிமுதலியவற்றுள் ஒவ்வோர் அன்னத்துக்கு ஒவ்வொருபாவமும் கறி முதலியவற்றுள் ஒவ்வொரு கழுஞ்சுக்கு ஒவ்வொருபாவமும் அமுது செய்விப்பானுக்கு உண்டென்றறிக. (உஅக)

சலத்தின் மிருத்துஞ் சயத்தைச் செபிக்க
வலக்கை யிளையதன்மேல் வைத்து.

இ - ள். வலக்கையினைச் சலத்தில் வைத்து - வலக்கையைச் சலபாததிரத்தின்மேலே வைத்து—அதன்மேல் மிருத்துஞ்சயத்தைச் செபிக்க - சலத்திலே மிருத்தியுஞ்சயமந்திரத்தை வெளவுடந்தமாக ஏழுதரம அபிமந்திரிக்க. எ - று. ()

வளைத்திகெ பாத்திரத்தை மந்திரித்த நீரா
லுளத்தாற் கவச முரைத்து.

இ - ள். மந்திரித்த நீரால் - அபிமந்திரிக்கப்பட்ட சலத்தை வலக்கையில் வாங்கி அதினாலே—உளத்தால் கவசம் உரைத்துப் பாத்திரத்தை வளைத்திகெ - மனப்பூர்வமாகக் கவசமந்திரத்தை உச்சரித்து அன்னபாத்திரத்தை வளைக்க. எ - று. ()

அத்திரத்தா லநீ ரமிர்திற் புரோக்கிக்க
வத்தத் தநாமிகையி னால்.

இ - ள். அநீர் - அப்பாதிரசலத்தை—அததத்து அநாமி
சையினால்-வலககையினழிவிரலினாலே தொட்டு,—அமிர்தில
அத்திரத்தால் புரோக்கிக்க - அவவன்னஞ்சத்தியாகும்பொரு
ட்டு அதன்மேல் அதிரமந்திரத்தினாலே புரோக்கிக்க. எ - று.

செபிக்க மிருத்துஞ் செயமேழு வார
மவிக்கருக மாமோ தனம்.

இ - ள். மிருத்துஞ்செயம் ஏழுவாரம் செபிக்க - அவவன
னததைத் தொட்டு மிருத்தியுஞ்சயமந்திரத்தினால் ஏழுதரம்
அபிமந்திரிக்க;—ஒதனம் அவிக்கு அருகம் ஆம் - அங்ஙனம்
அபிமந்திரிக்கப்பட்ட அன்னம் பிராணுக்கினிகாரியஞ்செய்த
ற்கு உரித்தாம். எ - று. (உஅஎ)

வலப்பான் மெழுகியே வைத்திடுக வந்தத
தலத்திற் சிறிதோ தனம்.

இ - ள். வலப்பால் மெழுகி - வலப்பக்கத்திலே மண்டல
மாக மெழுகி—சிறிது ஒதனம் அந்தத் தலத்தில் வைத்திடுக -
அரைப்பிடியனமள்ளி அந்தத்தலத்திலே நாகாதிபஞ்சவாயு
க்களுக்கும் ஒருங்கே வைக்க. எ - று.

இவ்வாறன்றித் தான்றிக்காயளவு அன்னமாக அள்ளி நடு
வினும் நான்குகோணத்தினும் பஞ்சவாயுக்களுக்குத் தனித்த
னியே பலியிடுதலே சிறப்பாம். (உஅஅ)

ஏற்றுச் சலங்கை யிறங்கச் சிறுவிரலா
லூற்றுநா காதி யுரைத்து.

இ - ள். கைச் சலம் ஏற்று-வலவுள்ளங்கையிலே சலத்தை
ஒருவர் வார்க்க வாங்கி அப்பாதிரத்தை ஈசானமந்திரத்தினு

லே சுற்றி,—நாகாதி உரைத்து இறங்கச் சிறுவிரலால் ஊற்
றுக - முன்பலியிட்ட இடத்திலே நாகாதிபஞ்சவாயுமந்திரத
தாற் சிறுவிரலுனியினாலே அச்சலத்தை விடுக. ஏ - று.

பஞ்சவாயுக்களாவன நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்
தன், தனஞ்சயன் என்பனவாம். (உஅச)

உழுந்தமிழ்ந்து நீர்வைத் துளங்கையி லோமென்
றெழுந்தவொலி யாதி யிசைத்து.

இ - ன். உளங்கையில் உழுந்து அமிழ்ந்து நீர் வைத்து -
எல்லாச்சலத்தையும் விட்டுவிடாது உள்ளங்கையிலே உழுந்த
மிழ்ந்தத்தக்க சலத்தை வைத்து,—ஓம் என்று எழுந்த ஒலி
ஆகி இசைத்து - பிரணவமுதலாகவுடைய பத்ததியில் விதித்த
மந்திரத்தைச் சுவாகாந்தமாக உச்சரித்து உட்கொள்க. ஏ-று.

அம்மந்திரத்துக்கு அருகரல்லாதவர் தற்புருடமந்திரத்தை
உச்சரிக்க. (உக௦)

அருந்தும்போ தநீ ரனபாத் திரத்தைத்
திருந்தவிடக் கையாலே தீண்டு.

இ - ன். அந்நீர் அருந்தும் போது - அந்தச்சலத்தை உட்
கொள்ளும்பொழுது—அன பாத்திரத்தைத் திருந்த இடக்கை
யாலே தீண்டு - அன்னபாத்திரத்தைத் திருத்தமாக இடக்கை
யினாலே தொட்டுக்கொள். ஏ - று.

சலபானமுடிந்தவுடனே அதை விடல்வேண்டுமென்றறிக.

அங்குட்டத் தான்மத் திமையா லநாமிகையாற்
றங்க வமிர்தந் தரித்து.

இ - ன். அங்குட்டத்தால் மத்திமையால் அநாமிகையால் -
பெருவிரலினாலும் நடுவிரலினாலும் ஆழிவிரலினாலும்—தங்க

அ. மிராதம் தரித்து-பொருந்தும்படி' அவ்வன்னத்திற்சிறிதள்ளி.
எ - று.

இம்மூன்றுவிரலுங்கூடின் மிருகமுத்திரையெனப்படும். ()

பலவீற் படாதே பலியிடுக செந்தழவி

னெல்லைப் பிராணாதிக்கு.

இ - ள். செந்தழவின் - அத்திரமந்திரத்தினாலே உதரத்திலுள்ள சாடராக்கினியைச் சொலித்ததாகப் பாவித்து அவ்வக்கினியினிடத்தே—பிராணாதிக்கு பல்லில் படாதே பலி இடுக—பிராணாதி பஞ்சவாயுக்களுக்கும் பல்லிலே படாமல் உள்ளே அம்முத்திரையினாலே தனித்தனியே சடித்தியிற்பலியிடுக. எ - று

ஆன்மாவினிடத்துப் பிராணனும், பூதயோனிகளிடத்து அபானனும், தேவர்களிடத்து உதானனும், பிதிர்களிடத்துச் சமானனும், மானுடரிடத்து வியானனும், விசேடித்திருக்கையால், இப்பஞ்சவாயுக்களுக்கும் பலியிழிப்பஞ்சமகாயஞ்ஞஞ் செய்ததாமென்றறிக. (உகங)

பருகிடுக நாபியழற் குண்டத்திற் பாய

வெரியத் திரத்திலக்கி யே.

இ - ள். நாபி அழல் குண்டத்தில் பாய எரி - குண்டத்தானமாகிய நாபியிலே பொருந்திய உதராக்கினியை—அத்திரத்து இலக்கிப் பருகிடுக - அத்திரமந்திரத்தினாலே சொலிப்பித்துப் பிராணாக்கினிகோத்தரஞ்செய்க. எ - று. (உகச)

சேடித்த வன்னஞ் சிவனுக்கு மூலத்தைப்

பாடித்தே யாகுதியைப் பண். .

இ - ள். சிவனுக்கு மூலத்தைப் பாடித்து - நாபிகுண்டத்திலிருக்குஞ் சிவபெருமானுக்கு மூலமந்திரத்தைச் சுவாகாந்த

மாக உச்சரித்து,—சேடித்த அன்னம் ஆகுதியைப் பண் -
முன்னே பலியிட்டு எஞ்சிய அன்னத்தைப் பசி தீருமளவும்
புசித்தலர்கிய ஆகுதியைப் பண்ணு. எ - று. (உகடு)

உள்ளிவெள் றுள்ளி யுதும்பரஞ் செம்முருங்கை
வள்ளிபச னாமமதுக்கோ வை.

இ - ள். உள்ளி - உளளியும்—வெள்ளுள்ளி - வெள்ளுள்
ளியும்—உதும்பரம் - அத்தியும்—செம்முருங்கை - செம்முரு
ங்கையும்—வள்ளி - வள்ளியும்—பசளை - பசளையும்—மது -
மதுவும்—கோவை - கொவவையும். எ - று. (உகசு)

வெண்கத் தரிக்காய்தேற் றுங்காய்வில் வக்காயு
முண்பதல கொமமடிக்கா யும்.

இ - ள். வெண்கத்தரிக்காய் - கோழிமுட்டையைப்போல்
வதாகிய வெண்கத்தரிக்காயும்—தேற்றுகாய் - தேற்றுகா
யும்—வில்வக்காய் - வில்வக்காயும்—கொம்மடிக்காய் - கொ
ம்மடிக்காயும்—உண்பது அல - உண்ணலாகாத பதார்த்தங்
களாம். எ - று. (உகௌ)

* எண்ணெய்ப்பிண் ணுக்குப் பெரும்பீர்க் கெனுமிவையு
முண்ணே லுருண்டசுரை யும்.

இ - ள். எண்ணெய்ப் பிண்ணுக்குப் பெரும்பீர்க்கு எனும்
இவையும் - எண்ணெய்ப் பிண்ணுக்குப் பெரும்பீர்க்கென்று
சொல்லப்படும் இவைகளையும்—உருண்ட சுரையும் உண்
ணைல் - உருண்ட சுரைக்காயையும் உண்ணுதே. எ - று.

எட்பொடிகுட்டிற் குற்றமில்லையென்றறிக. (உகஅ)

என்னு மிவைமுதலா மெல்லா மொழித்தருந்து
மன்ன மமுதமே யாம்.

இ - ள். என்னும் இவை முதலாம் எல்லாம் ஒழித்து அருந்தும் அன்னம் - இங்கே சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய பதார்த்தங்களெல்லாவற்றையும் நீக்கிப் புசிக்கும் அன்னமானது—அமுதமே ஆம் - அமுதமேயாம். எ - று. (2௬௩)

பாலினொடுப் புப்படினு நெய்படினு முச்சிட்டத்
தேல விருதயநா நெண்.

இ - ள். பாலினொடு உப்புப் படினும் - அறியாமையினாலே பாலினொடு உப்புக் கூடினும்,—உச்சிட்டத்து நெய்படினும் - எச்சிலிலே நெய் வார்க்கப்படினும்,—ஏல இருதயம் நூறு எண் - புசித்தபின் அக்குற்றம் போம்படி இருதயமந்திரத்தை நூறுதரஞ்செபிக்க. எ - று. (௧00)

அன்னங் கறியுப்பு நெய்யகப்பை யாலிகெ
வின்னவை கையா விடேல்.

இ - ள். அன்னம் கறி உப்பு நெய் அகப்பையால் இடுக - அன்னத்தையும் கறியையும் உப்பையும் நெய்யையும் அததற் குரிய அகப்பையினால் இடுக;—இன்னவை கையால் இடேல்-இவைகளை ஒருபோதுங் கையினால் இடாதே. எ - று. (௧0௧)

கையின ஊறுகா யாதியிடு சேடநீர்
சைவ ரருந்துவரோ தான்.

இ - ள். ஊறுகாய் ஆகி கையினால் இடு - ஊறுகாய் முதலியவைகளைக் கையினற்றானே பரிமாறுக;—சைவர் சேடநீர் அருந்துவரோ தான் - சைவர்களாயினோர் ஒருவர் குடித்து மிகுந்த சலத்தை ஒருபோதுங்குடியார். எ - று.

ஆதியென்றதனால், பச்சடி, வற்றல், வடகம், பணியாரமுதலியன கொள்க. (௧0௨)

அருந்தினு லற்றைக் குபவசியாய்ப் பின்ன
ளருந்திகு பஞ்சகவ்வி யம்.

இ - ள். அருந்தினுல் - மிகுந்த சலத்தை ஒருவன் குடிப்பா
னாயின்,—அற்றைக்கு உபவசியாய் - அன்றைக்கு உபவசியா
யிருந்து—பின்னாள் பஞ்சகவவியம் அருந்திகு - மற்றைநா
ளிலே விதிப்படி தாபிததுச் சிவபெருமானுக்கு ஆட்டிப் பாத்
திரத்திலே சேடித்த பஞ்சகவவியத்தை உட்கொள்க. எ - று.

போசனத்தின்பின் குடித்தானாயின், மற்றைநாள் உபவசி
யாயிருந்து மூன்றாநாளிலே கவவியம் உட்கொள்க. (உருக)

தண்ணீ ரருந்தேன் முகந்தாழ்த்தள் ளிக்கையா
லுண்ணலந் நீரை யுகந்து.

இ - ள். முகம் தாழ்த்துத் தண்ணீர் அருந்தேல்-முகத்தைத்
தாழ்த்துத் தண்ணீர் குடியாதே;—அந்நீரைக் கையால் அள்ளி
உகந்து உண்ணேல் - ஆறு குளமுதலியவற்றிற் சென்று அந்
நீரைக் கையாலள்ளி மகிழ்ந்து பானம்பண்ணுதே. எ - று.

சலத்தை ஒருபாத்திரத்தில் வார்த்து இருந்துகொண்டு வல
க்கையினாலெடுத்து மேனோக்கிக் குடிக்க, விரத்தன் புசிக்கும்
போது அவ்விடத்தில் ஒருவருமில்லையாயிற் சலபாத்திரத்தை
இடக்கையினாலெடுத்து வலக்கையிலுள்ள அன்னமெல்லாவ
ற்றையும் பரிகலத்தில் உருத்துவிட்டு முன்கையினாலே தாங்
கிப் பானம்பண்ணுக. (உருக)

உரையே லசனத் துபயோக மல்ல
விரையதிக மாகவருந் தேல்.

இ - ள். அசனத்து உபயோகம் அல்ல உரையேல் - போச
னம்பண்ணும்போது அதற்கு உபயோகமல்லாத பிறவார்த்

தைகளைப் பேசாதே;—அதிகம் ஆக இரை அருந்தேல் - முக் கால்வயிற்றுக்கு மேற்படப் போசனம்பண்ணாதே. எ - று.

கால்வயிற்றுக்குச் சலத்தையும் வாயுவையும் பூரிக்க. (௧௦௫)

மாற்றிமயிர் மற்றும் விரவிற புறம்புனலா
னீற்றாலுஞ் சுத்தி நிறை.

இ - ள். மயிர் மற்றும் விரவில் புறம் மாற்றி - புசிக்கும் போது அன்னத்திலே மயிர் முதலியவை கிடக்கின் அவற் றைச் சிறிதன்னத்தோடு புறத்தே கீக்கிவிட்டு,—புனலால் நீற் றாலும் சுத்தி நிறை - கை கழுவிக்கொண்டு ஜலத்தினாலும் திருநீற்றினாலும் சுத்திபண்ணிப் புசி. எ - று.

மற்றும் என்றது ஈ ஏறுப்பு கொசுரு நகமுதலியனவற்றை. பாகம்பண்ணும்போதே கூழக் கிடத்து பாகம்பண்ணப்பட்ட தெனின், மயிரொழிய மற்றவையாகிற் புசியாது பசுக்களுள் மலத்தின்னும் பசுக்களுக்கூட்டுக. (௧௦௬)

ஈனர் புலைய ரிருதுமதி நாய்பன்றி
யேனையவும் பாரா விடத்து.

இ - ள். ஈனர் - ஈனசாதியாரும்—புலையர்-புலையரும்—இரு துமதி - இருதுமதியும்—நாய் பன்றி ஏனையவும் பாரா இட த்து - நாயும் பன்றியும் பிறவும் பாராதவிடத்தில். எ - று.

ஏனையவுமென்ற உம்மையால், கோழி காகம் பருந்து கழுகு முதலாயின கொள்க. (௧௦௭)

இருந்தா குதிசெய் யிவற்றொன்று பார்க்கிற்
சொரிந்திடக்கக் குண்டகறி சோறு.

இ - ள். இருந்த ஆகுதி செய் - இருந்து போசனம் பண் ணு;—இவற்று ஒன்று பார்க்கின் - இவற்றுள் ஒன்று பார்க்கு

மாயின்,—உண்ட கறி சோறு சொரிந்திடக் கக்கு - உண்ட கறிசோற்றைச் சொரியும்படி கக்கு. எ - று.

பூனை எலி முழுகம் பல்வி ஊக்குருவி என்னுயிவற்றுள் ஒன்று பார்க்கின், அதனையோட்டித் திருநீற்றினாலுஞ் சலத்தி னாலுஞ் சுத்திசெய்து புசிக்க. (௩௦௮)

முரசாதி தன்னை முழுக்க வவற்றி
னாவஞ் செவியினுறு மல்.

இ - ள். அவற்றின் அரவம் செவியின் உறுமல் - போசன ன்செய்யும்போது முற்கூறிய உயர்திணை அஃறிணைப்பொரு ள்களின் சத்தங்கள் செவியிற்கேளாதபடி—முரசு ஆதிதன்னை முழுக்க - முரசமுதலிய வாத்தியங்களை ஒலிப்பிக்க. எ - று. ()

முற்றியபின் னாகுதிதான் முன்னான் முறையுறவே
சற்றுநீ ரங்கை தரித்து.

இ - ள். முன்னால் முறை உறவே ஆகுதி முற்றிய பின் - முன்னால் விதிப்படி பிராணக்கினியாகுதி முடிந்தபின்னர்— சற்று நீர் அங்கை தரித்து - சிறிது சலத்தை உள்ளங்கையில் வாங்கி. எ - று. (௩௧௦)

உச்சரித்தோ மாதிமனு வுண்க வதன்பின்னை
யெச்சில் சிறிதள்ளி யே.

இ - ள். ஓம் ஆதி மனு உச்சரித்து உண்க - பிரணவத்தை முதலாகவுடைய பத்ததியில் விதித்த மந்திரத்தைச் சுவாகாந் தமாக உச்சரித்து அச்சலத்தை உட்கொள்ளுக;—அதன்பி ன்னை எச்சில் சிறிது அள்ளி - அதன்பின் உச்சிட்டமான அன்னத்திலே சிறிதள்ளி. எ - று.

அம்மந்திரமுச்சரித்தற்கு அருகரல்லாதவர் தற்புருடமந்திர முச்சரிக்க. (௩௧௧)

பெய்க நிலத்துப் பிரேதநர காயவென
வய்வரது தன்னையவ ருண்டு.

இ - ள். பிரேதநரகாய என நிலத்துப் பெய்க - தமது
கோத்திரத்தில் அந்தியேட்டி முதலிய கருமஞ்செய்து ஆசாரி
யனால் யோசிக்கப்படாது நரகத்திலே கிடப்பவர்களுக்குப்
பிரேதநரகவாசிப்பியசுவாகா என்று உச்சரித்து அவ்வன்னத
தைத் தரையிலே பலியிட்டு அம்மந்திரத்தினாலே சுளுகோதக
ங்கொடுக்க;—அவர் அதுதன்னை உண்டு உய்வர் - அந்நரகவா
சிகள் அதனையுண்டு பசினோய் நீங்குவார்கள். ஏ - று.

இங்கே யமனுக்கும் சித்திரகுத்தருக்கும் பலியிடுகவென்
பாருமுளர். (௩௧௨)

புசித்தமனை யுட்கை கழுவுகை தன்னை
நிசித்த மெனவே நினை.

இ - ள். புசித்த மனையுள் கை கழுவுகைதன்னை-புசித்தபோ
சனசாலையினுள்ளே கை கழுவிச் சுத்தாசமனஞ்செய்தலே—
நிசித்தம் எனவே நினை - விலக்கப்பட்டதென்றறி. ஏ - று. ()

அங்ஙனஞ்செய்யின் அச்சலம் மூத்திரத்துக்கொக்குமெ
ன்றறிக. (௩௧௩)

புறத்திற் கழுவிக்கை கொப்பளிக்க வாமப்
புறத்தீரெண் கானீர் புரிந்து.

இ - ள். புறத்தில் கை கழுவி - வீட்டுக்குப் புறத்திலே
போய் முன் வலக்கையைக் கழுவிக்கொண்டு—ஈரெண்கால்
நீர் புரிந்து வாமப்புறத்துக் கொப்பளிக்க - பதினாறுதரந்தண்
னீர் வாயிற்கொண்டு இடப்புறத்திலே கொப்பளிக்க. ஏ - று.

அன்னமலாப் பண்ட மருந்தினர்தாங் கொப்பளிக்க
நன்னீரா லெண்கா னயந்து.

இ - ள். அன்னம் அலாப்பணடம் அருந்தினர்தாம் - அன்
னமலலாத பயறு பணியாரமுதலிய பண்டங்களைப் புசித்
தவா—எண்கால் நன்னீரால் நயந்து கொப்பளிக்க - எட்டுத
தரந் தண்ணீர் வாயிற்கொண்டு கொப்பளிக்க. எ - று.

இங்ஙனமன்றித் தமக்குச் சுத்தியாகுமட்டுங் கொப்பளித்த
லுமாகுமென்றறிக. (௩.௧௫)

வலப்பாலிற் கொப்பளித்தால் வன்னிர கம்புக்
கலற்படுவ னென்றே யறி.

இ - ள். வலப்பாலில் கொப்பளித்தால் - அநியாமையாலே
னும் விரைவினாலேனும் தேவர்கள் எப்பொழுதும் வசிக்கும்
வலப்புறத்திலே ஒருவன் கொப்பளித்தானாயின்,—வனனி
நரகம் புக்கு அலற்படுவன் என்றே அறி - அக்கினிநரகத்தில்
விழுந்து துயருறுவனென்றறி. எ - று. (௩.௧௬)

கழுவிப் பினுங்கையுங் காலும் புசித்த
வழுவறு மாறு மதித்து.

இ - ள். பினும - கொப்பளித்தபின்பு,—புசித்த வழு அறும்
ஆறு மதித்து-புசித்தபொழுது கைகால்களில் எச்சில் தெறித்த
குறறம் போம்படி நீனைத்து,—கையும் காலும் கழுவி - கைகா
லகளை முழங்கை முழந்தாள்வரையுங் கழுவிக்கொண்டு. எ-று.

கழுவிச் சிறந்தவலக் கைமுட்டி யாக்கி
மொழுகப் பெருவிரனீ ரும.

இ - ள். கழுவிச் சிறந்த வலக்கை முட்டி யாக்கி - இங்
ஙனஞ் சுத்திசெய்யப்பட்டுச் சிறந்த வலக்கையை முட்டியாக்
கிக் கீழ் நோக்கப் பிடித்து;—அப் பெருவிரல் ஒழுகு நீரும் -
அதன்பெருவிரனுணியினின்று விழுகின்ற சலத்தை. எ - று.

பிரமதீர்த்த முதலிய சகலதீர்த்தங்களும் சகலதேவதைகளும் இடையறாதிருக்கையால், சிறந்த வலக்கையெனச் சிறப்பித்தார். (௩௧௮)

வார்க்கவலக் காலங்குட் டத்திற்கா லாங்கிமனு
நாக்கி னுறவே நவின்னு.

இ - ள். காலாங்கி மனு நாக்கின் உறவே நவின்னு - காலாக்கினிருத்திரருடைய மந்திரத்தைச் சுவாகாந்தமாக நாவிலே பொருந்த உச்சரித்தது, - வலக்கால் அங்குட்டத்தில் வார்க்க - வலக்காற்பெருவிரலிலே வார்க்க. ஏ - று.

காலாக்கினிருத்திரர் வலக்காற்பெருவிரலில் எப்பொழுதும் அக்கினியைச் சொலிப்பித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பார். அவவக்கினி சாந்தமாதற்பொருட்டு அபிஷேகஞ் செய்வதாகப் பாவித்தே வார்க்க. (௩௧௯)

தொடவலக்கை யங்குட்டந் துண்டங் கனிட்டை
தொடவிடக்கை யங்குட்டத் தோடு.

இ - ள். வலக்கை அங்குட்டம் துண்டம் தொட - வலக்கைப்பெருவிரல் மூக்கைத் தொட - கனிட்டை இடக்கை அங்குட்டத்தோடு தொட - பின்பு அதன்சிறுவிரல் இடக்கைப்பெருவிரலைச் சாணளப்பதுபோலத் தொட. ஏ - று. (௩௨௦)

வைக்ககனிட் டாக்கிரத்தை நாபியிலூண் மாகதனைக்
கைக்கும் பரிகையாங் காண்.

இ - ள். கனிட்டாக்கிரத்தை நாபியில் வைக்க - அவவிடக்கைச்சிறுவிரலுனியை நாபியில் வைக்க; - ஊண் மாகதனைக் கைக்கும் பரிகை ஆம் காண் - இது ஆகாரத்தால் வந்த குற்றத்தைப் போக்கும் பரிகையென்னுமுத்திரையாமென்றறி, ஏ - று.

பரிகையெனு முத்திரையைப் பண்ணிடுக மெய்யிற்
றிருநீ றணிந்து சிறந்து.

இ - ள். பரிகை எனும் முத்திரையைப் பண்ணிடுக - இங்ங
னம் பரிகாமுத்திரையைப் பண்ணி, —மெய்யில் திருநீறு சிற
ந்து அணிந்து - அதன்பின் சரீரத்தில் விழுதியைச் சிறப்புறத்
தரித்தது. எ - று. (௩௨௨)

பண்ணி நியாதம் பரம சிவன்பாத
முண்ணினைக தேசிகன்ற னும.

இ - ள். நியாதம் பண்ணி - சகலீகரணம் பண்ணி, —பரம
சிவன் பாதம் தேசிகன தானும் உள் நினைக - பரமசிவனு
டைய பாதங்களையும் ஆசாரியருடைய பாதங்களையும் உள்ளே
தியானிக்க. எ - று. (௩௨௩)

உரைத்தே யகோர வுரையேழு வாரம்
விரைத்தே மவுனம் விடு.

இ - ள். அகோரவுரை ஏழுவாரம் உரைத்தது - அகோரமந்
திரத்தை ஏழுதரமுச்சரித்து, —மவுனம் விரைத்தது விடு -
மௌனத்தைச் சடிதியில் விடு. எ - று. (௩௨௪)

மௌனம்வேண்டுங்காலங்களுணர்த்துகின்றா.

பிறரொடுபே சற்கீ ராட னியதி
பொறியழலோம் பல்பூசை யில.

இ - ள். நீராடல் - ஸ்நானஞ்செய்யும்போதும், —நீயதி -
அதுட்டானம் பண்ணும்போதும், —பொறி அழல் ஓம்பல் -
பொறி பொருந்திய அக்கினிகாரியஞ்செய்யும்போதும், —பூ
சையில்-பூசைபண்ணும்போதும், —பிறரொடு பேசற்க - பிற
ரோடு பேசாதொழிக. எ - று.

அன்றியும் செபகாலத்தும் மலசலமோசனகாலத்தும் யோ
கஞ்சாதிக்குங்காலததும் மௌனம் வேண்டுமெனக. (௩௨௫)

புனிதமுற வாக்குப புசிக்கதாம் பூல
மினிமையுறத் தின்கை யிழுக்கு.

இ - ள். வாகுப் புனிதம் உறத தாம்பூலம் புசிக்க - கிருக
ததா போசனஞ்செய்தபின்னா வாக்குச்சுத்தியாகும்பொருட்
தத தாம்பூலம் புசிக்கக்கடவா;—இனிமை உறத் தின்கை
இழுக்கு - அப்படியன்றி விருப்பம் வைத்துப் புசித்தல குற
தமாம். எ - று.

விரததராயினோ கரம்பு ஏலம் கடுக்காய் சுக்கு அசமதாக
முதலியவற்றுள இயனறதொனறைப் புசிக்க. (௩௨௬)

சைவாகமாதிகளை ஆராயுமுஷறயுணர்த்துகின்றா.

அதன்பி னமலா காமாய்ந தறிக
வதன்வழியுளு சாரபுமா ராய்நது.

இ - ள். அதன்பின் அமல ஆகமம் ஆய்நது அறிக - அதன்
பின்பு நிருமலராகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த முதலூ
லாகிய சைவாகமங்களை ஆராய்ந்தறிக;—அதன்வழியும் சார
பும் ஆராய்ந்து அறிக - அன்றியும் அவற்றின் வழிநூலாகிய
உபாகமங்களையும் சாரபுநூலாகிய அட்டப்பிரகரணமுதலியவ
றறையும் ஆராய்ந்தறிக. எ - று.

அட்டப்பிரகரணங்களாவன தத்துவப்பிரகாரிகை, தத்துவ
சங்கிரகம், தத்துவத்திரயநிரணயம், போககாரிகை, மோக்ஷ
காரிகை, நாதகாரிகை, பரமோக்ஷநிராசகாரிகை, இரத்தினத்
திரயம் என்பனவாம். (௩௨௭)

சைவாகமங்களினுற்பத்தி எட்டுத்திருக்குறளா

உணர்த்துகின்றார்.

சாதாக் கியமென்னுந் தத்துவத்தில் வீற்றிருநது
சாதா சிவனமலன் றான்.

இ - ள். அமலன சதாசிவன்-நிருமலராகி அதிபரமாப்தாயு
ள்ள சதாசிவமூர்த்தி--சாதாக்கியம் என்னும் தத்துவத்தில் வீற்
றிருந்து - சாதாக்கியரத் தத்துவத்தில் எழுந்தருளியிருந்து. எ - று.

ஆப்தர் உள்ளது கூறுவோர். சாமானியமனுடரினும் விசே
டமனுடர் மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும் இருமுகள் மேலாகிய
ஆப்தர்; அவரினும் மேலாகிய மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும்
பிரமா மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும் விட்டுணு மேலாகிய
ஆப்தர்; அவரினும் உருத்திரா மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும்
மகேசரர் மேலாகிய ஆப்தர்; அவரினும் சதாசிவா மேலாகிய
ஆப்தர்; அவரின்மேலாகிய ஆப்தரினமையால் அவர் அதிபர
மாப்தா எனப்படுவார். (கஉஉ)

நயந்தா ருயிரெலலா நண்ணவற மாத்
யியம்பினா னாகமநா லேழு.

இ - ள். ஆர் உயிர் எல்லாம் அறம் ஆதி நயந்து நண்ண -
நிறைந்த ஆனமாக்களெல்லாம் அறம் பொருள் இனப்படி வீடு
என்னும் உறுதிப்பொருள் நான்கையும் விருமய்யடையும்
பொருட்டு--நாலேழு ஆகமம் இயம்பினான் - இருபத்தெட்டா
கமங்களை அதுட்டுப்புச்சத்தசாக அருளிச்செய்தார். எ - று. ()

இருக்கு மிவையெலலாஞ் சுத்தவீததை தன்னிற்
பரக்குமுல கெங்குமெனப் பார்.

இ - ள். இவை எல்லாம் சுத்தவீததைதன்னில் இருக்கும் -
இவ்வாகமங்களெல்லாம் ஞானோதயத்துக்குக் காரணமாகிய

சுத்தவித்தியாதத்துவத்திலிருக்கும்;—உலகு எங்கும் பாக்கும் எனப் பார் - அதிலிருந்து பரம்பரையாக மகாமேருவில் வந்தி றங்கி அதினின்றும் உலகமெங்கும் பரமபுரென்றறி. எ - று.

இவற்றினன்றோற்றப உற்பத்திந்நிரமமெனவும், சங்காரக்கிர மமெனவும், இருவகைப்படும். அவற்றுள் உற்பத்திக்கிரமமா வது ஈசானமுதற் சத்தியோசாதமீராகக் கூறுவது. சங்காரக் கி மமாவது சத்தியோசாதமுதல் ஈசானமீராகக் கூறுவது.

இவை சகாசிவனால் அநந்தேசுரருக்கு, அநந்தேசுரரால் ஸ்ரீகண்டருக்கும், ஸ்ரீகண்டரால் தேவாகுருக்கும், தேவாக ளால் முனிவருக்கும், முனிவர்களால் மனுடருக்கு, மனுட ரால் மனுடருக்கும், உபதேசிக்கப்படும். இங்ஙனமுபதேசிக்க ப்படுங்கால் உளவாகிய சம்பந்தம் ஆறும் முறையே பரசம பந்தம், மகாசம்பந்தம், அநதராளசம்பந்தம், திவவியசம்பந தம், திவவியாதிவவியசம்பந்தம், அதிவவியசம்பந்தம் எனப் பெயர்பெறும். (௩௩௦)

சத்தியோ சாதத்திற் காமித மாதியைநது
முற்பவித்து நீடுமென வோர.

இ - ள். சத்தியோசாதத்தில் - சதாசிவமூர்த்தியுடைய ஐந் தமுகங்களுள்ளும் சத்தியோசாதமுகத்தினின்றும்—காமிகம் ஆதி ஐந்தம் உற்பவித்து நீடும் என ஓ - காமிகம், யோகடம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம் எனனும் ஐந்தாகமங்களும் தோ ன்றி வழங்குமென்றறி. எ - று.

இவை கௌசிகவிருடியின்பொருட்டுத் தோன்றின. இவ ற்றின்படியே இவருக்குத் தீக்ஷை செய்யப்பட்டது. இவற்றி ற்கு அதிதேவதை சிவமூர்த்தி. பூமியின்கண் இவவிருடிகோ த்திரம் சிவகோசரமெனப்படும். கோத்திரமெனினும் கோசர மெனினுமொக்கும். (௩௩௧)

தீத்தமுத லைந்துந் திகழ்வாம வத்திரத்தில
வாய்த்தன வென்றே மதி.

இ - ள். திகழ் வாமவதிரத்தில் - விளங்காநின்ற வாமதே
வழுகத்தினின்றும்—தீத்தமுத லைந்துந் வாய்த்தன என
றே மதி - தீப்தம், குக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபே
தம் என்னும் ஐந்தாகிய வங்குந் தோன்றினவென்றறி. எ - று.

இவை காசிபவிருடியின்பொருட்டுத் தோன்றின, இவற்றி
ன்படியே இவருக்குத் தீவைத்துச் செய்பட்டது. இவற்றிற்கு
அதிகேவதை ஈசரன். பூமியின்கண் இவவிருடிகோத்திரம
சிகாகோசரமெனப்படும். (நகஉ)

விசயமுத லைந்தும விகிதவகோ ரத்தி
விசையவுதித் தேயிலங்கு மென்.

இ - ள். விகித அகோரத்தில் - அச்சத்தைத் தரும் அகோ
ரமுகத்தினின்றும்—விசயமுத லைந்தும இசைய உதித்தே
இலங்கும் என் - விசயம், நிச்சவாசம், சுவாயம்புவம், ஆகக்
கிளையம், வீரம் என்னும் ஐந்தாகியவங்குந் பொருந்தத்தே
னறி விளங்குமென்றறி. எ - று.

இவை பாரததுவாசவிருடியின்பொருட்டுத் தோன்றின,
இவற்றின்படியே இவருக்குத் தீவைத்துச் செய்பட்டது. இவற
ற்றிற்கு அதிகேவதை ஈசானன். பூமியின்கண் இவவிருடிகோ
த்திரஞ் சோதிகோசரமெனப்படும். (நகந)

தற்புருடத் தேரௌர வாதியைந்துஞ் சாதமா
யற்புதமாய் நீடு மறி.

இ - ள். தற்புருடத்தே - தற்புருடமுகத்தினின்றும்—ரௌ
ரவ ஆதி ஐந்தும சாதம் ஆய் அற்புதம் ஆய் நீடும் அறி -

ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிட்பம்
என்னும் ஐந்தாகமங்களுந்தோன்றி ஆச்சரியகரமாய் வழங்கு
மென்றறி. ஏ - று.

இவை கௌதமவீருடியின்பொருட்டுத் தோன்றின. இவற்
றின்படியே இவருக்குத் தீக்ஷை செய்ப்பட்டது. இவற்றிற்கு
அதிதேவதை பிரமமூர்த்தி. பூமியின்கண் இவவீருடிகோத்
திரம சாவித்திரிகோசரமெனப்படும். (௩௩௪)

ஈசானத் தன்னிற் புரோற்கீத மாதியெட்டுந்
தேசார வேயுதிக்குந் தேறு

இ - ள். ஈசானத்தனனில்-ஈசானமுகத்தினின்றும்—புரோ
ற்கீதம் ஆகி எட்டும தேசு ஆரவே உதிக்கும தேறு - புரோற்
கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சருவோக்தம், பாரமேசு
ரம், கிரணம், வாதுளம் எனனும் எட்டாகமங்களுந் ஞானப்
பிரகாசம் பொருந்தத் தோன்றினவென்றறி. ஏ - று.

இவை அகத்தியவீருடியின்பொருட்டுத் தோன்றின. இவ
ற்றின்படியே இவருக்குத் தீக்ஷை செய்ப்பட்டது. இவற்றி
ற்கு அதிதேவதை நடேசமூர்த்தி. பூமியின்கண் இவவீருடி
கோத்திரம் வியோமகோசரமெனப்படும்.

இவவீருபததெட்டாகமங்களுளளும் காமிகமுதலிய பத்தும
விஞ்ஞானாகலருட் பரமசிவனது அதுக்கிரகத்தைப் பெற்ற
பிரணவா முதலிய பத்துச்சிவனகளுக்கும் அருளிச்செய்ப்பட்
டமையாற் சிவபேதமெனவும், விசயமுதலிய பதினெட்டும்
இவ்வாறு பரமசிவன்பால் உபதேசம் பெற்ற அநாதிருத்திரர்
முதலிய பதினெட்டுருத்திராகளுக்கும் அருளிச்செய்ப்பட்ட
மையால் உருத்திரபேதமெனவும், சொல்லப்படும்.

இச்சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமெனவும், மாந்திரமெனவும்,
தந்திரமெனவும் பெயர்பெறும்.

இவ்வாகமங்களுக்குக் கிரந்தசங்கியை சொல்வாம்:—காமிக த்துக்குப் பரார்த்தம். யோகஜததுக்கு இலக்ஷம். சிந்தியத்து க்கு இலக்ஷம். காரணத்துக்குக் கோடி. அசிதத்துக்கு நியுதம். தீப்ததத்துக்கு நியுதம். குக்குமத்துக்குப் பதுமம். சகச்சிரத்து க்குச் சங்கம. அஞ்சுமானுக்கு ஐந்திலக்ஷம். சுப்பிரபேதத் துக்கு மூன்றுகோடி. விசயத்துக்கு மூன்றுகோடி. நிச்சவாச ததுக்குக் கோடி. சுவாயம்புவத்துக்கு ஒன்றரைக்கோடி. ஆக் கினேயத்துக்கு முப்பதினாயிரம். வீரத்துக்கு நியுதம். ரௌர வத்துக்கு எட்டாப்புதம். மகுடததுக்கு இலக்ஷம். விமலத்து க்கு மூன்றிலக்ஷம். சந்திரஞானததுக்கு மூன்றுகோடி. முக விம்பத்துக்கு இலக்ஷம். புரோஹீதததுக்கு மூன்றிலக்ஷம். இலளிதத்துக்கு எண்ணாயிரம். சித்தத்துக்கு ஒன்றரைக் கோடி. சந்தானத்துக்கு ஆறாயிரம். சர்வோகத்தத்துக்கு இரண் டிலக்ஷம். பாரமேசுரத்துக்குப் பன்னிரண்டிலக்ஷம். கிரணத் துக்கு ஐந்துகோடி. வாதுளததுக்கு இலக்ஷம்.

இவை ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களுடையனவாயிருக்கும்.

இவற்றுள், ஞானபாதத்தில், பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞானாகலா பிரளயாகலர் சகலரென்னும் ஆன்மாக்களின் சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோ தானசத்தியென்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவவரை மூப்பத் தாறுதத்துவங்கள் துற்பத்தியும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியாமுறைமையும், புவனங்கள் புவனேசர் சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப்பிரமாணங்களும், அதமப்பிரளயம் மத்தியமப்பிரளயம் மகாப்பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப்பிரளயங்களின்பின்னர்ச் சிருட்டியாமு

றைமையும், பாசுபதம் மகாவிரதங் காபாலமுதலிய மதங்களின் சொரூபமும் கூறப்படும்.

இனிக் கிரியாபாதத்தில், மந்திரங்களினுத்தாரணஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபமோமங்களும், சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகங்களும், புத்திமுத்திகளுக்குபாயமாகிய தீக்கையுங்கூறப்படும்.

இனியோகபாதத்தில், இந்தமுப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தத்துவேசாரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும் சகத்துக்குக் காரணமாகிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும் வல்லமையும், அணிமாதிசித்திகளுண்டாமுறைமையும், இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தியானம் தாரணம் சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதாரமுதலிய ஆதாரங்களின் முறைமையும் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில், பிராயச்சித்தவிதியும், பவித்திரவிதியும், சிவலிங்கலக்கணமும், உமாமகேசரமுதலிய வியத்தாவ வியத்தலிங்கங்களினிலக்கணமும், நந்தி முதலிய கணநாதரிலக்கணமும், செபமாலை யோகபட்டம் தண்டம் கமண்டலமுதலியவற்றினிலக்கணமும், அந்தியேட்டி விதியும், சிராத்தவிதியுங் கூறப்படும்.

சிவபெருமானுக்குக் காமிகம் திருவடிகளும், யோகசம் கலைக்கால்களும், சிந்தியம் திருவடிவிரல்களும், காரணம் கெண்டைக்கால்களும், அசிதம் முழந்தாள்களும், தீப்தம் தொடைகளும், சூக்குமம் சூயத்தானமும், சகச்சிரம் கடித்தானமும், அஞ்சுமான் முதுகும், சுப்பிரபேதம் கொப்பூழும், விசயம் உதரமும், நிச்சவாசம் நாசியும், சுவாயம்புவம் முலைகளும், ஆக்கினேயம் கண்களும், வீரம் கழுத்தும், ரௌரவம் செவிகளும், மகுடம் திருமுடியும், விமலம் கைகளும், சந்திரஞானம் மார்பும், முகவிம்பம் திருமுகமும், புரோற்கீதம் திருநாக்கும்,

இலளிதம் கபோலங்களும், சித்தம் திருநெற்றியும், சந்தானம் குண்டலமும், சருவோத்தம் உபவீதமும், பாரமேசுவரம் ஆரமும், கிரணம் இரத்தினபரணங்களும், வாதூளம் திருப்பரிவட்டமும், காலோதகரம் திருமேற்குச்சம், மற்றை உபாகமங்களெல்லாம் பரிமளத்திரவியங்களும் புஷ்பங்களும், சைவசித்தாந்தம் நைவேத்தியமுமாம். (க.க.ரு)

இருபது மெட்டுமே மூலமூப பேத
மிருநாறு மேழுமென வெண்.

இ - ன். இருபதும் எட்டுமே மூலம் - இவ்விருபத்தெட்டா கமங்களும் சிவபெருமானிடத்தினின்றும் முதற்றோன்றின மையால் மூலாகமமெனப்படுமெ;—உபபேதம் இருநூறும் ஏழும் என எண் - இவற்றினவழித் தோன்றிய உபாகமங்கள் இருநூற்றேழாமென்றறி. எ - று.

காமிகத்துக்கு உபபேதம் மூன்று. யோகஸ்துத்துக்கு உபபேதம் ஐந்து. சிந்தியத்துக்கு உபபேதம் ஆறு. காரணத்துக்கு உபபேதம் ஏழு. அசித்தத்துக்கு உபபேதம் நான்கு. தீப்தத்துக்கு உபபேதம் ஒன்பது. குக்குமத்துக்கு உபபேதம் ஒன்று. சகச்சிரத்துக்கு உபபேதம் பத்து. அஞ்சுநாளுக்கு உபபேதம் பன்னிரண்டு. சுப்பிரபேதத்துக்கு உபபேதம் ஒன்று. விசயத்துக்கு உபபேதம் எட்டு. நிச்சவாகத்துக்கு உபபேதம் எட்டு. சுவாயம்புவத்துக்கு உபபேதம் மூன்று. ஆக்கினையத்துக்கு உபபேதம் ஒன்று. வீரத்துக்கு உபபேதம் பதின்மூன்று. ரௌரவத்துக்கு உபபேதம் ஆறு. மகுடத்துக்கு உபபேதம் இரண்டு. விமலத்துக்கு உபபேதம் பதினாறு. சந்திரஞானத்துக்கு உபபேதம் பதினான்கு. முகவிப்பத்துக்கு உபபேதம் பதினைந்து. புரோற்கீதத்துக்கு உபபேதம் பதினாறு. இலளிதத்துக்கு உபபேதம் மூன்று. சித்தத்துக்கு உபபேதம் நான்கு. சந்தானத்துக்கு உபபேதம் ஏழு. சர்வோத்தத்துக்கு உபபேதம் ஐந்து.

பாரமேசுவரத்துக்கு உபபேதம் ஏழு. கிரணத்துக்கு உபபேதம் ஒன்பது. வானுளத்துக்கு உபபேதம் பன்னிரண்டு. இவற்றின் பெயர்களைக் காமிகமுதலியவற்றிற் காண்க. (உகசு)

மூலாகமங்களைத் தனித்தனி கேட்டவர்களது

தொகையையுணர்த்துகின்றார்.

அறுபத் தறுவர் பிரணவ ராதி

யறிவுறக்கேட் டாராக மம.

இ - ள். ஆகமம் அறிவு உறக் கேட்டார் - மூலாகமங்களை அறிவு பொருந்தக் கேட்டவர்கள்—பிரணவா ஆதி அறுபத்தறுவா - பிரணவா முதலாக அறுபத்தறுவாகள். ஏ - று.

சிவபேதம் பத்தையுங்கேட்டவா ஒருவரிடத்தொருவராக ஒவ்வோராகமத்துக்கு மும்மூன்றுபேராய் அணுசதாசிவருட் டலைவராகிய பிரணவர் முதன் முப்பதின்மராவா. அவர்பெயர் வருமாறு:—காமிகங்கேட்டவா பிரணவா, திரிகலர், ஹரர். யோகசங்கேட்டவர் சுதாக்கியர், பஸ்மா, விபு. சிந்தியங்கேட்டவர் சுதிப்தர், கோபதி, அம்பிகை. காரணங்கேட்டவர் காரணர், சர்வருத்திரர், பிரசேசர். அசிதங்கேட்டவர் சுசிவர், சிவர், அச்சதா. தீப்தங்கேட்டவா ஈசா, திரிமூர்த்தி, உதாசனர். குக்குமங்கேட்டவர் குக்குமர், வைச்சிரவணர், பிரபஞ்சனர். சகச்சிரங்கேட்டவர் காலா, வீமர், தருமர். அஞ்சுமான் கேட்டவர் அம்பு, உக்கிரர், ஆதித்தியர். சுப்பிரபேதங்கேட்டவர் தேசேசர், விக்வினேசர், ஈசி.

உருத்திரபேதம் பதினெட்டையுங்கேட்டவர் ஒருவரிடத்தொருவராக ஒவ்வோராகமத்துக்கு இவ்விரண்டுபேராய் அநாதிருத்திரர் முதன் முப்பத்தறுவராவர். அவர் பெயர் வருமாறு:—விசயங்கேட்டவர் அநாதிருத்திரர், பரமேசர். நிச்சவாசங்கேட்டவர் தசாணர், பார்ப்பதி சுவாயம்புவங்கேட்.

வர் நிதனேசர், பத்மபூ. ஆக்கினேயங்கேட்டவர் வியோமர் உதாசனர். வீரங்கேட்டவர் தேசர், பிரசாபதி. ரௌரவங்கேட்டவர் பிரமேசர், நந்திகேசர். மருடங்கேட்டவர் சிவர், மகாதேவர். விமலங்கேட்டவா சருவாத்மா, வீரபத்திரர். சந்திரஞானங்கேட்டவா அநந்தர், பிருகஸ்பதி. முகவிம்பங்கேட்டவர் பிரசாந்தர், ததீசி. புரோங்கீதங்கேட்டவா குலி, கவசர். இலளிதங்கேட்டவா ஆலயேசா, இலளிதர். சித்தங்கேட்டவர் விந்து, சண்டேசர். சந்தானங்கேட்டவா சிவநிஷ்டா, அசம்பாதா. சருவோத்தங்கேட்டவா சோமதேவர், நிருசிங்கா. பாரமேசரங்கேட்டவர் சீதேவி, உசனா. கிரணங்கேட்டவர் தேவவிபு, சம்வர்த்தர். வாதுளங்கேட்டவா சிவா, மகாகாளா.

சிவாகமோற்பத்தி சிலவாகமங்களிலே பேதித்துச்

கூறப்படுமென்பது இரண்டு திருக்குறளா

உதிக்கு முறைதன்னைப் பேதமுற வோது
மதித்தே சிலவாக மம்.

இ - ள். சில ஆகமம் - சிலவாகமங்கள்—உதிக்கும் முறைதன்னை மதித்துப் பேதம் உற ஒதும் - ஆகமங்கள் தோன்றிய முறைமைடை ஆராய்ந்து பேதம் பொருந்தச் சொல்லும். எ-று.

ஊர்த்துவமுகமாகிய ஈசானத்தினின்றும் காமிகமுதலிய சிவாகமமிருபத்தெட்டும், அதோமுகங்கணன்கிணுள்ளும் தற்புருடத்தினின்றும் இருக்குவேதமும், அகோரமுகத்தினின்றும் யசர்வேதமும், வாமதேவமுகத்தினின்றும் சாமவேதமும், சத்தியோசாதமுகத்தினின்றும் அதாவேதமுந்தோன்றின. இருக்குவேதம் இருபத்தொருசாகையும், யசர்வேதம் நூறுசாகையும், சாமவேதம் ஆயிரஞ்சாகையும், அதர்வவேதம் ஒன்பதுசாகையும் உடையனவாம். இவ்வேதநான்கும்

பிரமகாண்டமும் பிரமஞானத்திற்கு நிமித்தமாகிய கருமகாண்டமும் உணர்த்துவனவாம். பிரமகாண்டம் உபநிடதமெனவும், வேதாந்தமெனவும், வேதசிரசெனவும், பிரபலசுருதியெனவும் பெயர்பெறும்.

வேதசிவாகமமிரண்டும் சிவபெருமானிடத்தே தோன்றினமையால் முதனூலெனப்படும. வேதத்துக்கு வழிநூல் பதினெட்டுப்புராணங்களும் பதினெட்டுபிருதிகளுமாம். சார்புநூல் சிஷைக் கற்பகுத்திரமுதலிய வேதாங்கங்களாம்.

வேதம் யஞ்ஞாதி கருமங்களைச் செய்து புண்ணியலோகங்களை அடைய விரும்பும் உலகாகள்பொருட்டும், ஆகமம் சிவசாலோக்கிய சிவசாம்பிய சிவசாஸ்திய சிவசாயுசகியங்களை அடைய விரும்புஞ் சத்திரிபாதமுடையாபொருட்டும், அருளிச்செயப்பட்டன.

இன்னும், சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தம்புருடம், ஈசானம் என்னும் ஐந்துமுகங்களினும், முறையே லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மகம், அதிமார்க்கம், மாந்திரம் என்னும் ஐந்தும தோன்றினவெனச் சிலவாகமங்கள் கூறும். லௌகிகநூல் ஆயுள்வேதமும் தண்டநீதியுமுதலாயின. வைதிகநூல் மீமாஞ்சையும், நியாயமும், வைசேடிகமுமாகிய மூன்றுமாம். அத்தியான்மகநூல் சாங்கியமும், பாசஞ்சலமும், வேதாந்தமுமாகிய மூன்றுமாம். அதிமார்க்கநூல் பாசபதமும், காபாலமும், மகாவிரதமுமாகிய மூன்றுமாம். மாந்திரநூல் சிவாகமமாகிய சித்தாந்தசாததிரமாம். லௌகிகத்தினுயர்ந்தது வைதிகம்; அதினுயர்ந்தது அத்தியான்மகம்; அதினுயர்ந்தது அதிமார்க்கம்; அதினுயர்ந்தது மாந்திரம். (உஉஅ)

பலவாஞ் சிருட்டி பகரா கமமும்
பலவிதமாய்த் தோன்றுமெனப் பார்.

இ - ள். சிருட்டி பல ஆம் - சிருட்டி பலபேதப்படுமாதலால்,—பகர் ஆகமமும் பல விதம் ஆய்த தோன்றும் எனப்பார் - சிவபெருமான் அருளிச்செய்த ஆகமங்களும் பலவிதமாய்த தோன்றினவென்றறி. எ - று. (கஙக)

சிவாகமங்களைப் படிக்குமுறைமை மூன்று

திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார.

புனிததலத் திற்புனித னாகிப் படிக்க
வினிய வியலை யிருந்து.

இ - ள். இனிய இயலை - இனிமையாகிய சிவசாத்திரத்தை ஓத விரும்பினேன்—புனிதனாகிப் புனிததலத்தில் இருந்து படிக்க - சரீரசத்திபண்ணித் திருமெழுக்கிறை சுத்திசெய்த தலத்திருந்து படிக்கக்கடவன். எ - று.

ஆசாரியர் கிழக்குமுகமாகவாயினும் வடக்குமுகமாகவாயினும் இருக்க. மாணக்கர் அவருக்கெதிர்முகமாகவிருக்க. ()

அலர்கூட் கெவாக மத்திற் குரவன்
மலரடிக்குஞ் சூட்டு மலர்.

இ - ள். ஆகமத்தில் அலர் சூட்டுக-படிக்கத் தொடங்குமுன் சைவாகமத்திருமுறையை விதிவழி செய்ப்பட்ட ஞானசனமாகிய சரஸ்வதிபீடத்திலே பட்டுப்பரிவட்டம் விரித்து அதன் மேல் எழுந்தருளப்பண்ணிப் புஷ்பத்தினால் அருச்சித்து,—குரவன் மலர் அடிக்கும் மலர் சூட்டு - பின்பு ஆசாரியருடைய தாமரைமலர்போலும் பாதங்களிலும் பூச்சூட்டுக. எ - று.

உம்மையால், அருகே அறிவாலுயர்ந்த சேட்டாசாரியர் இருக்கின் அவாடியினும் பூசிததல்வேண்டுமென்றறிக.(ஙசக)

படிக்கும் பொழுது பணிகுர வன்றாண்
முடிக்கும் பொழுது முயன்று.

இ - ள். படிக்கும் பொழுது - ஆசாரியரிடத்திலே நாடோறும் படிக்கத்தொடங்கும்பொழுதும்,—முடிக்கும் பொழுதும் - படித்து முடிக்கும்பொழுதும்,—குரவன் தாள் முயன்று பணிக - அவ்வாசாரியருடைய திருவடிகளை முயன்று வணங்குக. எ - று.

இங்ஙனஞ்செய்யாவழிப்படுங்குற்றம் “புத்த கதகினைப் பூசை புரிகிலா—சித்தங் கூர்தரத தேசிகன் றன்னையு—மதத கைப்பல நீங்குவ ரன்றியுங்—கொததை சேர்நர கக்குழி கூடுவார்” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரச்செய்யுளாலறிக. (௩௪௨)

படிக்கலாகாத நாட்களை நான்குதிருக்குறளா

ஊணர்த்துகின்றார்.

பதினான் கிருநான்கிற் பஞ்சதசி தன்னிற்
பதிபகாந்த வாகமமபன் னேல்.

இ - ள். பதினான்கு - சதுர்த்தசியிலும்—இருநான்கில்-அட்டமியிலும்—பஞ்சதசிதன்னில் - அமாவாசை பெளர்ணிமைகளிலும்—பதி பகாந்த ஆகமம் பன்னேல் - சிவபெருமான் அருளிச்செய்த சைவாகமங்களைப் படியாதே. எ - று.(௩௪௩.)

ஆதி திதியி லயனு தியிலரவஞ்

சோதிதனைத் தீண்டினுஞ்சொல் லேல்.

இ - ள். ஆதி திதியில் - பிரதமையிலும்—அயன ஆதியில்-அபயனமுதலிய காலங்களிலும்—அரவம் சோதிதனைத் தீண்டினும் - சந்திரசூரியகிரகணகாலங்களிலும்—சொல்லேல் - படியாதே. எ - று.

அயனுதியென்றதனால், விசேஷங்கிரமங்களும்,ஆசாரியர் தன்னிடத்து எழுந்தருளியவந்த காலமும், உயர்ந்த சேட்டாசாரி

யர் எழுந்தருளிவந்த காலமும், பெரியோர்களுக்கு ஆபத்த வந்தகாலமும், ஒருவர் மரித்த காலமுங்கொளக. (௩௪௪)

சந்தியா காலந தனிற்சிறந்த காலத்து
மெந்தையரு ளாகமமோ தேல்.

இ - ள். சந்தியாகாலநதனில் - சந்தியாகாலங்கள் மூன்றி னும—சிறந்த காலததும் - இன்னும் நூல்களில் விதந்த காலங்களினும்—எந்தை அருள் ஆகாம் ஒதேல் - நமது பிதா வாகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த சைவாகமங்களைப் படியாதே. எ - று.

இன்னும் நூல்களில விதந்தகாலங்களாவன.—பூனை பாயபு காட்டோணன் குறுக்கே போன காலமும், குறைக்கொள்ளி விழுந்தகாலமும், அக்கினி பட்ட காலமும், கொள்ளையென்ற காலமும், கள்ளரென்ற காலமும், இருவா சண்டையென்ற காலமும், ஒருவரை அடிக்குவகாலமும், படையென்ற காலமும், பரிவேடமிட்டகாலமும், பூமியதிரந்த காலமும், ஏரியுடைந்ததென்ற காலமும், ஓடமுடைந்து விழுந்ததென்ற காலமும், சிவாலயத்திறகுத தீங்கு செய்கின்றாராகள் தேசிகருக்குத தீங்கு செய்கின்றாராகள் சிவவேடத்தாருக்குத் தீங்கு செய்கின்றார்களென்ற காலமுமாம். (௩௪௫)

உற்பத்தி நாசமெனு மாசௌசத் துஞ்சிவன்ற
ஹர்சவத்தி னும்மியலோ தேல்.

இ - ள். உற்பத்தி நாசம் எனும் ஆசௌசததும் - சன்னமா ணசௌசங்களிலும்—சிவனறன் உற்சவத்தினும் - சிவபெருமான் உற்சவநிமித்தம் புறப்பட்டருளுங் காலங்களிலும்—இயல் ஒதேல் - சைவாகமங்களைப் படியாதே. எ - று.

மகோற்சவநாள் பத்தினுள், முதனாள்விழாத் தூலங்குதற் பொருட்டும், இரண்டாநாள்விழாத் தூலகுக்குமரீக்குதற்பொருட்டும், மூன்றாநாள்விழா மூவினையும் முப்புத்தியும் முக்குணமும் மும்மனமும் முக்குற்றமும் முப்பிறப்பும் முப்பற்றும் நீக்குதற்பொருட்டும், நாலாநாள்விழா நாற்கரணமும் நால்வகைததோற்றமும் நீக்குதற்பொருட்டும், ஐந்தாநாள்விழா ஐம்பொறியும் ஐந்தவதையும் ஐந்துமலமும் நீக்குதற்பொருட்டும், ஆறாநாள்விழாக் காமாதியாறும் கலையாதியாறும் வினைக்குணமாறும் பதமுத்தியாறும் நீக்குதற்பொருட்டும், ஏழாநாள்விழா ஏழுவகைப்பிறப்பும் கலாதிகளேழும் மாயாமலகுணமேழும் நீக்குதற்பொருட்டும், எட்டாநாள்விழா எண்குணம் விளக்குதற்பொருட்டும், ஒன்பதாநாள்விழா மூன்றுருவும் முததொழிலும் மூன்றிடத்திறைதலும் இலையெனறபொருட்டும், பத்தாநாள்விழாப் பரானந்தமாக்கடலில் அமுதத்துதற்பொருட்டுஞ் செயப்படுதலால், சிவோற்சவகாலததுப் பழக்கலாகாதென்றார். இவையெல்லாம் விமபதந்திரத்திற் சிவோற்சவபடலத்திற்காண்க. உம்மையால், சிவவிரதகாலங்களும் சிவநீர்த்தகாலங்களாங்கொள்க. சனனமாணசௌசமுடையானும் மூழ்காவியாதியாசௌசமுடையானும் ஒழியுமட்டும் ஓதாதொழிக.()

மற்றச்சந்தியிரண்டுமுடிக்கும் முறைமை

யுணர்த்துகின்றார்.

அதன்பின்பு மூன்றா வதுசந்தி யாக்க

வதன்பின்பு நான்கா வதும்

இ - ள். அதன்பின்பு மூன்றாவது சந்தி ஆக்க - இப்பழ்ச்சிவாகமங்களை ஓதியபின்பு உரிய காலத்திலே மூன்றாஞ்சந்தியைப்பண்ணுக, — அதன்பின்பு நான்காவதும் ஆக்க-ஆசாரியனாயின் அதன்பின்பு நான்காஞ்சந்தியையும் பண்ணுக. எ-று.

கணபிச்சாவிதிக்குத் தோற்றுவாய் செய்கின்றார்.

உரைத்தாமே சாந்தா னிகபிச்சை யோர்க
வுரைப்பாங் கணபிச்சை யும்.

இ - ள். சாந்தானிகபிச்சை உரைத்தாம் - சாந்தானிகபிச்
சாவிதியைச் சொன்னேம; - கணபிச்சையும் உரைப்பாம் ஓர்க
கணபிச்சாவிதியையுஞ்சொல்வேம் அதனையறிக. ஏ - று.

அற்பமாக வீடுதோறும் வாங்குகையால், கணபிச்சையெ
னப்பட்டது. (௩௪௮)

கணபிச்சாவிதியை இருபதாறு திருக்குறளா
லுணாததுவென்றார்.

முந்திய சந்தி முடித்தமலன் றுளிணையுஞ்
சுந்தித்துத் தாழ்த்துச் சிரம்.

இ - ள். முந்திய சந்தி முடித்து - சாதகர் புத்திரகா முதலா
யினோ காலசந்தியை முடித்துக்கொண்டு—அமலன் தாள்
இணையும் சிந்தித்துச் சிரம தாழ்த்து - வறியவராயிற் சிவபெ
ருமானுக்கு னைவேத்தியநிமித்தம் தண்டுலபிச்சை பண்ணப்
புறப்படுமபோது சிவபெருமானுடைய உபயபாதங்களையும்
மனசிஞலே தியானித்துத் தலையினால் வணங்கி. ஏ - று.

உம்மையாற் குருபாதங்களுங்கொள்க. (௩௪௯)

பாங்காகுஞ் செம்பிரும்பி னாற்பண்ணும் பாத்திரந்தா
னெங்குபலா சாதியிலே யும்.

இ - ள். செம்பு இரும்பினால் பண்ணும் பாத்திரம் பாங்கு
ஆகும் - செம்பினாலேனும் இரும்பினாலேனும் செய்யப்பட்ட
பாத்திரம் பிச்சை பண்ணுதற்கு உரியதாம்;—ஒங்கு பலாசு
ஆகி இலையும் பாங்கு ஆகும் - அஃதன்றி வளர்ந்த பலாசு

முதலிய மரங்களாலேனும் அவற்றினிலைகளாலேனும் செய்யப்பட்ட பாததிரமும் உரியதாம். எ - று.

ஆதியென்றதனால், மா இருப்பை கடம்பு முதலியன கொள்க. விரததனாயின் மிருததிகையினற்பண்ணிய பாததிரததை அமாவாசை பூரணிகளில் ஆறுகுளங்களிற்கொண்டுபோய் அமிழ்த்திவிட்டுப் புதுப்பாததிரம் வாங்கிக்கொள்க. விரததருக்கு மேற்கூறிய மரவிலைப்பாததிரங்களும் சுரைப்பாததிரமும் மா னாகுலம் இருபததைநதுகொண்ட ஆடையுமாகுமென்றறிக.

ஆறிரண் டங்குல மாமகலம் பாத்திரத்துக
காறுபிரண் மெழுபர மாம

இ - ள். பாததிரத்துக்கு அகலம் ஆறிரண்டு அங்குலமாம - பிச்சாபாததிரத்துக்கு அகலம் மானாங்குலத்தினாலே பன்னிரண்டங்குலமாம;—உயரம் ஆறடி இரண்டுமே ஆம - உயரமெட்டங்குலமாம. எ - று. (௩௫௧)

இன்னமுறை யாறபயிக்கத் துக்கிசைத்த பாத்திரத்தி னுன்னியுளத் தகதிரத்தை யோது.

இ - ள். இன்ன முறையால் பயிக்கத்தகு இருசைத்த பாததிரத்தின் - இவ்வப்பிரகாரம் பிசைபண்ணுதற்குச் செய்யப்பட்ட பாததிரத்தைக் கழுவி அதன்மேல்—உளதது உன்னி - அததிரஞ்சொல்பபதாக மனசினாலே பாலிதது,—அததிரத்தை ஒது - அதனைத் தொட்டு அவவததிரமந்திரத்தை அபிமந்திரி. எ - று. (௩௫௨)

அதன்பி னிரீக்கண மாதிபுரிந தாடை
யதன்வாயிற் சோகவசத தால்.

இ - ள். அதன்பின் றிரீக்கணம் ஆதி புரிந்து - அதன்பின்ப றிரீக்கணமுதலாயின செய்து,—அதன் வாயில் கவசத்தால்

ஆடை சேர் - அப்பாத்திரத்தின் வாயிலே கவசமந்திரத்தி
னால் வஸ்திரத்தை இடு. எ - று. (உரு)

நிரீக்கணதி செய்யுமுறைமை இரண்டுதிருக்குறளா
லுணாத்துகின்றார்.

புரிமூலத் தாலே நிரீக்கணமபு ரோக்கி
யருகமத்தி ரந்தா டனத்து.

இ - ள். மூலத்தாலே நிரீக்கணம் புரி - மூலமந்திரத்தி
லே நிரீக்கணஞ்செய்து, — புரோக்கி - அததிரமந்திரத்தினாலே
புரோக்கணம்பண்ணு; — தாடனத்து அததிரம் அருகம் - அத
ன்பின் செய்யப்படுந்தாடனத்துக்கும் அததிரமந்திரமே உரித்
தாம். எ - று.

இவற்றுள் நிரீக்கணம் திவவியமுத்திரையினாலும், புரோக்க
ணம் நியிர்த்திய பதாகைமுத்திரையையுடைய கைத்தலத்தி
னாலும், தாடனம் சுட்டுவிரல் நீட்டிய கையினாலுஞ்செய்க. ()

அருகங் கவசந்தா னப்பியுக்க ணத்தென்
றுரைசெய்வர் முன்னுலோராத தோர்.

இ - ள். அப்பியுக்கணத்துக் கவசம் அருகம் என்று உரை
செய்வா - அப்பியுக்கணத்துக்குக் கவசமந்திரமே உரியதெ
ன்று சொல்லுவார்—முன்னால் ஓராதோர் - சைவாகமங்களை
அறிந்தோர். எ - று.

அப்பியுக்கணம் கவிழ்ந்த பதாகை முத்திரையையுடைய
கைத்தலத்தினுஞ்செய்க.

ஆதித்தன் அக்கினி சந்திரன் என்னும் மூவரும் முறையே
வலக்கண்ணும் நெற்றிக்கண்ணும் இடக்கண்ணுமாவராதலால்,
வலக்கண்ணினாலே அதனை உலர்த்தினதாகவும், நெற்றிக்கண்

ணிநிலே தகித்ததாகவும், இடக்கண்ணினிலே அமுதங்கொண்டு நனைப்பதாகவும் பாவிப்பது நீரிக்கணமாம். இங்ஙனம் நீரிக்கணஞ்செய்யப்பட்டது சுததியாதற்பொருட்டுத் தெளிப்பது புரோக்கணமாம். ஒருவன் கலலையடிக்கும்போது அதனிடத்துப் பொறி தோன்றுமாறுபோலச் சடமாகிய இந்தப் பதார்த்தத்தினிடத்துச் சித்துண்டாதற்பொருட்டுத் தட்டுவது தாடனமாம். அந்தப்பதார்த்தத்தினிடத்துத் தோன்றிய சித்தினது பிரகாசமானது தன்னுடைய தானத்தை விட்டு நீங்காமல் இருக்கும்பொருட்டு மூடுவது அப்பியுக்கணமாம். (௩௫௫)

தண்டினிலக்கணம் ஆறுதிருக்குறளா

லுணர்த்துகின்றார்.

வேணுப் பலாசலலால் வேத்திரமுந் தண்டாக்கிக்
கோணுமறத் தன்னுயரங் கொள்.

இ - ள். வேணுப் பலாசு அல்லால் வேத்திரம் - பிராமணன் மூங்கில் பலாசு பிரம்பென்னும் இவைகளுள் ஒன்றை—கோணும் அறத் தண்டு ஆக்கி - கோணுகல் துளை முதலிய குற்றமின்றித் தண்டாக்கி—தன் உயரம் கொள் - அதற்குயரம் தன்னுயரமாகக் கொள்க. எ - று.

அரசன் கருங்காலித்தண்டை மாபளவுயரமும், வைசியன் அத்தித்தண்டை அவவளவுயரமும், குத்திரன் அந்தத்தண்டை நாபியளவுயரமுமாகக் கொள்க. (௩௫௬)

தேசிகர திக்குச் சிரமே குளம்புருவ
நாசிவரை தண்டியர நாடு.

இ - ள். தேசிகர் ஆதிக்குத் தண்டு உயரம் - ஆசாரியர் சாதகர் புத்திரகர் சமயிகள் என்னும் நால்வருக்கு உரிய தண்டுகளுக்கு உயரம்—சிரமே குளம் புருவம் நாசி வரை நாடு -

முறையே தலையும் நெற்றியும் புருவமும் காகிதனியுமாகிய இவற்றின் அளவினதாகக் கொள்க. எ - று. (௧௫௭)

எட்டுக் கணுத்தண் டினிதெழு தீமையா
மிட்டமுறு மாறுகணு வேல்.

இ - ள். எட்டுக் கணுத் தண்டு இனிது - எட்டுக்கணுத் தண்டு நன்மை தரும்;—எழு தீமையாம் - ஏழுகணுத்தண்டு தீமை தரும்;—ஆறு கணுவேல இட்டம் உறும் - ஆறுகணுத் தண்டு சாவசித்திகளையுந் தரும். எ - று.

மூன்றுகணுத்தண்டும் நன்மை தருமென்றறிக. (௧௫௮)

அடிக்கணுவிற் கீழிருநான் கங்குலங்கொ ளாறு
மடுக்குமே நான்குமூன் றுங்கு.

இ - ள். அடிக்கணுவிற் கீழ் இருநான்கு அங்குலம் கொள் - அந்தத்தண்டுக்கு அடிக்கணுவிற்கீழ் எட்டங்குலம் விட்டு நறுக்க;—ஆறும் அடுக்கும் - ஆறங்குலம் விட்டு நறுக்கினும் பொருந்தும்;—நான்கு மூன்று ஆங்கு - நான்கங்குலம் மூன்றங்குலம் விட்டு நறுக்கினும் பொருந்தும். எ - று.

எட்டங்குலமாயிற் றுணியமும், நாலங்குலமாயின் நல்ல மாதரும், மூன்றங்குலமாயிற்றனமும், உண்டாமென்றறிக. ()

அடியிரட்டி யங்குல மாகு முடிக்க
னாடிக்கிருநான் கின்மிகையின் னாது.

இ - ள். முடிக்கு அடி இரட்டி அங்குலம் ஆகும் - துணிக்கணுவின் மேலுயரம் அடியில் இருமடங்கங்குலமாயிருத்தல் வேண்டும்;—அடிக்கு இருநான்கின் மிகை இன்னாது - அடிக்கணுவிற்கீழ் எட்டங்குலத்தின் மேற்படுதல் தீதாம். எ-று. ()

அங்குட்ட மன்ன பருமை யுறவதனை
யங்கையிற்றீண் டத்திரத்தினால்.

இ - ள். அங்குட்டம் அன்ன பருமை உற - பெருவிரலுக்
கொத்த பருமையுளதாகக் கொண்டு—அதனை அத்திரத்தினால்
அங்கையில் தீண்டு - அந்தத்தண்டை அத்திரமந்திரத்தினாலே
வலக்கையாற்றொட்டு ஏழுதரம் அபிமந்திரிக்க. எ - று. (1)

பரிக்க வலக்கரத்திற் பாத்திரந் தண்டைத்
தரிக்க விடக்கரத்திற் றான்.

இ - ள். பாத்திரம் வலக்கரத்தில் பரிக்க - பிச்சாபாத்திர
த்தை வலக்கையிலே தரிக்க;—தண்டை இடக்கரத்தில தரி
க்க - தண்டை இடக்கையிலே தரிக்க. எ - று. (௩௬௨)

உன்னிச் சிவன்ற ளுளத்துளெழுத் தோரைநதும்
பன்னி மவுனம பரித்து.

இ - ள். சிவன் தாள் உன்னி - சிவபெருமானுடைய திரு
வடிகளைத் தியானித்து,—எழுத்து ஓரைந்தும் உளத்துள்
பன்னி - பஞ்சாக்ஷரத்தை மானதமாக உச்சரித்து,—மவுனம
பரித்து - வேறொருவார்த்தையும் பேசாது மெளனம் பொரு
ந்தி. எ - று. (௩௬௩)

சென்றூர்த் தெருவிற் சிறந்தாரா மனைதெரிந்து
முன்றிலொன்றித் தாழ்த்து முகம்.

இ - ள். ஊர்த் தெருவில் சென்று - தனதாச்சிரமத்தினி
ன்று புறப்பட்டு ஊர்த்தெருவிலே போய்,—சிறந்தார் மனை
தெரிந்து - சிறப்பினையுடைய புராமணர் முதலிய நான்குவரு
ணத்தார் வீடறிந்து—முன்றில் ஒன்றி முகம் தாழ்த்து - முற்ற
த்திற்சென்று முகத்தைத் தாழ்த்து. எ - று. (௩௬௪)

வலக்காற் பெருவிரலில் வைத்திருதன் கண்ணுந்
தலத்துறத்தண் னேறித் தரித்து.

இ - ள். தன் இரு கண்ணும் வலக்கால் பெருவிரலில்
வைத்து - தனதிரண்டுகண்களையும் வலக்காற்பெருவிரலிலே
தானே வைத்து—தலத்து உறத் தண்டு ஊன்றித் தரித்து -
பூமியிலே பொருந்தத் தண்டை ஊன்றிக்கொண்டு நின்று.
எ - று. (௩௬௫)

திடகற் புளாயையந் தேகியெனச் செப்பி
யிடுமரிசி பாத்திரத்து ளேற்று.

இ - ள். திட கற்பு உளாய் ஐயம் தேகி எனச் செப்பி - திட
மாகிய கற்பினையுடையவளே எனக்குப் பிச்சையிடுவாயாக
என்று சொல்லி,—இடும் அரிசி பாத்திரத்துள் ஏற்று - அவள்
கொண்வெந்திடும் அரிசியை அத்திரஞ்சொலியாகிற்கும் பாத
திரத்துள் வாங்கி. எ - று. (௩௬௬)

இன்னமுறை யிற்றொறுஞ்சென் றையமிசைத் தேற்றி
தன்னதெலை தன்னைத்தான் சார்ந்து. [யங்கித்

இ - ள். இன்னமுறை இவ் தொறும் சென்று - இந்தப்பிர
காரம் வீடுதோறும் போய்,—இசைத்து ஐயம் ஏற்று - முன்
சொல்லியவாறே சொல்லிப் பிச்சை வாங்கி,—தன்னது எலை
தன்னை இயங்கிச் சார்ந்து - தனதாச்சிரமத்தைச் சென்ற
டைந்து. எ - று. (௩௬௭)

பாத்திரமும் வைத்துப் பரம சிவன்பதமு
மேத்தியுளத் தெண்ணி யிருந்து.

இ - ள். பாத்திரமும் வைத்து - பாத்திரத்தையுந் தண்டை
யுந் தரையில் வையாது ஆதனத்தில் வைத்து,—இருந்து -
கை கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு வந்து பாத்திரத்துக்கருகே

இருந்து,—பரமசிவன் 'மதமும் உளத்து எண்ணி ஏத்தி - சிவ பெருமானுடைய திருவடிகளையும் குருவினுடைய திருவடிக ளையும் மனசிலே தியானித்துத் துதித்து. எ - று. (௩௬௮)

மத்தியானசந்திமுடிக்குமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

தண்புனலின் மூழ்கிச் சமைத்து நியதியினை
யெண்பெருக நாமமெணியே.

இ - ள். தண் புனலின் மூழ்கி நியதியினைச் சமைத்து - குளிர்த சலத்திலே ஸ்நானம்பண்ணி மத்தியானசந்தியை முடித்து,—நாமம் எண் பெருக எனியே - பஞ்சாக்ஷரத்தில ஆயிரமுருச் செபித்து. எ - று.

மற்றைச்சந்திகளுக்கும் இவ்வாறே செபிக்க. (௩௬௯)

புக்கு மனையுட் சிவனுக் கெனப்போனம்
பக்குவம் பண்ணிப் பரிந்து.

இ - ள். மனையுள் புக்கு - மடைப்பள்ளியினுள்ளே புரு ந்து,—போனம் சிவனுக்கு எனப் பரிந்து பக்குவம் பண் ணி - சருவைச் சிவபெருமானுக்கென்று அன்பினுடனே சமைத்து. எ - று.

பாத்திரத்தில் அரிசியையிட்டு, வடித்தெடுத்த சலத்தை அவ வரிசிக்கு ஒன்றரைக்கூறு அப்பாத்திரத்தில் வார்த்து வார்த்து, சடங்கமந்திரங்களினால் ஆறுதரம் கழுவிக்கழுவி, சத்தியோ சாதமந்திரத்தினுற் கழுநீரை ஊற்றிவிட்டு, இருதயத்தினுற் கல் வாரி, அரிசியினிருமடங்கு சலம் பூரித்துக் கவசத்தினுன் மூடி, பின்பு கோமயத்தினால் மெழுகப்பட்ட மடைப்பள்ளி யிலே தருமாதருமசொரூபமாகிய இரண்டுகைகளையுடைய அடுப்பை அரிசிகொண்டு இருதயத்தினால் அருச்சித்து, பின்பு அப்பாத்திரத்தை வாமதேவத்தினால் எடுத்து இருதயத்தினால்

1284(6124)

அடுப்பின்மேல் வைத்து, அகோரத்தினால் அக்கினியிட்டு, தற்புருடத்தினால் புழுக்கள் பூச்சிகள் ஏறும்புகள் இல்லாதனவும் பொறி பறவாதனவுமாகிய காட்டங்களிலே குழலைக் கொண்டேனும் தருப்பைப்புல்லைக்கொண்டேனும் வாயுவைக்கிளர்வித்து அக்கினியைச் சொலிப்பித்து, மயிர் உமி கன்முதலியவை கூடாமலும், அபக்குவம் அதிபக்குவமாகாமலும், வேறுநிறமும் தூர்க்கந்தமும் வாராமலும், நன்றாகச் சமைத்து, இருதயத்தினால் இறக்கி, முக்காலியில் வைத்து, பொங்கி வடிந்ததைச் சுற்று மந்திரசத்தினம் கழுவி, அன்னத்தினடுவே இருதயத்தினால் ஒரு பத்திரம் வைத்து ஈசானத்தினால் ஒருபுட்பஞ்சாத்தி, பாததிரத்தின் கழுத்தடியிலே நான்குதிக்கிலும் தற்புருடமுதலிய நான்கு மந்திரங்களினாலும் விபூதி சாததுக. நைவேததியத்தில் உமி கிடந்தால் வறுமையும், கல்லுக்கிடந்தால் வியாதியும், மயிர் கிடந்தால் மரணமும் வரும். (௧௭௦)

செய்துசிவ பூசை சிவனுக் கதன்பாதி

பெய்துநிவே தித்ததற்குப் பின்.

இ - ள். சிவபூசை செய்து - சிவபூசையைப் பண்ணி, — அதன் பாதி பெய்து சிவனுக்கு நிவேதித்ததற்குப் பின்-அவ்வன்னத்திற் பாதியை ஒருபாத் திரத்திலிட்டிச் சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்ததற்குப் பின்பு. ஏ - று. (௧௭௧)

இயற்றியே மற்றை விதியினை யெல்லா

மயர்ச்சி மனத்தி லறுத்து

இ - ள். மற்றை விதியினை எல்லாம் - தூபதீபமுதலிய உபசாரங்களெல்லாவற்றையும்—மனத்தில் அயர்ச்சி அறுத்து இயற்றி - மனசிலே மறவியின்றிக் கொடுத்து. ஏ-று. (௧௭௨)

நிறைந்த வதன்பின் சமாதரி நிலையி

னுறைந்துவிழிக் தேகண் டெலகு.

இ - ள். கிறைந்த அதன்பின் - பூசாகருமங்களெல்லாம் நிறைவேறியபின்னா—சமாதிகிலையின உறைந்து - சமாதிகிலையிலே பொருந்தியிருந்து,—விழித்தே உலகு கண்டு - அதன்பின் விழித்தது உலகத்தைக் கண்டு. எ - று. (௩௭௩)

முன்னம பகாந்த முறையி னருந்திடுக
வென்னதியா னெனகை யிழித்தது

இ - ள். என்னது யான என்கை இழித்தது - எனது யானென்கின்ற சுட்டுப்போத்பதை ஞானாக்ஷினியிருலே வாட்டிச சிவபெருமானே புசிப்பிக்கின்றொரன்று தெளிந்தது,—முன்னம பகாந்த முறையின அருந்திடுக நிவேதனசேடததை முற்கூறிய விதிப்படி புசிக்க. எ - று. (௩௭௪)

இழித்தாரே யானீ யிவனவனு மெனகை
கழித்தாரா மலமமலங் கண்டு

இ - ள். யான நீ இவன அவனும் என்கை இழித்தாரே - இதமகிதங்கள் தமமாலே பிறருக்குச் செயப்படுமவழியும் பிறராலே தமக்குச் செயப்படுமவழியும் நான நீ இவன அவன என்று சுட்டுதலையொழித்துச் சிவபெருமானே தம்முணின்றும் அவருணின்றும் செய்கின்றொரன்று தெளிந்து அச்சிவ பிரானருணையலலது ஒன்றையுங்கருதாராயத தமமையிழந்து நின்றவரே—மலம கழித்தாரா அமலம கண்டு - ஆணவமுதலிய மலங்களைப் போக்கி நிரும்லராகிய சிவத்தைத் தரிசித்தவராவர். எ - று. (௩௭௫)

மாதுகரிபிச்சாவிதிகுத தோற்றுவாய் செய்கின்றா.

உரைத்தாமில் லாளிகண பிச்சை விரத்தம்
குரைப்பாமா தூகரியை யோர.

கணபிச்சை உரைத்தாம் - கிருகத்தனு
க்குரிய கணபிச்சாவிதியைச் சொன்னோம்;—விரத்தற்கு மாதா
கரியை உரைப்பாம் ஓர் - இனி விரத்தனுக்கு மாதாகரிபிச்சா
விதியைச் சொல்வாம் அதனையறிக. எ - று.

விரத்தர் ஒருகாலும் ஏகான்னம் புசிக்கலாகாதென்றறிக. ()

மாதாகரிபிச்சாவிதியை இருபத்தெட்டுத்

திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

முடித்திரு சந்தி முடையுடலின் கூலி
கொடுக்கு மதனைக் குறித்து.

இ - ள். இருசந்தி முடித்து - விரத்தன் காலசந்தியையும்
மத்தியானசந்தியையும் முடித்து,—முடை உடலின் கூலி கொ
டுக்குமதனைக் குறித்து - முடைநாற்றத்தையுடைய சரீரத்துக்
குச் சிவபூசை முதலிய கருமங்களைச் செய்யுமபொருட்டிக்
கூலி கொடுக்க நினைந்து. எ - று. (உஎஎ)

ஆரியனைத் தான்வணங்கிப் பிச்சைக் கருமதிபெற்
றாருயிருள் ளானடியு மார்ந்

இ - ள். ஆர் உயிர் உள்ளான் அடியும் - உயிர்க்குயிராகிய
சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையும்—ஆரியனை ஆர்ந்து
வணங்கி - ஆசாரியரையும் அன்போடு வணங்கி,—பிச்சைக்கு
அறுமதி பெற்று - பிச்சைக்குப் புறப்படுதற்கு அறுமதி பெ
ற்று. எ - று. (உஎஅ)

வெண்கல மாதி விதங்கள் விரத்தனுக்
குண்கல மன்றென் றொழித்து.

இ - ள். வெண்கலம் ஆதி விதங்கள் - வெண்கலமுதலியவ
ற்றினாலே செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள்—விரத்தனுக்கு உண்

கலம் அன்று என்று ஒழித்து - விரத்தனுக்குப் போசனபாத்
கிரங்களாகாவென்று நீக்கி. எ - று.

புற்றுமட்கலம் சிலவாகமங்களில் ஆகுமென்றும், சிலவாக
மங்களில் ஆகாதென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௩௭௯)

பண்ணியுறத் தும்பிபலா சா தியிலைப் பாத்திரத்தைத்
திண்ணமுற முன்முறையுஞ் செய்து.

இ - ள். பாத்திரத்தை - பிச்சாபாதிரத்தை—தும்பி பலாசு
ஆதி இலை - சுரையிலை பலாசிலை முதலிய இலகளிணலே—
உறப் பண்ணி - முத்திய பிரமாணப்படி செய்து,—திண்ணம்
உற முன் முறையும் செய்து - திண்ணம் பொருந்த முற்கூறிய
முறைகளையும் பண்ணி. எ - று. (௩௮௦)

பரிக்க வலக்கரத்திற் பாத்திரந் தண்டு
தரிக்க விடக்கரத்திற் றுன்.

இ - ள். பாத்திரம் வலக்கரத்தில் பரிக்க - பிச்சாபாத்திர
கதை வலக்கையிலே தரிக்க;—தண்டு இடக்கரத்தில் தரிக்க -
தண்டை இடக்கையிலே தரிக்க. எ - று. (௩௮௧)

முன்னம் பகர்ந்த முறையுறச்சென் றிறொறும்போ
யன்ன மிரக்கைதக வாம.

இ - ள். முன்னம் பகர்ந்த முறை உறச் சென்று - முன்னே
சொல்லிய விதிப்படி புறப்பட்டு,—இல் தொறும் போய் அன்
னம் இரக்கை தகவு ஆம் - வீடுதோறும் போய் அன்னமியாசி
த்தல் தகுதியாம். எ - று. (௩௮௨)

பாகம் பணுமுன் பவிக்குச் செலேல்செல்லிற்
பாவமறு நூறுபக

இ - ள். பாகம் பணுமுன் பலிக்குச் செலேல் - மத்தியான மாவதற்கு முன்னே பிச்சைக்குப் புறப்படாதே;—செல்லின் நூறு பகரின் பாவம் அறும் - காலமறியாது புறப்படிந், அ கோரத்திலே நூறுருச் செபிகரின் அக்குற்றம் போம். எ - று.

இருக்கையிலு மில்லையன மென்றான் புணியம்
பரிக்கை யதிதிக்குப் பாங்கு.

இ - ள். அனம் இருக்கையிலும் இல்லை என்றான் புணியம் பரிக்கை - அன்னம் பாகம்பண்ணப்பட்டிருக்கையிலும் பிச்சை இல்லை என்று சொன்னவனுடைய புண்ணியத்தைக் கவர்தல்—அதிதிக்குப் பாங்கு - பிச்சைக்கு வந்த அதிதிக்கு உரித்தாம். எ - று. (உரு)

தனக்கென்னக் காசுதனந் தானியமும் தீண்டான்
றனக்கென்ன மேற்கை தரும்.

இ - ள். தனக்கு என்னக் காசு தனம் தானியமும் தீண்டா ன்றனக்கு - தனக்கென்று காசையும் பணததையும் தானியத் தையும் தீண்டாதவனுக்கே—அனனம் ஏற்கை தரும் - இவவ ன்னபிச்சைபண்ணுதல் தரும். எ - று. (உரு)

ஈட்டித் தனத்தையிரந் திற்றொறுஞ்சென் றுண்பாணை
நாட்டிற் கிராதனைன நாடு.

இ - ள். தனத்தை ஈட்டி - திரவியத்தைத் தேடியும் அத னைச் செலவழியாது வைத்துக்கொண்டு,—இல் தொறும் செ ன்று இரந்து உண்பாணை - வீடுதோறும் போய்ப் பிச்சை வாங் கிப் புசிப்பவனை—நாட்டில் கிராதன் என நாடு - நாட்டினுனி ருக்கும் வேடனெனக் கருதுக. எ - று. (உரு)

இரவே லதிபாத காதிய ரில்லத்
திரவே விழிகுலத்தா ரில்.

இ - ள். அதிபாதக ஆகியர் இல்லத்து இரவேல் - அதிபாத கமுதலிய பாதகங்கள் செய்தவர் வீட்டிலே பிச்சை வாங்காதே;—இழி குலத்தார் இல் இரவேல் - இழிந்தவருணத்தார் வீட்டிலும் பிச்சை வாங்காதே. எ - று.

தீக்ஷபெருதார் வீட்டிலும், பெற்றுஞ் சமயாசாரம் அது ட்டியார் வீட்டிலும், இரக்கலாகாதென்க. பிறவும் “கன்னி கையை விற்பார்கள் பரதாரந் தன்னைக் காழுறுவார் மனைவி குறை கண்டிருந்துந் துறவார்—பொன்வினைசெய் கொல்லர் மரக் கொல்லாபொருட் பெண்டிர் புலைவினைஞர் மதுவினைஞர் புரந்தாரை மறந்தார்—தென்னெனவே பாடுமவ ராடுமவா வாளாற் சேவிப்பார் பூவிற்பார் செக்கர்சொக் கிடுவா—ரென்னுமிவ ரெழுவாய ரன்னாதி யருந்தே லிழுக்காய வனமுள த்தை யழுக்காக்கி யிடுமே.” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரச் செய்யுளாலறிக. (௩௮௭)

மலினவுடை யாண்மலடி கர்ப்பிணி தாதி பனியிழற் கொள்கை பழுது.

இ - ள். மலின உடையாள் மலடி கர்ப்பிணி தாதி பலி இடிந் - அழுக்குப்புடைவையுடுத்தவளும் மலடியும் கருப்பி னையும் வெள்ளாட்டியும் பிச்சை தரிந்,—கொள்கை பழுது - வாங்குதல் குற்றமாம். எ - று.

நற்குணமில்லாதவள், எண்ணெயிட்டுக்கொண்டவள், தாம் பூலந்தின்றவள், கணவனுக்கு முன்னுண்பவள், அருவருப்பா னவள், உறுப்புக் குறைந்தவள், கருங்குட்டமுதலிய நோயு டையவள், விதிப்படி செளசாதி செய்யாதவள் முதலியோர்க ளிடத்திலும் பிச்சை வாங்கலாகாதென்றறிக. (௩௮௮)

நீங்கிய பின்னழைக்கி னின்றேற்க சென்றேற்கை பாங்கல்ல வென்றொழிகை பண்பு.

இ - ள். நீங்கிய பின் அழைக்கின் நின்று ஏற்க - பிச்சைக் குப் போனால் ஒரு பசுக்கறக்குநேரநிற்க, அதுகாறும் பிச்சை வாராதொழியின் மற்றைவீட்டுக்குச் செல்லுக; செல்லும் போது பிச்சையிடக் கொண்டுவந்தவா அழைக்கின அவவிடத்திற்குநே நின்று வாங்குக;—சென்று ஏற்கை பாகு அல்ல என்று ஒழிகை பண்பு - திரும்பிப் போய் வாங்குதல் உரிமையன்றென்று விடுத்தலே தகுதி. எ - று. (௩௮௧)

உற்றாச் சிரமத்தை யூர்க்குச் சுபமுனியுட்
பொற்றாள் விளக்கிப் புகுநது.

இ - ள். ஆச்சிரமத்தை உற்று - தனதாச்சிரமத்தை அடைந்து,—ஊர்க்குச் சுபம் உனி - இரத்தக்கிராமத்துக்கு நன்மை உண்டாகுக என்று ஆசீர்வாதம்பண்ணி,—பொற்றாள் விளக்கி உள் புகுந்து - கால் கை கழுவி உள்ளே புகுந்து. எ - று. ()

பாத்திரமும் வைத்துப் பரம சிவன்பதமு
மேத்தியுளத் தெண்ணி யிருந்து.

இ - ள். பாத்திரமும் வைத்து - பாத்திரத்தையும் தண்டையும்குடையையும் வைத்து,—இருந்து - அப்பாத்திரத்துக்கு அருகே இருந்துகொண்டு,—பரமசிவன் பதமும் உளத்து எண்ணி ஏத்தி - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையும் குரு வினுடைய திருவடிகளையும் மனசிலே தியானித்துத் துதித்து. எ - று. (௩௯௧)

பாத்திரத்தி லென்னத்தி லுண்டேற் பழுதறலிற்
ரோய்த்தெடுக்கச் சுத்தமுறுஞ் சோறு.

இ - ள். பாத்திரத்தில் அன்னத்தில் பழுது உண்டேல் - பிச்சாபாத்திரத்தன்னத்தில் ஈ முதலிய குற்றங்கள் உண்டாயின்,—அறலில் தோய்த்து எடுக்கச் சோறு சுத்தம் உறும் -

பாத்திரத்துடனே அன்னத்தைச் சலத்திலே தோய்த்தெ
டுக்கின் அது சுத்தியாகும். எ - று.

அதற்குமுன் மயிர் முதலியனவும், உள்ளி வெள்ளுள்ளி
இங்கு முதலிய இட்ட கறிகளும், ஊறுகாய்களும், விலக்கிய
பதார்த்தங்களும் இருந்தனவாயின் அவைகளை எடுத்துச் சலத்
திற்போகிக. பிராமணருள் அதிபதரொழிய மற்றைமூவருள்
அதிபதரும், நால்வருள்ளும் அதிபாதகமுதலிய பாதகங்களைச்
செய்தவரும், பதிதரும், சமயாசாரமில்லாதவரும், யிரிசித்
தால், தான் றரிதத வஸ்திரத்தோடும் அன்னபாத்திரத்தோடும்
முழுக்கிச்சுத்தியாம். சன்னமரணசௌசமுடையாரும், இருது
வாயினாரும், இழிந்த வருணத்தாரும், நாய் பன்றி கோழி கழு
தை முதலியனவுந்தீண்டினும், இட்டலிங்கநிர்மாலியம் பரார்த
தலிங்கநிர்மாலியம் இடப்படினும், பிறர்க்கு ஊட்டுவியாதுவஸ்
திரத்தோடு தண்டோடும் மார்பளவினதாகிய சலத்திலே
வடக்கு நோக்கி நின்று முழுகி, இருந்துகொண்டு, தண்டை
இடப்புறததில் ஊன்றி, இருகையினாலும் பெய்த பாத்திரம்
மிருத்துவாயினும் இலையாயினும் அதனோடு வைக்க. பின்
இடக்கையினாலே தண்டையும் பாத்திரத்தையும் ஒருங்கு பிடி
ததுக்கொண்டெழுந்து, கரையில் வந்து, தலை முதலியவற்
றைத் துவட்டாது வடக்கு நோக்கி இருந்து சுத்தாசமனஞ்
செய்து, கவிழ்ந்த முகத்தோடு தனதாச்சிரமத்தின்கண் வந்து,
தலை முதலியவற்றைத் துவட்டி, உலர்ந்த வஸ்திரத்தைத் தரி
த்துக்கொண்டு, வடக்கு நோக்கியிருந்து வியூதி தரித்து, அகோ
ரத்தை ஆயிரந்தராஞ்செபித்து முடித்து, ஒருபசுக்கறக்குங்கா
லம் சமாதிபொருந்தி நீங்கி, பின்பு ஒருபடிசலத்தை நிவேதி
த்து, ஏறாமற்குறையாமற் புசிக்க. அறியாது புசித்தாலும், புசி
க்கும்போது அறிந்தாலும், மற்றதைப் புசியாது பூமியிற் புதை
த்துவிட்டு, மற்றநாள் அகோரத்தை இரண்டாயிரந்தராஞ் செ

பித்து, அன்னத்துக்குள்ள பசுவின் கோசலத்தை ஒருபடிசம
கைப்புசிக்க. (௩௯௨)

தனக்கருக பாத்திரத்தைச் சாதித்துச் சுத்தி
யனத்தை யமைத்திடுக வாங்கு.

இ - ள். தனக்கு அருக பாத்திரத்தைச் சுத்தி சாதித்து -
தனக்குத் தகுதியாகிய பாத்திரத்திலே தண்ணீர் தெளித்து
மந்திரத்தினாலே சுத்திசெய்து, — அனத்தை ஆங்கு அமை
த்திடுக. — அன்னத்தை அதிலே படைக்க. எ - று. (௩௯௩)

ஆக்கிப் புனிதநீ ரநீரி னாலவளைக்க
நாக்காலீ சான நயின்று.

இ - ள். நீர் புனிதம் ஆகி - முனபோலச் சலத்தை மந்திர
த்தினாலே சுத்தி பண்ணி, — அந்நீரினால ரசானம் நாக்கால் நவி
ன்று வளைக்க - அச்சலத்தினால் ரசானமந்திரத்தை நாவினால்
உச்சரித்துக்கொண்டு அன்னபாத்திரத்தைச் சூழ வளைக்க.
எ - று. (௩௯௪)

அத்திரத்தி னாலே புரோக்கிக்க வன்னத்தைச்
சுத்திசெய்க முன்முறையுஞ் சூழ்ந்து.

இ - ள். அத்திரத்தினாலே அன்னத்தைப் புரோக்கிக்க -
பெருவிரலணிவிரல்களினாலே அச்சலத்தைக்கொண்டு அத்தி
ரத்தை உச்சரித்து அன்னத்தைப் புரோக்கித்து, — முன் முறை
யும் சூழ்ந்து சுத்தி செய்க - முற்கூறிய விதியை அறிந்து
சுத்தி பண்ணுக. எ - று. (௩௯௫)

இருகூறு செய்க விருகூற்றின் முந்து
மொருகூறு தன்னை யுகந்து.

இ - ள். இருகூறு டெய்க - அவ்வன்னத்தை இரண்டிகூறு பண்ணுக;—இருகூற்றில் முந்தும் ஒருகூறுதன்னை உகந்து-அவ்விருகூற்றினுள்ளும் முந்திய ஒருகூற்றை மனமகிழ்ந்து. எ - று.

நின்மலன றன்னை நினைந்து நிவேதிக்க
வன்னியத்தை யாரியனுக் காக்கு.

இ - ள். நின்மலன் றன்னை நினைந்து நிவேதிக்க - நிருமலராகிய சிவபெருமானைக்குறித்தது நிவேதனம் பண்ணுக;—அன்னியத்தை ஆரியனுக்கு ஆக்கு - மற்றைக்கூற்றை ஆச்சரியனுக்கு நிவேதனம் பண்ணுக. எ - று. (௩௯௭)

உள்ளங்கை தன்னி லுழுந்தமிழ்ந்து நீர்வார்த்தே
யுள்ளேகொ டற்புருட மோர்ந்து.

இ - ள். உள்ளங்கை தன்னில உழுந்து அமிழ்ந்து நீர் வார்த்தே - உள்ளங்கையில் உமிழ்ந்தமிழ்ந்தத் தக்கசலத்தை வார்த்து,—தற்புருடம் ஓர்ந்து உள்ளே கொள் - தற்புருடத்தை உச்சரித்து உட்கொள்க. எ - று. (௩௯௮)

குன்றாதே யேறாதே கொள்ளுள்ளே கொள்ளும்போ
தொன்றாதே லோசை யொழுங்கு.

இ - ள். குன்றாதே ஏறாதே உள்ளே கொள் - உழுந்தமிழ்ந்து நீரிலே குறையாமலும் கூடாமலும் உட்கொள்க;—கொள்ளும்போது ஓசை ஒன்றாதேல் ஒழுங்கு - உட்கொள்ளும் போது ஓசை உண்டாகாமையே முறைமையாம். எ - று.

கூறிய பிரமாணத்திற் குறையவாயினும் கூடவாயினும்
உட்கொள்ளின், அந்நீர் கள்ளுக்கொக்குமென்க. (௩௯௯)

அருந்துக வந்த விருகூறும் பின்னு
மருந்துகநீர் முன்முறையா லாய்ந்து.

இ - ள். அந்த இருகூறும் அருந்துக - சிவபெருமானுக்குப் ஆசாரியருக்கும் நிவேதிதத அவவிருகற்றையும் புசிக்க;— பின்னும் நீர் முன் முறையால் ஆய்ந்து அருந்துக - பின்பும் சலத்தை ஒருவா வார்க்கத தற்புருடமந்திரத்தை உச்சரித்துப் பருகுக. எ - று. (சூ00)

முன்னம பகர்ந்த முறையின் முடித்திகெ
வன்னிய மெலலா மறிந்து.

இ - ள். அன்னியம் எல்லாம் - மற்றைக்கீருமங்களுல்லா வற்றையும்—முன்னம பகர்ந்த முறையின் அறிந்து முடித்தி கெ - முற்கூறியவிதிப்படி அறிந்து முடிக்க. எ - று. (சூ0க)

அறவெறுத்தா னுக்கையன மங்கையேற் றுண்க
வுறவும பகைபு மொழித்து.

இ - ள். உறவும பகையும் ஒழித்து ஆக்கை அற வெறுத் தான - உறவையும் பகையையும் விட்டுச் சரித்ததைச் சிவநச ஸாயாகக் கருதி மிர வெறுத்தவன்—அனம அங்கை ஏற்று உண்க - இரண்டாளுசநதி முடித்துச் சமாதிலையின நீங்கியவு டனே குருவைத தியானித்து அதுமதி பெற்றுக்கொண்டு ாபிசுண்டத்தில அகநினியைப் பஞ்சாசுநதநாற் சொல்ப்பி னது ஆகுதிநிமித்தம் வீடுதோ றுஞ்சென்று வலக்கையே பாததி ரமாக அன்னம வாய்கி வேணமெட்டுப் புசிக்க. எ - று.

இருகையுங்கூட்டி வானகுதலும் கையோடு கை தட்டலுமா சிய இவையிரண்டும் வைதிகருக்கும் வீரசைவருக்கும் சமண ருக்குமாகும்; சைவருக்காகாவென்றறிக. வீரத்தன் பிச்சை கொண்டவிடத்தில் விழுந்த சேடமெடுத்து உண்பவருக்கு விளை கெடுமென்று ஆகமங்கூறுமெனக. (சூ0உ)

சடையாற்கை யேற்றுணலாற் சாம்பராற் றோலி
னுடையாலுந் தீரா துடல்.

இ - ள். சடையால் - சடையினாலும்,—கை ஏற்று உண
லால் - கையேற்றுண்டலினாலும்,—சாம்பரால் - சாம்பரினா
லும்,—தோலின உடையாலும் - தோலுடையினாலும்—
உடல தோது - பிறவி நீங்காது. எ - று. (௪௦௩)

உறவுபகை யாசைவெறுப புள்ளச் சழக்கு
மறினே பிறவி யறும்.

இ - ள். உறவு பகை - உறவும் பகையும்—ஆசை வெறு
ப்பு - விருப்பும் வெறுப்பும்—உள்ளச் சழக்கும் அறின - மற
றுள்ள மனக்குறநங்கனும் நீங்கின்—பிறவி அறும் - பிறவி
நீங்கும். எ - று. (௪௦௪)

அயாசிதபிச்சாவிதிக்குத் தோற்றுவாய் செய்கின்றா.

உரைத்தாமே மாதூ கரியை யுணாக
வுரைப்பா மயாசிதமு மோ.

இ - ள். மாதூகரியை உரைத்தாமே உணர்க - மாதூகரிபிச்
சாவிதியைச் சொன்னா அதனையறி;—அயாசிதமும் உரை
ப்பாம் ஓர் - இனி அயாசிதபிச்சாவிதியையுஞ் சொல்வாம்
அதனையறி. எ - று. (௪௦௫)

அயாசிதபிச்சாவிதியைப் பதினொரு திருக்குறளா
ஊணர்த்துகின்றா.

பிணிக்கும பணிக்கும் பிறர்செய்யுஞ் சேதந்
தனக்கு முயன்றோமோ தான்.

இ - ள். பிணிக்கும் - வியாதிக்கும்—பணிக்கும்-பணிக்கும்—
பிறர் செய்யும் சேதந்தனக்கும் - பிறராலே செய்யப்படுங்கே
ட்டுக்கும்—முயன்றோமோ - ஆசைப்பட்டு முயற்சிசெய்தோ
மோ இல்லையே. எ - று. (௪௦௬)

இருவினைக்கு மீச னியைந்த பலத்தைத்
தருவ னொருவினைக்கோ தான்.

இ - ள். ஈசன் - சிவபெருமான்—ஒருவினைக்கோ - ஒரு வினைக்குரிய பலத்தைமாதிரிமோ—இருவினைக்கும் இயைந்த பலத்தைத் தருவன் - நலவினை தீவினையென்னும் இருவினைகளுக்கும் பொருந்திய சுகதுக்கமென்னும் இருபலங்களையுங் கொடுப்பார். எ - று. (ச௦௭)

உண்டோ வந்தித் துணாவுநிக்கை யாமுளத்திற
கொண்டகுறிப் பின மிவிளங் கும்.

இ - ள். அதீதத்து உணாவு உதிக்கை உண்டோ - கருத்தாவேண்டுவிதிலலை ஆன்மாத தான செய்த கன்மத்தை அறிந்து புசிப்பானெனின் நாம சூக்குமதேகத்தைப் பொருந்திய அதீதாவதையிலே நமக்கு அறிவுதித்தலுண்டோ இல்லையே;—யாம உளத்தில கொண்ட குறிப்பு இன்றி விளங்கும் - அது கருவி குறைதவிலுலென்னிற கருவி கரணதிகளோடு கூடிய சாக்நிராவதையிலே நாம காலையில் எழுந்து ஊருக்குப் போதல்வேண்டுமென்று மனசிலே நினைத்துக்கொண்டு நித்திரை செய்தபோது விடிந்திரண்டுநாழிகை சென்றும் எழாதிருப்பதென்னை, ஆகலால் ஆன்மாவுக்குக் கருவிகரணதிகளைக் கூட்டிக் காரியப்படுத்தும் ஒருகருத்தா உண்டு. எ - று. (ச௦௮)

அகாரணத் தாலே விளங்கா ததனாக்
ககாரணனே கன்கா ரணன்.

இ - ள். அகாரணத்தாலே விளங்காது-ஆன்மாவுக்கு அறிவு யாதொருகாரணமின்றித் தானே விளங்கமாட்டாது;—அதனுக்கு அகாரணன் ஏகன் காரணன் - அதற்குத் தமக்குக் காரணமில்லாதவரும் ஒருவருமாகிய சிவபெருமானே காரணர். எ - று. (ச௦௯)

உதிப்பித் தவனே யுணவை நிறுத்தும்
விதிக்கிசைய வென்றாக்கம் விட்டு.

இ - ள். உதிப்பித்தவனோ விதிக்கு இசைய உணவை நிறுத்தும் என்று - சிருட்டிபத சிவபெருமானே அவரவர் கருமத்தாக்கிடாகச் சுததுக்க பலங்களைக் கொடுப்பதென்று துணிந்து—ஹாக்கம் விட்டு - ஆன்மபோதத்தாலுண்டாகும் உறசாதததை நீக்கி. எ - று.

“நீயே படைத்தவுட னீகாப்பை தாவென்ன—நாயேனுக் கென் பொறுப்பு நாயகனே - யாயுறறைச—சீர்கேட்டுஞ்சோணகிரிச சிமானே வைத்தவனை—கீர்கேட்டு மோமரங்க ணின்று.” எனப் பிறருங்கூறாற் காண்க. (சுக0)

இருப்ப ரிரவுபக லெற்ற விடத்தி
னெருப்பட்ட மலத துடன.

இ - ள். இரவுபகல் அற்ற இடத்தில - கேவலமுஞ் சகலமூயில்லாத சுததாவததையிலே—அமலத துடன ஒருப்பட்டு இருப்பா - நிருமலமாகிய சிவத்தோடும் இரண்டறக் கலந்திருப்பா. எ - று. (சுக்க)

இருவினையான் மூவிதத் தின்போடு துன்புந
தருமபல னென்றார் தமை.

இ - ள். அமலன் - சிவபெருமான்—இருவினையால் - நலவினை நிவினை நன்கூடாக—மூவிதத்து-ஆத்தியான்மிகம் ஆதிபைவிதம் ஆதிபளதிகம் என்னும் மூவிதத்தானும்—இன்போடு துன்பும் தரும் என்றார்தமை - சுததுக்கங்களைக் கொடுப்பாரென்று தெளிந்த பெரியோர்களை. எ - று.

தன்னாலும் பிறவான்மாக்களாலும் வருவது ஆத்தியான்மிகம். தேவர்களால் வருவது ஆதிதைவிகம். பிருதிவி முத

விய பஞ்சபூதங்களால் வருவது ஆதிபௌதிகம். இவற்றை முறையே “தன்னாற் பிறராற் றனக்குவருந் தீயருநல-பின்ன விலங்கரவந் தேளெறுப்பு - சென்முதனீ—மட்டையல வன் முதலீமீனரவ மாதியினங்—கட்டமுயிங் காண்பிகமே காண். கருவிற் றுயாசெனிககுங் காலைத் துயாமெய்—பிரைநரைமூப் பிறறினாததுச் செத்து - நரநதி—நாழந் துயாடியியை யாளி னப மாதியெலா—முழுதவு னைவிகமென் னோர். பனியா லிடியாற் படர்வா டையினா—துனிதென் றலினாந் சுகமுந்- தனையனைய—நீரினாமினபின னலநெருப்பி னாந்துயரின— போரிற் பவுதிகமா கும்.” எனனுந் செய்யுள்களாலறிக. (1)

ஊட்டுவிப்பான் மற்றை யொருவரா னுள்ளபயன் காட்டுமம லனபலங்கள் கணடு.

இ - ள். அமலன - சிவபெருமான்—பலங்கள் கண்டு-அவ ராகருக்குரிய பலங்களை அறிந்து—மற்றை ஒருவரால் ஊட்டு விப்பான் - வேறொருவரைக்கொண்டு தூணாகியினறிப்புசிப் பிப்பர்;—உள்ள பயன காட்டும் - தேகாபுத்தில் அவர்களுக் குரிய முததியையுங்கொடுப்பா. எ - று. (சகக)

அவனே வினாதா மருத்த வருந்தி
யவனா யிருப்பவ ராவது

இ - ள். அவர் - அந்தப்பெரியோர்கள்—ஆங்கு அவன் ஏவி னர்தாம் அருத்த அருந்தி - முற்கூறியபடி அச்சிவபெருமான லே பீரேரிக்கப்பட்டவர்கள் புசிப்பிக்கப் பொருணசையில் லாது அவர்கள்பயன கருதிச் சிவோகம்பாவனையினாலே புசி த்து,—அவனாய் இருப்பர் - அச்சிவனேயாய் நிற்பர்கள். எ-று.

ஆன்மா யாதனை யாதனைப் பற்றினான் அதனதன் சுபாவ மே தன்சுபாவமாந்தன்மையுடைமையால் அதுவதுவாயே நிற்பன்; ஆதலால் அசுத்தப்பொருளாகிய பாசத்தோடு ஒற்று

மைப்பட்டு நிற்கும்போது பசுவேயாய் நின்ற ஆன்மாச் சுத்தப் பொருளாகிய சிவனோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கும்போது சிவன்குணங்களாகிய எண்குணங்களும் தன்மன்மையாகக் கொண்டு சிவனேயாய் நிற்பன். இதுவே சிவத்துவத்தைப் பெறுதலெனப்படும். (சகசு)

என்ன குறையுடையா யானெனதென்னுஞ்செருக்கற் றன்னியமற் றாமலத் தார்ந்து.

இ - ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அற்று - அகந் தார மமகாரங்களை நீங்கி—அமலத்து ஆர்ந்து அன்னியம் அற் றா - சிவத்தோடு கலந்து வேறற்ற ஞானிகள்—என்ன குறை உடையார் - யாதுகுறையுடையாகள். எ - று. (சகடு)

உண்ணுமுயி ரோதனத்தையூட்டுவிப்பானேசிவனென் றெண்ணுமவர்க் கிலலைவினை யிங்கு.

இ - ள். உயிர் ஒதனத்தை உண்ணும் - ஆன்மா அன்னத் தைப் புசிக்கும்—சிவனே ஊட்டுவிப்பான் என்று எண்ணும வர்க்கு - சிவபெருமானே அதனை ஊட்டுவிப்பாரென்று தெ ளிந்த பெரியோர்களுக்கு—ஈங்கு வினை இல்லை - ஆகாமியம் ஏறுவதில்லை. எ - று. (சகசு)

சற்பாத்திர அசற்பாத்திரங்களினிலக்கணமும் தாதா

அதாதாக்களினிலக்கணமும் உணர்த்தத்

தோற்றுவாய் செய்கின்றார்.

தரிக்கவினிப் பாத்திரா பாத்திரந்தா தாவோ

ரைப்பா மதாதாவை யும்.

இ - ள். இனிப் பாத்திர அபாத்திரம் - இனிச் சற்பாத்திரம் அசற்பாத்திரங்களின் இலக்கணத்தையும்—தாதாவோடு

அதாதாவையும் - தாதா அதாதாக்களின் இலக்கணத்தையும்
உரைப்பாம் - சொல்வாம்;—தரிக்க - அவைகளை உள்ளத்த
மைக்க. எ - று. (சுகஎ)

நிறுத்தமுறையானே சற்பாத்திரலக்கணம் மூன்று

திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

ஈவான் நனக்கிரங்கி யேற்குமவன் பாத்திரமே
காய்வா னவனே கரிசு.

இ - ள். ஈவான்நனக்கு இரங்கி ஏற்குமவனே பாத்திரம் -
ஒருபொருளைத் தன்பயன் கருதாது அதனைத் தருபவனமேலி
ரங்கி வாங்குபவனே சற்பாத்திரம்;—அவனே கரிசு காய்
வான் - அவனே குற்றத்தைப் போக்குபவன். எ - று. (சுகஅ)

பாத்திரமே யுச்சிப் பகலணையிற் பாவியரும்

பார்பாரோ பத்தா பழுது.

இ - ள். பாவியரும் உச்சிப்பகல் அணையின் பாதிரமே -
பாவிகளும் மத்தியானகாலத்திலே பசித்து வந்தார்களாயிற்
பாதிரமேயாவா;—பத்தா பழுது பார்பாரோ—அந்நேரத்
திலே சிவபத்தர்கள் அவர்களுக்குற்றத்தைப் பார்த்துத் தள்ளி
விடார்கள். எ - று. (சுகக)

பங்கு குருடர்பிணிப் பட்டாரும் பாத்திரமே

தங்கினிரக் கந்தாதா வுக்கு.

இ - ள். தாதாவுக்கு இரக்கம் தங்கின்—தாதாவுக்கு இரக்க
மூண்டாயின்,—பங்கு குருடர் பிணிப்பட்டாரும் பாத்திர
மே - முடவருங் குருடரும் வியாதியாளரும் பாத்திரமே
யாவர். எ - று.

உம்மையால் மிடியர் முதலாயினருமெனவறிக. (சஉ௦)

அசற்பாத்திரலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

தன்னைக் குறித்திரப்பான் நன்னை யபாத்திரமென்
றுன்னிடுவா கற்றேரு ருளந்து.

இ - ள். தன்னைக் குறித்து இரப்பானறனை அபாத்திரம்
என்று - தனபயனைக் குறித்திரப்பவனை அசற்பாத்திரமெ
ன்று—கற்றேரா ஁ளத்து ஁னனிடுவா - தூல்களைக் கற்றேர்
மனசிலே நினைப்பா. எ - று. (சஉக)

தாதாவிலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

இரக்கத்தா லாதாவா லேதேனு மீயும்
வரத்தினுன் ருதாவா வான்.

இ - ள். இரக்கத்தால் ஆதாவால் ஏதேனும் ஈயும் வரத்தி
னு - தன்னிடத்து யாசித்த மிடியனிடத்திலே கிருபையினு
஁ம சிரத்தையினு஁ம தனக்கியன்றதொன்றை வரையாது
கொடுக்குஞ் சிறப்பினையுடையவனே—தாதா ஆவான் - தாதா
வென்று சொல்லப்படுவான். எ - று. (சஉஉ)

அதாதாவினிலக்கணம் ஐந்துதிருக்குறளா

஁ணர்த்துகின்றார்.

அன்பு மரு஁மற வீவான்றா தாவலனவ்
வன்பன்கை வாங்கிடலுய் வார்.

இ - ள். அன்பும் அரு஁ம் அறஈவான் தாதா அலன் - கிரு
பையும் சிரத்தையுமின்றிக்கொடுப்பவன் தாதாவலன்;—஁ய்
வார் அவ்வன்பன் கை வாங்கிடல் - பரகதியுடையக்கருது
வோர் அவ்வனனெஞ்சன்கையிலேவாங்காதொழிக. எ - று.

இரக்கபற வீவா ஁வன்கையேற் ரு஁
மிருப்பர் நிரயத் தினைத்து.

இ - ள். இரக்கம் அறாவான் - இரக்கமின்றிக் கொடுக்கும் அதாதாவும்—அவன் கை ஏற்றானும் - அவன்கையில் வாங்கிய அபாததிரனும்—நிரயத்து இளைதது இருப்பர் - நரகத்திலே கிடந்து வருந்துவார்கள். எ - று. (௨௨௪)

அஞ்சு மவனு மதிதியரைக் கண்டன்னம
வஞ்சகனுந் தாதா வலர்.

இ - ள். அதிதியரைக் கண்டு அஞ்சுமவனும் - அதிதிகளைக்கண்டவுடனே யாதாயினுங்கேட்பாரென்று அஞ்சுவோனும்—அன்னம் வஞ்சகனும்—வீட்டில் அன்னமிருக்கும்போது கொடாது வஞ்சிப்பவனும்—தாதா அலா - அதாதாக்கள். எ - று.

இரையருந்துங் காலத் தினங்கூட்டுங் காக்கை
கரவாது காணாரா காண்.

இ - ள். காக்கை இரை அருந்தும் காலத்துக் கரவாது இனம் கூட்டும்—அறிவில்லாத காகமும் தான் இரை புசிக்கும் போது வஞ்சியாது தன்னினங்களைக் கூட்டிப் புசிக்கும்;—காணர் ஆர் காண் - இதனைக் காணாதவர் யாவர். எ - று. (1)

பறவையினுக் குள்ள பரிவுமிலார் கற்று
மறிவற்ற ரற்ற ரறம்.

இ - ள். பறவையினுக்கு உள்ள பரிவும் இலார் - பறவையிடத்துள்ள இரக்கமுமில்லாதவர்—கற்றும் அறிவு அற்றார் - நூல்களைக் கற்றும் அறிவில்லாதவர்;—அறம் அற்றார் - தருமமில்லாதவர். எ - று. (௨௨௭)

அறிவின்பயன்கள் இவையென்பதுணர்த்துகின்றார்.
அன்பு மருளு மறிவுக் கடையாள
மென்பருணர்ந் தோர்சிவன்வாக் கீண்டு.

இ - ள். ஈண்டு - இவ்வுலகத்திலே—சிவன் வாக்கு உணர்ந்
தோர் - சிவாகமத்தைப் படித்தறிந்தோர்—அறிவுக்கு அன்பும்
அருளும் அடையாளம் என்பர் - அறிவுண்மைக்கு இரக்கமுங்
கிருபையும் அடையாளமென்று சொல்வர். எ - று. (ச௨௮)

சிவலிங்கவிலக்கணமுணர்த்தத் தோற்றுவாய் செய்கின்றார்.

இசைப்பா மினிச்சிவ லிங்க விதமும்

பசிப்பாழி மூலமறுப பார்.

இ - ள். பசிப்பாழி மூலம் அறுப்பார் - யாவருஞ் சரீரத்து
க்கு மூலமாகிய வினையை நீக்குமபொருட்டு—இனிச் சிவலிங்
கவிதமும் இசைப்பாம் - இனிச் சிவலிங்கவிலக்கணத்தையுஞ்
சொல்வாம். எ - று. பாழி - குழி. (ச௨௯)

சிவலிங்கவிதமுணர்த்துகின்றார்.

பரார்த்தமென விட்டலிங்க மெனனவிரு பாங்காம

பரார்த்தவித மீரிரண்டாம் பா

இ - ள். சிவலிங்கமானது—பரார்த்தம் என இட்டலிங்கம்
என்ன இருபாங்காம - பரார்த்தலிங்கமெனவும் இட்டலிங்க
மெனவும் இருவிதப்படும்;—பரார்த்தவிதம், ரிரண்டாம் பார்-
அவற்றுட் பரார்த்தலிங்கபேதம் நான்காமென்றறி. எ - று. ()

இட்டலிங்கவிலக்கணம் மேலுணர்த்தப்பட்டமையால்

அதனையொழித்துப் பரார்த்தலிங்கவிலக்கண

முணர்த்தத்தொடங்கி அவற்றின் பெயராக

ளுணர்த்துகின்றார்.

சயம்புவுந் தைவிகமு மாரிடமு மாந்தர்

கயந்தலிங்கந் தானுமென நான்கு.

இ - ள். பரார்த்தலிங்கமானது—சயம்புவும் - சவாயம்புவலிங்கமும்—தைவிகமும் - தைவிநலிங்கமும்—ஆரிடமும் - ஆரிடலிங்கமும்—மாந்தா நயந்த லிங்கத்தானும் என நான்கு - மானுடலிங்கமுமென நான்குபேதப்படும். எ - று.

குருக்கேத்திரமுதலிய புண்ணியஸ்தலங்களிலே தானே தோன்றுவது சயம்பு. தேவர்களாற்றாபிக்கப்பட்டது தைவிகம். இருடிகளாற்றாபிக்கப்பட்டது ஆரிடம். அசுரர் இயக்கர் சித்தர் முதலாயினொற்றாபிக்கப்பட்டதும் அது. மானுடராற்றாபிக்கப்பட்டது மானுடம்.

காணலிங்கமொன்று கூட்டிப் பரார்த்தலிங்கம் ஐவகைப்படுமெனக் கூறலுமொன்று. அது “மனிதர்தா பித்த லிங்கமாதவர் வாறோ மற்றைப்—புனிதராங் கணங்கள் பூசை புரிந்திடு மிலிங்கமொன்றும்—பனுமிவை நான்குந் தானே படிதனி லுதித்த லிங்க-மெனுமித னோடு மைந்தும் பரார்த்தமென்றெனுக வென்றும்.” என்னுஞ் செய்யுளாலறிக. (சுநக)

அவவிலிங்கநிலையுணர்த்துகின்றார்.

சயன மிருக்கை நிலைசரிக்கை காண

மயசயம்பு மானுடநதை வம்.

இ - ள். காணம் மய சயம்பு மானுடம் தைவம் - காணலிங்கமும் அழகிய சயம்புலிங்கமும்மானுடலிங்கமும் தைவிகலிங்கமும்—சயனம் இருக்கை நிலை சரிக்கை - முறையே சயனிக் குமிலிங்கமும் இருக்குமிலிங்கமும் நிற்குமிலிங்கமும் நடக்குமிலிங்கமுமாம். எ - று.

சயம்புலிங்கம் சலாசிரயமெனவும் பருவதாசிரயமெனவும் இருவிதப்படும். அது பதாகைவடிவினதாயும் சருச்சரைவடிவினதாயும் உருத்திராக்ஷவடிவினதாயும் தேன் நெய்யென்ப

வற்றின் கந்தங்களிலொன்றைப் பொருந்திப் பாதாளமுதற் பருவதாகிருதியாயிருக்கும். தைவிகலிங்கம் தீபாகாரமாய் மேடு பள்ளமுடையதாய் நானாவிதமாகிய கோடரத்தோடும் டங்கத்தோடும் சூலத்தோடுங்கூடினதாய் இரணிகைகனையுங் கூப்பினது போல்வதாய்த் திருமுகத்திலே நெல்லுப்பிரமாண முயர்ந்து நீண்டு தாரையாயிருக்கும். காணலிங்கம் வெள்ளரிக்காய் பூசினிக்காய் பனம்பழம் விளாம்பழம் மாதுளம்பழம் போன்றிருக்கும். ஆரிடலிங்கம் மூலந்தூலமாயேனும் துனியும் நடுவுந் தூலமாயேனும் பலாக்காய் சரைக்காய் வழுதுணங்காய் வில்வக்காய் தேங்காய் வாழைப்பழம் போன்று பிரமகுத்திரமின்றியிருக்கும். மானுடலிங்கம் கர்ப்பக்கிருகததுவாரமானத்தாலேனும் சர்ப்பக்கிருகமானத்தாலேனும் சிரோவாத்தனத்தோடும் பிரமாதிமூன்றுபாகத்தோடும் பிரமகுத்திரத்தோடுஞ் செயப்படுவதாம். அது சமகண்டமுதலிய பேதத்தாற் றொண்ணுற்றாறு பேதப்படும். (சுந.௨)

சிவலிங்கங்கள்பூசிக்கப்படும்போது இருக்கு

முறைமையுணர்த்துகின்றார்.

இருக்குஞ் சயன மியக்க நிலையு

மருச்சனைசெய் யும்போதன் பால்.

இ - ள். அன்பால் அருச்சனை செய்யும்போது - அனபிலே பூசைபண்ணும்போது - சயனம் இயக்கம் நிலையும் இருக்கும் - சயனிப்பதும் நடப்பதும் நிற்பதுமாகிய இலிங்கங்களனைத்தும் சுகாசனமாக இருந்தே அப்பூசையைக் கைக்கொள்ளும். எ - று. (சுந.௩)

விக்கிரகங்களும் இங்ஙனமென்பதுணர்த்துகின்றார்.

இருப்பர் மகேசரிரு பத்தைவ ருள்ளு

மருச்சனைசெய் யும்போதன் பால்.

இ - ள். அன்பால் அருச்சனை செய்யும்போது - அன்பின
லே பூசைபண்ணும்போது—மகேசர் இருபத்தைவருள்ளும்
இருப்பர் - மகேசரபேதமாகிய இருபத்தைந்து விக்கிரகங்களு
ள்ளும் நிற்பனவும் நடப்பனவுமாகிய அனைத்தும் சுகாசனமாக
இருந்தே அப்பூசையைக் கைக்கொள்ளும். ஏ - று,

சயனம் திருமாலுக்கே உசிதமென்க. இருபத்தைந்து விக்
கிரகங்களை, “மதியணி யஞ்சடை யாருமை கேள்வர் மழவி
டையார்—சதியி னடபுரி வராகவி யாணா சலையினுண்பா-
கதிமதற் செற்றவர் காலற்குங் கால ரெயிலெரித்தார்—துதி
யிற் சலந்தர னுரை வகைதத சுதந்திரரே. அத்தி யுரித்தவர்
வேள்வி யழித்தவா மாலந்தனா—சத்தியொர் பாகா கிராதா
கங் காளாசன் டேசரு கருச—சித்தி யளித்தாவ ராலால முண்
டவர் செம்பொறியான்—பத்தியி னுக்கொரு சக்கர மீந்த
பரம்பானே. கரிமுக னுர்க்கருள் செய்தார்சோ மாக்கந்தர்
காலொன்றுளா—ருரிய சுகாதனா னானேப தேச நிலிங்கத்
துற்றா—நிருபதி னேடைந்து விக்கிர கங்களைன் னும்பிவா
தாந்—தெரிவுறக் கொண்டெமைத் தாமான வந்த செயலி
துவே.” எனனுஞ் செய்யுள்களாலறிக. (சுருச)

பார்த்தலிங்கபூசைக்கு அதிகாரிகளை

யுணர்த்துகின்றார்.

சிவன்முகத்தி லேசெனித்த விப்பிரசைவ

ரிவரே யருச்சனைக்கென றெண்.

இ - ள். சிவன் முகத்திலே செனித்த விப்பிரசைவர் இவ
ரே - சிருட்டிகாலத்திலே அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தி
யுடைய சத்தியோசாதம் வாமதேவம் அகோரம் தற்புருடம்
ராசானம் என்னும் பஞ்சவத்திரத்தினின்றும் தோன்றிய கௌ
டிகா காசியபர் பாரததுவாசர் கௌதமர் அகத்தியரென்னும்

பஞ்சருஷிகோத்திரத்திலே சனித்த சிவப்பிராமணர்களாகிய ஆதிசைவர்களே—அருச்சுனைக்கு என்று எண் - பரார்த்தபூசைக்கு அதிகாரிகளென்றறி. ஏ - று.

அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவா, பிரவரசைவர், அந்தியசைவரெனச் சைவர் எழுவகையர். மகாசைவராவார் பிரமாஸூகத்திற்கேனறிய வைதி கப்பிராமணருள்ளே சிவதிசை பெற்றவா. அநுசைவராவார் சிவதிசை பெற்ற சூகத்திரியரும் வைசியரும், அவாந்தரசைவராவா சிவதிசை பெற்ற சூகதிரா. பிரவரசைவராவா சிவதிசை பெற்ற அதுலோமா. அந்தியசைவராவா சிவதிசை பெற்ற மற்றையோ. அது “அரியசதா சிவனெனபோனநாதிசைவ னவனபா லவதரித்த சிவமறையோ ராதிசைவ ரிவர்பா—ஓரியசிவ தீக்கைபெற்ற பூசாரிமா சைவ ருயாந்த வரசன்வணிக னதுசைவராவார்—பெரியகு வ னைப்புயத்தோ னவாந்தரசை வனசீர் பெறுசவன்ன னுதியது லோமாபிரவரராம—விரியவனி மிசையொழிந்தோ மந்தியசை வத்தோ விரிந்திடுமேழ் சைவவித மிவையெனதூல் விளம்பும.” என்னுஞ் செய்யுளாலறிக.

ஆதிசைவருள்ளும் சமயதிசை விசேஷதிசை நீருவாண திசை ஆசாரியாபிஷேகம் எனனும் நான்கும பெற்றவரே பரார்த்தவிங்கத்தைத் தீண்டற்கு அதிகாரிகளாவர். இவைபெ ருதவர் தீண்டின், உலகத்துக்கும் அரசனுக்குங் கேடு விளையும். அது “தரித்தபி டேக மந்தஞ் சூசியுற சுத்தசைவ—ரருச்சுனை புரிக வொன்றுமன்பினா பரார்த்த விங்கர்—தரித்தி டா னபிடே காந்தந் தாவர லிங்கர் தீண்டி—பரித்தி டா வளத்தைப் பாரும பார்த்திவற் காகும பாவம். ஆதலால் வேந்த ரூராய்ந் தடைவுற வபிடே காந்த—மோதுதான் முறையி னுள்ள வுத்தம னுலே யென்றும்—போதகபுனிதன் மண்ணைப்

பூசனை புரிவித் தானே—லாதிதன் சிவலோ கத்தி னமாவன்
பூசகனு மாங்கே” என்னுஞ் செய்யுள்களாலறிக. (௪௩௫)

மகாசைவர் பூசிததற்குரிய இலிங்கமுணர்த்துகின்றார்.
அபன்முகத்திற் றோன்றிய வந்தனாரர்ச் சித்துப்
பயனடைதற் கிட்டலிங்கம் பாங்கு.

இ - ள். அயன் முகத்தில் தோன்றிய அந்தணர் - பிரமாமு
கத்திற்றோன்றிய வைதிகப்பிராமணருள்ளே சிவநிகைபெற்
ற்றோராகிய மகாசைவர்கள்—அச்சித்துப் பயன அடைதற்கு
இட்டலிங்கம் பாங்கு - பூசித்து முதலி பெறுதற்கு இட்டலிங்
கமே உரித்தாம். எ - று. (௪௩௬)

மகாசைவர் பரார்த்தலிங்கத்தைத் தீண்டியவழிப்படுங்

பாங்கிலலை தீண்டப் பரார்த்த மவாதீண்டிற்
நீங்குலகுக் காமென்று தேறு.

இ - ள். அவர் பரார்த்தம் தீண்டப் பாங்கு இல்லை - அம்ம
காசைவர்கள் பரார்த்தலிங்கத்தைத் தீண்டுதற்கு விதியில்லை;-
தீண்டின் உலகுக்குத் தீங்கு ஆம் என்று தேறு - தீண்டினார்க
ளாயின் உலகத்துக்குத் தீங்குண்டாமென்றறிக. எ - று.

தீண்டிய குற்றம் போம்படி பரிகாரம் பண்ணுக. இவ்விர
ண்டு திருக்குறட்கருத்தும் “வைதிகர் பெறினுஞ் சைவ திக்
கையை வாய்க்க வேதங்—கையினாற் பரார்த்த லிங்கந் தீண்
டுதல் கடனோ வன்று—வையகந் தனக்கு நாசம் வருமிவர்
தீண்டிற் சுத்த—சைவராற் பரிகா ரத்தைப் புரிகதூல் சாற்று
மாற்றால்.” என்னுஞ் செய்யுளாலுமறிக. (௪௩௭)

சதாசிவமூர்த்திக்கு முகநிரூபணம் இரண்டெதிருக்குறளா

ஹணர்த்துகின்றார்.

ஈசான முச்சிமுக மீசதிசை நோக்கியுறுந்

தேசார் புருடங்கீழ்த் திக்கு.

இ - ள். உச்சி முகம் ஈசானம் ஈசதிசை நோக்கி உறும் - உச்சிமுகமாகிய ஈசானம் வடகிழக்குத்திணை நோக்கியிருக்கும்;—தேச ஆர் புருடம் கீழ்த்திக்கு - ஒளி பொருந்திய தற்புருடம் கிழக்குத்திணை நோக்கியிருக்கும். எ - று. (சூ.அ)

தெற்கு வடக்குமேற் திக்குமுறை யானோக்குந்

தக்கவகோ ராதிமுகந் தான

இ - ள். தக்க அகோர ஆதி முகம் - தகுந்த அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமெனனும் மூன்றுமுகங்களும்—முறையால் தெற்கு வடக்கு மேற்றிக்கு நோக்கும் - முறையே தெற்கையுள் வடக்கையும் மேற்கையும் நோக்கியிருக்கும். எ-று. ()

பராததலிங்கத்துக்கு முகநிரூபணம் மூன்றுநிருக்குறளா

ஹணர்த்துகின்றார்.

எத்திசையி னுலயத்து வாயி லிலங்குமுக

மத்திசையிற் றற்புருட மாம.

இ - ள். ஆலயத்து வாயில எத்திசையின் இலங்கும் - திருக்கோயிற்றுவாரம் எந்தத்திணிலிருக்கும்—அத்திசையின் முகம் தற்புருடம் ஆம் - அந்தத்திணை நோக்கியிருக்குமுகம் தற்புருடமாம். எ - று. (சூ.அ)

ஈசான வத்திரமு மேய்ந்ததன்மீ தேயிடப்பாற்

நேசார நோக்கும்வி திக்கு.

இ - ள். ஈசானவத்திரமும் அதன்மீது ஏய்ந்து - ஈசானமுகம் அந்தத்தற்புருடத்துக்குமேலே பொருந்தி—இடப்பால் விதிக்குத தேச ஆர நோக்கும் - அதற்கு இடப்பக்கத் திசைக் கோணத்தை ஒளி பொருந்த நோக்கியிருக்கும். எ - று. ()

அந்தத் திசையா னனம்பூ ருவதிக்கிற்
பந்திக்கு மென்றுளத்திற் பார்.

இ - ள். அந்தத்திசை ஆனனம் பூருவதிக்கில பந்திக்கும் என்று - தற்புருடநோக்கு அந்தத்திக்கிலுள்ள முகமானது கிழக்குத்திக்கிலே பொருந்துமென்று—உளத்தில் பார் - மன சிலே அறி. எ - று.

எனவே, மேற்குத்துவாரமாயில் மேற்கேயிருந்த சத்தியோ சாதமும், தெற்குத்துவாரமாயில் தெற்கேயிருந்த அகோரமும், வடக்குத்துவாரமாயில் வடக்கேயிருந்த வாமதேவமும், தற்புருடத்துக்குத் தத்தயிடத்தைக் கொடுத்துக் கிழக்குத்திக்கிலே போமென்பது கருதது. ஈசானமூச்சிமுகம் என்பது முதலிய ஐந்து திருக்குறட்கருததும், “திகழும பூர்வ திசைநோக்கிய மல னிலங்குஞ் சிவலிங்கந்—திகழு மறறைத் தென்றிசையை நோக்கிப் புவியிற் சிவலிங்கந்—திகழு மருகிக் குடதிசையை நோக்கிச் சோம திசையினை யு—நிகழு முகமைந் ததற்கதனைப் பூர்வ திசையி னிகழ்த்திவொட. இலங்கு மீச முகமூச்சி தன னி லீசத் திசைநோக்கி—யிலங்கு மதன்கீழ்த் தற்புருடம் பூர்வத் தெழிலார் வலத்தோண்மே--லிலங்கு மகோரந்தென்றோக்கி யினிய சாதஞ் சிறுபுறத்தி—னிலங்குங் குடதிக் கினை நோக்கி யிடத்தோள் வாமம் வடக்கிலங்கும். தென்றிசை தன்னை நோக்கித் திகழ்ந்திடி. னிலங்கு மங்கே—யொன்றிடம் புருட மீச முச்சியுற் றங்கி நோக்குந்—தென்றிசை யகோரம் பூர்வ திசைபுரு டத்தா னத்தி—னென்றுமில் வாறு மற்றை யுத்தர திக்கு மேற்கும்.” என்னுஞ் செய்யுள்களாலுமறிக.

தெற்குத்துவாரமாயிற் றற்புருடம் தெற்கும், சத்தியோசாதம் வடக்கும், அகோரம் மேற்கும், வாமதேவம் கிழக்கும் பொருந்துமெனவும், வடக்குத்துவாரமாயிற் றற்புருடம் வடக்கும், சத்தியோசாதம் தெற்கும், அகோரம் கிழக்கும், வாமதேவம் மேற்கும் பொருந்துமெனவும், சிலவாகமங்களிற் கூறப்படும். (சச௨)

இடபமும் பலிபீடமும் இருக்குமிடமுணர்த்துகின்றா.

இலிங்க முகத்தி னெதிரே யிடப

மிலங்கும் பலியுமென வெண்.

இ - ள். இலிங்க முகத்தின் எதிரே - சிவலிங்கத்தினது முகத்துக்கெதிரே—இடபம் பலியும் இலங்கும் என எண் - இடபமும் பலிபீடமும் விளங்குமென்றறி. எ - று.

பச்சிமத்துவாரமாகில் நிருதியீராகப் பலியிடுக. (சச௩)

துவாரபாலகர்தானமுணர்த்துகின்றா.

அந்தத் துவாரத்தி னர்ச்சித்துப் பாலகரை

வந்தனை செய்க மகிழ்ந்து.

இ - ள். அந்தத் துவாரத்தின் - சிவலிங்கம் எந்தத்தி்கை நோக்கியிருக்குமோ அந்தத்திக்குத்துவாரத்திற்றானே—பாலகரை மகிழ்ந்து அர்ச்சித்து வந்தனை செய்க - துவாரபாலகர்களை மனமகிழ்ந்து பூசித்து வணங்குக. எ - று.

இவ்விருதிருக்குறட்கருத்தும் “எத்திசை தன்னை நோக்கியிலங்கிடுஞ் சிவலிங்கந்தா—னத்திசைத் துவார பால ரர்ச்சனை புரிக வன்பா—லத்திசை தன்னிற் பீடமிடபமு மெதிரே யாகுஞ்—சுத்தசை வாக மத்தின் விதிவழி தொகுத்துச் சொன்னோம்.” என்னுஞ் செய்யுளாலுமறி. (சச௪)

வைவேத்தியஞ்செயப்பெறுமுகம் இரண்டுதிருக்குறளா
ஊனர்த்துகின்றார்.

பஞ்சான னந்தனினும் பாங்குறப்போ னங்கொடுக்க
பஞ்சகசெம் பொற்பாத் திரத்து.

இ - ள். செம் பொன் பஞ்சக பாத்திரத்து - சிவந்த பொன்
நீனிலே செய்யப்பட்ட ஐந்து பாத்திரங்களிலே—பஞ்ச
ஆனனந்தனினும் பாங்கு உறப் போனம் கொடுக்க - ஈசான
முதலிய ஐந்துதிருமுகங்களிலும் தனித்தனியே விதிப்படி
அன்னத்தை நிவேதனமபண்ணுக. எ - று. (ச்சு)

தற்புருட வத்திரத்திற் றானேவை வேத்தியமு
மற்புதனுக் காமென் றறி.

இ - ள். தற்புருட வத்திரத்திற்றானே வைவேத்தியமும் -
அது கூடாதவழித் தற்புருடமுகத்திற்றானே நிவேதிக்கப்பட்
டதும்—அற்புதனுக்கு ஆம் என்று அறி - சிவபெருமானுக்குப்
பிரீதியாமென்றறி. எ - று.

பாம்பின் முகங்களைந்தினுள் ஒருமுகத்திற் பருகின் மற்றவை
களுக்குந் திருத்தியாமாறுபோலத் தற்புருடமுகத்தின் நிவேதி
த்தது மற்றவைகளுக்கும் நிவேதித்ததாமென்றறிக.

பஞ்சசாதாக்கியங்களுள்ளே சிவசாதாக்கியம் ஈசானததுப்,
அழர்ந்திசாதாக்கியம் சததியோசாதத்தும், மூர்த்திசாதாக்கி
யம் வாமதேவத்தும், கர்திருசாதாக்கியம் அகோரத்தும்,
கருமசாதாக்கியம் தற்புருடத்தும் பொருத்துதலானும், சாதாக்
கியமைந்தும் ஒன்றாய்த் திரண்ட அவதரம் கருமசாதாக்கிய
மாதலானும், தற்புருடமே சிறப்புடைத்து; ஆதலாற் தற்புரு
டமுகத்து நிவேதித்தலே உத்தமமாயிற்று. அது “கண்மசா
தாக்கியங்காண் கருதிழற் புருட மெங்கு—மன்னபா னுதி
யந்த முகந்தனிற் கொடுக்க வன்பா—ஊன்னிடி னகோரங்

கர்த்த ரமூர்த்தமே யுணரிற் சாத—மன்னிய மூர்த்தம் வாம
மதித்திழற் சிவமீ சானம். கன்மசா தாக்கி யத்திற் கலந்துறு
மற்றை நான்கு—மன்னுமூன றிரண்டு மொன்று மறறைய
முகங்க டம்மி—ஓன்னியம் முறைமை தன்னை யோதன மாதி
யெல்லாங்—கன்மசா தாக்கி யத்திற் றிசைதொறுங் கொடுக்க
கற்றோர்.” என்னுஞ்செய்யுள்களாலறிக. இவ்வாறன்றி, ஈசா
னமுகஞ் சிவாகமமிருபத்தெட்டும் உதிக்கப்பெற்ற ஊர்த்துவ
முகமாதலால், அமுககத்து நிவேதித்தலே உததமமென்று
சிவாகமங்களிற்கூறப்படும். (சசசு)

நிருமாலியமல்லாதன இரண்டு திருக்குறளா

ஓணர்த்துகின்றார்.

சயம்புவுந் தைவிகமு மாரிடமு மென்று

மிகந்தனநின் மாலியமென் றெண்.

இ - ள். சயம்புவும் தைவிகமும் ஆரிடமும் - சயம்புவந்
தைவிகமும் ஆரிடமுமாகிய இம்மூவகையிலிங்கங்களுக்கும்—
நின்மாலியம் என்றும் இகந்தன என்று எண் - நின்மாலியம்
எக்காலத்துமில்லையென்றறி. எ - று. (சசஎ)

நின்மால்ய மன்றிவிளிங் கத்து நிவேதித்த

வன்னாதி பானியாந் தம்.

இ - ள். இவவிலிங்கத்து நிவேதித்த அன்னம் ஆதி பானி
யம் அந்தம் - இவவிலிங்கங்களுக்கு நிவேதிக்கப்பட்ட அன்ன
முதற்பானியமீராயின—நின்மால்யம் அன்று - நிருமாலியமா
காவாம். எ - று. (சசஅ)

அந்நைவேத்தியம் புசிக்குமுறைமை இரண்டு

திருக்குறளா ஓணர்த்துகின்றார்.

சிவதிக்கைச் சைவ ரருந்துகதே சாகு

மவருள்ளுந் தேசிகர்க்கா காது.

இ - ள். சிவதீக்கைச் சைவர் அருந்துக - சிவதீக்கையையப் பெற்ற ஆதிசைவர்கள் அதனைப் புதிக்கக்கடவர்கள்;—தேச ஆகும்—புசிப்பவர்களுக்கு அறிவு பிரகாசிக்கும்;—அவருள்ளும் தேசிகர்க்கு ஆகாது - அவர்களுள் ஆசாரியர்க்கு ஆகாது. ஏ - று.

ஆசாரியர் பாத்திரசேடத்தைப் படையாது எடுத்து வந்து அதனாற் பிராணக்கினிஹோமஞ்செய்து புதிக்க. நிருமாலியம் புதிக்கின் அவிழுக்கொருகற்பம் நரகத்தில் வாதையுறுவர். பஞ்சகவ்வியம் புசித்து அகோரத்திற் பதினாயிரமுருச்செபித் தல்லது மற்றைச்சத்தி புதிக்கலாகாதென்றறிக. (சசக)

மருந்திதுவென் றேயருந்தின் மாய்ந்துவிடும் பாவ
மருந்திடலன் னத்தாசை யால.

இ - ள். மருந்து இது என்றே அருந்தின் பாவம் மாய்ந்து விடும் - மகாசைவர் அநுசைவர் அவாந்தரசைவர்கள் பிறவிப் பிணிக்கு இதுவே மருந்தென்று கருதிப் பத்தியினால் ஆதிசைவரை வணங்கி உழுந்து பருத்திக்கொட்டை இலந்தைக்காய் நெல்லிக்காய் எலுமிச்சங்காய் என்னும் இவற்றினொன்றினன் வினதாக வாங்கிப் புதிக்கின் அவர் செய்த பாவந்தேய்ந்துவிடும்;—அன்னத்து ஆசையால் அருந்திடல் - ஒருகாலத்தும் அன்னவாஞ்சையினுலே புசியற்க. ஏ - று. (சரு0)

புதிக்கலாகா நிருமாலியங்கள் இரண்டுதிருக்குறளா

லுணர்த்துகின்றார்.

மானுடாதா பித்தசிவ ஸிங்கதந்தன மாலியத்தை
யானறல்பூ மிக்கழலுக் காக்கு.

இ - ள். மானுடர் தாபித்த சிவலிங்கத்தின் மாலியத்தை-மானுடலிங்கத்தின் நிரமாலியத்தை ஒருவரும் புதிக்கலாகாத தலால்,—ஆன் அறல் பூமிக்கு அழலுக்கு ஆக்கு - அதனைப்

சலத்திற்போடுதலேனும்

செய்க. எ - று. (சருக)

அல்லாற் சிவவிப் பூரரருந்த லாமவரை
யல்லார்க்கா காடுதன் றறி.

இ - ள். அல்லால் சிவ விப்பிரர் அருந்தலாம் - அங்ஙன
மன்றாயின் ஆதிசைவர் புசிக்கலாம்;—அவரை அல்லார்க்கு
ஆகாது என்று அறி - அவரையொழிந்தோர்கள் புசிக்கலாகா
தென்றறி. எ - று. (சருஉ)

நிருமாலியம் புசித்தற்குரியரல்லாதாரை
யுணர்த்துகின்றார்.

நின்மலமே நின்மலனின் மாலியந்தா னாதவினாற்
புன்மலர்த்தார்க் காகா புசிப்பு

இ - ள். நின்மலன் நின்மாலியம் நின்மலமே - நிருமலராகிய
சிவபெருமானுடைய நிருமாலியம் நிருமலமேயாம்;—ஆதலி
னால் புசிப்புப் புன்மலர்த்தார்க்கு ஆகா - ஆகையால் அதனைப்
புசித்தல் பொல்லாத மலத்தோடு பொருந்தினவர்களுக்
காகாது. எ - று.

புன்மலத்தாரென்றது சிவதீக்ஷையில்லாதாரை. சிவதீ
க்ஷையில்லாதாருள், நிர்மாலியம் புசித்தவனும், கொடுத்தவ
னும், விற்பவனும், அவிழக்கொருகற்பம் கும்பிரககத்தில்
அழுந்துவரென்றறி. (சருங்)

நிருமாலியத்தை அவமதிசெய்யலாகாதென்பது
உணர்த்துகின்றார்.

மிதியேல் கடவேன் மிசைவியே லன்பர்க்
கதிபா தகமருந்தி னும்.

இ - ள். மிதியேல் கடவேல் அன்பர்க்கு மிசைவியேல் - முற்கூறிய நிர்மாலியங்களை மிதியாதே, கடவாதே, சிவபத்தர்க ளுக்குப் புசிப்பியாதே;—அருந்தின் அதிபாதகம் ஆம்-அவை களை விடாது புசிக்கின் அதிபாதகத்துக்குச் சமமாகும். எ-று.

நிருமாலியத்தை அவமதித்தவருக்குப் பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

வன்னிகுசை கவ்வியமு மாய்ந்திடுக மாய்ந்துவிடு
மின்னவிதத் தொன்றியற்றி னீங்கு.

இ - ள். ஈங்கு இன்னவிதத்து ஒன்று இயற்றின் - இங்கே கூறப்பட்ட நிர்மாலியத்தை மிதித்தன்முதலிய இக்குற்றங்க ளுள் ஒன்றைச் செய்தால்,—வன்னி குசை கவ்வியமும் மாந் திடுக - சமீபிருக்கபத்திரமும் குசை துணியும் போட்டுத் தாபி த்த பஞ்சகவலியத்தை உட்கொள்க;—மாய்ந்துவிடும் - உட் கொள்ளின் அக்குற்றம் நீங்கிவிடும். எ - று.

மிதித்தால் தூறுருவும், கடந்தால் ஐம்பதுருவும், இருந்தால் இருதூறுருவும், சிவபத்தருக்குப் புசிப்பித்தால் ஆயிரமுருவும், அகோரமந்திரத்திற்செபிக்க. விடாது புசித்தவனும், விடாது புசிப்பித்தவனும், ஒருகாலத்து விவேகமுதிக்கின், அன்றுதொ ட்டித் தினந்தோறும் ஒருபொழுதாயினும் இருபொழுதா யினும் அதிபாதகத்துக்குள்ள பரிகாரத்தையேற்றிச் செய் துமுடிக்க. (சுருநி)

நிருமாலியமல்லாதது இதுவென்று வரையறுத்
துணர்த்துகின்றார்.

அல்லநிரு மாலியஞ்சார் தாட்டியநீர் சூட்டியபோ
தெல்லார்க்கு மாமடைக்கா யீங்கு.

இ - ள். சாந்து - சயம்புமுதலியவற்றிற்குச் சாத்திய சந்தனமும்—ஆட்டிய நீர் - ஆடியருளப்பண்ணிய திருமஞ்சனமும்—குட்டிய போது - குட்டிய பூக்களும்—அடைக்காய் - தாம்பூலமும் பாக்கும்—நிருமாலியம் அல்ல-நிருமாலியங்களல்ல;—எல்லார்க்கும் ஆம் - அவை எல்லார்க்குமாம். எ - று.

அபிடேகம்பண்ணிய பால் தயிர் நெய் தேன் கருப்பஞ்சாறு பழமென்பன ஆகாவெனக் கொள்க. (சுருக)

விக்கிரகங்களுக்கு விவேதிக்கப்பட்டன நிருமாலியமல்ல

வென்று ஐந்துதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

சகளரிரு பத்தைவர் தாமருந்துஞ் சேட

மகலா வகத்தடியாக் காம.

இ - ள். சகளர் இருபத்தைவர் தாம் அருந்தும் சேடம் - சந்திரசேகரர் முதலாகிய இருபத்தைந்து விக்கிரகங்களும் கொண்டருளிய நைவேத்தியம்—அகலா அகத்து அடியார்க்கு ஆம் - விட்டுநீங்காது பணிவிடை செய்யும் பரிசாரகர்களுக்காம். எ - று. (சுருக)

அம்பிகைநிர் மாலியமா மந்தணர்முன் னால்வர்க்குந் தந்திமுகன் மாலியமும் தான்.

இ - ள். அம்பிகை நின்மாலியம் - உமாதேவியினது நிர்மாலியமும்—தந்தி முகன் மாலியமும் - விக்கினேசரரது நிர்மாலியமும்—அந்தணர் முன் நால்வர்க்கும் ஆம் - பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தார்க்குமாகும். எ - று.

நால்வர்க்குமென்ற உம்மையால் அநுலோமர்க்குமாகுமெனவும், தந்திமுகன் மாலியமென்ற உம்மையால் சீதேவி பூதேவி சரசுவதி தூர்க்கை நிர்மாலியங்களுமாகுமெனவுங்கொள்க. ()

ஏறும் புகழ்மீர மெல்லாமுண் ணெப்பாருக்
காறுமுக னின்மாலி யம்.

இ - ள். ஆறுமுகன் நின்மாலியம் உண்பாருக்கு - முருகக்
கடவுளுடைய நிர்மாலியத்தைப் புசிப்பவர்களுக்கு—ஏறும்
புகழ் மீரம் எல்லாம் உண்டு - மிகுந்த கீர்த்தி வீரமுதலியன
வெல்லாம் உண்டாகும். எ - று. (சுருக)

வாதிக்கு மேபிணியை மாந்துமவாக் கெப்பொழுது
மாதிதத னின்மாலி யம்.

இ - ள். ஆதித்தன நின்மாலியம் - சூரியனது நிர்மாலிய
மானது—எப்பொழுதும் மாந்துபவர்க்குப் பிணியை வாதித்
தும் - தன்னை எப்போதும் புசிப்பவர்களுக்கு வியாதிமைய
போக்கும். எ - று.

சூரியநிர்மாலியம் சூரியஞ்சையுடையார் மாத்திரம் புதிக்கலா
காதெனவறிக. (சுசு0)

மற்றைப் பரிவாரத் தார்மாலி பந்தானும்
குற்றமல மாந்தல குணம்.

இ - ள். மற்றைப் பரிவாரத்தார் மாலியந்தானும் - மற்றைப்
பரிவாரதேவதைகளுடைய நிர்மாலியங்களையும்—மாந்தல் குற்
றம் அல குணம் - புசித்தல் குற்றமாகாது குணமாம். எ-று.

பரிவாரத்தாரென்றது அட்டபரிவாரதேவதைகளையும், சோ
டசபரிவாரதேவதைகளையும், முப்பத்திரண்டுபரிவாரதேவதை
களையுமென்க. கொடிப்படத்தினிடபதேவர் நிர்மாலியம் பெ
ண்கள் புசிக்கின் மகப்பெறுவர். பிரமநிர்மாலியம் பிராமணரு
க்காம். இருந்திராதிலோகபாலகர் நிர்மாலியம் புசிக்கின் ஆரோ
க்யமுண்டாம். ஐயனார் நிர்மாலியமும், அவர் தேவிமாராகிய
புட்கலை பூரண நிர்மாலியமும், சத்தமாதர்கள் நிர்மாலியமும்,

பிராமணரொழிந்த மற்றவர்களுக்காம். தூர்க்கைநிர்மாலியம் புசிக்கின் வீரமுண்டாம். சேட்டாதேவி நிர்மாலியமும், அவள் பக்கத்திலிருக்கும் அவள் பெண்ணாகிய மணியினது நிர்மாலியமும், அவள் பிள்ளையாகிய இரக்பபனது நிர்மாலியமும், புசிக்கிற் புத்திரனுண்டாம். வித்தியாபீடத்தின் நிர்மாலியம் புசிக்கின் ஞானமுண்டாம். கேத்திரபாலர் நிர்மாலியம் புசிக்கின் நிதியுண்டாம். சண்டேசுரர் நிர்மாலியம் சூத்திரருக்காம். சண்டேசரசத்தியாகிய யமனி நிர்மாலியம் பெண்கள் புசிக்கின் நன்மையுண்டாம். (சௌக)

இட்டலிங்கபூசையுணர்த்தத் தோற்றுவாய் செய்கின்றார்.

பகர்ந்தாம் பரார்த்த விலிங்க மினிபாம்

பகர்வாமே யிட்டலிங்கம பார்.

இ - ள். யாம் பரார்த்தவிலிங்கம் பகர்ந்தாம் - நாம் பரார்த்தவிலிங்கத்தைச் சொன்னோம்;—இனி இட்டலிங்கம் பகர்வாம் பார் - இனி இட்டலிங்கத்தைச் சொல்வாம் அறி. ௭ - று. (1)

இட்டலிங்கமாவதிதுவென்பது இரண்டுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

செய்துசிவ தீக்கையினைத் தேசிகன்றான்புத்திரனைக் கையறுக்கொ ளென்று கசிந்து.

கொடுக்கக் கொளுமிலிங்க மிட்டலிங்கங் கொண்டா னடுத்தவினை தீர்க்கு மது.

இ - ள். தேசின் சிவதீக்கையினைச் செய்துகசிந்து - ஆசாரியன் விசேடதீகையைப் பண்ணி அருள் சுரந்து,—புத்திரனைக் கை உறக் கொள் என்று கொடுக்க - அத்தீகை பெற்ற புத்திரகளைப் பார்த்து, நீ உள்ளளவுங்கைவிடாது இவரைநாடோறும் பூசிபென்று அநுமதி செய்து, அடியேன் இச்சரீர

முள்ளவரையும் சிவபூசை செய்தன்றி ஒன்றும் உட்கொள்
ளேன் என்று பிரதிஞ்ஞை செய்வித்துக்கொண்டு கொடுக்க,--
கொளும் இலிங்கம் இட்டலிங்கம் - அவன் வாங்கிப் பூசிக்கும்
இலிங்கம் இட்டலிங்கமாம்;—அது கொண்டான் அடுத்த
வினை தீர்க்கும்—அது தன்னை வாங்கி நாடோறும் பூசிப்பவனை
அடைந்த வினைகளைப் போக்கும். எ - று. (சகக) (சகச)

இட்டலிங்கபூசை செய்தற்கு அதிகாரிகளை

யுணர்த்துகின்றார்.

அருச்சிக்க விட்டலிங்க மந்தணர்முன் னால்வ
ருரித்தே யதுலோமர்க் கும.

இ - ள். அந்தணர் முன் நால்வர் இட்டலிங்கம் அருச்சிக்க-
பிராமணர் முதலிய நாலவரும் இட்டலிங்கத்தைப் பூசிக்கக்
டவர்கள்;—அதுலோமாக்கும் உரிதது - அப்பூசை அதுலோ
மாகளுக்கும் உரித்தாகும். எ - று.

“அந்தணர்முன் னொருநால்வா சிவதிக்கைக் கருகரவர்-சிங்
தைமகிழ் வுறப்பூசை செய்கசிவன் றிருவடியிற்—புந்திமகிழ்
வுறப்பூசை யதுலோமரும்புரிசு—தந்தமக்குத தக்கவெலை மண்
டபத்திற் றனித்தனியே.” என்னுஞ் செய்யுளானுமறிக. ()

அதுலோமரிலக்கணம் உணர்த்துகின்றார்.

புருடனுயர்ந் தானிழிந்த பொற்றொடியைப் புல்ல
வருவார்தா மேயதுலோ மர்.

இ - ள். உயர்ந்தான் புருடன் இழிந்த பொற்றொடியைப்
புல்ல - நான்குவருணத்துள்ளும் உயர்ந்த வருணத்தாடவன்
இழிந்த வருணத்துப் பெண்ணைப் புணர,—வருவார்தாமே
அதுலோமர் - பிறப்பவர்களே அதுலோமர். ஐ - று.

“பார்ப்பா ரரசர் வணிகர்வே ளாளரென—நாற்குலத் தவருந் தங்குல நடையினு—முயர்ந்த வாணினு மிழிந்த பெண்ணினும் - வியந்த கூட்டத் தவரது லோமர்.” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுமறிக.

பிராமணனுக்கு கூத்திரியப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் சவர்ணன்; வைசியப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் அம்பட்டன்; சூத்திரப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் பாரசவன்; ஆகப் பிராமணனுக்குப் பிறந்தவர் மூவர். கூத்திரியனுக்கு வைசியப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் மற்றுரு; சூத்திரப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் உக்கிரன்; ஆக கூத்திரியனுக்குப் பிறந்தவர் இருவர். வைசியனுக்குச் சூத்திரப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் குசகன். ஆக அதுலோமர் அறுவராதல் காண்க.

பிராமணர் முதனூல்வரும் முறையே நான்குமூன்றிரண்டுடொருவருணங்களிலே விவாகஞ்செய்யலாமெனக் கிரணுகமத்தில் விதிக்கப்பட்டது. (சுசுசு)

பிரதிலோமரிலக்கணம் உணர்த்துகின்றார்.

புருடனிழிந் தானுயர்ந்த பொற்றொடியைப் புல்லவருவார் பிரதிலோமர்.

இ - ள். இழிந்தான் புருடன் உயர்ந்த பொற்றொடியைப் புல்ல - இழிந்த வருணத்தாடவன் உயர்ந்த வருணத்துப் பெண்ணைப் புணர, —வருவார் பிரதிலோமர் - பிறப்பவர்களே பிரதிலோமர்கள். எ - று.

“இழிந்த வாணினு முயர்ந்த பெண்ணினும்—வியந்த கூட்டத் தவர்பிரதி லோமர்.” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுமறிக.

கூத்திரியனுக்குப் பிராமணப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் சூதன். வைசியனுக்கு கூத்திரியப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் மாகதன். பிராமணப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன்

வைதேககன்; ஆக வைசியனுக்குப் பிறந்தவர் இருவர். குத்திரனுக்கு வைசியப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் அயோகவன்; கூத்திரியப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் கூத்தா; பிராமணப்பெண்ணிடத்திலே பிறந்தவன் சண்டாளன்; ஆகச் சூத்திரருக்குப் பிறந்தவர் மூவர். ஆகப்பிரதிலோமர் அறுவராதல் காண்க.

அதலே, த்தானும் பிரதிலோமத்துப்பெண்ணுங்கூடிப் பிறந்தவா அந்தராளர். பிரதிலோமத்தானும் அதுலோமத்துப்பெண்ணுங்கூடிப் பிறந்தவர் விராத்தியர்.

பிரதிலோமருக்கு, ஆசாரியனிடத்தே தங்கள் தங்களுக்குரிய திகைஷ பெற்று அவன் கற்பித்தபடியே பிரதக்கிண நமஸ்காரம் பண்ணிகொண்டிருப்பதே, சிவபூசையெனவறிக. ()

சூத்திரருக்கு மந்திரோச்சாரணமுறைமை மூன்று திருக்குறளா லுணர்த்துகின்றார்.

சூத்திராபி சாக்கராஞ்சொல்லாதுசொலி மந்திரத்தை யாத்திகரர்ச் சிக்கபல மாம.

இ - ள். ஆத்திகர் சூத்திரர் - ஆத்திகராகிய சூத்திரர்கள்—மந்திரத்தைப் பிசாக்கரம் சொல்லாது சொலி அர்ச்சிக்க - மந்திரங்களைப் பிசாக்கரங்கூட்டாது உச்சரித்துப் பூசிக்கக்கடவர்கள்;—பலம் ஆம்-பூசிக்கின் அதற்கேற்ற பயனுண்டாம். எ-று.

ஆத்திகராவார் கடவுளும் புண்ணியபாவமும் சுவர்க்கநரகமும் உண்டென்போர்; நாத்திகராவார் இல்லையென்போர். அது “பொண்ணுலகம் வெந்நகரம் புண்ணியபா வம்புரிவார்—நின்மலனு முண்டென்று நிச்சயித்தா—நிந்நிலைமை—யாத்திகரே யார்கண்டா ரம்மைப் பலமென்பார்—நாத்திகரென்றே யுளத்து னாடு.” என்னும் வெண்பாவாலறிக. (சுசுஅ)

ஓதேல் கலாமந் திரமொருமூன் றேழைந்து
மோதேல்கா யத்திரியையும்.

இ - ள். கலாமந்திரம் ஒருமூன்று ஏழைந்தும் ஓதேல் -
வேதமந்திரமாகிய கலாமந்திரமுப்பத்தெட்டையும் உச்சரி
யாதே;—காயத்திரியையும் ஓதேல் - சிவகாயத்திரியையும் உச்
சரியாதே. எ - று. (ச௭௬)

அக்கரநி யாசத்தை யிட்டலிங்கத் தாக்கடுக
தக்கதென வேமதித்துத் தான்.

இ - ள். இட்டலிங்கத்து-இட்டலிங்கபூசையிலே—அக்கரநி
யாசத்தைத் தக்கது எனவே மதித்துஆக்கடுக-ஐம்பத்தோரக்க
ரநியாசத்தைமாதிரம் தக்கதென்று நினைந்து பண்ணுக.எ-று.

எனவே, பிராமணர் முதலிய மூவரும் இரண்டுநியாசமும்
பண்ணலாமென்பது பெறப்பட்டது. குத்திரநுள், அம்மூவரி
னொருவராலே சமயதீக்ஷை முதலிய ஐந்தினையும் பெற்ற நை
ட்டிகனும், அவனிடத்து அவற்றைப் பெற்ற நைட்டிகனும்,
தீக்ஷையான்மார்த்தகருமங்களுக்கெல்லாம் அதிகாரியாவனெ
ன்றும், அவைகளுக்குரிய சகலமந்திரங்களினும் அதிகாரியாவ
னென்றும், புரோகீதத்தும் அயிர்த்ததுஞ்சொல்லுகையால்,
அவர் எக்காலத்துமோதலாம்; இவ்வாழ்வானுக்கு நித்தியகரு
மத்திலே உபவீதமாத்நிரமும் நைமித்திககருமத்திலே பீசமந்தி
ராதிகாரமுமுண்டு. (ச௭௦)

சிவபூசாபேதங்களை மூன்றுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

சுத்தமுங் கேவலமு மிச்சிரமுந் தொண்டரவர்
பத்தியின லர்ச்சிக்கும் பாங்கு.

இ - ள். தொண்டரவர் பத்தியினுல் அர்ச்சிக்கும் பாங்கு -
சிவனடியார்கள் பத்தியினுலே பூசிக்குஞ்சிவபூசை—சுத்தமும்

கேவலமும் மிச்சிரமும் - சுத்தமும் கேவலமும் மிச்சிரமுமென
மூன்று பேதமாம். எ - று. (சௌக)

சுத்தஞ் சிவலிங்க மொன்றுமே சுந்தரியு
மொத்துறைதல் கேவலமென் றோர்.

இ - ள். சிவலிங்கம் ஒன்றுமே சுத்தம் - சிவலிங்கமொன்
றைமாத்திரம் பூசித்தல் சுத்தபூசையாம்;—சுந்தரியும் ஒத்து
உறைதல் கேவலம் என்று ஓர் - அவலிலிங்கத்தோடு உமாதே
வியையுங்கூட்டிப் பூசித்தல் கேவலபூசையென்றறி. னு.

விநாயகர் கந்தர் இடபதேவரென்னும் இம்மூவரையும் அவ
விருவருடன் கூட்டி ஐவராகப் பூசித்தலும் கேவலபூசை
யெனப்படும். (சௌ௨)

அருக்கன் கரிமுகவ னாதிசண் டாந்தம்
விரித்தருச்சிக் கைம்ச் சிரம.

இ - ள். அருக்கன் கரிமுகவன் ஆதிசண்ட அந்தம் -
சூரியன் விநாயகர் முதலாகக் கண்டேசுரா இறுதியாக—
விரித்து அருச்சிக்கை மிச்சிரம் - விரித்துப் பூசித்தல் மிச்சிர
பூசையாம். எ - று. (சௌ௩)

சிவபூசாபேதங்களுக்கு அதிகாரிகளைப் பிரித்து
இரண்டுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

துறந்தாற்ருச் சுத்தம் அருகம் வாயுவ
சிறந்தாற்குக் கேவலமே தேசு.

இ - ள். துறந்தாற்குச் சுத்தம் அருகம் - துறவிக்குச் சுத்த
பூசையே உரித்தாம்;—இல்வாழ்வில் சிறந்தாற்குக் கேவலமே
தேசு - இல்வாழ்வானுக்குக் கேவலபூசையே விசிட்டமாம்.
எ - று. (சௌ௪)

அருகமே தேசிகனுக் காமிந்த மூன்று
மொருவாத நேச முறின்.

இ - ள். ஒருவாத நேசம் உறின் - சிவபெருமானிடத்தே
விட்டு நீங்காத பத்தியுண்டாயின்,—தேசிகனுக்கு இந்த மூன்
றும் அருகமே - ஆசாரியனுக்கு இம்மூவிதபூசையும் உரியன
வேயாம். ஏ - று. (ச௭௫)

பொதுவிதியுணர்த்துகின்றார்.

இயின்றதிவற் றென்றை யருச்சிக்க வேற்ற
பயன்றருமீ சன்பாங்கு பார்த்து.

இ - ள். இவற்று இயன்றது ஒன்றை அருச்சிக்க - யாவ
ராயினும் இம்மூவிதபூசையுள் இயன்றதொன்றைப் பண
னாக;—ஈசன் பாங்கு பார்த்து ஏற்ற பயன் தரும் - சிவபெரு
மான் அம்முறைமையையறிந்து அதற்கேற்ற பலத்தைக்
கொடுப்பார. ஏ - று. (ச௭௬)

மேன்முடிந்தது முடிக்கின்றார்.

அறிந்துவிதி யுஞ்சௌச மாதிரீ ராடற
றிறமுந் தவறாதே செய்.

இ - ள். விதியும் அறிந்து - சிவாகமவிதிகளையறிந்து,—
சௌசம் ஆதிரீர் ஆடற்றிறமும் தவறாதே செய் - சௌசமுத
வியனவற்றையும் ஸ்நானத்தையும் வருவாது செய். ஏ - று. ()

இட்டலிங்கபூசைக்கு மண்டபஞ்செய்யுமுறைமை

ஏழுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

மலையினதி தீரத்தின் வாழ்மனையி னீச
னேலையினுமா மண்டபமென் றெண்.

இ - ள். மலையின் - பருவத்திலும்—நதி தீரத்தின் - ஆற்
றங்கரையிலும்—வாழ் மனையின் - இருக்கின்ற வீட்டிலும்—
ஈசன் எலையினும் - சிவாலயத்திலும்—மண்டபம் ஆம் என்று
எண் - மண்டபஞ்செயற்பாலதென்றறி. எ - று. (ச௭௮)

முழுமிருப திற்கொள்க முப்பதினுங் கொள்க
வழகுறவே மண்டபத்தை யாய்ந்து.

இ - ள். மண்டபத்தை அழகு உற ஆய்ந்து - மண்டபத்தை
அழகு பொருந்த ஆராய்ந்து—முழம் இருபதில் கொள்க -
இருபதுமுழத்திறசெய்க;—முப்பதினும் கொள்க - முப்பதுமு
ழத்தினுஞ் செய்க. எ - று. (ச௭௯)

மண்டபமொன் பான்முழத்தின் வாய்க்கவியற் றேழி
மெண்டிகழைந் தின்மூன் றினும். [னுமா

இ - ள். மண்டபம் ஒன்பான் முழத்தின் வாய்க்க இயற்ற -
மண்டபத்தை ஒன்பதுமுழத்தினுஞ் சிறக்கச் செய்க;—ஏழி
னும் ஆம் - ஏழுமுழத்திறசெயயினுமாம்;—எண் திகழ் ஐந்தின்
மூன்றினும் - எண் பொருந்திய ஐந்துமுழம் மூன்றுமுழத்தி
னுஞ்செய்யினுமாம்.

முழுமாவது மாநாங்குலம் இருபததுநான்கு கொண்டது.
மாநாங்குலம் உததமம், மத்திமம், அதமம் என மூவகைப்படும்.
எட்டுநெல்லுக் குறுக்குக்கொண்டது உததமம், ஏழு மத்திமம்,
ஆறு அதமம். அன்றியும் நான்குநெல்லு நீளங்கொண்டது
உத்தமம், மூன்றரை மத்திமம், மூன்று அதமம். (ச௮௦)

இயற்றுகநாற் கோணத்தா லிட்டமுற வட்டத்
தியற்றலுமா மண்டபமென் றெண.

இ - ள். மண்டபம் நாற்கோணத்தால் இட்டம் உற இயற்
றுக - மண்டபத்தை நாற்கோணத்தாலே பிரீதி பொருத்தச்
செய்க.

செய்க;—வட்டத்து இயற்றலும் ஆம் என்று எண் - வட்டமாகச் செய்யலுமாமென்றறி. எ - று. (சமக)

திண்ணிய விட்டிகையாற் செய்மண் டபமரத்தாற்
பண்ணலுமாம் பாங்கென்றே பார்.

இ - ள். மண்டபம் திண்ணிய இட்டிகையால் செய் - மண் டபத்தைக் கடினமாகிய செங்கல்வினாலே செய்க;—மரத்தால் பண்ணலும் பாங்கு ஆம் என்றே பார் - மரத்தினுற் செய்தலு முரித்தாமென்றறி. எ - று. (சஅஉ)

மண்ணினுற் செய்யலு மாகும் வறியர்தாந்
திண்மையுற வேவிதியைத் தேர்ந்து.

இ - ள். வறியர்தாம் விதியைத் திண்மை உறவே தேர்ந்து- வறியவர்கள் விதியைத் திண்மை பொருந்த ஆராய்ந்து—மண் ணினுல் செய்யலும் ஆகும்-மண்ணினாலே செய்யலுமாம்.எ-று.

வாயிலத னாற்றிசையும் வாய்க்கச்செய் பச்சிமத்தில்
வாயிலுமா கும்பூரு வத்து.

இ - ள். அதன் நாற்றிசையும் வாயில் வாய்க்கச் செய் - ஆம் மண்டபத்துக்கு நான்குதிக்கினும் துவாரங்களைச் சிறக்கச் செய்க;—பச்சிமத்தில் பூருவத்து வாயிலும் ஆகும் - அன்றேல் மேற்கிலாயினுங் கிழக்கிலாயினுந் துவாரஞ்செய்க. எ - று.

துவாரம் தெற்குத்திக்குற் செய்யலுமாம். (சஅச)

வேதிகை செய்யுமுறைமை நான்குதிருக்குறளா
லுணர்த்துகின்றார்.

மண்டபமைங் கூறுக்கி வாய்க்க நடுக்கூற்றிற்
பிண்டிகழும் வேதிகையைச் செய்.

இ - ள். மண்டபம் ஐங்குறு ஆக்கி - பூசாமண்டபத்தின் உள்ளகலத்தை ஐந்துகூறு பண்ணி, —நடுக்கூற்றில் - பக்கங்களிலே இவவிரண்டு கூறு விட்டு, நடுக்கூற்றிலே—திண் திகழும் வேதிகையை வாய்க்கச் செய் - திண்மை பொருந்திய பூசாவேதிகையைச் சிறக்கச் செய்க. எ - று. (சஅடு)

உத்தமமே மண்மயத்தின் வேதிகைதானோருங்கான் மத்திமமே செங்கன் மயம்.

இ - ள். ஒருங்கால் - ஆராயுமிடத்து—மண் மயத்தின் வேதிகை தான் உத்தமம் - மண்ணினாலே செய்யப்பட்ட வேதிகையே உத்தமம்;—செங்கன்மயம் மத்திமம் - செங்கல்லினாலே செய்யப்பட்ட வேதிகை மத்திமமாம். எ - று. (சஅசு)

உன்னதமீ ரெட்டாகு மோரெட்டு மாகுங்க
வின்னாது வேதிகைக்கென் றெண்.

இ - ள். உன்னதம் ஈரெட்டு ஆகும் - அவவேதிகைக்கு உயரம் பதினாறங்குலமிருத்தல்வேண்டும;—ஓரெட்டும் ஆகும் - எட்டங்குலமாமாம்;—வேதிகைக்குக் கல் இன்னாது என்று எண் - வேதிகைக்குச் சிலை ஆகாதென்றறி. எ - று. (சஅஎ)

நாற்றிசையும் வேதிகைக்கு நாட்டிடுக தம்பத்தை .
யூற்ற முறவே யுணர்ந்து.

இ - ள். ஊற்றம் உறவே உணர்ந்து - உறுதியாகும்படி அறிந்து—வேதிகைக்கு நாற்றிசையும் தம்பத்தை நாட்டிடுக - வேதிகைக்கு நான்குதிக்கிலும் தூண் நாட்டுக. எ-று. (சஅஅ)
தோயத்தாற் கோமயத்தாற் சுத்திசெய்கமண்டபத்தை
யேயுத்தான் மந்திரத்தா லே.

இ - ள். மண்டபத்தை - இங்ஙனஞ் செய்யப்பட்ட பூசாமண்டபத்தை—ஏயத் தான் மந்திரத்தாலே - பொருந்தும்படி.

அத்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து—தோயத்தால் கோமயத்தால் சுத்தி செய்க-வடித்த சலத்துடன் கூட்டிய கோமயத்தினாலே சுத்திசெய்து விதிவழி பிரதிட்டைபண்ணுக. எ - று. (சஅக)

பீடலக்கணம் ஆறு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

இருமுழுவீ எம்பீடத் தெய்து மகல
மொருமுழ மென்றே யுணர்.

இ - ள். பீடத்து எய்தும் நீளம் இருமுழம் - திருப்பீடத்திற்குப் பொருந்திய நீளம் இரண்டுமுழமு—அகலம் ஒருமுழம் என்றே உணர்-அகலம் ஒருமுழமுமாயிருத்தல்வேண்டுமென்றறி. எ - று.

அரசு, ஆல், அத்தி, இறளி, பலாசு, கருங்காலி, வன்னி, வில்வம், மா, வேங்கை, நறுமுருங்கை, காட்டுவாகை என்னும் யஞ்ஞவிருகூங்களுள் இயன்றதொன்றினாலே திருப்பீடஞ்செய்க.

பன்னிரண் டங்குலம் பாதத் துயரமா
முன்னினுய ரந்தனை நீ யோர்.

இ - ள். பாதத்து உயரம் பன்னிரண்டு அங்குலம் ஆம் - பீடத்தின் கால்களினது உயரம் பன்னிரண்டங்குலமாயிருத்தல்வேண்டும்;—உன்னின் உயரந்தனை நீ ஓர் - ஆராயின் உயரத்தை நீயறி. எ - று. (சகக)

பாதத்தைச் சிங்கமெனப் பண்ணிடப்பம்போ லும்பண்
போதகம் போலும் புரி.

இ - ள். பாதத்தைச் சிங்கம் எனப் பண் - பீடத்தின் காலைச் சிங்கம்போலப் பண்ணு;—இடப்பம்போலும் பண் - அன்றேல் இடப்பம்போலேனும் பண்ணு;—போதகம் போலும் புரி - அன்றேல் யானைபோலேனும் பண்ணு. எ - று. (சகஉ)

நளினத்தைப் பீடத்தி னுப்பட் பணுக
வளமுறவே நாளு வணம்.

இ - ள். பீடத்தின் நாப்பண் - அந்தப்பீடத்தினடுவே—நளி
னத்தை வளம் உறவே நாளுவணம் பணுக - பதுமத்தை
வளம் பொருந்தும்படி பலநிறமாக எழுதுக. எ - று.

அகலத்தை ஓவவோரங்குலத்தின் நான்குவட்டமாகப் பண்
ணி, நடுமுதல்வட்டத்திற் கர்ணிகையைப் பொன்னிறமாக
வும், அதனடுவே ஒன்பதுவிரையைக் கருநிறமாகவும், இரண்
டாம்வட்டத்தின் மூப்பத்திரண்டு கேசரத்தை அடி பொன்
னிறமும் நடு இரத்தநிறமும் நுனி முத்துநிறமுமாகவும், மூன்
றாம்வட்டம் தளமும் தளசநதியுமாகவும், நான்காம்வட்டம்
தளாக்கிரமாகவும், இடையிடையிரேகை கருநிறமாகவும், இப்
படியே பதுமத்தைச் சாதிலிங்கமுதலாகிய பஞ்சவன்னங்க
ளாலுமெழுதுக. முற்கூறிய் நான்குவட்டஞ்செய்த இரே
கையை வெள்ளைநிறமாக எழுதுக. (சககூ.)

பீடத்தை வேதிகைமேல் வைத்ததன்மீதேமற்றோர்
பீடத்தை வைத்ததற்குப் பின்.

இ - ள். பீடத்தை வேதிகைமேல் வைத்து-அந்தப்பீடத்தை
வேதிகையின்மேலே வைத்து,—அதன் மீதே மற்றோர்பீடத்
தை வைத்து-அதன்மேலே வேறொருபீடத்தைவைத்து.எ-று.

பதுமமலர் பீடமதின் பச்சிமத்தில் வைத்தே
விதிவழியுஞ் செய்க வினை.

இ - ள். அதற்குப் பின்-அதற்குப் பின்பு—பதுமமலர்பீடம்
அதின் பச்சிமத்தில் வைத்தே-பொன் முதலியவற்றாற்செய்த
பதுமத்தையேனும் அலங்காரபீடத்தையேனும் அந்தப்பீடத்தி
ன்மேலே கிழக்குமுகமாக வைத்து,—விதிவழியும் வினை

செய்க-விதிப்படி அதில் அடுக்குமலைதாங்கியுஞ்செய்க. எ-று.

பூசோபகரணசம்பாதனமுணர்த்துகின்றார்.

பூசனைக்கு வேண்டு முபயோகம் பூரித்துப்
பேசுதலில் லாமவுனம் பெற்று.

இ - ள். பூசனைக்கு வேண்டும் உபயோகம் பூரித்து - பூசை
க்கு வேண்டுந் திருமஞ்சனம் திருப்பள்ளித்தாமமுதலிய உபக
ரணங்களைக் குறைவின்றித் தேடிச் சமீபத்தில் வைத்துக்
கொண்டு, —பேசுதல் இல்லா மவுனம் பெற்று - மௌனவிர
தனாகி. எ - று. (சுகௌ)

சௌரபூசையுணர்த்துகின்றார்.

பூர்வதிசை நோக்கியிருந் தாதித் தியன்பூசை
யார்வமுறச் செய்கவிதி யால்.

இ - ள். பூர்வதிசை நோக்கி இருந்து - கிழக்குமுகமாக இரு
ந்து, —ஆதித்தியன் பூசை விதியால் ஆர்வம் உறச் செய்க -
சூரியபூசையை விதிப்படி விருப்பம் பொருந்தச் செய்து
முடிக்க. எ - று. (சுகௌ)

துவாரபூசையுணர்த்துகின்றார்.

பண்ணிகெ பூசனையைப் பச்சிமத்து வாரத்து
நண்ணினர்க் கெல்லா நயந்து.

இ - ள். பச்சிமத் துவாரத்து - வடக்குமுகமாகப் புலித்
தோன்முதலிய ஆசனத்திலிருந்து பீடத்தின்மேற்கே துவார
மாகப் பாவித்து, —நண்ணினர்க்கு எல்லாம் நயந்து பூசனை
யைப் பண்ணிகெ - அங்கே பொருந்திய துவாரபாலகர் எழு
வருக்கும் விருப்பத்தோடு பூசையைப் பண்ணுக. எ - று

துவாரபாலகர் எழுவராவார் கணபதி, சரசுவதி, இலக்குமி,
நந்தி, கங்கை, மகாகாளர், யமுனை எனவியர். (சுகௌ)

பரிவாரநாயன்மாரை எழுந்தருளப்பண்ணுமுறைமை

இரண்டு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

பூர்வதிசை யிற்புரிக பேரேற்றின் பூசையினை
யார்வமுளத் தேங்கவல ரால்.

இ - ள். பூர்வதிசையில் போர் ஏற்றின் பூசையினை உளத்து
ஆர்வம் ஒங்க அலரால் புரிக - சிவபெருமானுக்குச் சங்கிதி கிழ
க்காதலால் இடபதேவரை மேற்கே முகமாக எழுந்தருளப்ப
ண்ணி மனசிலே விருப்பம் பொருந்தும்படி பூவினாலே
பூசிக்க. எ - று. (சகக)

ஆனைமுக னாதியரை யர்ச்சிக்க வெல்லையறிந்
தேனையரை யுமவிதியா லே.

இ - ள். ஆனைமுகன் ஆதியரை ஏனையரையும் - விநாயகர்
முதலியோரையும் பிறரையும்—எல்லை அறிந்து விதியாலே
அர்ச்சிக்க - அவரவருக்கு விதித்த எல்லையறிந்து விதிப்படி
பூசிக்க. எ - று.

இலிக்கத்துக்கு முன்னே மேற்கே முகமாகத் திருநந்திதேவ
ரையும், அவருக்கு முன் குலத்தையும், அவருக்கு வாமத்திலே
ஆதித்தனையும், அக்கினிதிக்கிலே சாத்தாவையும், மகேசுரரை
யும், சிவபெருமானுக்குத் தெற்கே தஷ்வினுமூர்த்தி வித்தியாபீ
டத்தையும், நிருதியிலே கணபதியையும், அவருக்கு இடப்பக்
கத்திலே பிரமாவையும், வாயுவிலே சுப்பிரமணியரையும்,
வடக்கே தெற்கு முகமாக நிருத்தமூர்த்தியையும், அவருக்கு
வாமத்திலே போகசத்தியையும், ருபேரனுக்கும் வாயுவுக்கும்
நடுவே இலிங்கோற்பவத்தையும், ருபேரனுக்கும் ஈசானருக்
கும் நடுவே சிவபத்தர்களையும், அவருக்கு வாமத்திலே வைர
வரையும், எழுந்தருளப்பண்ணிப் பூசிக்க. இடபத்துக்கும்
ஆதித்தனுக்கும் நடுவே திருமீற்றுதாரத்தில் மாயாசத்தியை

யும், திருநீற்றிலே லகுளிகரணையும், கயிற்றிலே வாசுகியையும் பூசித்து, அதற்கடுக்கச் செபமாலையை வைத்துப் பூசிக்க. ()

ஆன்மார்த்தபூசாவிதியை விரித்துரைக்குதல்

இதுவென்பதுணர்த்துகின்றார்.

இட்டலிங்க பூசனைகொய்தீங்கிசைத்தாஞ்சூக்குமத்துங்கட்டுரைக்கும் வித்தரித்துக் காண்.

இ - ள். இட்டலிங்க பூசனை கொய்து ஈங்கு இசைத்தாம் - ஆன்மார்த்தபூசாவிதியை இங்கே சுருக்கிச் சொன்னேம்; - சூக்குமத்தும் வித்தரித்துக் கட்டுரைக்கும் காண் - சூக்குமாகமத்திலும் விரித்துச் சொல்லும்; அங்கே கண்டுகொள். எ - று.

உம்மையால் அஞ்சுமான் காரணம் முதலிய ஆகமங்களினுமென்றறிக. (100)

பஞ்சசக்தியுணர்த்துகின்றார்.

பஞ்சவித சுத்தியினைப் பண்ணிடுக பாங்காகப்

பஞ்சவித பாசமறுப் பார்.

இ - ள். பஞ்சவித பாசம் அறுப்பார் - ஆணவமுதலிய பஞ்சபாசங்களையும் நீக்கக் கருதுவோர்கள் - பஞ்சவித சுத்தியினைப் பாங்கு ஆகப் பண்ணிடுக - ஆன்மசுத்தி தானசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தியென்னும் பஞ்சசக்திகளை விதிப்படி செய்க. எ - று.

ஆத்தம சுத்தியாவது பூதசுத்தி, அந்தரியாகம், சமாதியென்னு மூன்றன்றொருதியாம். (101)

அந்தரியாகம் இன்றியமையாததென்ப

துணர்த்துகின்றார்.

அர்ச்சித்தா னந்தரியா கம்புரியா தேபலத்தை வர்ச்சித்தா னென்றே மதி.

1284 (6184)

இ - ள். அந்தரியாகம் புரியாதே அர்ச்சித்தான் - அந்தரியாகம் 'பண்ணாது சிவபூசை செய்தவன்—பலத்தை வர்ச்சித்தான் என்றே மதி - அந்தப்பூசாபலத்தை விட்டவனாவனென்றறி. எ - று.

“சிறந்தகத்து ளான்மாவி லுறைசிவனைப் பூசையினைச் செய்யா னாகி, மறந்துபுறத் தினிற்பூசை வருந்தியே யியற்றுபவன் வயங்கு மாவின், கறந்தபா லடிசிலகங் கையுளே யிருப்பதுந்தான் கண்டு னாது, புறங்கையினை நக்குமவன் போலுமால் யாமறியப் புகலுங் காலே.” என்னுஞ் செய்யுளானுமறி. ()

ஸ்நானவேதிகையிலக்கணம் நான்குதிருக்குறளா

லுணர்த்துகின்றா.

செய்க வபிடேக வேதிகை செம்பினாற்

செய்யலுமா குமபலா சின்.

இ - ள். அபிடேகவேதிகை செம்பினால் செய்க - ஸ்நான வேதிகையைத் தாமிரத்தினாலே பண்ணுக;—பலாசின் செய்யலும் ஆகும் - பலாசினாலே பண்ணுதலுமாம். எ - று. (100)

ஒருமுழங் கோமுகை யோடு மகல

மரைமுழமா மேயுன் னதம்.

இ - ள். கோமுகையோடும் ஒருமுழம் - ஸ்நானவேதிகைக்குக் கோமுகை கூட நீளம் ஒருமுழமாம்;—அகலம் உன்னதம் அரைமுழம் ஆம் - அகலமும் உயரமும் அரையரைமுழமாம். எ - று. (100)

நாற்கோண மேகலையைப் பண்ணிடுக நாற்றிசையு

மேற்றவணி பெற்றிலங்க வீது.

இ - ள். ஈது ஏற்ற அணி பெற்று இலங்க - இத்தஸ்நானவேதிகை பொருந்திய அழகு பெற்று விளங்கும்படி—நாற்றிசை

யும் - இதற்குநான்குதிக்கிலும்—நாற்கோணமேகலையைப் பண்ணிக - நாற்கோணமேகலையைச் செய்க. எ - று. (௫௦௬)

வைத்தொருபீ டத்தி லதனையதன் மேலிலிங்கம்
வைத்தபிடே கஞ்செய் மதித்து.

இ - ள். அதனை ஒருபீடத்தில் வைத்து - அந்தஸ்தானவே திகையை ஒருபீடத்தின்மேலே வைத்து, —அதன்மேல் இலிங்கம் வைத்து - அதன்மேலே சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளப்பண்ணி—மதித்து அபிடேகம் செய் - விதியை ஆராய்ந்து அபிஷேகஞ்செய்க. எ - று. (௫௦௭)

அபிஷேகஞ்செய்யுந்தானமுணர்த்துகின்றார்.

அபிடேக வேதிகையில் வைத்தபிடே கஞ்செய்
யபிடேக மங்கையிலா கா.

இ - ள். அபிடேகவேதிகையில் வைத்து அபிடேகம் செய் - சிவலிங்கத்தை அபிடேகவேதிகையில் வைத்து அபிஷேகம்பண்ணு;—அம் கையில் அபிடேகம் ஆகா - அழகிய கையில் வைத்து அபிஷேகம்பண்ணலாகாது. எ - று. (௫௦௮)

எண்ணெய்க்காப்புவிதி மூன்றுதிருக்குறளா

லுணர்த்துகின்றார்.

கைக்கிரியை யெண்ணெயா குங்கடவுண் மேனிக்குக்
கைக்கவதல் லாவெண்ணெய் காசு.

இ - ள். கைக்கிரியை எண்ணெய் கடவுள் மேனிக்கு ஆகும் - கையினால் விதிப்படி செய்யப்பட்ட எண்ணெயே சிவபெருமானுடைய திருமேனிக்குரித்தாம்;—அது அல்லா எண்ணெய் காசு கைக்க - அஃதொழிந்த எண்ணெய் குற்றமுடையதாதலால் அதனை வெறுத்துத் தள்ளுக. எ - று.

என்னை வண்டு முதலிய பழுதறப் பதினாறுதரம் பார்த்து ஆராய்ந்து, உவர் முதலிய தீய சலங்களை விடாது, நல்ல சலத்தைப் புதிய பாண்டத்தில் விட்டு, என்னைக் கருந்தோல்போமளவும் காலினால் மிதியாது கையினால் பிசைந்து கழுவி, காகம் கோழி நாய் பன்றி முதலியன வாயிடல் மிதித்தல் செய்யாவண்ணம் உலர்த்தி, கல்லினாலேனும் புளியமரத்தினாலேனுஞ் செய்த நாய் முதலியன வாயிடாத கைச்செக்கினால் ஆட்டியே சாத்துக. இங்ஙனமன்றி ஆட்டிய எண்ணெய் மதுவுக்கொக்கு மென்றறிக. (௩௦௧)

பாங்கல்ல வெண்ணெய் பழகத்தி னுக்கானெய்
பாங்கென்றே யாட்டுகவன் பால்.

இ - ள். பழகத்தினுக்கு எண்ணெய் பாங்கு அல்ல - பழகலிங்கத்துக்கு எண்ணெய் உரித்தன்று, — ஆன் நெய் பாங்கு என்றே அன்பால் ஆட்டிக - பசுநெய்யே உரித்தென்றறிந்து அன்பினால் அபிஷேகம்பண்ணுக. எ - று. (௩௦௦)

பரிவுறவெண் ணெய்யைப் புரோக்கிபடி கத்தில்
வரமுறுகூர்ச் சத்தான் மதித்து.

இ - ள். பழகத்தில் - பழகலிங்கத்திலே — எண்ணெய்யை வரம் உறு கூர்ச்சத்தான் மதித்துப் பரிவு உறப் புரோக்கி - எண்ணெய்யை மேன்மை பொருந்திய கூர்ச்சத்தினால் ஆராய்ந்து அன்பு பொருந்தப் புரோகி. எ - று. (௩௦௧)

அபிஷேகத்திரவியங்களினைடைவு நான்குதிருக்குறளா

ஊணர்த்துகின்றார்.

ஆட்டிடுக கந்த தயில முதலதன்பி
னாட்டுகவா னைந்திணையு மார்ந்து.

இ - ள். முதல் கந்த தயிலம் ஆட்டிக - முதற் சந்தனாதி யெண்ணெயினால் அபிஷேகம்பண்ணுக;—அதன் பின் ஆன் ஐந்தினையும் ஆர்ந்து ஆட்டிக - அதன்பின்பு பஞ்சகவவியங்க ளினாலும் அன்பினோடும் அபிஷேகம்பண்ணுக. எ - று.

பஞ்சகவ்வியமாவன விதிப்படி கூட்டியமைக்கப்பட்ட பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் என்பனவாம். (ருகஉ)

பஞ்சாமிர் தம்பா லதன்பின் றதிரெய்தே.

னெஞ்சாக் கரும்பினிர தம்.

இ - ள். அதன் பின் பஞ்சாமிர்தம் - அதன்பின்பு பஞ்சா மிர்தமும்—பால்-பாலும்—ததி - தயிரும்—நெய் - நெய்யும்— தேன் - தேனும்—எஞ்சாக் கரும்பின் இரதம் - குறைவில் லாத கருப்பஞ்சாறும். எ - று.

விதிப்படி சேர்க்கப்பட்ட பால், தயிர், நெய், தேன், சருக் கரை என்பன ரசபஞ்சாமிர்தமெனப்படும். இவற்றோடுவா ழைப்பழம் பலாப்பழம் மாம்பழம் என்னு மூன்றையுங்கூட் டிற் பலபஞ்சாமிர்தமெனப்படும். (ருகங்.)

கனியுதகந் தெங்கினரீர் கந்தரீர் சும்பந்

தனில்விதியாற் றுபித்த ரீர்.

இ - ள். கனி உதகம் - பஞ்சபலோதகமும்—தெங்கு இள ரீர் - தெங்கினது இளநீரும்—கந்த ரீர் - சந்தனக்குழம்பும்— சும்பந்தனில் விதியால் தாபித்த ரீர் - சும்பத்தில் விதிப்படி தாபித்த சலமும். எ - று.

பஞ்சபலோதகங்களாவன எலுமிச்சம்பழச்சாறு, நாரத்தம் பழச்சாறு, த்மரத்தம்பழச்சாறு, குளஞ்சிப்பழச்சாறு, மாது ளம்பழச்சாறு என்பனவாம். இளநீர் முகினைத் திறந்து தனித் தனி அபிஷேகம்பண்ணுக. தாமிரபாத்திரத்தில் விட்டபா

லும், வெண்கலப்பாத்திரத்தில் வீட்ட இளரீரு, மதுவுக்கொ
க்குமென்றறிக. (ருகச)

என்னு மிவையு மினியபத மந்திரத்தைப்
பன்னியுரைத் தாட்டுகபாங் கால்.

இ - ள். என்னும் இவையும் - என்றுசொல்லப்படும் இந்த
ததிரவியங்களை—இனிய பதமந்திரத்தைப் பன்னி உரைத்துப்
பாங்கால் ஆட்டிக - இனிமையாகிய எண்பத்தொருபதமந்திர
த்தை உச்சரித்து விதிப்படி அபிஷேகஞ்செய்க. ஏ - று.

பதமந்திரத்துக்கு அருகரல்லாதவர் சங்கிதாமந்திரத்தை
உச்சரிக்க. (ருகரு)

அபிஷேககலசம் பிடித்து அபிஷேகஞ்செய்யுமுறைமை

நான்குதிருக்குறளா லுணாததுகின்றா.

ஏந்தியபி டேககல சத்தை யிடக்கரத்தில்
வாய்ந்தவலக் கையதன்மேல வைத்து.

இ - ள். அபிடேககலசத்தை இடக்கரத்தில் ஏந்தி - அபி
ஷேககலசத்தை இடக்கையில் ஏந்தி,—அதன்மேல் வாய்ந்த
வலக்கை வைத்து - அதன்வாயிலே சிறந்த வலக்கையை
வைத்து. ஏ - று. (ருகசு)

சங்கென்னு முத்திரையாற் றுழ்ந்தொழுகுந் தண்புன
டெங்களிறை தங்கிவிங்கத் தின். [லாட்

இ - ள். எங்கள் இறை தங்கு இலிங்கத்தின்-நமது கடவுளா
கிய சிவபெருமான் இருக்கும் இலிங்கத்திலே—தாழ்ந்து ஒழு
கும் தண் புனல்-அபிஷேககலசத்தினின்றும் சீழ்நோக்கி விழு
கின்ற குளிர்த் திருமஞ்சனத்தை—சங்கு என்னும் முத்திரை
யால் ஆட்டு - சங்கமுத்திரையினால் அபிஷேகஞ்செய்க. ஏ - று.

சங்கென்னு முத்திரையார் தர்ச்சனிமூலத்தைவலத்
தங்குட்டத் தக்கிரந்தொட் டால்.

இ - ள். வலத்து அங்குட்டத்து அக்கிரம் தர்ச்சனி மூலத்
தைத் தொட்டால் - வலக்கையினது பெருவிரனுனி சுட்டுவி
ரவினடியைத் தொட்டால்,—சங்கு என்னும் முத்திரை ஆம்—
அது சங்கமுத்திரையாம். எ - று. (௫௧௮)

ஆன்கோட்டு மாத்திரத்தி னாலங் குலவுயரத்
தான்விழுநீ ராட்டுகலிங் கத்து.

இ - ள். நாலங்குல உயரத்தான் ஆன் கோட்டு மாத்திரத்
தின் விழும்நீர் - நாலங்குலவுயரத்தினின்றும் பசுவினது துனி
க்கொம்பின் பருமைபோலச்சிறுக விழுஞ்சலத்தை—இலிங்க
த்து ஆட்டுக - பரார்த்தலிங்கத்தில் அபிலேகஞ்செய்க. எ - று.

ஆன்மார்த்தலிங்கத்திலே பூசிக்கின், அதிற்பாதி பருமையும்
இரண்டங்குலவுயரமுங்கொள்க. (௫௧௯)

அபிடேகாந்தத்திலே செயற்பாலதுணர்த்துகின்றார்.

பத்தியினு லாட்டிடுக சங்குளுறும் பாணியினை
வத்திரத்தான் மேலீர மாற்று.

இ - ள். சங்குள் உறும் பாணியினைப் பத்தியினால் ஆட்டி
டுக - சங்கினுள் இருக்கின்ற சலத்தைப் பத்தியினால் அபிலே
கஞ்செய்;—மேல் ஈரம் வத்திரத்தால் மாற்று - அதன்பின்பு
சிவலிங்கப்பெருமான் றிருமேனியிலுள்ள ஈரத்தைத் திரு
வொற்றாடையாலே மாற்றுக. எ - று. (௫௨௦)

சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளப்பண்ணுந்தானமுணர்த்துகின்றார்.

எழுந்தருளப் பண்ணிடுக பீடத் திலிங்கம்
விழைந்துகம லாதனத்தின் மீது.

இ - ள். பீடத்துக் கமல ஆதனத்தின் மீது - பீடத்திலே பதுமாதனத்தின்மேலே—இலிங்கம் விழைந்து எழுந்தருளப் பண்ணிக - சிவலிங்கத்தை விரும்பி எழுந்தருளப்பண்ணுக. எ - று. (ருஉக)

ஆசனவஸகபுணர்த்துகின்றார்.

அருகஞ் சலாதனமு மிட்டலிங்கத் தென்று
மருகந் திரமபரார்த் தத்து

இ - ள். இட்டலிங்கத்துச் சலாதனமும் அருகம் - இட்டலிங்கத்துக்குச் சலாசனமும் உரித்தாம்;—பரார்த்தத்துத்திரம் என்றும் அருகம் - பரார்த்தலிங்கத்துக்குத் திராசனமே எக்காலத்தும் உரித்தாம். எ - று.

இட்டலிங்கத்துக்கு ஸ்நானவேதிகையிலே சலாசனமும், ஸ்நானவேதிகையினின்றும் பீடத்தெழுந்தருளப்பண்ணிய பின்பு திராசனமும் பூசிக்க. பரார்த்தத்திலே சகலமூர்த்தியை ஸ்நானவேதிகையிற் சலாசனங்கற்பித்துப் பூசிக்க. (ருஉஉ)

நிறுத்தமுறையானே சலாசனமுணர்த்துகின்றார்.

சலாதனம் னந்தருந்தன் மாதியொரு நான்கு
நலாரெண்ணு மம்புயமு நாடு.

இ - ள். அனந்தரும் - அனந்தாசனமும்—தன்ம ஆகி ஒரு நான்கும் - தன்மம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐசுவரியம் என்னும் நான்கும்—நலார் எண்ணும் அம்புயமும் - நல்லோர் மதிக்கும் பதுமமும்—சலாதனம் நாடு - சலாதனமாமென்றறி. எ - று.

சலாசனமெனினும் சமீப்தாசனமெனினுமொக்கும்.(ருஉஉ)

திராசனமுணர்த்துகின்றார்

ஆதார சுத்தி முதற்குடிலா சத்தியந்த
மோதாய் திராதனமென் றோர்ந்து.

இ - ள். ஆதாரசத்தி முதல் குடிலாசத்தி அந்தம் - ஆதாரசத்திமுதற் குடிலாசத்தியீறாக அடைவிலே அருச்சிப்பது--திராதனம் என்று ஒர்ந்து ஓதாய்-திராசனமென்றறிந்துசொல்.எ-று

ஆவாகனாதிகளுக்கு மந்திரம் மூன்று திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

ஆவாகனாதிகளைச் சத்தியோ சாதாதி
நாவாற் சொலிச்செய் நயந்து

இ - ள். ஆவாகன ஆதிகளை - ஆவாகனம தாபனம் சந்திரனம் சந்திரோதனம் சுவாகதார்க்கியம் என்னும் ஐந்தையும்—நயந்து சத்தியோசாத ஆதி நாவால் சொலிச் செய் - விரும்பி முறையே சத்தியோசாதமுதலிய ஐந்துமந்திரங்களையும் நாவிலுச்சரித்துச் செய்க. எ - று.

திக்குப்பந்தனம் அத்திரத்தினாலும், அவருண்டனம் கவசத்தினாலும், தேனுமுததிரை மூலத்தினாலும், மகாமுத்திரை சத்திமந்திரத்தினாலுஞ்செய்க. (௫௨௫)

இருதயத் தினாலு மிவைபுரிய லாகு
மிருதயமெங் கும்பொதுவென் றெண.

இ - ள். இருதயம் என்கும் பொது - இருதயமந்திரம் எல்லாக்கிரியைகளுக்கும் பொதுவாம்;—இவை இருதயத்தினாலும் புரியலாகும் என்று எண் - ஆதலால் ஆவாகனமுதலிய இக்கிரியைகளை இருதயமந்திரத்தினாலுஞ்செய்யலாமென்றறி.எ-று.

மந்திரத் தன்னை மதித்தியம்பாக் கன்மத்திம்
மந்திரத்தைச் சொல்க மதித்து.

இ - ள். மந்திரத்தன்னை மதித்து இயம்பாக் கன்மத்து - ஆகமங்களிலே இதற்கு இம்மந்திரமென்று சுட்டிச் சொல்

லாத கிரியைகளெல்லாவற்றிற்கும்--இம்மந்திரத்தை மதித்துச் சொல்க - இவ்விருதயமந்திரத்தையே உரியதென்று தெளிந்து உச்சரிக்க. ஏ - று. (௫௨௭)

பஞ்சாவரணபூசை இரண்டுதிருக்குறளா
ஊணர்த்துகின்றார்.

பிரமாங்கம் வித்தேசர் பேணுகண மென்மிக்
சூரமொடுகாப் போர்படைகளும்.

இ - ள். பிரமாங்கம் - பஞ்சப்பிரமசடங்கதேவர் பதினொரு வரையும்--வித்தேசர் - வித்தியேசரர் எண்மரையும் --பேணுகணம் - விரும்பப்பட்ட கணேசரர் எண்மரையும்--என்கிக்கு உரமொடு காப்போர் - நன்குமதிக்கப்படும் உலோகபாலர்பதின்மறையும்--படைகளும் - அவர்களுடைய ஆயுதங்களபத்தையும். ஏ - று.

விகதியேசரர் எண்மராவார் அந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருதிரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி எனவிவா. கணேசரர் எண்மராவார் நந்தி, மகாகாளர், பிருங்கி, கணபதி, இடபம், கந்தர், பார்வதி, சண்டா எனவிவர். உலோகபாலர் பதினமராவார் இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன், பிரமா, வீட்டுணு எனவிவா. உலோகபாலராயுதம் பத்தாவன வச்சிரம், சததி, தண்டம், கட்கம், பாசம், அங்குசம், கதை, சூலம், பதுமம், சக்கரம் எனவிவை. (௫௨௮)

பஞ்சா வரண மருச்சிக்க பாங்காக

வெஞ்சா விதியெண்ணி யீங்கு.

இ - ள். பஞ்சாவரணம்-பஞ்சாவரணத்திலும்--எஞ்சாவிதி எண்ணி - குறைவில்லாத விதியை ஆராய்ந்து--பாங்கு ஆகாங்கு அருச்சிக்க - உரிமை பொருந்த இங்கே பூசிக்க. ஏ - று.

பிரமாங்கங்களைத் தளங்களிலும், வித்தியேசுரர்களைத் தளாக்கிரங்களிலும், கணேசுரர்களைப் பீடத்தின கண்டத்திலும், உலோகபாலர்களைக் கீழ்ப்பீடத்திலும், தசாயுதங்களை ஆதாரசிலையின்மேலும் பூசிக்க. வித்தியேசுரர்களையும் கணேசுரர்களையும் நீக்கிப் பூசிப்பது திரயாவரணபூசை. பிரமாங்கங்களை மாத்திரம் பூசிப்பது ஏகாவரணபூசை. (ருஉக)

பாத்தியாதிகட்கு முத்திரை இரண்டுதிருக்குறளா
ஒணர்த்துகின்றார்.

அங்குட்ட மத்திமைய நாமிகையி னாற்கொடுக்க
தங்கையாற் பாத்தியமுந் தான்.

இ - ள். பாத்தியமும் - பாத்தியாசமனார்க்கியங்களைக் கொடுக்கும்போது, —தங்கையால் அங்குட்டம் மத்திமை அநாமிகையினால் கொடுக்க - பாத்திரத்தை இடக்கையினால் வைத்துக் கொண்டு வலக்கையின் பெருவிரலும் நடுவிரலும் ஆழிவிரலுமாகிய மூன்றையுங்கூட்டிப் பிடிக்கும் மிருகமுத்திரையினாலே கொடுக்க. எ - று. (ருஉ௦)

அங்குட்டந் தர்ச்சனியி னாற்கொடே லர்க்கியமு
மங்குதிர மாங்கொடுக்கி னப்பு.

இ - ள். அர்க்கியமும் அங்குட்டம் தர்ச்சனியினால் கொடேல் - அர்க்கியமுதலியவற்றைப் பெருவிரலினாலுஞ் சுட்டுவிரலினாலுங் கொடாதே, —அங்குக் கொடுக்கின் அப்பு உதிரம் ஆம் - அங்ஙனங்கொடுக்கின், அந்தர்ச்சலம் இரத்தத்துக்கொக்கும். எ - று. (ருஉ௧)

பாத்தியத்துக்குத் திரவியங்களுணர்த்துகின்றார்,
ஆரமிலா மச்சையறுகோடு வெண்கடுகுஞ்
சீருறவே பாத்தியத்திற் சேர்.

இ - ள். ஆரம் இலாமச்சை அறுகோடு வெண்கடுகும் - சந்தனம் இலாமச்சை அறுகு வெண்கடுகு என்னும் இந்நான்கையும்—சீர் உறவே பாத்தியத்தில் சேர் - விதிப்படி. பாத்தியத்திற்கூட்டு. ஏ - று. (௫௩௨)

ஆசமனத்துக்குத் திரவியங்கள் இரண்டுதிருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

இலவங்கங் கர்ப்பூரஞ் சாதிசிற் றேல
நலவசவா சேலமுநன் று.

இ - ள். இலவங்கம் - இலவங்கப்பட்டையும்—கர்ப்பூரம் - கருப்பூரமும்—சாதி - சாதிக்காயும்—சிற்றேலம் - சிற்றேலமும்—வசவாசி - வசவாசியும்—ஏலமும் - பேரேலமுமாகிய ஆறுதிரவியங்களின் பொடியையும்—நன்று - நன்றாக. ஏ-று.

ஆசமன மாகு மறவினெடு கூட்டுதலும்
பாசத்தைப் பாற்றும் பதிக்கு.

இ - ள். அறவினெடு கூட்டுதலும் - சலத்துடனே கூட்டுதலும்,—பாசத்தைப் பாற்றும் பதிக்கு ஆசமனம் ஆகும் - ஆன்மாக்களுடைய பாசத்தை நீக்குஞ் சிவபெருமானுக்கு ஆசமனமாம். ஏ - று. (௫௩௪)

அருக்கியத்துக்குத் திரவியங்களுணர்த்துகின்றார்.

அருக்கியம்பா னீரெள் ளரிசிகுசை யந்த
நிறைத்தமலர் வெண்கடுகு நெல்.

இ - ள். பால் நீர் எள் அரிசி குசை அந்தம் - பாலும் சலமும் எள்ளும் அரிசியும் தருப்பைதனியும்—நிறைத்த மலர் வெண்கடுகு நெல் - நிறைக்கப்பட்ட பூவும் வெண்கடுகும் நெல்லுமாகிய இவ்வெட்டும்—அருக்கியம் - அருக்கியந்தாபித்தற்குரியனவாம். ஏ - று. (௫௩௫)

பாத்தியாதிகொடுக்குந்தானமுணர்த்துகின்றார்.

பாதத்திற் பாத்தியமே பாங்குமுகத் தாசமன
மாதிமுடிக் கேற்றருக்கி யம்.

இ - ள். ஆதி பாதத்தில் பாத்தியம் - சிவபெருமானுடைய இரண்டுபாதங்களினும் வலமிடமாக நமோந்தமாகப் பாத்தியத்தை ஒவ்வொருதரமும்,--முகத்து ஆசமனம்-ஈசானமுதலிய ஐந்துதிருமுகங்களினும் சுவதாந்தமாக ஆசமனத்தை முமமூனறுதரமும்,—முடிக்கு அருக்கியம் - ஈசானமுதலிய ஐந்துதிருமுகங்களினும் சுவாகாந்தமாக அருக்கியத்தை ஒவ்வொருதரமும்,—ஏறறு பாங்கு - கொடுத்தல் உரிததாம். எ - று. (௫௩ சு)

முகநிருபணம் இரண்டுதிருக்குறளா லுணர்த்துகின்றார்.

அபிமுகன்பூர் வத்தமல னித்தியகன் மாதிக்
கபிமுகனா வன்மேல்பா கத்து.

பாங்குறவே குமபந்தா பிக்குமபோ துமபத்த
ரோங்குதற்குத் தீக்கைசெயி னும்.

இ-ள். அமலன் நித்தியகன்மாதிக்குப் பூர்வதது அபிமுகன் - சிவபெருமான் நித்தியமுதலிய கருமங்களுக்குக் கிழக்குமுகமாகவே இருப்பா;—பாங்கு உறவே கும்பம் தாபிக்கும்போதும்—யாகசாலையிலே விதிப்படி கும்பந்தாபிக்கும்போதும்—பததர் ஓங்குதற்குத் தீக்கை செயினும் - சிவபத்தர்கள் உய்யுமபொருட்டுத் திணைநிலே கும்பந்தாபிக்கும்போதும்—மேல் பாகத்து அபிமுகன் ஆவன் - மேற்குமுகமாக இருப்பர். எ - று. (௫௩ அ)

நைவேத்தியஞ்செய்யுமுறைமை ஐந்துதிருக்குறளா

லுணர்த்துகின்றார்.

அருத்துகவைந் தானனத்து மன்னாதி யல்லா
லருத்திகெ பூர்வவத னத்து.

இ - ள். ஐந்து ஆனனத்தும் அன்னம் ஆதி அருத்துக - ஈசா
னமுதலிய பஞ்சவத்திரங்களினும் அன்னமுதலியவற்றைத்
தனித்தனியே பாத்திரத்திற்படைத்து நிவேதிக்க;—அல்லால்
பூர்வவதனத்து அருத்திடுக - அது கூடாவழி ஏகபாத்திரத்திற்
படைத்துத் தற்புருடவதிரத்திலே நிவேதிக்க. எ - று. ()

வத்திரமான் தற்புருட மாதேவற் காதலினவ்
வத்திரத்தி ணூட்டல் வழக்கு

இ - ள். தற்புருடம் மாதேவற்கு வதிகும் ஆம் - தற்புரு
டமே சிவபெருமானுக்கு வத்திரமாம்;—ஆதலின் அவவத்திர
த்தின ணூட்டல் வழக்கு - ஆதலினால் அவவத்திரத்தின் நிவே
தித்தலே முறைமையாம். எ - று. (௫௪௦)

அகோர மிதயமம லற்கியலை யாய்ந்தோ
ரகோரமுகத் தன்னமருத் தார்.

இ - ள். அகோரம் அமலற்கு இதயம் - அகோரம் சிவபெரு
மானுக்கு இருதயமாம்;—இயலை ஆய்ந்தோர் அகோரமுகத்து
அன்னம் அருத்தார் - ஆதலினால் சிவர்கமங்களை ஆராய்ந்தவர்
கள் இவ்வகோரமுகத்தில் அன்னத்தை நிவேதியார்கள். எ - று.

பூர்வதிசை யிற்புருடத் திற்போ தமிர்தாதி
யார்வமுற மற்றுமுத வாங்கு.

இ - ள். பூர்வதிசையில் புருடத்தில் - ஆதலினால் கிழக்கு
நோக்கிய தற்புருடத்திற்குள்ளே—போது அமிர்து ஆதி மற்றும்
ஆர்வம் உற உதவு - திருப்பள்ளித்தாமம் அன்னாதி மற்றுமு
ள்ள உபசாரங்களை விருப்பம் பொருந்தக் கொடு. எ - று. ()

அங்குட்ட மத்திமைய நாமிகையா லன்னாதி
யங்கருத்தாய் தற்புருடத் தால்.

இ-ள். அங்குட்டம் மத்திமை அநாமிகையால்-பெருவிரலும் நடுவிரலும் ஆழிவிரலுமாகிய மூன்றையுங்கூட்டிப்பிடிக்கும் மிருகமுத்திரையினால்—அன்னாதி தற்புருடத்தால் அருத்தாய் - அன்னாதிக்களைத் தற்புருடமந்திரத்தினாலே நிவேதிக்க. எ - று.

நிவேதனத்துக்கு அரிசி வரையறுத்துணர்த்துகின்றார்.

இருநாழி தான்கனிட்ட மிட்டலிங்கத் தென்று
மிருதூணி யுத்தமமென் றெண்.

இ - ள். என்றும் இட்டலிங்கத்து - தினந்தோறும் இட்டலிங்கத்துக்கு நிவேதித்தற்கு—இருநாழிதான் கனிட்டம் - இருநாழியரிசி அதமமாம்;—இருதூணி உத்தமம் என்று எண்-இருதூணியரிசி உத்தமமென்றறி. எ - று.

உத்தமத்தினுத்தமம் இருதூணி; உத்தமத்தின் மத்திமம் எழு குறுணி; உத்தமத்தினதமம் தூணிப்பதக்கு. மத்திமத்தினுத்தமம் ஐங்குறுணி; மத்திமத்தின்மத்திமம் தூணி; மத்திமத்தினதமம் முக்குறுணி. அதமத்தினுத்தமம் பதக்கு; அதமத்தின்மத்திமம் குறுணி; அதமத்தினதமம் இருநாழி. ஐயுழக்கரிசுவைக்கிற் பிசாசபோசனமாம். புத்திபூர்வமாகவேனும் அபுத்திபூர்வமாகவேனும் இருநாழியிற்குறைய நிவேதித்தவன் ஓவவோரரிசிக்கு ஓவவொருகற்பம் பைசாசபுவனத்திற் பிசாசாயிருந்து ஆண்டுள்ள போகங்களை அறுபவிப்பனென்றறிக்க.

சுத்தான்னம், மத்வன்னம், தத்தியன்னம், பாயசான்னம், கிருசரான்னம், குளான்னம், முற்கான்னம் என அன்னம் எழு வகைப்படும். பிறிதொன்றுங்கூட்டாது தனியே பாகம்பண்ணப்பட்டது சுத்தான்னம், தேன்வார்த்துப் பிசறிய அன்னம் மத்வன்னம். தயிர் வார்த்துப் பிசறிய அன்னம் தத்தியன்னம். வேண்டிய அரிசியும் அதிற்பாகி கொண்ட பயற்றம் பருப்பும் அரிசியினிருமடங்கேனும் மும்மடங்கேனும் நான்மடங்

கேனுங்கொண்ட பாலுங்கூட்டிப் பாகப்பண்ணப்பட்டது பாயான்னம். அரிசியின் நான்கினொருபங்கு எள்ளுப்பொடியும் எள்ளுப்பொடியிற்பாதி ரெய்யுமாகப்பிசறிய அன்னம் கிருசரான்னம். அரிசியிற்பாதி கொண்ட பாலும் அரிசியிற்பாதி கொண்ட வெல்லமும் வெல்லததிற்பாதி கொண்ட ரெய்யுமாகக் கூட்டிப் பாகப்பண்ணப்பட்டது குளான்னம். அரிசியின் நான்குமடங்கு கொண்டசிறுபயறும் தேங்காய்த் துருவலுங்கூட்டிப் பாகப்பண்ணப்பட்டது முற்கான்னம். இனி முற்கான்னம், சர்ஷபான்னம், மாஷான்னம், ஆமிலான்னம், திலான்னம் என அன்னம் ஐவகைப்படும் என்றலுமொன்று. சர்ஷபம் கிரு. ஆமிலம் புளி. கிருசரம் எள்ளு. (திசச)

தற்புருடமுகத்தில் நிவேதித்தற்குக் காரண

முணர்த்துகின்றார்.

கன்மசா தாக்கியங்காண் டற்புருட மாதலினுற்

கன்மஞ்செய் கன்மத்தின் கண்.

இ - ள். தற்புருடம் கன்மசாதாக்கியம் காண் - தற்புருடவத்திரம் கன்மசாதாக்கியமாம்; - ஆதலினால் கன்மம் கன்மத்தின்கண் செய் - ஆதலால் நைவேத்தியமுதலிய உபசாரங்களனைத்தையும் அக்கன்மசாதாக்கியத்திற்குநே செய்க. எ - று.

சிவசாதாக்கியமுதலிய நான்கும் ஒன்றையொன்று பற்றி அடைவில் இக்கன்மசாதாக்கியத்தை அடைந்திருத்தலின், இக்கன்மசாதாக்கியத்திற் செய்தனவெல்லாம் மற்றைச்சாதாக்கியங்களினும் செய்தனவேயாமென்க. (திசடு)

சாதாக்கியங்களின் இலக்கணம் இரண்டுதிருக்குறளா

லுணர்த்துகின்றார்.

கன்மம் புருடங் கருத்தா வகோரமேற்

குன்னுங்கான் மூர்த்த முறும்.

இ - ள். உன்னுங்கால் - சிந்திக்குங்காலத்து, —கன்மம் புந்
டம் - கன்மசாதாக்கியம் தற்புருடமாம்; —கருத்தா அகோரம-
கர்த்திருசாதாக்கியம் அகோரமாம்; —மூர்த்தம மேற்கு உறுட்-
மூர்த்திசாதாக்கியம் சத்தியோசாதமாம். எ - று. (ருசுஅ)

வாம மமூர்த்தமே யீசான வீத்திரத்தி
னாமஞ் சிவமென்றே நாடு.

இ - ள். அமூர்த்தம் வாமம் - அமூர்த்திசாதாக்கியம் வாபதே
வமாம்; —சிவம் ஈசானவத்திரத்தின் நாமம் என்றே நாடு-சிவ
சாதாக்கியம் ஈசானவத்திரமாமென்றறி. எ - று. (ருசுஎ)

சிவன் சகளநிட்களராய முறைமையுணர்த்துகின்றார்,
சாதாக் கியமைந்தி னாற்சகள நிட்களனாம்
போதானந் தன்சிவனன் போடு.

இ - ள். போத ஆனந்தன் சிவன் - ஞானானந்தராகிய சிவ
பெருமான்—அன்போடு ஆன்மாக்கண்மேல் வைத்தகாருண்
ணியத்தினாலே—சாதாக்கியம் ஐந்தினால் சகளநிட்களன் ஆம்-
பஞ்சசாதாக்கியத்தினாற் சகளநிட்களராவர். எ - று.

சகளம் வடிவுடையது. நிட்களம் வடிவில்லது. இவ்விருத
ன்மையுங்கூடுகையாற் சகளநிட்களனென்றார். (ருசுஅ)

சகளநிட்களராயினமைக்குக் காரணம் இரண்டு

திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

நிட்களன்று னன்பா னினைந்தருச்சிக் கச்சகள
நிட்களனா னுனிமல னே.

இ - ள். மனம் ஒருவடிவிற்பற்றுவதொழிந்து வடிவ்றுதி
யிற் பற்றமாட்டாதாதலால், —நிட்களன் நிமலன் - நிட்களரா
கிய சிவபெருமான்—அன்பால் நினைந்து அருச்சிக்கச் சகள

நீட்களன் ஆனான் - தம்மை ஆன்மாக்கள் அன்பினாலே தியா
னரித்துப் பூசிக்கும்பொருட்டுச் சகலநீட்களராயினார். ஏ - று.

ஆதலினு லென்றுஞ் சதாசிவனை யார்ச்சிக்க
வோதிவிதி வாணலிங்கத் தும்.

இ - ள். ஆதலினால் - ஆதலினாலே--விதி ஒதி - சிவபூசாவி
தியை ஒதியுணர்ந்து—சதாசிவனை வாணலிங்கத்தும் என்றும்
அர்ச்சிக்க - சதாசிவமூர்த்தியை வாணலிங்கமுதலிய இலிங்கங்
களின் எக்காலமும் பூசிக்க. ஏ - று. (௩௩௦)

பூசாந்தத்திற் பிரதக்கிணவிதியுணர்த்துகின்றார்.

எழுமூன்றல் லாலேம்மூன் றென்பானேழைந்து
வழுவலமூன் றுஞ்செய் வலம்.

இ - ள். வலம் - பிரதக்கிணத்தை—எழுமூன்று - இருபத்
தொருதரமாயினும்,—அல்லால் ஐம்மூன்று-அஃதன்றிப் பதி
னைந்துதரமாயினும்,—ஒன்பான் - ஒன்பதுதரமாயினும்,—
ஏழ் - ஏழுதரமாயினும்,—ஐந்து - ஐந்துதரமாயினும்,—மூன்
றும் - மூன்றுதரமாயினும்,—செய் - செய்க;—வழு அல -
இவை குற்றமல்லவாம். ஏ - று.

எனவே, இரண்டெதரம் ஒருதரஞ்செய்தல் குற்றமெனப்
தாயிற்று. (௩௩௧)

பூசாந்தத்திற் பிரதக்கிணஞ்செய்யாதார்க்குத்
குற்ற முணர்த்துகின்றார்.

செய்யான் வலத்தைச் சிவபூசை செய்தபல
மெய்தா னவன்விடம்பனே.

இ - ள். வலத்தைச் செய்யான் - பூசைமுடிவிலே பிரதக்கி
ணஞ்செய்யாதவன்—சிவபூசை செய்த பலம் எய்தான் - அச்

சிவபூசை செய்ததனாலாகும் பலத்தை அடையான்;—அவன் விடம்பனே - அவன் விடம்பனெனப்படுவன். எ - று. ()

நமஸ்காரவிதியுணர்த்துகின்றார்.

அட்டாங்கத் தாற்புருட ரல்லாதார் பஞ்சாங்க
மிட்டமுற மூன்றிருவர்க் கும.

இ - ள். இட்டம் உற - விருப்பம் பொருந்தும்படி—புருடர் அட்டாங்கத்தால் - ஆடவர்கள் அட்டாங்கமாக நமஸ்கரிக்க;—அல்லாதார் பஞ்சாங்கம் - பெண்கள் பஞ்சாங்கமாக நமஸ்கரிக்க;—மூன்று இருவர்க்கும் - திரயாங்கம் அவ்விருவர்க்குமுரித்தாம். எ - று.

நமஸ்காரவிதியை “வலஞ்செய்து தண்டனை மானவிதி வழிதழுவத்—தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருக ன்னந்—துலங்குமுக வாய்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி-ரிவங்குசிரங் கரமுழந்தா ளெனுமைந்து மிசைந்திடவே” என்பதனாலும், “சிரங்கர முழந்தாண் மண்ணைத் தீண்டிப்பஞ்சாங்க மாகுஞ்—சிரந்தனிற் கரங்கள் கூப்பிற் றிரிவித வங்க மாகுஞ்—சிரந்தனைத் தாழ்த்து நிற்கை தேரினே காங்க மாகும்—வரம்பெறு மெட்டு மைந்து மத்திம மூன்றே கம்பின்.” என்பதனானுமறிக. (௫௫௬)

சண்டேசுரபூசை மூன்றுதிருக்குறளா

ஊணர்த்துகின்றார்.

ஏறாது குன்றா தியற்றி வினையனைத்துஞ்
சீரூர்சண் டன்பூசை செய்.

இ - ள். வினை அனைத்தும் ஏறாது குன்றாது இயற்றி - சிவபூசாகருமங்களெல்லாவற்றையும் னானுதிகயின்றிச் செய்து—

திரு ஆர் சண்டன் பூசை செய் - கோபம் பொருந்திய சண்
டேசுரரைப் பூசைபண்ணு. ஏ - று. (ருருசு)

அருச்சிக் கினுமலரன் னாதியிலீ சன்றா
ளருச்சிக்க சண்டனையன் பால.

இ - ள். ஈசன் தாள் மலர் அன்னாதித்யில் அருச்சிக்கினும் -
சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைப் புஷ்பம் அன்னமுதவிய
கணிகலிங்குகளிலே பூசிப்பினும்,--சண்டனை அன்பால் அரு
ச்சிக்க - சண்டேசுரரை அன்போடு பூசைபண்ணுக. ஏ - று.

பூசித்தவுடன் விடப்படுதலாற் கணிகமெனப்பட்டன. கணி
கலிங்கம் பன்னிரண்டு. அவையாவன மண், அரிசி, அன்னம்,
ஆற்றமணல், கோமயம், வெண்ணெய், உருத்திராக்ஷம், சந்த
னம், கூர்ச்சம், புஷ்பமாலை, சருக்கரை, மா என்பனவாம். ()

சண்டனையர்ச் சித்தவரே சம்புவையர்ச் சித்தபலங்
கொண்டிடுவர் மற்றையாகொள் ளார்.

இ-ள். சண்டனை அர்ச்சித்தவரே சம்புவை அர்ச்சித்தபலம்
கொண்டிடுவர் - சண்டேசுரரைப் பூசித்தவர்களே சிவபெருமா
னைப் பூசித்ததனாலாகும் பயனைப் பெறுவார்கள்,--மற்றையர்
கொள்ளார் - பூசியாதவர்கள் அப்பயனைப் பெறார்கள். ஏ - று.

உடையவரை எழுந்தருளப்பண்ணுமுறைமை

யுணர்த்துகின்றார்.

தலையிற் கழுத்திற் றரிக்கசிவ விங்க
மலையாமற் பேடகத்தி னாகு.

இ- ள். சிவலிங்கம் அலையாமல் பேடகத்தின் ஆக்கு - சிவ
லிங்கப்பெருமானை விசித்திரவஸ்திரத்தினாலே சுற்றி அசை
யாவண்ணம் பேடகக்கோயிலின்கண் எழுந்தருளப்பண்ணி

வைக்க;—தலையில் கழுத்தில் தரிக்க - யாத்திராகாலங்களிலே கிரத்திலேனுங் கழுத்திலேனுந் தரித்துக்கொள்க. எ - று.

துறவிகள் வலக்கக்கத்திலேனும், வாருவிலேனும், முழுவகையிலேனும், மணிக்கட்டிலேனுந் தரிக்கலாமென்றறிக. நடக்கும்போது தாம்பூலாதிபட்சணம் மலசலம் விடல் நரவாகன மொழிந்த வாகனங்களினேறல் புத்தகந்தண்டு கமண்டலமொழிந்த சுமையெடுத்தலாகா. அரசா சோரர் யானை புலி முதலியவற்றின் பயததால் மலசலம் விடின், அச்சமற்ற எல்லையிற் சென்றபின், மலமோசனக்குற்றீக்கத்தின்பொருட்டு ஐந்துபலசந்தனமாயினும் அதிற்பாதியாயினும் ஆட்டிப் பஞ்சகவலியமுந் தனித்தனி முழுக்காப்புஞ்சாததி அகோரத்தைப் பதினையாயிரந்தரஞ் செபிக்க. கேவலமுடையார் கவலியமும் இருபலச்சந்தனமும் ஆட்டித் தனித்தனி முழுக்காப்புஞ்சாத்தி அகோரத்தை எண்ணுயிரந்தரஞ் செபிக்க. சுத்தமுடையார் பஞ்சகவலியமாயினும் அவற்றுளொன்றாயினும் ஆட்டிச் சந்தனமேனும் வில்வமேனும் ஒருபலமாட்டி அகோரத்தை ஐயாயிரந்தரஞ் செபிக்க. சலமோசனக்குற்றீக்கத்தின்பொருட்டு மூவருங் கவலியத்தை ஆட்டி அகோரத்தை முறையே நாலாயிரந்தரம் ஆயிரந்தரம் ஐஞ்.நூறுதரஞ் செபிக்க. இரண்டும் மோசித்துக் கழுவிச் சுததாசமனமுதலிய கருமங்களாற் சுத்தனாகாது ஒருநாழிகை சென்று செய்தானாயின், இருகுணி தஞ்செய்க. இப்பயங்களினுற் பூசையோடு கூட நித்திரை செய்யின், மூவரும் அகோரத்தை முறையே அறுநூறுதரம் முந்நூறுதரம் நூறுதரஞ்செபிக்க. (௫௫௭)

இட்டலிங்கத்துக்கு நிவேதித்தது நிருமாலியமன்றென்ப
துணர்த்துகின்றார்.

இட்டலிங்கத் துக்குநிவே தித்ததுநின் மாலியமன்
றிட்டமுற மாந்தினுறு மின்பு.

இ - ள் இட்டலிங்கத்துக்கு நிவேதித்தது நின்மாலியம் அன்று - ஆனமார்த்தலிங்கத்துக்கு நிவேதிக்கப் பட்டது நிருமாலியமன்றும்;—இட்டம உறமார்தின் இன்பு உறும் - ஆதலால் அதனை நாடோறும் விருப்பம் பொருந்தும்படி நியமமாகப் புசிக்கின் இன்பமுண்டாம். எ - று. (௫௫௮)

ஆனமார்த்தலிங்க நிருமாலியம் புசிததர்க்குரியரா இவரென்பது இரண்டு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்
பூசகற்கே தானாகு மற்றையாக டாம்புசித்தா
லாசறுநதே சாமெனறறி.

இ - ள். பூசகற்கே தான் ஆகும் - ஆதலால் அதனைப் புசித்தல் பூசகனுக்கே உரித்தாம்;—மற்றையாகள் தாம் புசித்தால ஆச அறும் தேச ஆம என்று அறி - புத்திரர் மித்திரர் பாரி முதலாயினோ புசித்தாலும் அவர்களிடத்து உண்டாகிய பாவம் நீங்கி ஞானம உண்டாமென்றறி. எ - று. (௫௫௯)

மன்னும் பழகத்தின் வாணத்தின் மாலியந்தான்
கன்னியர்க்காம பாலர்க்காங் காண்.

இ - ள். மன்னும் பழகத்தின் வாணத்தின் மாலியந்தான் - பொருந்திய பழகலிங்கத்தின் நிருமாலியமும் வாணலிங்கத்தின் நிருமாலியமும்—கன்னியர்க்கு ஆம்பாலாக்கு ஆம் காண்கன்னியர்களுக்குமாம் பாலகர்க்குமாமென்றறி. எ - று. ()

ஆசாரியர் சேடமும் திருமுறையின் சேடமும் புசிப்பார்
பெறும் பயனுணர்த்துகின்றார்.

தேசிகன் சேடந் திருமுறையின் சேடமுந்
தேசறுமுண் பார்க்கென்றே தேறு.

இ - ள். தேசிகன் சேடம் திருமுறையின் சேடமும் உண்பார்க்கு - சிவபதமடைந்த ஆசாரியனைப் பூசித்து நிவேதித்த

சேடத்தையும் திருமுறைக்கு கீவேதித்த சேடத்தையும் பத்தியினால் உண்பவர்களுக்கு—தேச உறும் என்றே தேறு - ஞானம் உண்டாமென்றறி. எ - று.

ஆசாரியர் பிரசாதங்கொள்ளவேண்டின் அவரஹுமதிப்படி உச்சிட்டங் கொள்க; கொள்ளின் ஞானமுண்டாம். அவர் போசனஞ்செய்து உத்தராபோசனம் பண்ணியபின் பத்தியுடனே பிரசாதம் வாங்கிக்கொள்வதன்றி முன் வாங்கின் அவருடனே புசித்ததோடொக்குமாதலாற் குற்றமாமெனவறிக. சமபோசனகாலத்திற் பத்தியிருதியினால் விருமபிக் கேட்டானாயின் மறுக்க. அன்றேற் பிராணாகுதி முடிவிற்கிந்தன்னததைக் கொடுத்து அவவன்னத்தை அவன் புசிக்குமுன் மிருத்தியுஞ்சயத்தை எட்டுத்தரம் அபிமந்திரித்துப் புசிக்க. புசித்து விட்டானாயின் நூற்றெட்டுத்தரம் அபிமந்திரித்துண்க. வாங்கினான் முற்குற்றத்திற்கு ஐஞ்ஞாறுதரமும் பிற்குற்றத்திற்கு ஐயாயிரத்தரமும் அகோரத்தைப் போசனந்தததிற்செபிக்க. அவர் உண்ட கதலி முதலிய இலைப்பரிகலங்களில் உண்ணின் ஐஞ்ஞாறுதரஞ் செபிக்க. கொடுத்தவர் பாதி செபிக்க. அவர் அறியாமல் உண்டான இருநூறுதரஞ் செபிக்க. (௫௯௧)

சிவஞானிசேடம் புசிப்பார் பெறும்பய

ஊணாததுகின்றார்.

சிவஞானி பாத்திர சேட மருந்தி

னவஞான மெல்லா மற்றும்.

இ - ள். சிவஞானி பாத்திரசேடம் அருந்தின் - ஒருவன் சிவஞானி புசித்த பாத்திரசேடத்தை உண்டானாயின்,—அவ ஞானம் எல்லாம் அறும் - அவனிடத்துள்ள அவஞானமெல்லாம் நீங்கும். எ - று. (௫௯௨)

ஆசாரியப் பிரசாதத்தையும் சிவஞானிபாத்திரசேடத்
தையும் பாவிக்கு முறைமையுணர்த்துகின்றார்.

மருந்துமிது வானமுது மீதெனவே வாஞ்சித்
தருந்தினர்க்கெல லாநலமு மாம்.

இ - ள், மருந்தும் இது வான் அமுதும் இது எனவே வாஞ்
சித்து அருந்தினாக்கு - ஆசாரியப்பிரசாதத்தையும் சிவஞானி
பாதிரசேடத்தையும் புசிக்குமபொழுது எமது பிறவிப்பிணி
யைத் தீர்க்கும் மருந்தும் இதுவே தேவலோகத்திலுள்ள அமி
ராதமும் இதுவேயென்று பாவித்து விரும்பிப் புசித்தவர்களு
க்கு—எல்லா நலமும் ஆம் - சகலநன்மைகளுமுண்டாம்.எ-று,

இந்நூலை எழுதிக் கொடுத்தவர் பெறும் பயன்

இரண்டு திருக்குறளாலுணர்த்துகின்றார்.

எடு சி யிதழிஹ வின்நூலை யீவார்
விழைவார்க்கு நூல்விதியி னால்.

இ - ள், இந்நூலை-சைவசமயநெறியென்னும் இந்தநூலை—
நூல் விதியினால் இதழின் உற எழுதி - சிவாகமவிதிப்படி
ஒலையிலே பொருந்த எழுதி—விழைவார்க்கு ஈவார் - அதனை
விருமபுவோர்க்குக் கொடுப்பவாகள். எ - று. (நிகுசு)

ஆயிரங் கற்பமெழுத் தொன்றுக் கமர்வருயிர்த்
தாயவனீ மெப்புரத்துட் டாம்.

இ - ள், எழுதது ஒன்றுக்கு ஆயிரம் கற்பம் - ஒரெழுத்து
க்கு ஆயிரங்கற்பமாக—உயிர்த் தாயவன் நீமும் புரத்துள் தாம்
அமர்வர் - சர்வான்மாக்களுக்குத் தாயாகிய சிவபெருமான்
எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள்.எ - று. ()

இந்நூலைப் பூசிப்போர் பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.

அர்ச்சிப்பா ரிந்நூ லலரினாற் பாவவிதம்
வாச்சித்து வாழ்வாராமேல் வான்,

இ - ள். இந்நூல் அலரினாற் அர்ச்சிப்பார் - இந்நூலைப் பூவினாலே நாடோறும் பூசிப்பவர்கள்—பாவவிதம் வர்ச்சித்துமேல் வான் வாழ்வாரா - பலவகைப்பட்ட பாவங்களையும் போக்கி மேன்மையாகிய சிவலோகத்தில வாழ்வார்கள். எ - று. ()

இந்நூலைப் போதிப்பா பெறுமபயனுணர்த்துகின்றார்.
படித்துணர்தந் நூலபகாவா பக்குவர்க்குப் பாவ
மடாததமாவா ரேசிவலோகத்து

இ - ள். இந்நூல் படித்து உணர்ந்து பக்குவர்க்குப் பகாவார் - இந்நூலை ஓதியுணர்து பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிப்பவர்கள்—பாவம் அடாததுச் சிவலோகத்து அமாவா - பாவங்களைப் போக்கிச் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ - று.

இந்நூலை கேட்போர் பெறும் பயனுணர்த்துகின்றார்.

மகிழ்வுறக்கேட் பாருங் கரிசினை மாற்றிப்
புகழுறச்சோ வாராமேற் புரம.

இ - ள். மகிழ்வு உறக கேட்பாரும - இந்நூலை மகிழ்ச்சிபொருந்தக் கேட்பவர்களும்—கரிசினை மாற்றிப் புகழ் உற மேற்புரம் சேர்வார் - பாவத்தைப் போக்கிக் கோத்தியுண்டாகுமபடி மேன்மையாகிய சிவலோகத்தை அடைவார்கள். எ - று. ()

இந்நூலைக் கேட்டு முடிந்த நாளிலே செயற்பாலனவற்றை
இரண்டு திருக்குறளா லுணர்த்துகின்றார்.

முற்றியநாட் கேட்டிந்நூன் முன்வைத் தியன்றபொரு
ளர்ச்சிக்க தேசிகற்கார் வத்து.

இ - ள். இந்நூல் கேட்டு முற்றிய நாள் - இந்நூலைக் கேட்டு முடித்த நாளிலே—தேசிகற்கு இயன்ற பொருள் முன் வைத்து - போதகாசாரியருக்குத் தங்கள் தங்களால் இயன்ற திரவியம் பூமி பசு மோதிரமுதலியவைகளைக் கொடுத்தது—ஆர்வத்து அர்ச்சிக்க - அவரை விருப்பத்தினோடும் பூசிக்கக்கடவர்கள். எ - று.

இதனைப் படித்தவர்களுக்கும் இவ்வாறே செய்க. (௫௯௧)

பந்த மறுக்கும் பசுபதிதன் பத்தர்க்கு

மந்தணர்க்கு மூட்டுகவன் னம்.

இ - ள். பந்தம் அறுக்கும் பசுபதிதன் பத்தர்க்கும் - பாசததைக் கெடுத்தருளுஞ் சிவபெருமானுக்கு அன்பர்களாகிய மா கேசுரர்களுக்கும்—அந்தணர்க்கும் - பிராமணர்களுக்கும்—அன்னம் ஊட்டுக - அன்னமூட்டக்கடவர்கள். எ - று. ()

இங்ஙனஞ்செய்தார் பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.

இந்தமுறை தன்னை யியன்றபடி தாமியற்றின்
வந்துறுமே முன்சொல் வரம்.

இ - ள். இந்த முறை தன்னை இயன்றபடி தாம் இயற்றின்—இந்தமுறைமையை இயன்றபிரகாரஞ்செய்யின்,—முன்சொல் வரம் வந்து உறும் - முற்கூறிய சிவலோகப்பிராப்தியாகிய பலம் வந்து சேரும். எ - று. (௫௯௧)

நூலாசிரியர் பெயர்.

சைவ சமயநெறி சாற்றினன்சம் பந்தனுயிர்

மையுலற வாய்க்க வரம்.

இ - ள். சம்பந்தன் - மறைஞானசம்பந்தநாயனார்—உயிர்மையல் அற வரம் வாய்க்க - ஆன்மாக்களுக்கு அஞ்ஞானம்

நீங்கவும் சிவபதப்பிராப்தியாகிய பலங்கிடைக்கவும்—சைவசமயநெறி சாற்றினன் - சைவசமயநெறியென்னும் இந்நூலைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ - று. (௫௭௨)

பொதுவிலக்கணமுற்றிற்று.

ஆட திருக்குறள் ௭௨௭.

சைவசமயநெறியுரை முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவன்றிருவழுவாழ்க.

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௫	௧௩	பாதார்த்தங்	பாதார்த்தங்
௩௧	௨௩	கமங்களைக்	கமங்களைக்
௧௧௧	௨௩	ஒரிலிங்கமும்	ஒரிலிங்கமும்
௧௪௩	௨௪	மூவிதச்செபங்	மூவிதச்செபங்
௨௨௫	௫	நீரீக்கணம்	நிரீக்கணம்
௨௫௨	௧௨	சர்ப்பக்	கர்ப்பக்
௨௬௫	௨௪	இருந்திராதி	இந்திராதி
௨௭௧	௧௬	இலிக்கத்துக்கு	இலிங்கத்துக்கு

திருக்குறளகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகத்தின்	கஅக	அததமயத	அச	அருகமேநா	சந
அகாரணத்	உசஉ	அத்திபரா	கந	அருகரலா	கஎஎ
அகோர	உகந	அத்திரத்தா	ககக	அருக்கன	உஎக
அக்கரநி	உஎ௦	அத்திரத்தி	உநக	அருக்கியம்	உகக
அங்கியினை	கக	அத்தணரா	நச	அருச்சிக்க	உகஎ
அங்குட்-தா	உக௦	அத்தணரே	உக	அருச்சிக்கி	உகக
அங்குட்-தா	கசச	அத்தணா-மா	கக௦	அருத்துக	உகஉ
அங்குட்-தான்கருள		அத்தணா-மாம	உக	அருந்தலதி	கஎஅ
அங்குட்யால	உகந	அநத்தி	உசஎ	அருந்தல்பதி	கஎஅ
அங்கு-யானீ	ககக	அந்தத்து	உருஅ	அருந்திக	கசக
அங்குட்-யி	உக௦	அந்ததுன்	நந	அருந்திய	ககக
அங்குட்டம்	உஉஅ	அந்தயுகந	கக	அருந்தின	உ௦க
அசலந்	கஉஎ	அபிடேக	உஅஉ	அருந்துகதக்	கஅக
அச்சத்தா	சஅ	அபிமுகன	உகஉ	அருந்துகவ	உச௦
அஞ்சு	உசக	அமரரிடா	ந	அருந்துபுபாககஎ	
அழககணுவி	உஉஎ	அமலனைத்த	உஉ	அருந்த-விடகஎ	௦
அழயரிடா	ந	அமலன்	எந	அருந்தே-வி	கஅ௦
அழயிரட்டி	உஉஎ	அம்பலகநி	உகச	அருச்சித்தா	உச௦
அடைந்தவ	உரு	அயன்முக	உருந	அருச்சிப்பா	ந௦ச
அட்டமிசட்	க௦௦	அயன்மேண்	ருக	அலரினைசரு	கஅஉ
அட்டமியிற்	அக	அயனரியு	ககந	அலாகுட்	உகக
அட்டாங்கத்	உகஅ	அரசாபயத	கஅச	அல்லரிரு	உகந
அணிக	கநஉ	அரமபயிலைக்கச		அலலாறசி	உகஉ
அணியலுமா	கருக	அரிதேற்பொ	ககரு	அலலாற்சு	எரு
அணியறக	ககந	அருங்கனக	ககந	அலலும்	கக௦
அதன்பின	உகஅ	அருகவ	உஉரு	அவருள்ளம்	ருரு
அதன்பிணி	உஉச	அருகரு	உஅஎ	அவருள்-தி	ருரு
அதன்பின்பு	உஉஉ	அருகமல்	ககச	அவருள்-தே	கச
அதிதூல	கஉந	அருகமேதே	உஎஉ	அவனே	உசரு

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அவவியத்தம்	க௨௬	ஆக்கிவிளக்	௧௭௮	இசைப்பா	௨௫௦
அவவியத்தம்	க௨௬	ஆசமனஞ்	௧௦௪	இடக்கையி	௧௬௮
அள்ளிப்பி	௧௫௩	ஆசமனமா	௨௯௧	இடைதா	௧௦௭
அள்ளிப்பி	௧௫௪	ஆசுரினு	௩௨	இடையின்	௧௪௦
அறவுநெ	௧௯	ஆசாரியன்	௬௫	இட்டங்கெ	௧௨௨
அறவுந்த	௧௮	ஆடிமுத	௮௧	இட்டமுடன்	௧௨
அறவுமவெ	௧௯	ஆடையற	௧௬௧	இட்டலிங்க	௨௮௦
அறவெறுத்	௨௪௧	ஆட்டிடுக	௨௮௩	இட்டலிங்கத	௩௦௦
அறிந்துவிதி	௨௭௨	ஆதரவி	௫௯	இட்டனெனக்	௬௪
அறிந்தே	௭௯	ஆதலினைலெ	௨௯௭	இதுகொள்கை	௬௪
அறுபத்	௨௩௬	ஆதலினை	௪௮	இதுதான	௧௫௪
அறுபபன்	௮௦	ஆதலினை	௯௧	இந்தநெறி	௧௭௪
அற்றிடினு	௩௨	ஆதனந்	௧௭௫	இந்தமுறைத	௩௦௫
அற்றிடினே	௨௬	ஆதார	௨௮௭	இந்தமுறைம	௨௭
அனாதியம	௭௯	ஆதிதிதி	௨௨௦	இந்தமுறையி	௬௮
அனுமதியை	௭௧	ஆயாமஞ்	௯௭	இந்தவித	௪௬
அனபுட	௧௭௬	ஆயிரங்	௩௦௩	இயற்றித்தா	௭௭
அன்பும-ற	௨௪௮	ஆயுவுழியு	௧௨௩	இயற்றியே	௨௩௧
அன்பும-றி	௨௪௯	ஆய்ந்துகிரி	௭௩	இயற்றுக	௨௭௩
அன்றியே	௧௯௧	ஆரமிலா	௨௯௦	இயனறதிவ	௨௭௨
அன்றெடுத்	௧௫௦	ஆராத	௬௭	இயனறதே	௧௬௪
அன்னங்க	௨௦௦	ஆரியனைத	௨௩௩	இரக்கத்தா	௨௪௮
அன்னந்த	௧௮௭	ஆரியனபா	௨௦	இரக்கமற	௨௪௮
அன்னமலா	௨௦௪	ஆவாக	௨௮௮	இரக்கிக்கை	௧௬௨
அன்னியநா	௧௧௧	ஆறிரளா	௨௨௪	இரங்கிக்	௫௩
அன்னியாக்கு	௪௪	ஆறைநதின	௮௧	இரண்டுமுழ	௧௫௭
அண்ணை	௫௨	ஆணிமுத	௮௧	இரவியுளத்	௧௩௧
—	—	ஆணிமு	௮	இரவியென	௧௧
ஆகாரதோட	௧௫	ஆனைமுக	௨௭௯	இரவிற்	௧௭௭
ஆகுமே	௧௮௪	ஆன்கோட்டு	௨௮௬	இரவுடிக	௭௨
ஆகும்பிணி	௧௬௧	—	—	இரவே	௨௩௫
ஆக்கிப்பு	௨௩௬	இக்குணத்தி	௪௭	இருகூறு	௨௩௯

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
இருகையி	௧௬௧	ாரத	௧௦௦	உரைத்தாம்	௭௪
இருக்குஞ்	௨௫௨	ஈவான்	௨௪௭	உரைத்தே	௨௦௭
இருக்குமி	௨௦௩	ஈனர்	௨௦௨	உரையே	௨௦௧
இருக்கை	௨௩௫	—	—	உலகமும்	௨
இருதயத்	௨௮௮	உச்சரித்தோ	௨௦௩	உழுந்தமிழ்	௧௩௭
இருத்தியே	௧௬௦	உச்சிக்குழு	௧௦௭	உள்ளங்கை	௨௪௨
இருநாழி	௨௧௪	உச்சிக்குழி	௧௨௨	உள்ளிவெ	௧௪௬
இருநான்கு	௧௪௬	உண்டுசிவ	௭	உறவுபகை	௨௪௦
இருந்தா	௨௦௨	உண்டுமணி	௧௩௩	உறினே	௪௫
இருந்து	௧௦௩	உண்டோ	௨௪௩	உறபத்தி	௨௨௧
இருபது	௨௧௫	உண்ணுமுயி	௨௪௬	உறராச	௨௩௭
இருப்பரி	௨௪௪	உண்ணே	௧௭௧	உன்னதநா	௧௦௨
இருப்பர்	௨௫௨	உதவியதே	௮	உன்னதமீ	௨௭௫
இருப்பை	௧௦௨	உதிக்கு	௨௧௭	உன்னிச்சிவ	௨௨௮
இருமுழ	௨௭௬	உதிப்பித்	௨௪௪	உன்னிச்செ	௧௪௪
இருவினைக்கு	௨௪௩	உததமமார்	௧௦௬	உன்னை	௧௬௬
இருவினையா	௨௪௪	உததமமேம	௨௭௫	ஊட்டுவிப்	௨௪௫
இரையருந்து	௨௪௬	உததமமேநீ	௧௧௪	எட்டங்	௧௫௫
இலங்கியா	௧௪௧	உததமரா	௧௩	எட்டிரு	௧௧௬
இலவங்கங்	௨௬௧	உப்பு	௮௩	எட்டுக்	௨௨௭
இலிங்க	௨௫௮	உயாந்த	௧௨௪	எண்ணெய்	௧௬௬
இவருணயி	௩௬	உயிர்க்குண்	௮௦	எத்திசையி	௨௫௬
இவவிரண்டு	௧௨௫	உய்வா	௬	எருக்குக்	௧௭௩
இழித்தாரே	௨௩௨	உரமாலே	௧௩௬	எல்லா	௧௪௭
இன்றன்றோ	௬௮	உரிததல்ல	௩௪	எவவுயிரு	௧௬௭
இன்னமு-யா	௨௨௪	உரித்துப்	௩௩	எழுக	௮௫
இன்னமு-யி	௨௨௬	உருட்டிப்	௧௫௦	எழுதி	௩௦௩
—	—	உரைத்தமலன்க	௮	எழுந்தருள	௨௮௬
ஈசானமு	௨௫௬	உரைத்தா-தே	௫௪	எழுமூன்ற	௨௬௭
ஈசானந்	௨௧௨	உரைத்தா-சா	௨௨௩	என்ற	௮௨
ஈசானவ	௨௫௬	உரைத்தாமி	௨௩௨	என்றே	௧௬
ஈட்டித்	௨௩௫	உரைத்தாமே	௨௪௨		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
என்ன	உசக	ஒதேல்	உஎ0	குண்டத்தா	சக
என்னு-முத	ககக	—	—	குதர்க்கவுரை	ககௌ
என்னு-யுமி	உஅரு	கங்கைநதி	கஉ	குளத்திற்	ககக
—	—	கஞ்சன்	கக	குறிததுமறு	கஉக
ஏந்தியபி	உஅரு	கடம்புவிளா	கக	குறிததுச்	கஉக
ஏவுதன்	கக	கட்டிககீழ்	ககஅ	குறியுங்	கஉ
ஏறாது	உகஅ	கட்டுரைத்தாகருந	—	குன்றாடு	உச0
ஏறும	உகரு	கணவ	சஉ	—	—
எற்றிகெ	கசக	கதவிபலா	ககக	கைகுவித்து	ககச
எற்றின்று	ககச	கந்தமலர்	கருஉ	கைக்கிரியை	உஅஉ
எற்றுச்	ககக	கரத்தி	ககக	கையின	உ00
—	—	கருங்காவி	ச0	கைக்கொ	ககஅ
ஐத்துகரு	கஉக	கழுவிசளி	உ0ரு	—	—
ஐத்துகற்	கஉச	கழுவிப்பி	உ0ரு	கொடுக்க	உகக
ஐம்மூன்று	கஅக	கழுவியே	கஅக	கொடுத்திக	ககௌ
ஐயச்	கக	களங்கங்	கஉஉ	கொண்டத	கஉ0
—	—	கறுப்புச்	கருக	கொண்டா	ககஅ
ஒப்பேர	கக	கற்பமறு	சசௌ	கொள்க	ககக
ஒருகையி	ககரு	கற்புடையா	கசக	—	—
ஒருதச்	எரு	கனிட்டங்	க0க	கோபுர	கஉஅ
ஒருமுழம்	உஅக	கனியுதகந்	உஅச	கோவி	கஅ
ஒருவற்கே	சக	கன்மசா	உகரு	—	—
ஒருவிதமே	ககக	கனம்	உகரு	சகளரிரு	உகச
ஒன்பாறொ	ககௌ	—	—	சங்கிரமத்	கக
ஒன்றாகி	உ	காக்கைக்	கௌ	சங்கெ-யார்	உஅரு
ஒன்றியுற	கசக	காட்டிப்	கௌ	சங்கெ-யாற்	உஅக
ஒன்றிரண்	ககச	காபிலமா	க0க	சடையாற்	உசக
ஒன்றுமுன	ககக	கார்த்திகை	சக	சண்டனையர்	உகக
—	—	காலப்பழு	கச	சதர்முகன்	ச
ஓசையுறிற்	கசஉ	—	—	சத்திமனத்	உக
ஓடே	கௌ	கிட்டாதேற்	ககக	சத்தியோ-தபிகக	கக
ஓதுகநா	எரு	—	—	சத்தியோ-திற்	உக0

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சந்திதா	க௦௩	சிவனைக்	௬௪	சேழுகத	௧௧௮
சந்தியா	௨௨௧	சிவன	௨௫௩	—	—
சந்தியொரு	௧௦௮	சிறகரவே	௬௬	சைவசம சா ந ௦௫	—
சநகிரகாந	௧௨௫	—	—	சைவசமய-சை	௧௦
சமயமுத	௨௦	சுததஞ	௨௭௧	சைவரைச	௨௪
சமய்யெனப	௫௫	சுத்திபண	௧௬௨	—	—
சயம-மாந	௨௫௦	சுததமுங	௨௭௦	சொன்னவி	௧௪௮
சயம மென	௨௪௦	சுலலி	௧௮௪	—	—
சயன	௨௫௧	சுமுனையிற	௧௪௫	தக்கோ	௧௮௬
சரசரத்த	௧௨௧	—	—	தண்ணறலின்	௫௬
சரித்தாாகு	௧௭௩	சுத்திரரா	௪௮	தணண்ர	௨௦௧
சலத்தின	௧௬௫	சுத்திராக்கு	௧௧௭	தண்புனலின்	௨௩௦
சலாதனம்	௨௮௭	சுத்திராபீ	௨௬௧	தமக்கருக	௧௩௧
சனனியாசி	௩௮	சுத்திரனுந்	௨௮	தமமுள்ளத	௧௩௦
—	—	சூரியகாந	௧௨௫	தரிககவினிப்	௨௪௬
சாதா-மெ	௨௦௬	—	—	தரிககதலை	௧௫௮
சாதா-மை	௨௬௬	செபிகக	௧௬௬	தரித்து-மெ	௫௬
சாநதா	௧௮௫	செய்கசெப	௧௪௦	தரித்து-வி	௭௦
சாமபவியாற்	௨௨	செய்கவபி	௨௮௧	தருசசேக்	௧௬௪
—	—	செய்துசிவதி	௨௬௬	தாசசனி	௧௪௩
சித்தியினை	௩௮	செய்துசிவபு	௨௩௧	தாப்டணத்தி	௩௬
சித்திவிரும	௭௦	செய்துபுனி	௧௬௫	தலத்ததை	௧௬௨
சிறதனை	௬௪	செயபிரம	௧௦௫	தலையிற	௨௬௬
சிறதிட்பாம்	௭	செயயான	௨௬௭	தற்பருடத	௨௧௧
சிரத்தி	௧௩௮	செயயி	௮௧	தற்பருட-வ	௨௫௬
சிரநெற்றி	௧௫௭	செயலிக்க	௧௮௩	தனக்கருக	௨௩௬
சிரந்துயிலிற்	௧௭௨	செல்வத்தி	௬௨	தனக்கென	௨௩௫
சிவஞானி	௩௦௨	சென்னமா	௧௮௩	தனித்த-தை	௧௬௪
சிவநீக்கைச்	௨௬௦	சென்மமொருக௭௦	—	தனித்த-யீ	௧௩௭
சிவநேசா	௬௭	செனறா	௫௬	தன்னிருகை	௧௬௭
சிவபூசை	௧௦௬	சென்றூர்த்	௨௨௮	தன்னுடனே	௧௮௮
சிவலிங்கந்	௧௧௩	—	—	தன்னைக்	௨௪௮

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தாங்கி	கஅக	தோயத்தாற்	உஎடு	பகலெடுத்த	சுஎ
தாசனாய்ப்	உக	—	—	பங்குருரு	உசஎ
திடகறபு	உஉக	நம்பன்	ந.	பங்குனி	கசக.
திண்ணிய	உஎச	நமமடிக	ச	பஞ்சவிதசு	உஅடு
திரிகாலத	கக௦	நயந்தா	உ௦சு	பஞ்சவிதசு	கஉச
திரிகுலத்	க௫அ	நலங்கொளகி	சு௦	பஞ்சவிததி	க௦டு
திருநீற்றின்	க௫உ	நல்லார்	க	பஞ்சாமிர்	உஅச
திருப்பணி	சு	நவின்றநதி	௫ச	பஞ்சாவ	உஅசு
திருமடைப்	கசு௦	நளினத்தைப்	உஎஎ	பஞ்சான	உ௫சு
திண்டே	கசுஅ	நள்ளிருளி	க௦அ	பழக்கும்	உகக
தீத்தமுத	உகக	நனமதை	ககஉ	பழத்துணா	ந.௦ச
துய்யவிலை	சுச	நாயகத்தைத்	கக.எ	பட்டம்போ	கசுக
துலையினிறுத்	ககச	நாலங்	சுஉ	பணிக	சுசு
துறந்தாறகு	உஎக	நாற்கோண	உஅக	பண்ணிகத	சு௦
துறவிதா	சுச	நாற்றிசையும்	உஎடு	பண்ணிகதி	சுஎ
துங்கி	எஉ	நிதிதனினி	சுசு	பண்ணியா	உ௦எ
துவலிங்க	கக.௦	நிடகள்ளு	உசுசு	பண்ணிகழ்	உஎஅ
தெற்கு	உ௫சு	நித்தியமு	ந.சு	பண்ணியுறத	உக.ச
தேசிகராதிக்	உஉசு	நித்தியவங்க	அச	பண்ணுகபா	கசுக
தேசிகராதிதி	கஉ	நிறைந்த	உக.க	பதினென்கி	அ௦
தேசிகாக்கு	ந.க	நிறபதல	எஉ	பதினென-பஞ்	உஉ௦
தேசிகர்தம	கஎச	நின்மலமே	உசுஉ	பதினென-பட்	அஉ
தேசிகாபு	கச௦	நின்மலன்	உச௦	பதுமமலர்	உஎஎ
தேசிகனை	கசுச	நின்மால்ய	உசு௦	பத்தியினு	உஅச
தேசிகனோக்	க௦	நீங்காத	கஅ	பந்தமறு	ந.௦டு
தேசிகனசே	ந.௦க	நீங்காதே	ககசு	பரமசிவன	கசுஎ
தேசிகன்ற	கஉ௦	நீங்கிய	உக.சு	பரமசிவனு	கஅச
தேர்ந்தநிக	சுஅ	நீராடுதலி	க௦க	பரமசிவனை	கக.எ
தேவரடி	கசுஅ	நீருடனே	க௫சு	பரமப்	ந.எ
தேவரதி	கஅஎ	துரைகுமிழி	க௦ச	பரப்பார்வை	கசுஉ
தொடவலக்	உ௦சு	நெற்றியுரந்	க௫எ	பரார்த்தமே	உ௫௦
தொழுதே	சுந	பகர்ந்தாம்	உசுசு	பரிகையெனு	உ௦௦

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பரிக்க	௨௨௮	பிணிக்கும்	௨௪௨	பெய்க	௨௦௪
பரிக்க	௨௩௪	பிரம	௪௦	பெய்ததனிற்	௧௫௦
பரிததரிப்பாம	௫	பிரமாங்கம்	௨௮௯	பெரிய	௧௮
பரிததடைந்தா	௨௫	பிரமோப	௨௭	பெருவாகை	௯௦
பரிமேல்	௬	பிழைப்பிததே	௫	பெறினு	௭௮
பரியவுத	௧௭	பிறந்தினைய	௧௪௮	பொய்யுலக	௭
பரிவுறவெ	௨௮௩	பிறரொடுபே	௨௦௭	பொருளுநட	௫௨
பருகிக	௧௬௮	பீடத்தை	௨௭௭	பொன்னினை	௧௯
பருமைத	௧௦௨			போதகன	௭௭
பலபையொ	௪௯	புக்குமனை	௨௩௦	போய்பொழு	௧௭௬
பலவாரு	௨௧௮	புசிக்க	௮௩	போரகஞ்சும	௧௮௮
பல்லித	௩௩௮	புசித்தமனை	௨௦௪		
பறவையினுக்	௨௪௮	புதலவன	௫௨	மகிழுவறக	௩௦௪
பற்றற்	௫௩	புரிந்தே	௪௩	மழவரு	௧௧
பற்றியனே	௫௦	புரிமுல	௨௨௫	மண்பதிரு	௧௮௦
பன்னிரந்	௧௨	புருடனிழி	௨௬௮	மணிவாண	௧௧௨
பன்னிர-பா	௨௭௬	புருடனுயா	௨௬௭	மணசுட்ட	௧௧௧
பன்னிரண்டு	௧௧௭	புறத்திறகழு	௨௦௪	மண்டபமை	௨௭௪
பாகம்	௨௪௫	புன்னமூழ்	௩௮	மண்டபமொ	௨௭௩
பாங்கல்ல	௨௮௩	புனிததல	௨௧௯	மண்ணுலு	௯௫
பாங்காருஞ்	௨௨௩	புனிதமுற	௨௦௮	மண்ணினற்	௨௭௪
பாங்கில்லை	௨௫௫	பூசகற்கே	௩௦௧	மத்திமமாம	௫௦
பாங்குறவே	௨௯௨	பூசனைக்கு	௨௭௮	மந்தந்	௧௪௩
பாதத்திற	௨௯௨	பூசுர	௩௫	மந்திரந	௨௮௮
பாதத்தைச	௨௭௯	பூணமற	௧௩௨	மந்திரிக்க	௯௯
பாதிரியுஞ்	௧௩௩	பூண்பதற்குக்	௧௩௨	மரித்திடலு	௧௮௦
பாத்திரத்தி	௨௩௭	பூதியனு	௧௯௨	மருத்திலி	௯௧
பாத்திரமும்	௨௨௯	பூதியினை	௧௯௨	மருந்தற	௧௮௫
பாத்திரமும்	௨௩௭	பூவதி-ப்பு	௧௦௩	மருந்திது	௨௬௧
பாத்திரமே	௨௪௭	பூவதி-யிற்பு	௨௭௯	மருந்தமிது	௩௦௩
பாவன்னெடுப்	௨௦௦	பூர்வ-யிரு	௨௭௮	மலமோசி	௯௫
பாவமு	௧௪௧	பூவ-யிற்புரு	௨௯௩	மலினவுடை	௨௩௬

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மலையினதி	௨௭௨	முந்தியதே	௭௪	வாணலிங்க	௧௨௩
மற்றைப்	௨௬௫	முந்தியநான	௧௧௮	வாணனெனு	௧௧௬
மற்றைமுனி	௪	முந்து	௧௩	வாதிக்கு	௨௬௫
மற்றையக	௧௦௬	முரசாதி	௨௦௩	வாமமழாத்த	௨௬௬
மற்றையமா	௫௦	முழந்தாள்	௧௭	வாயிலத	௨௭௪
மற்றையருக்	௧௯௧	முழமிருப	௨௭௩	வாரமுற	௯௬
மற்றையாக்கு	௧௧௩	முறைமையுற	௧௮௬	வார்க்கவல	௨௦௬
மற்றையவா	௨௬	முறறியநாட்	௩௦௪	வாாததிடுக	௧௫௪
மற்றையோ	௧௧௬	முறறியபின்	௨௦௩	வாழ்க	—
மற்றொருவா	௧௯௬	முறறினாக்கு	௧௫		
மனைவி	௧௮௦	முற்று	௧௧௪	விசயமுத	௨௧௧
மன்னரொரு	௨௬	முன்ன-யின	௨௩௨	விடினே	௭௪
பன்னாக்கு	௩௩௫	முன்ன-யின	௨௪௧	விருப்பத	௯௮
மனனும்	௩௦௩	முன்ன-யுற	௨௩௪	விருமபுந்	௪௧
மாற்றும்	௧௫௬	முன்னூவி	௯௫	விலக்கியநா	௧௪
மாந்திரி	௨௪	மூப்பு	௧௪௮	விளங்கின	௧௨௬
மாளிகை	௯	மெய்புளக	௪௬	விளம்பினம	௫௧
மாற்றியமீ	௨௦௨	மோசித	௮௬	வினைநத	௧௫௧
மாற்றுக	௧௦௦	விங்கததை	௧௨௩	வினையேல	௯௫
மானத	௧௪௩			வீட்டிமல	௨௩
மானுடாதா	௨௬௧	வடதிசையில	௧௭௨	வீழ்வா	௪௮
		வடித்திடுக	௧௫௧	வெணகத	௧௬௧
பிகததெளிந	௧௭௦	வத்திரத்தி	௧௫௫	வெணகல	௨௩௩
பிதியேல்	௨௬௨	வத்திரமாந்	௨௬௩	வெண்மை	௧௧௫
முகமும	௧௦௨	வரையாதே	௯	வெப்பொழிய	௫
முடக்கியிரு	௧௯௧	வலக்காற்	௨௨௬	வெறுததா	௧௪௦
முடிதூல	௧௨௪	வலப்பாலிற்	௨௦௫	வேணுப்	௨௨௬
முடித்திரு	௨௩௩	வலப்பான்	௧௬௬	வேதமுத	௩௦
முத்திகொடு	௪௦	வளைத்திடுக	௧௬௫	வைக்கனி	௨௦௧
முத்திவிரும்பி	௫௧	வனநதனிற்	௧௫௩	வைத்திடித	௧௫௩
முத்திப்பி	௨௪	வன்னிகுசை	௨௬௩	வைத்தொ	௨௮௭
முந்தியச	௨௨௩	வன்னிவன	௧௫௪		

